

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

اشهد اني قد تحققته في
مكتبة مركز آستان قدس رضوي

ت ۵۹۷ الف
۹۴۴
۱۲۰

۱۸۶۳

هو الله تعالى

فانح
من اسرار مؤلفك
جليلة جلالاتها
اقاي اعلى السلاطين
حكيمنا ونبيلنا
التجربة عبرى افاض
جلد اول

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی
شماره ثبت موقت ۳۶۰۲۲
تاریخ ۳۷

قوی سید
۳۱۲

۴۵

سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی
اداره مخطوطات

نام کتاب	تاریخ زواری
مؤلف	اعطاء السلفه
موضوع	تاریخ زبان فارسی
سال چاپ	۱۳۱۳ ق. محل چاپ تهران
شماره عمومی	۱۳۹۶ کتابخانه بخش
وقتی / خریداری	تحقیقی تاریخ ۷۷
طول	۳۴ عرض ۲۱ شماره صفحه ها ۲۴۷
ملاحظات	۲۰

نسخه به شماره ۳۶۰۲۲ در ۷۷ ثبت و فهرست شده است

ن

همه را داشت و قوت و ازم داشت و حکومت پاپ را در ولایت را وین تصدیق کرد و هیچ سبب تسلط پاپها را مودع
و نه بوی شد و این تسلط یازده قرن یعنی از سال هفتصد و پنجاه و شش میلادی تا سنه هزار و هشتصد و هشتاد و یک
پسین ل بریت طوایف ساکن در ناحیه آکین را نیز مطیع ساخت و اعزای را یکی از جنوب مملکت گل پیرین کرد مدت
سلطنت پسین ل بریت از سال هفتصد و پنجاه و دو میلادی بود تا سنه هفتصد و شصت و هشت

جانشین پسین ل بریت پسر شازمان یا شازل کبیر بود و سلاطین کارلوین با و منسوب شده و از اسم و نام خود را
اخته کرده اند شازمان از جنگجویان بزرگ عالم و مدبر همتای ایل مدبر شمرده میشود و در فزون متوسطه بواسطه قضا
و هوش و خرد و اعداء را با و با وج کمال رسیده هیچ پادشاهی مثل شازمان دارای مناصد عالی و خجالات
بلند نبوده و برای بیخ مرام و انجام مهمات حلیله خود افکار صحیح و تدابیر صائب نموده و اگر اندیشه رفیع و ساخت
یعنی کارهای بزرگ که بر دلخت پس از و دایمی نکرد بواسطه ضعف جانشینهای او بود شازمان و کار بزرگ کرد یکی
آنکه بواسطه دین عیسوی اقلیم فرنگ را گرفت و تربیت نمود دیگر مملکت رومها را بر و نوا اول رسانیده خود جانشین
لایق و قابل قیاس و رومته الکبری کرد بدین مقام ممالک مغرب و خورشیدی نظی شازمان را بدو داشت و رعایای شازمان
از تحت حکومت نظی هر چند و منعم گردیدند پادشاه طایفه لبار و موسوم به دید پیر بعضی از شهرهای را که پسین ل
داده تصرف نموده بود شازمان از جلال آتی عبور کرده او را شکست داد و پیر مجبور شده شهر پاوی را و بیلا را ایتالیا
پناه برد و در آنجا پناه اندر مقابل شازل مقاومت کرد اما در آخر کار باز مغلوب شده شازل پاوی را گرفت و پیر
دستگیر نموده بر گل فرستاد و ولایت لبار و بیاضیه ممالک خود ساخت و در شهر میلان خورشید را سلطان ایتالیا
خواند و این در سنه هفتصد و هشتاد و چهار میلادی بود

شازمان بجوای قلم خود را از حمله عساکر اسلام و اسپیلای مسلحین محفوظ دارد و در وقت میان قیام اعراب
اسپانول اتفاق گرفت بود شازمان بر فقره را معتمد شمرده اسپانیا را از نار و دخانه ابر تصرف نمود و قبیله از جنک
مراجعت میکرد پس اول و ساقه لشکر او را برادر زاده اش لادن فرمان سپداد کوهستانهای ناسک یا اسکن
در تنگه رنویا بر سنه قشون حمله کرده آنها را شکست دادند و تقصیل این واقعه را در قطعه ریشه و منظومها
قرین متوسطه و اشعار آن عصر و زمان درج کرده اند

طوایف ساکن که قوی و خشی و خیره سر بودند و شازل و پسین ل بریت را عهده مطیع کردن آنها بر نیامد
برای طوایف فرانک و عالم مساکی بعضی صدمات و مخاطرات داشتند سن پوفا تر کشش و جمع دیگر از امت
دین مسیح علیه السلام آنها را عیسوی کنند و طر سر بر سر اینکار نهادند شازمان بر خود خسته نمود که هم انعام
کشیدند از طوایف ساکن بکشد هم آنها را عیسو نماید پس در سال که جنگ شریع کرد که سی سال طول
کشید یعنی از سال هفتصد و هشتاد و دو میلادی تا سال هشتصد و چهار آخر الامر رئیس طایفه که و بی کین نام
دام داشت تسلیم شده بگل آمد و غسل تعمید کرد طوایف ساکن هم به تدریج تسلیم و تغییر مذهب دادند و نگاه داشتند
کشتهای صالح و جعی از تعداد و تعداد آن سز من فرستاد که مملکت را ترک کنند و جنگها را اوصاف نمود
بعضی رخنهای آنها را انداخت تا آن مکنه مبدل بمزارع شود و بسا خن بلا و دمار بر سر کبابها و برهه برای
آباء عیسوی اخذ و ولایت ساکن از آن بیکد میسر شد طوایف آوا که اخلاف قوم هون بودند نیز مجبور ابله
شازمان گردیدند یعنی پسین شازمان آنطرف و در انوب رفته مال و افر آنها را که از ممالک مقدمه بغایت

گرفته تصرف شد و این اتفاق از سنه هفتصد و هشتاد و شش تا سال هفتصد و نود و شش امتداد یافت در سنه هشتصد
مسئله می روی نمود و آن متحد پادشاه قرار و لک مغرب یعنی رومته الکبری بود و سست ممالک شازمان و دارو را از
رو دخانه ایتالیا در پای پیر اتر رسیده و از دخانه ایتالیا و قبا نوس آنلا تیک و مدیه عیسوی و تمدن را از عرض
واضرا و کشتهای شمال و جنوب و رکال خود و تسلط حفظ کرده و اقتدار او با ممالکین قدیم دنیا یعنی قاصه رومته
الکبری هم پایا شده خط لقب امپراطوری را داشت و آنرا نیز در شب عید ولادت حضرت عیسی را داشت و از این سیم
پاپ در یافت نمود با بعضی که پاپ شازمان الکبری در شهر روم با اسم امپراطوری مغرب تاج بپوشید و داشت در حالیکه جنگی
باشفت فریاد میکردند و این عیار و نام میفشند (سلاست و منصور پادشاه امپراطور بزرگ صلح طلب که از
دست خدا تاج سلطنت دریافت نموده) شازمان از آن بعد در حقیقت سلطان سلاطین بود و جانشین قیاس و
رومته الکبری و ولجی که پنج مکتوب و شکل یافت شامل بود مملکت گل و شمال اسپانیا را از دخانه اتر و قسطنطنیه
ایطالیا و المان را از دخانه ایتالیا و انوب حکومت شازمان هم وضع استقلال و لک روم بود هم سبک
و عادات قدیمه روم که بواسطه دین مسیح قدیم بدل شده یعنی امپراطور مطلقا صاحب اختیار و مالک اوقاف
بود و عظمایا اعیان دولت و کیشها مشورت می نمود سالی دو مرتبه بجای هر عالی ترتیب میداد شان و احتیاج
کشیها را و در روز و روز بزرگداشت مملکت معتمد شده بود بولایات چند که دو کما و کتیها در آن حکومت میکردند
و شازمان هم کمال مواظبت را از آنها داشت بعد از وفاتش فرار داده که امپراطور را از غنیمات و عراض مستغنی
مردم خبردار می نمودند و از هر نوع تعدی که در حکومتها میشد مطلع میشاختند تا بر این عمل حاضران گرفت

شازمان قوانین سلاطین فرانک را بطور اشد ادبیده و نیکند به اصول و مبانی جدید مرتب و ابر داشت در
قانون ناز و هر قسم مطلب مذاکره میشد شازمان سالی امپراطوری هم امور را با نظم می نمود هم کارهای دولت
از کلی جزئی حتی تخم مرغها بیکه از طولهای شاهای عاید میگشت نظم مخصوص داشت شازمان دوا و اهری که شازمان
رفت و آن شهری بود که خود او بنا کرده و پای تخت قرار داده و سلاطین آخر عمر خود را در آنجا در میان درباری
مشعل بر کیشها و جنگهای کاری و علمای سر هر دو در آنجا سفرای سلاطین مقتدر آسیا و اروپا را پذیرفت
شازمان آگاه بود یعنی بحسن علمیه بر پا نموده که نویسندگهای مشهور آن زمان از قبیل آلکون و اوتار و پیر و پیر
اجرای مقیم آن آنجن بودند مدرسه هم ضمیمه قصر خود کرد که اطفال بزرگان و رعایا در آن درس میخواندند و کتب
بشوق و شاکر ها مملع مفرط داشت و آنها هم خجسته غیرت و هوش بخرج میدادند شازمان با آنها وعده میداد که
اجر ترقی آنها عالی تر باشد غل و مناصب و لک خواهد بود آخر الامر این امپراطور عظیم الشان در سنه هشتصد
چهارده میلادی در سن هشتاد و دو سالگی در شهر آکسلا شاپل در گذشت و در کلیسای که خود او ساخته و مدفون شد
و هنوز مقبره اش در آنجا موجود است و آن طرح سلاطین و اقتدار پیر پنجه بود بعد از او بیشتر از سی سال طول نکشید

ح ا س

(پسین چون کوهانه قد بوده او را پسین ل بریت گفته اند و ل بریت یعنی قصیر) (مالا فاش از شهرهای المان است و
روی دخانه رن واقع) (نقد پسین یعنی فتح کردن با و وضع سترک به باره آخری و این عیسویکی از بزرگان پسین
که وضع سترک را در سربازان آدم مالمالید و از تقدیر و سترک نموده) (اگر از شایا اگر از کافیه بوده از
ایطالیا که را و ن پای تخت آن محسوب میشد و را و ن در آن قسطنطنیه ایطالیا واقع بوده که نزدیک بواحل دریای

شدند و قلعه های آنها را عساکر پادشاهی با خاک یکسان کردند
 لوی ششم نیز میخواست تا تکلیفها را از فرماندهی برهن کند اما از عهد اینکار بر نیامده و در برین و پل شکست خورد
 لکن از طرف دیگر پیشرفت او را شد با یعنی که امیرالطوالمهان بدستورالعمل پادشاه انکلیس غانم تصرف لشکر کرد
 اما از بلاد این مملکت جهت زیاده برای دفع دشمن و برزایت لوی ششم جمع آمده اما آنها که این بدیدند ترسیده
 بدون اقدام بجنگ با وطن خود معاودت نمودند
 لوی ششم از حرکت اهالی بلاد و اقبال آنها با و غایب بگریز برد تو صبح لشکراطن سلسله کا پین در حالیکه بارها
 مذهب متفق و متحد بودند بعد از اقبال رعا با و مردم شهرها با آنها این جمعیت را هم تکبرگاه خود قرار داده بنیان کار
 خود را محکم نمودند و اهالی بلاد که بواسطه خرابی بجای خود ایلین در جهاد دارای مال و مکتب شده و قوت و قن
 درستی حاصل کرده همراهی آنها با سلطنت خیلی فایده داشت با لجه لوی ششم برای اینکه از هر جهت سلسله و
 خاقان او را بر این که کند با اشاره و مشورت سوز و کشیش که علاوه بر وزارت پادشاه و قلیا و حقیقه با او دوستی
 داشت اید از دختروالی آگین را برای پیش لوی بری گرفت و آن دختر وارث ناحیه آگین بود لهذا این موافقت
 و سعت قلم و سلطنت را مضاعف نمود

در قرن یازدهم شهرهای فرانسه آزادی حسابی میسر نیامد و این آزادی در طرف جنوب برز و در مرکز مملکت بواسطه
 سلطنت حاصل آمد و در سمت شمال هم بواسطه شورش از خود را بخشید شهرهای جنوبی فرانسه از زمان استیلا و
 حق انتخاب نمودن حکمران و عمل بلدیة برای خود داشتند و این خود را از دست نداده بودند لهذا اگر حکمرانی آنها بشور
 میکرد و آزادی داشتند بلاد در مرکز و در صورتیکه ما وورد و لوی بر آنها حکومت می نمود بعضی حقوق و امتیازات از
 پادشاه دریافت کردند و آزادی و انتخاب نیز یعنی تعیین یافت آزادی شهرهای شمالی چنانکه گفتیم بواسطه شورش و
 پدر گشت و این شورش که اسباب پیشرفت کار کرد بد چندان بجا آورد و مرارت نبود در هر حال سکنه شهرها با هم
 متحد شدند و میگویند پادشاه خود که در حجاب و امداد یکدیگر کو ناهمی نمایند و پس از اتحاد بر وزیران خود و کاران خود
 فرمانها میکردند و تمام حقوق خویش را در آن فرمانها ثبت میکردند و حقوق اهالی بلاد و رعایا در هر جا که بر میآورد
 اهالی هر شهر حاکم و عمال خویش را خود انتخاب می نمودند و برای حفظ و حراست خود بکف و لشکر ترتیب میدادند و اعضا
 و اجزای و ابر و ادارات را تعیین میکردند و قوانین و پاسا برای نظم و انضباط اعمال مرتب می ساختند و هر بلدی محوطه
 محکم شبیه بقلعه ها بود و ایلین داشت علاوه بر دار الحکومه و یک مهر و نشان و علائم مخصوص یک خزانه پس هم
 هم مثل این بود که بکشم فو دالیت و اتحادی تشکیل داده باشند نهایت آنکه خداوند کاران این فو دالیت خود را خود
 افراد اهل مملکت بودند اما این وضع بیشتر از دو بیت سال طول کشید و مردم شهرها مشغول اندک کاران فو دالیت هم
 بنای جنگ را گذاشتند و در هر بلد مردم بیت با بنیاد که رسته تمام کارها را در دست داشتند بخلاف و نفاق راه
 رفتند و این نفاق و نزاع اسباب خرابی آنها شد و مردم هم رستاد و خود و چیریکه مخصوصا باعث استکمال این خرابی
 و هدم میشد خصوصاً منای شرع بود که مقتدر تر از اولیای دولت و کاران از آن عین بودند و سلطنت هم چندان
 حاجتی از مملکت نمیکرد و آخر الامر حاصل آن وضع این شد که رعایا و اهالی شهر را نیز داخل فو دالیت کردند و طبقه سیم
 نامیدند باین معنی که فو دالیت از سیم بود طبقه پنجم و طبقه علمای دین و رعایا که داخل حوزه اتفاق
 آنها کردند و سیم طبقه کشندگان و علمای دین و رعایا و این سیم را نیز فو دالیت کشندگان و سیم است و نام طبقه

حاشیه

پادشاهان عبارت از پنج رستاق بود رستاق سین رستاق سین و از رستاق سین و رستاق سین و رستاق
 او از رستاق آن از لیا آنه شمل بر سر رستاق بود رستاق لواریت رستاق او و لواریت رستاق
 لواریت

هشتمینک در خاک انکلیس و در کاره شرعی مانع واقع است
 کزین که اورین پاپ را خطاب خوانده مردم را بجهاد تحریض کرد که بی پوی ددم میباشد از بالات قدیم فرانس
 نسیه از شهرهای آسپای صغیر است همچنین در پبله
 آگین پادشاه آگین یعنی دولتین آگین شامل چندین بالات است و آن بالات در میان لواریت و جلیا
 پیر و واقع شده

باید گفت که در سلطنت سلسله کا پین ابتدا رسم بود که در حیات پادشاه هر کس را که ظاهر او بیعتی انتخاب
 میکردند پادشاه او را تقدیس می نمود و بعد از پادشاه مالک تخت و تاج و سلطان میشد اما لوی ششم بعد از
 پدرش تقدیس نشده و از آنوقت سلطنت سلسله کا پین موروثی شد و دیگر انتخاب را در آن دخالتی نبود

فصل در بیان کلمات و اصطلاحات و عبارات و کلمات هفتمین فلیپ کوشت

لوی هفتم پادشاهی ضعیف بود و در کارها کاملاً بیفکود گذشت ازین دو صفت و حال که همیشه برای سلطنت
 او مضرت داشت و در خطب بزرگ نیز تنگ شد یکی اقدام بجنگ صلیب دیگر طلاق دادن زوجه خود اید آگین
 اما سبب اقدام لوی هفتم بجنگ صلیب آنکه این پادشاه در یکی از جنگها که با تیت کنت شامپانی میکرد شهر و پیری
 از مضامین مارن فرانس را گرفت و پادشاه غارت داد و درین هنگامه و غارتها و با فساد و فحشاء و بی باوری
 مع ذلک از نجات بهر نیافت تمام طعمه آتش شدند بعد از آن پادشاه فرانسه را بواسطه این بی احترامی سخت
 مجبور مردم که کار داشتند کشیشی و موسوم بر سن بر ناز و باو گفت اگر میخواهی خدا از من تقصیر تو بگذرد بجنگ
 جهاد بر داری و با مسلمانان مصافحه این بود که لوی هفتم مصمم بجنگ صلیب و دیم کرد و باید دانست که تیت
 کنت شامپانی از بزرگان تبعه لوی هفتم بوده است

پادشاه جوان فرانسه سوز و زام را نایب السلطنه کرده زمام حکمرانی مملکت را بدست او داد و در خود در سال
 هزار و صد و چهل و هفت میلادی مطابق سنه پانصد و چهل و دو هجری با فتوی مرکب از هشتاد هزار نفر
 عازم فلسطین شدند و شهر مدیترانه را محاصره نمود اما کاری از پیش نبرد و عساکر و همراهانش مغلوب و مقتول شدند
 و چیرگی از آنها غانده عاقبت با سپید نفر از لشکر پان خود بفرانسه بازگشت و این سفر جنگی و اقدام لوی
 هفتم برای دولت فرانسه نتیجه های بد بخشید

اید آگین در زمان غیبت شوهر خود لوی هفتم که بجنگ صلیب رفته بود سبکی سبک رفتار نمود و لوی چون از
 وضع خبردار کرد پیدار و بجنگ و بعد از مردن سوز و زام نایب السلطنه در سنه هزار و صد و پنجاه و دو و او را اطلاع

داد ابراهیم از شش هفته به هانزی پلانازی شهر نمود و هانزی پلانازی کشت آنروز و کشتی را نماندی و در
تخت و نواح انگلیس بود

البراهیم از خود داشت و شهر خود را از آن حجاز را از ایضه معتنا به نمود و آن نواحی گوین و پیکر و پوانو و
لجورن و آنکو و و سن تاز بود و نواحی مزبوره در معنی عبارتست از تمام ولایات واقع فیما بین رود لو و
و جبال پیرنه و هانزی پلانازی که از تبعه لوی هفتم شمار می آمد بواسطه حجاز و وجه خود در خاک فرانسه
دو برابر ششوی خود که پادشاه مملکت باشد مالک ملک کردید لوی هفتم ملتفت این مسئله شده و آنست اینکا
بی در سربست لکن مصلحت خود را در این ندید که آشکارا با نایب خود بنای بنی و خصوصاً از آنکه در و بی پیکر
برای او مشکلات می تراشید حتی در خود ممالک انگلیس هم اسباب درد سر و زحمت برای او فراهم می آورد مدت
ملک و سلطنت لوی هفتم از سال هزار و صد و سی و هفت میلادی بود تا سنه هزار و صد و هشتاد

چون از سوز و بنای سلطنت او در کوی و نواحی از احوال او در اینجا بهینا سبک نیست مشار الیه هفتاد و نه
بوده در سنه سالگی او را در اداره کشتی کلیسای سنت و فی محض الله پذیرفتند و کفالت وی را متقبل شد
بعد قرار دادند که مصلحت لوی ششم و ارت تخت و نواح مملکت فرانسه باشد چه هوش و دکانی بکار و نواح
چسبیده داشت سوز و هواره رشت و فالت خوش را ظاهر ساخته در مدارج استعداد بود تا او را بکیش
کلیسای سنت و فی انتخاب کرد و لوی ششم اداره کار مملکت را با او واگذار داشت و پیش خود لوی هفتم را بمشار
سپرد که وی را تربیت نماید سوز و حجب المصلحه اسباب مزاجت لوی هفتم را با البراهیم و ارت و دوشه و اکین
فرام آورد چون لوی ششم در گذشت سوز و هواره او را در لوی هفتم کردید و از خدمت و جانفشانی چیزی
فریاد نکرد بلی کار به نتوانست بکند این بود که لوی هفتم را ممکن شد اقدام بجنگ صلیبی دوم باز دارد و
مانع شود در عین پادشاه و ایام مسافرت و برای جنگ صلیبی چنانکه گفتیم نیابت سلطنت داشت حرم و
حسن اداره و عدالت وی و از محبوب القلوب عموم اهالی فرانسه گمید و پدر و وطن لقبش دادند در سنه هزار و
صد و پنجاه و دو و بدو زندگانی نکشت

بعد از لوی هفتم فلیپ گوست پادشاه فرانسه شد و از سال هزار و صد و هشتاد میلادی تا سنه هزار و صد و
بسی و سه سلطنت نمود و روزی که تخت پادشاهی جالس کرد پانزده سال داشت و از همانوقت معلوم بود
که دانا و پخته بود و با مرتزقا است این پادشاه با وجود شیاعت از سلاطین صلح طلب شمرده میشد و آنچه
بروگان و اعیان خود سر مملکت را نتوانست مطیع کند تا صلابت و متانت وی کاری کرد که آنها ناچار شدند
از حساب بریزند و حفظ شئون سلطنت او را بنمایند

فلیپ گوست نسبت به انگلیس همان پلیس لوی هفتم بود چنانکه برای صرفه خود میان هانزی پلانازی
و فرزندانش اتفاق انداخت ما چند کاه کارهای مهم دولت فرانسه بواسطه مشارکت فلیپ گوست در جنگ
صلیبی سیم بر عهد ناخبر مظلوم و معوق بود همانا این پادشاه نتوانست خود را از آشکارا بهیوده معاف دارد یا
تقاعد را جایز ندانست در هر حال آن گرفتاری و اشتغال نگذاشت پادشاه فرانسه مشغول کارهای داخله
اما جنگ صلیبی سیم باید دانست که چون بخت المقدس را در نایب مسلمان مقرر نمود بعضی سلطان صلاح الدین
ابوب پادشاه مصر آنرا بگرفت باب بجزیر سلاطین و نواح آنجا را دعوت کرد که باز لشکر ببرند

گشتند و از بد تصرف مسلمانان منزع سازند فلیپ گوست پادشاه فرانسه و پیکر کرد لوی ششم پادشاه انگلیس
و فرزند و یک بار بر و من امیر طور المان دعوت یاب را احاطه کرده عازم حجاز شدند امیر طور المان قبل از
رسیدن به فلسطین بمیان دیگر شتافت فلیپ گوست را که از زن و مار سبیل در کشتی نشسته بود ندر ستران
داگر شهر و بندر شام بهر سیدند اما آب آنها در یک جوی نرفت و از راه انتقال مخوف کردید که خلاصه
بعد از آنکه شهر مزبور محترق شد فلیپ گوست عقل بخرج داده مراجعت کرده خود را بفرانسه رسانید چه ملتفت
شده بود این محاربات که در امکنه و بلاد بعیده میشود اسباب اختلاف کار داخله مملکت است بنا بر این با
افتخار جنگ صلیبی سیم را برای رفیق خود ریشار پادشاه انگلیس گذاشت و جنگ صلیبی سیم که از وقایع
هزار و صد و هشتاد و نه میلادی مطابق سنه پانصد و هشتاد و پنج هجری است در گرفت و فی الحقیقه
در بین جنگ عسویان گرفتار حریف پروری مثل سلطان صلاح الدین معروف بودند و چندان بابیان
خوش نگذاشت

فلیپ گوست بعد از مراجعت از شام خواست از عینت ریشار پادشاه انگلیس خود را بفرستد سازد بعضی
از بلاد و ولایات انگلیس را ضمیمه مملکات خویش نماید و نزدیک بود این خیال فلیپ صورت پذیر شود و
مقصود خود نایل گردید که ریشار مراجعت نمود و جنگ صلیبی سیم را بنای آن دو پادشاه در گرفت و عاقبت ریشار
پادشاه انگلیس در محاصره عمارت شالون در سنه هزار و صد و نه میلادی کشته شد و جنگ آخر رسید
بعد از ریشار پادشاه انگلیس جانشین او میبایست پسرش آرنو در نیانی باشد چه او را در بالاسکوت
ریشار بود اما از آن سانیتر برادر ریشار حق برادر زاده را غضب کرده خود بر تخت سلطنت انگلیس جالس نمود
و برای اینکه ملک بلا مانع او را باشد در سنه هزار و دویست و دو میلادی آرنو در نیانی را در روان
بدست خود گشت بعضی از مورخین در وقوع این واقعه تردید کرده اند و میگویند که رانسانتر صاحب
مرتکب این قتل نفس شده است و از آنجا که فلیپ گوست حق حکم و ریاستی سلطنت مانند بر ولایات برنا
و نماندی است رانسانتر از احضار نمود که در محضر اجرای بولخانه عدلیه برانست ذمه خود را از
قتل برادر زاده ثابت و مدلل دارد رانسانتر اطاعت این امر نموده لهذا حکم قانونی ضبط اموال او را
شد و فلیپ گوست فوراً برای اجرای این امر هضت کرده ایالات نماندی و من و آرنو و تورن را
منصرف کردید بنا بر این املاک مخصوص سلاطین سلسله کاپیتن مضاعف شد همچنین قوت و اقتدار آنها
در چندان گشت خلاصه رانسانتر از رفتار فلیپ گوست سخت رنجیده با گشت فلاندر موسوم به فرنان و
آن چهارم امیر طور المان متحد شد که بنای کار فلیپ بر دارد و از در جنگ مقهور بلکه نابود سازد و افل
خیال مقتدین این بود که مملکت فرانسه را بجزیره و قسمت نمایند آن امیر طور وقت شری را تصرف کند و
مالک شود و گشت فرنان قسمت شمالی را با مرکز و رانسانتر نواحی مغرب و جنوب را و بنا بر این عقیده و قصد
ران رطیف بواشوبنای حمله را گذاشت و آن و فرنان در فلاندر یکدیگر پیوسته مستعد کارزار شدند و
خطر برای فلیپ گوست تصور میشد از جانب این دو نفر یعنی آن و فرنان بود پادشاه فرانسه قشون شهر
احضار نمود و آنها بر روی دیوار ایستاد و جمع شدند و از اینجا معلوم گشت که با وجود بنای و اختلاف مابین
صوابت و دستهای خود الیه مکرر بطور عموم شرح کردید بودند با اینکه بعضی از بنایان و وطن اند و

در مدت کثیری خود پادشاه مؤمن بک نهاد عبودی عظم و بزرگی باکی ذات خویش را بولسمانان ظاهر
و مدلل ساخت و داشتند مرد جلیل القدری است و از روی عقیده کار میکند جدا بشرط هرگاه که در شهر مپا
برای ندی خود شرف دادن دو بیت هزار مارک و وجه نقد برای ندی شوالیه که بزرگان عساکر او بودند و از
رها کرده اند و او بجای اینکه بفرانسه معاودت نماید بعلسطین رفته در آنجا ماند و مشغول استحکام شهرهای
که هنوز عبویان درین مملکت تصرف داشتند شد و بقلعه خود و از آنجا بازگشت نکرد مگر بعد از شنیدن خبر
فوت مادرش بلا فتنه کاستل و این مسافر بجهتیکه یا جنگ صلیبه که یکی برای عبویان و لونی هم بجای آمد
جنگ جهاد هفتم آن ملت است

در آنوقت که سن لونی در مصر محبوس و اسیر بود شبانان و دهقانین نواحی بالات شمالی بجهت کثیر جمعیت و
حرکت کردند و عنوان این جنبش و طغیان آنها استخلاص پادشاه که قرار بود در روز بروز بر عهده ایشان می رفت
در آیین جشن شبانی بفرمانبر میآمدند و در روز بیاض از صد هزار گند شند بالجهل این قیون بسته
منقسم شده برای اینکه در ناحیه جنوب کیش نشینند و مصر و نوب چون در بین راه تصور عمارات را غارت
میکردند و اهالی آنرا با کشتگان کلیسایان متدین میکشند بلا فتنه کاستل حکم کرده آنها را از میان برداشت
و چنین نمودند و آخرین دستجات ایشان در نزدیکی رود و مار سیل مغلوب منفرت کشند این طغیان در
و از دحام که معروف بطغیان شبانان و از سواخ سال هزار و دو و بیست و پنجاه و یک عبودی است تا بهینجا
که سن لونی غفلت نبرد بزرگان و مردم معتبر مملکت قدر و منزلت نداشته بلکه ضرر و عایای جز هم او را دوست
و عزیز ذکر می پداشته اند

سن لونی بعد از مراجعت مشغول نظام امور مملکت گردید و آن اساسی را که فلپ اگوست بنا بسپار آن خنثی
بنا بر شایان و عدلیت بنا مل استوار ساخت بدرجه کمال رسانید و تمام نمود در برقرار کردن اقتدار خود
سایحی شد بدون اینکه از بی بخداوند کاران نماید هیچ سلطانی بقدر او ملاحظه حقوق فواید الیه را نکرد
بنابر این آنچه اصلاح در نظر داشت تماماً در متصرفات و مملکتان مخصوص سلطنت مجر شادنا آوازه و
کنکوی آن اعمال در سایر نقاط مملکت انتشار یافت و اسباب اغیار و عطف و رونق و شکوه مملکت
گردید و شرق و طرف نابتی گشت عده کثیری از اهالی شهرها و غلامها بلکه نجبا با جهل بلیغ و سعی و فواید
خود را از تحت تبعیت تبعوعین خارج ساخته تابع بلا واسطه پادشاه شدند و عمال و کارکنان حضرت
سلطنت نیز بآنها در نیل این مرام کمک کردند و با اینوضع و اتفاق که سن لونی ولایت و مملکت زیاد نمود فلان
بر عهده رعایای خود افزود نیز از کارهای پادشاه آنکه برای حکام و مباشرین نظم و نظام مثل شادنا
مواظبین و مقتضین قرار داد

لونی هم بدون اینکه جبراً بخواهد کاران را بر آن دارد که از جنگهای مخصوص که با یکدیگر می نمودند
دست بکشند سبب این فرام آرد که طبعاً از عده آن مختاریات کم شود و کمتر دست با سلاح بر ندی میامداد
علمای مذهب که آنها را از نیست می کشند قانونی قرار داد که مابین تعدی خلافت و انتقام آن چهل روز
فاصله باشد با بقیه که اگر خداوند کار می شست بخداوند کار دیگر حرکت نا شایسته کرده باطله را داشت
این یکی فوراً در صد انتقام و کینه کثیری بنیاید و هر چه بخواهد بکند بعد از چهل روز کاری که میخواهد کند

و خاصیت این قانون اینکه در این مدت ختم و غضب کینه جوی مغرور و شسته و شایداً اسباب اصلاحی هم
خارج فرام آمده دیگر اقدام بجهت نداشت و کار بجهت صلح میکشند در بنصورتش نیست که مختاریات کمتر
شد و مثل سابق بجز بزی پزده اخند و با هم بجهت می ساختند و این تدبیر سن لونی را تدبیر صائبه شمرده گشت
دوئل یعنی جنگ دو بد و دین بین را نیز لونی هم منسوخ کرد و بجای آن مراغه و درود را بر پیچ و خنجی از این
هر وقت دو نفر نزاع میکردند باید نمود اما مگر کشتن ادا غای جانبین را کوش پیدا دند و بعد از ندی سقطا
حکمی در آن باب میکردند خداوند کاران از این کار بجهت که تحمل آنرا نمیتوانستند خسته شدند و آنرا علمای
مذهب و اکذا داشتند و با بواسطه بزرگی غلبه آنها را شد و ضمناً در بار پادشاه را بزرگترین محکمه عدلیه برای
اجرای فواید الیه قرار دادند هر کس از حکم که در باره وی شده را ضعیف بود میتوانست رجوع بدار کند و درین
اوان پیرایه و مملکت منحصر بیکه دولت و سلطنت گردید و از آن بعد پادشاه متبوع تمام خداوند کاران
دو دالینه شد

سن لونی بجای علمای مذهب پرداخت بدین اینکه عنان اختیار خود را بدست آنها دهد و بفرمان ایشان
باشد اغلب هات را مبتداً ببلاد نمود و صاحب منصبان و لونی را بحکومت آنها گاشت کار تجارت و صناعت
بتشویق و ترویج او بالا گرفت و باز از راهای بومیه تر و دیگر که حکم جمعه بازارهای بازار داشت از اسواق شهر
و جای داد و ستد عده گردید آیین نوآور پس التجار پاریس (اول صاحب منصب از بلدیته) مأمور شد
که قوانین و دستورات اعلی اصناف و ارباب حرف و مکاسب پاریس را بنویسد و مرتب سازد و او شخصیه درستگار
بود چنانکه بر خوانده خود را بجمع دزدی بدارزد و بجهت بزرگترین و بزرگترین از برای اینکه در اما نخی خیانت کرده
بهمان عقوبت معاقبت ساخت کلبه روش و رفتار صحیح این مردم وی مأمور و توجه و لطف مخصوص پادشاه
داشت

سن لونی کاخی در پاریس یعنی در دربار پادشاهی زمانه زبردت رخنهای بلوط عمارت و نشین بود
پاریس با دریاغ نو و در اجرای احکام عدلیه اشغال مجتهد و یکی از حکما و عدالتهای آن پادشاه از فرزند پسر
بارون کوسیه مقتدرترین خداوند کاران فراتر بود و قصر کوسیه امروز بزرگترین و زیباترین یادگار و آئینه
عقد و زمان فواید الیه میباشد که در فرهنگ وجود دارد بارون مشارالیه سیر نفیر طلبه را بیکاه اینکه ذکر
بیشترهای و شکار خوش کرده اند بدارزد بدون اینکه آنها را از روی عده و قانون استنطاق کرده باشد
سن لونی بعضی از صاحب منصبان خود را فرستاده بارون کوسیه را گرفتند و میخواستند و راها منظور بدارزد
و بقتل رسانند بارونهای عالی رتبه فراتر که همه آنها تقرباً مذبذب بارون کوسیه با از متحدین او بودند
باضراعت و الحاح زیاد از پادشاه استدعا کردند تا بدمدبارون کوسیه بفرمانت و ادای مبلغ کثرتان جا
و حیات خود را بخرید بعد از سه سفری بپاریس بیک المقتدر و دود و از دادن حکم خاصه حکم قتل محرم شد
همچنین از بعضی حقوق دیگر که پیش از آن دارا بوده است

سلطنت سن لونی بواسطه ترقی ادبیات و صنایع مفتوحه نمایی گردید و پیل هار دوتن مصنف مشهور و عصر
ارو قایع جنگ صلیبی چهارم را نیز ابفراده نوشت و روان و پیل فاضل شایانی ناریج سن لونی را با
کمال محنت و لطافت تالیف نمود و شعری نواحی جنوب اقطار شمالی نظم را بدرجه کمال رسانیدند

اكتشاف علمیه آن سنین و ازین داد و موجب جزاغات معینده گردید و از آنجمله است قطب نما و عینک و
باروط و مخصوصا صنعت معماری در آن زمانان گهر و کلیساها و جامع بیک گنج یعنی بطرز انبیه ملت قدیم
و زمین و دره های قیم و آمین و بوز و شاز و اثر پراخته و ساخته شد و طریقی برین آن بناها ساختن شایسته
که امر و جزو عمارت عدلیه پاریس میباشد

سکن لویی با آنکه مزاجی جلیل داشت در سال هزار و دویست و هفتاد میلادی بجهت یک برادرش شارل از نو
مصمم و مصلحتی جنگ صلیب هفتم گردید چون شارل و از نو مالک مملکت هردو سیل بود میخواست توفیر
هم داشته باشند تا بر مقام صبیح غریبه در پای بند برآید اما حکمرانی که در آن زمان برادر خود را بجنگ صلیب
مشم و داد و در محض می نمود و گفت اگر باین مسافرت و جنگ اقدام نمائی پادشاه تو در راه عیبی خواهی کرد
و این فقره اسباب تشویش سن لویی میشد خلاصه سن لویی در بندر آگ مرتن در کشتی نشسته بطرف توفیر
رانند و این شهر را محاصره کرد اما چیزی نگذشت که ناخوش طاعون در لشکرا افتاد و قبل از آنکه کاری را
پادشاه و فرانشه خود مبتلا باین مرض گردید و داشت برائی و نیست و صایای لازمه که داشت بر سرش
قلب پیتم نموده روزیست و پنجم ماه اوسال هزار و دویست و نود و زیر پوار شهر توفیر از پنجهان بگریزید
شناخت

اما فواید جنگهای صلیب باید دانست که ضرر و خسارت این محاربات را فواید آلت می نمود و دولت و سلطنت
از آن قوت و استحکام حاصل میشد چه بسیاری از خداوندگان از آن غارتگر که در فرانسه مشغول قتل و هت
در آشنای این سفرهای جنگی هلاک شدند و بعضی دیگر در آسیا سکنه گشتند و فرانسویها از شر آنها مستظرف
گشتند همچنین محاربات صلیب بواج تجارت و صنایع کمی کمک کرد و آفایان که برای تحصیل مال بممالک بعید
میرفتند استیارات خود را میفر و خند و این اسباب قوت تیر و ناکه طبعه سیم از طبقات ثلاثه بخواب و علما
و رعایا باشد میکردند نیز مجاهدین در اسفار خود تسبیح و استعمال بارچه های مکان و حجر و مساحت آسیای
بادی و قطب نما و ذراع و ذرت و درخت قوت را یاد گرفته در مراجعت بفرنگ این جملہ اعمول و متداول
ساختند و فایده معتبر دیگر آنکه در حمله با آسیا و دویست سال جنگ با مسلمانان اقلیم اروپا از حمله جدید
اعراب سارازن محفوظ ماند و یکی از مورخین گوید خازم واقعی منظر خطر میشود که بعد از ظهور بدفع آن
پردارد بلکه از پیش جلوه که ظهور آنرا می نماید پس در اقدام فرنگها بجنگ صلیب این خاصیت ملحوظ بوده
اینکه خود مجاهدین آنرا نمیدانسته اند

اما فلیپ پیتم ملقب بجهت پادشاه لویی بعد از بد مالک تخت و تاج فرانسه شد و از سال هزار و دویست
هفتاد میلادی تا سنه هزار و دویست و هشتاد و پنج سلطنت کرد و مبلغی بمر ملاک خاصه پادشاهی فرزد
توضیح آنکه بعضی از خانواده سلطنت فرانسه در اوان محاصره توفیر مملکت افتادند از جمله پادشاه فلیپ پیتم که در پستان
نام داشت و عرش کت تولوز مبتلا بمرض طاعون گشته در گذشتند و هیچکس ازین دور و ازین نداشتند باین
فلیپ پیتم کشته یعنی کشتنهای دالوا و بوز و تولوز و آوزی و پواتو و آنکو و اوانس و سن شتر و
مصرف و ضمیمه ملاک پادشاهی نمود اما بعد از فلیپ زمانی گشت و این را بر باب واکذا است
شارل و از نو برادر سن لویی و عم فلیپ پیتم از سال هزار و دویست و هشت و پنج میلادی و لایات نابیل

و سیل ابطالیار و در تحت مملکت داشت و پادشاهی میکرد اما مظلوم و جو چه مالیات زیاد از رعایا میبرد
و با نخوت و غرور و بعضی بجهت می نمود و پادشاه را جمعی بر ضد خود داشت و با متفق و متحد شدند و در روز سیم
ماه مارس سنه هزار و دویست و هشتاد و دو مسیحی در وقتیکه صدای ناقوس مردم را بادی غار عصر دعوت
مینمود بفرانسه حمله کردند و آنچه از مملکت در آن جزیره بود کشتند و یکتن از آنها باقی نگذاشتند شارل
خواست و باره سیل را بگیرد پادشاه آراگن او را مانع شد و سده او کرد و فلیپ پیتم بحاجت عم خود بفرانسه
آراگن را مسخر ساخت اما در مراجعت ازین سفر چنگی در سال هزار و دویست و هشتاد و پنج میلادی در گذشت
فلیپ پیتم ملقب بمجرب و در سلسله کا به تین اول پادشاه است که خود را ازای آن قدر دیده که در خارج قلمرو خویش جنگ

حاشیه

(آلوی و راسلسه و شعبه مذهبی بود که از زمان پادشاه پیتر دوم و جنوب فرانسه وجود یافته و منتشر شده و در
آلوی چاداشته اند) (لانگدک علیا و لانگدک سفلی و ناحیه از قوای فرانسه بوده است) (آلوی از آن
قدیم ترانسه بوده) (موان شهرهای فرانسه است) (نابو و ز و سنت فرایالت شارل و سفلی از پالات
فرانسه) (اگ مرتن بندر قدیمی بوده که در دریای مدیترانه) (آلوی شهر معتبر پالات سم میباشد از پالات
فرانسه) (تروادیکر از شهرهای معتبر فرانسه)

مشکلاتی که از زمانهای سیل و سیل است

بعد از فلیپ پیتم معروف بجهت پادشاه فلیپ لیل بجای او مالک تخت و تاج فرانسه گردید و او در
جلوس بر سر سلطنت هفده سال داشت و پادشاه خوش سیم و مجد و محتاط بود با وجود معا پیتر
و دل سختی و بیقیدی و از خصایص او اینکه بسیار کم حرف میزد و زیاد کار میکرد و جمله مشهورش بود که
و افتد از خود و هر سبیل از وسایل که باشد بفرزاید اگر چه آن وسیله در نظر عقل و عقلا نیکو نماید بنا
بر صفات مذکور و عامه ناس و اهل مملکت از فلیپ لیل متعجب بودند و او را سکه رنده نفوذ فلیپ
نمودند و اینکه او فی الحقیقه پول قلب سکه زده باشد بلکه دغل بودن او اسباب این نسبت و همت گردید و
بر سر زبانها انداخت

فلیپ لیل از اول سلطنت جنگهای صلیب و سفرهای دور و داری را که پدرش می نمود بپایده بلکه ضرر
و هیچ بیامون امثال آن کارها نکند و در بلیک پیر و لویی هفتم و فلیپ گوست گردید و در خرابی کلیر
و هدم بنیان قدرت آن دولت کوشید و در د و نظره که گوین و فلا نند باشد پادشاه او را در حمله کرد
در گوین نزاع ملاطاف و ملت بهانه فلیپ لیل کشته با علان جنگ برداشت و مصمم شد بر تصرف شهرهای
معتبر مملکت گردید و در مقدمات بر طبق مصل و مقصودی شجیرنداد

اهالی فلا ندر با انگلیس اتحادی بکمال داشتند و از پیرامون بخاری غایب آنها میشد چه اهالی فلا ندر
ما هوتهای ممتازی را که میباشند تمام قسم آنرا از انگلیس میآوردند و فلیپ لیل نمیدید بود که اگر این
تصرف کند لطمه بزرگی ب تجارت انگلیس میزد این بود که بر فلا ندر حمله نمود و اهالی فلا ندر مقابل عساکر

اواستاد کی درستی نکرده خاصه بعد از آنکه کشت آن یالت را اسپریدند بدجیبندند شهرهای عده
 فلاندر را فلپ که برت و خاکی بر این منصرفات جددید خود گاشت و او بد حکومت کرد و اهالی شوریدند و این
 فطره اسباب ظهور و وقوع جنگ طو لا کشت و مبادی این قتال برای پادشاه فرانسه حسنی داشت
 اهالی فلاندر سواره فرانسه را در شهر کورتره شکست دادند و پسر عم فلپ موسوم بر پسر داور و در آن
 جنگ کشته شد و این از حوادث سنه هزار و سیصد و دو میسی بود

فلپ و سال بعد این شکست خود را نالای عوده در فتره من زان پوئل انتقام سخی از فلاندر بها کشید اما
 چون جرات و جلالت آنها را دید و مایه حیرت و تعجب وی کرد بد را ضعیف بانعتقاد عهد صلح با آنها شد و خط
 فلاندر فرانسه را در تحت تصرف نگاه داشت و گویند زانبر بانکلیسها پس داد

در آنوقت طایفه و فتره معتبری بود که معروف بر نامیلیه یعنی منسوب بر معبد و این جماعت مذهب را استبا
 اعتبار واقعا خود قرار داده دین را دست آور کرده و در کارهای مبادی دخل و تصرف میکردند و الحقیقه
 عساکر پاپ شمرده میشدند فلپ لیل را عقیده اینکه علما و پیشوایان امنای شرع اند و خالت آنها را مو
 عریه مورثا خللا است لهذا بر سر طایفه نامیلیه تراخت و باید است که این جنگ فلپ لیل با پاپ لیا
 محاربا بود که در قرون متوسطه بعنوان حرب و نزاع دولت و رئیس مذهب بنمودند و مقصود از این جدال آنکه
 معلوم شود که آیا پاپ باید صاحب اختیار تمام سلاطین باشد یا نه چون فلپ لیل اقتدار ظاهری پاپ را
 برای سلطنت خود مضرب داشت میخواست از قدرت و کم کند ازین گذشته مال و مکنت علمای بخی فرانسه از
 زمان جنگهای صلیبی خیلی بدار شده و قبول بی اندازه همسایر انده خلفا و نواب آنها و کشیها املاک قدیم خود
 بخی فرخند و علی الانصاف و خیال که بر آن بفرایند و از ارضی جدید بدست آورند و اگر کار از این قرار پیش
 و ترتیب رستی نمیدادند و سدی جلوه نمیکند اشند برودی مصنف مینهای فرانسه را آقا یان پیشوا
 امنای مذهب مالک میشد فلپ لیل صلاح و ضرر مملکت و دولت را در این بدید که اقلای قمت مکن
 کشیها را از اهر بخواشد بچک آورد لهذا مالیات کرایه برای آنها قرار داد پاپ بخی فاس هشت چون میخواست
 با پادشاه شریک شود اعتراف می نکرد و او را بدی و مسئله مالیات بر فلپ لیل نکرده تا بعد که پادشاه
 شراکت پاپ را ضعیف شد میان آن دو بهم خورد و کار بچک کشید و حاصل آنکه این زد و خورد برای این بود
 که فلپ لیل خواست بخیه از اموال کشیها را از جنگ آنها بدو آورد و قدر هم از قدرت پاپ بکاهد
 و ارکان اختیار و اقتدار سلطنت را استیفاء نماید و اگر سالی که پادشاه برای حصول خود بکار برد چند
 بر طبق عقل و صواب بود اما برای جنگ منظور بقاعده داشت

بخی فاس ششم غنیمت کرد کشیها مالیاتی را که پادشاه قرار داده نهند و کاغذی پادشاه نوشت که مثل
 بر تکیه او بود فلپ لیل آن نامه را بدی از سید نهایی یارید و حضور غامه فاس سوزانید و از برای اینکه
 مردم را بر ضد پاپ برانگیزاند نسخه ها از آن نامه که بخی کم و زیاد ها در آن شده منتشر ساخت و حرفهای
 از زبان پاپ و نامه رنج نمود و در معاندت با رئیس عیسویان پادشاه فرانسه داشت است تنها کاری از
 پیش او نمیرود و اگر طبقات ملت را دور خود جمع کند بنیان اقتدارش مستحکم میشود لهذا قرار داد از جانب
 بخا و کشیها و اهالی بلاد کلایا بر این آید و در امور طرف مشاوه و گفتگو با شد و کلا آمدند و بخی

که بد و این اول اجتماع و مجامعت که موسوم بر یازیر کردیده یعنی کلا یی بخا و کشیها و اهالی بلاد و بخی
 یازیر کرد و حمایت پادشاه جدی بلیغ نمود و او را بصفت و ورد دعوی پاپ خوانند و عوت کرد و در کلیسا
 تزارام جمع شده اقتدار سلطنت را بر چند پاپ و دیگران ثابت و سوجه ساخت و این جمع واحد بود که اشقا
 یافت و بعد از آن بهم خورد و این از سواخ سال هزار و سیصد و دو میلادی باشد

فلپ و ضدیت و معاندت پاپ از حد تجاوز کرده برای از میان برداشتن او و آدم از آن استخامی که اعتقاد
 بر پاپ داشتند شهر آنا گنی ایطالیا را قلع و رزمه کردند و فرستاد یکی نگاره صدر اعظم و دیگری کلنا از بزرگان
 ایطالیا که شخصی با پاپ شهنه داشت گویند در عجبی که پاپ کلنا و جی بود و ندی این رئیس مذهب و بزرگ
 ایطالیا که گفتگو در کثرت کلنا دستکش از خود را بر پاپ زد مردم و از حرکت منع تر شد پاپ را از انجمن
 برده از چنگ قهر و خشم بخت دادند و بخی فاس ششم چند روز که در سر مستاد و شش سال که از غصه هلاک
 شد و مرد لکن این روایت ضعیف است

فلپ لیل بد سانس و بدل مال یکی از دست پروردگان و مطیعان خود را که بر تزان دگت نام داشت و از شوک
 شهر برد و بود با سملیان بخی بر تبه پاپی نایل نمود و پاپ جدید نه در رم بلکه در شهر لیون تقدیس شد و محل
 اقامت را شهر آوین بر قرار داد و مدت هفت سال این شهر مقر پاپا گردید و این مدت را اسپری ثانوی باب
 گفته اند و این از وقایع سنه هزار و سیصد و پنج میلادی است

پس از واقعه سقوط و زمام اختیار پاپ بدست پادشاه فرانسه افتاد و جنگ در و در از سلاطین و پاپها
 با بخی ختم شد در صورتیکه سلطنت ظفر با فاشه و پاپی متهور و مطیع گردیده بود خلاصه فلپ لیل کلان
 بخی پاپ را که بخیال و حرکت میکرد آنک و اسباب اعدام نامیلیه ها قرار داد و در شورای مذهبی وی این
 طایفه را خیر تبیین مسیح خوانند حکم شیع طریقت را صادر کرده و رئیس بزرگ نامیلیه ها را که ژاک دملیه نام داشت
 با بخیاه و چهار نفر شوالیه و یار پس زنده سوزانیدند و شبت ب و سخی معایب بکر با نهاد اند و پس
 از احراق اموال ایشان فلپ لیل ضبط نمود

فلپ لیل اول پادشاهی است که بر وضع از منته خالیه و تازه سلطنت کرده چه آن پادشاه مالیات منظم و
 عساکر را بخی قدرت کامله عدلیه را که اصول مطالب و مبادی بخی سلطنت بقاعده است اختیار و برقرار
 نموده بود ببار احرزی پول و زور اسلحه و عدالت کلید و اسباب کار او گشت در بار سلاطین کابینه
 که هم دیوان عدلیه و هم نوعی دارالشوری محسوب میشد منقسم بدو قسمت شد یکی بارلمان و امور باجری
 امور عدلیه دیگر دارالشوری که با نظام کلیه امور دست و اختیار داشت و این وضع و ترتیب فلپ بخی
 بدوجه کمال رسانید یعنی در خانه که شغل آن رسیدگی بخرج و دخل دولت و امورین و ارباب مناصب بود

دایر نمود و اسباب تکمیل ترتیبات مذکوره را فراهم آورد

فلپ لیل ابتدا املاییت و نوسای شد که قشون را بخی مالیات منظم برقرار کند کارش از پیش برفت
 لهذا بوسایل شیعیه متوسل گردید تا محصول مقصود خود را از میزان جمل بخیب بپودر لخت و نفوذ
 مسکوکات را تغییر داد و وی هم رفته پادشاهی و کمرایه او برای قوام امر سلطنت منفعت کلی داشت و علمای
 مذهبی معروف بر این است که در زمان سن لویی نمائش همسایر انده و نا زمان فلپ و روابط تر بود کند

و همواره خود را بزرگ می نمودند باین پادشاه در کارها خیلی کمک کردند و عهد و پیمان فلپ لیل نواحی
ناوار و شامپانی و فلاندر فرانسه و شهر کولون خیمه و متعلقات سلطنت کردند جلوس این پادشاه در سال
هزار و دویست و هشتاد و پنج میلادی و فوئش در سنه هزار و سیصد و چهارده در سن چهل و شش سالگی بود
و او بعد از سوزاندن و بپس بزرگ نامیلپه هزار و ده از چند ماه زندگانی نکرد

فلپ لیل نیز پسر داشت که بعد از او هر یک مدت سلطنت کردند و در گذشتند قیروا
لوی دهم ملقب به هون بود و بیست و پنج سال مدت سلطنت کرد و در سن چهل و چهارده میلادی تا هزار و سیصد
شانزده این پادشاه حکم منشر ساخت و مقرر شد که غلامان و کملوک املاک سلطنتی را بواسطه دریافت
مبلغ معینی آزاد میکنند و فرمان اثر زیادی نکرد زیرا که اغلب غلامان فقیر بودند و نتوانستند پادشاه
پادشاه بدهند و خود را بخرند بعضی هم که پول مختصری پس انداز کرده و دارا بودند اعتماد بحرف سلطان کردند
لوی دهم یکدختر داشت و او بموجب قانون سالیک که یکی از رسوم ظایفه رومن بود و دختر حقارت بردن از پدر
نداشت از سلطنت محروم شد اما باید دانست که در زمانها این قانون را در املاک مخصوصه معمول میداشتند و املاک
معروف به لژیست برای اینکه بگذارند سلاطین خارجی بواسطه وصلت و مزاجت با پادشاهان فرانسه و قبی این
مملکت را تصاحب کنند قانون سالیک را رد و لوی نمودند و بنا بر این قانون که مخصوصا در مغرب زمین بمعنی
و بقاعده می نمایند بعد از آنها از سلطنت کردن در فرانسه ممنوع گردیدند

پسر ویم فلپ لیل که بعد از برادرش لوی هونن مالک نایج و سرپرست فرانسه شد فلپ پنجم نام داشت و ملقب
به طول بود مدت سلطنتش از هزار و سیصد شانزده میلادی تا هزار و سیصد و بیست و دو این پادشاه
قابل و دارای خیالات بلند و صفات حسنه و از سلاطین بزرگ شمرده میشد اگر زمان پادشاهش امتداد
میسافت در ایام معده سلطنت خود فلپ طول چنانکه پیش کنیم در فرانسه بقاعده برای دولت و ابر
و مرتب ساخت و خیال داشت مقیاس صحیح برای اوزان و مقادیر قرار داده و بی قیاس یکار را بدست
نیارود و این عمل هم صورت پذیر شد مگر تقریبا پنج قرن بعد یعنی در زمان شورش فرانسه

پسر ویم فلپ لیل شارل چهارم ملقب به لیل بود که از سال هزار و سیصد و بیست و دو میلادی تا هزار و
سیصد و بیست و هشت سلطنت نمود این سلطان با پادشاه انگلیس برادر زن خود بجهت پرداخت و ای
گوین را از منزع ساخت اما بعد از آنکه دار و دستیم پادشاه انگلیس بفرانسه آمد شارل لیل با احترام
او کوشیده و پیش آنچنان خاضع گشته گوین را با انگلیسها بداد

شارل چهارم پادشاه فرانسه خیلی سعی کرد که با مراطوری المان منخب شود اما این مقصود او را حاصل
نکست و در سن هزار و سیصد و بیست و هشت میلادی در گذشت

در این اوان فیودالست که عدم صرف شده وجودی از و نمانده و در کارها بود اما کارهای مغرب سلاطین
کاپیتان هم بواسطه ضعف و بی فایده پادشاهان و اولا که جایگزین آنها شدند ضایع و باطل بشد

سوم

(کوزتو شهر کوچکی است ز ایالت فلاندر) (من زان بونیل نامن زان بول دهکده ایست در ناحیه شمال
فرانسه) (وی بن از مضافرت ناحیه ایزد است و این را ز رودخانه های فرانسه آن ناحیه را که با هم رودخانه

موسوم شده سیراب می کنند) (نامیلپه هزار و که بیست و شش می نامند که در فرانسه سیراب می کنند و اسکر
می باشند و بی بی پسرند که باز در دار و باجسته های که از باقوت سرخ است)

وقایع از سلسله پادشاهان فرانسه از سده دوازدهم تا سده شانزدهم

بعد از سلاطین سلسله کاپیتان در سن هزار و سیصد و بیست و هشت میلادی پادشاهان طبعه والوا
صاحب تخت و تاج شدند و در عهد و زمان آنها سه واقعه بزرگ در فرانسه واقع شد که بیان سعادت این
مملکت و ملت را منهدم ساخت بلکه هشی آنرا بآباد داد یکی جنگ صد ساله دیگری جنگهای با ایتالیا
سیم محاربات مدیترانه اما جنگ صد ساله باید دانست که در سن هزار و سیصد و بیست و هشت میلادی
فلپ ششم از سلاطین والوا بموجب قانون سالیک پادشاه فرانسه خوانده شد و در همان سال جلوس خود
با اهالی ایالت فلاندر جنگ کرد و فتح نمایانی او را نصیب شد و آن جنگ معروف بجنگ کاسل می باشد
اتحاد و حربه کار و را پیش رفتی حاصل شده و سفایر انگلیس کشته های فرانسه را شکست داد و رقابت
قدیمی که مابین فرانسه و انگلیس در کار بود درین عصر و زمان منتهی بجنگ منتهی گردید که پیش از
صد سال طول کشید از دار و دستیم پادشاه انگلیس و مرتبه بر فرانسه غلبه کرد و این هر دو فتح از فوحت
بزرگ شمرده شده یکی در سال هزار و سیصد و چهل و شش میلادی در یکی در سال بعد که شمرگاه را گرفت
و این شهر را سن هزار و سیصد و پنجاه و هشت در تصرف انگلیسها ماند بعد از این دو فتح قرارداد مشارکتینا
بین دولتین شد و بمقتار آنحال مملکت فرانسه ببلکه ببلای عظیمه دچار گشت طاعون سیاهی جز
کرد و بکریع از اهالی تلف نمود فلپ ششم بعد از آنکه ایالت دینیه را بر مملکت خود افزود و بر تخت
مالیائی شست که آنرا بفرانسه گابل گویند در سن هزار و سیصد و پنجاه میلادی در گذشت و در همین
سال ژان ل بن بر تخت سلطنت فرانسه جلوس کرد و با زن جنگ شروع شد در سن هزار و سیصد و پنجاه
و شش پسر از دار و دستیم موسوم به پرنس نوار یعنی شاه سیاه ژان ل بن را در قیوتی مغلوب دستگیر کرده بپسر
بلندن برد و مدت غیبت ژان ل بن و بعد از فرانسه موسوم به شارل بنایت سلطنت داشت و کارها
مملکت پسر داشت و در این اوان این مارسیل رئیس التجار پاریس مردم را بر ضد و بعد میخواند لکن کار
از پیش از نرفته مقبول گردید در سن هزار و سیصد و شصت میلادی ژان ل بن عهد نامه موسوم به
برقین پی را با انگلیس بسته بموجب آن عهد نامه با لالت واقعه در جنوب رود لوآر با آن دولت واکد شد

از اسپری بخات یافت و بفرانسه مراجعت نمود و در هزار و سیصد و شصت و چهار در گذشت
در همین سال بعد از ژان ل بن و بعد از او با سم شارل پنجم بجنت سلطنت فرانسه جلوس کرد و او شوالیه
شجاع معروف به برترن برترن دو گیلن را سر از قیوتن فرانسه را این سر را در کشتل بر شارل ل مؤه
پادشاه ناوار که با انگلیسها متحد بود غلبه نمود و بی در بر تانی مغلوب و اسپر گشت اما بعد از آنکه
از گران کپانی که عبارت از اشخاص هرزه گرد و غیره بودند مصفا داشت و بواسطه فتح منسل هانی
دورانها مار را بر تخت سلطنت کاستیل نشاند و او بعد ها با فرانسه متحد ماند پس از آن دو گیلن

کشته نایل یعنی امیرالاکرام شد و با انگلیس جنگها کرده غنله بر سر آنها ناخت و کارهای زیاد از پیش برد
چنانکه در سنه هزار و سیصد و هشتاد که سال فوت او شارل پنجم است انگلیسها بیست و چند شهر در فرانسه
مالک نبودند

بعد از شارل پنجم شارل ششم سلطنت یافت اما چون او صغیر بود اعماش با مورسلطنت رسید که میگردند
و اینکار اهر را سخت بدی برداختند تا آنکه شارل خود قابل پادشاهی شد و خوشنحی فرانسه شروع نمود
ولی پادشاه بیچاره دیوانه شد و باز مملکت دوچار صدمات گردید و جنگهای داخله با حاربات خارج
در هم گشت و دوک بورگنی و دوک درلینان در سرسلطنت با هم نزاع میکردند و دوک درلینان بحکم دوک بورگنی
کشته شد و هوخواهان دوک درلینان که معروف بر آرمانیان بودند جنگ بخانه با اهالی بورگنی نمودند
هائری پنجم پادشاه انگلیس این اغتشاش را غنیمت شمرد و بفرانسه حمله کرد و قشون فرانسه در سنه هزار و
چهارصد و پانزده در آرن کوژ شکست خورد و در همانوقت دوک بورگنی برای کشیدن انتقام بد خود
که بدست جماعت آرمانیان کشته شده بود با انگلیس طریقی اتحاد بپیکرد و در سنه هزار و چهارصد و سی و یک
شاهزاده خانم نافا بلی مستماه بر این بود و با ویرموند نامه تر و از ارضا نمود و بموجب آن عهدنامه مملکت فرانسه
یکی از ایالات انگلیس محسوب گشت

شارل ششم در سنه هزار و چهارصد و سی و دو درگذشت و بعد از و هائری پنجم پادشاه
انگلیس خود را سلطان فرانسه خواند ولی بعضی از اهالی فرانسه شارل هفتم پسر شارل ششم را پادشاه
برداشتند اما او در همان معلول انگلیسها گردید و شهر آرمانیان که کلید ناحیه مرکزی فرانسه شمرده میشد
نزدیک بود بدست عساکر انگلیس افتد و بنوقت الحقیقه مدد غنیمی بفرانسه رسید و در خروجی متما
به زن دار که از عجوبه های عالم بود قدم زد آنکه علم نمود و فرمود رادل و جرات داد شهر آرمانیان را
ساخت و انگلیسها را در پاتر مغلوب و قهقر کرد و اسباب تقدیر پسر شارل هفتم را در شهر بهم برای پادشاه
فرام آورد ولی آن زن بلند همت در کمپین نمی گرفتار شده انگلیسها را و بعد از حاکم ظالمانه و در میدان
شهر روان در سنه هزار و چهارصد و سی و یک زنده سوزاندند مع ذلک کاری از پیش نبردند زیرا که قتل
آن زن شجاع فرانسیسی ها را بر سر غریت و وطن پرستی آورد و دوک بورگنی هم با پادشاه خود متحد شد و
فوجات فرمینی کاستیل در سال هزار و چهارصد و پنجاه و سه فرانسه را بکلی از جنگ انگلیسها
بیرون آورد

از بنوقت بعد بنای استقلال سلطنت فرانسه شد و شارل هفتم این بنیان را بواسطه قشون نظم و مالیات
بقاعده محکم کرد و لوئی یازدهم که در سنه هزار و چهارصد و شصت و یک سلطنت یافت همدم کل فرانسه
موتور کشنده بنای شارل هفتم را بدوجه کمال رسانید بزکری خداوند کاران فوذا لیت در آرمانیان شارل
ل تمیز بود که دوک بورگنی با شد استدا لوئی یازدهم کاری شناخته بلکه در مشلری از شارل ل تمیز
مکتب خورد و عهدنا سودمندی با او بست و این در هزار و چهارصد و شصت و پنج بود اما لوئی یازدهم
بزودی و ببلندی گذاشت و بتدایر عافلان شارل ل تمیز را بپایانید و این حربت بی کردی و رگراشت
و مرا مغلوب و مهور اهالی سولس گردید و در فرانسی در سنه هزار و چهارصد و هشتاد و هفت مقتول شد

لوئی یازدهم بدون تعلل و تاخیر ایالات بورگنی و فرانسی کشته و آرمانی و بکار دی و متصرف کرد و بخوا
حق ارباب ایالات پراگن و مین و آنژ و آبرانجیله اضافه نمود و ایالت روسیل را از پادشاه اسپانیا
خرید و مضرتهای سخت بفرود آیت زده و کارها بر سر کشته نایل سن پل و دوک آرمانیان و گنت بمورد
فودالیت آورد خلاصه بی از آنکه لوئی یازدهم بواسطه کفایت و قابلیت خود فرانسه را اول ملت اروپا
نمود در سنه هزار و چهارصد و هشتاد و سه درگذشت

بعد از لوئی یازدهم پسر شارل هفتم سلطنت یافت اما او صغیر بود بنا بر این دختر لوئی یازدهم متما
بر آن دو روز و بنیابت و سلطنت پرداخت و در آن اوان خداوند کاران شورشی کرد که موسوم بگریز
یعنی جنگ خوانده شد آن دو روز و بنیابت سلطنت آن فت را خوا بایند و دفع نمود و وارثایالت بر تانی را
برنی برای شارل هفتم پادشاه جوان فرانسه گرفت و باین تدبیر ایالت بر تانی را غنیمت فرانسه ساخت
ولی جنگهای فرانسه با ایطالیان که بعد ها در گرفت نتایج افکار صانع آن دو روز و اصابع و باطل کرد
اما جنگهای فرانسه با ایطالیان دو قسم بوده یکی جنگهای حقیقی و اصلی که فی الحقیقه جنگ فرانسه با ایطالیان
شمرده میشود و آن از سال هزار و چهارصد و پنجاه و چهار میلادی شروع کرده و سینه هزار و پانصد و نوزده
ختم شده و دوم نزاع با خانوادۀ اطریش است که ابتدای آن از سال هزار و پانصد و نوزده میباشد و سینه
هزار و پانصد و پنجاه و نه ختم میشود جنگهای فرانسه با ایطالیان بدون جنگ و ضرورت بود و مضرتهای
داشت اما جنگهای فرانسه با خانوادۀ اطریش بموجب وایچی و ضرورت داعی آن گردید و شرح
حاربات فرانسه و ایطالیان مختصرا از اینقرار است

شارل هفتم پادشاه فرانسه چون بسن بلوغ رسید و خود را نام مهام سلطنت را بدست گرفت از قوفا
باند روقی که بدش کرد چشم پوشید یعنی ایالات روسیل و آرمانی و فرانسی کشته را پس داد و بکار
مهمیای فتح نایل گردید و این سفر شارل هفتم بگردش و تفرج با حشمت و جلالتی بیشتر شایسته داشت
بلشکر کینه و جنگ و از آنجا که اتفاق و اتحادی بر ضد او تشکیل دادند شارل هفتم بمراجعت شد
بواسطه فتح نمایان فر تونوالی برای خود باز نمود و این در هزار و چهارصد و پنجاه و پنج میلادی بود

شارل هفتم از سال هزار و چهارصد و هشتاد و سه تا سنه هزار و چهارصد و نود و هشت سلطنت کرد
و در پینال درگذشت و دوک درلینان و پیکر گریل که پیش از کشته شدن با سم لوئی و از هم جانشین او گشت
و بخت سلطنت فرانسه گشت و برای اینکه بتواند ایالت بر تانی را بکار برد و آنرا ضمیمه فرانسه
بیا شد و شش ستماء بر آن زوجیه بپوشید شارل هفتم را برنی گرفت نگاه بختال تنجیر میلان و نایل
افناد اما بعد از پیشرفت مختصری فرانسیسها را از ایطالیان بیرون کرد و مع هذا لوئی و از هم در سال
هزار و پانصد و نه به اهالی پراگان جنگ نمود اهالی پراگان بر ضد او ترتیب اتفاق و اتحاد سخن دادند مرد
مهمیای جنگ و برای بریدن اما جوان دلاوری موسوم بگاستن فوا که زیاد از بیست و دو سال اندک
و نیز پناه مغلوب و لوئی و از هم را غالب ساخت لکن آن دلاوری گاستن فوا پس از آن فتح ظفر
در روان در سنه هزار و پانصد و دوازده درگذشت و مرگ او اسباب از دست رفتن ایطالیان گردید
و فرانسه و چهار حمله های دشمن شد و لوئی و از هم اضطرا از دست انعام ادعاهای خود کشید

نویز و از دهم از سال هزار و پانصد و نود و هشت تا سنه هزار و پانصد و چهارده سلطنت کرد و در گذشت
 و برادر زاده اش فراشواوی اول بجای او تخت فراتر از جلوس نمود این پادشاه از جبال آلپ گذشته
 بواسطه فتح ماری بان در هزار و پانصد و پانزده مالت میلانه کشت و چیزی نداشت که نوبت جنگ فرا
 با خانوادۀ اطرش در رسید تو صبح آنکه در سال هزار و پانصد و نوزده میلادی شارل کن پادشاه اسپانیا
 و فلاندا و اطرش و دنیای جدید (قدری از بنکی دنیا) امپراطور المان شد و اقداری و را حاصل آمد
 که برای فراشواوی اول ملقب این الهیه کرد بدینا برین جنگ طوله فیما بین فرا
 و اطرش در گرفت و ایند فراشواوی اول صد مرتبه پیروز شد و در پای و سال هزار و پانصد و بیست و پنج شکست
 خورد و محبوس شد و طوله کشت که با دولت عثمانی و برستانهای المان متحد گشت و بنیان اقتدارش
 استحکام درستی یافت و بجوی از عمده جنگ با اطرش برآمد و شارل کن با وجود آنکه از وجانب بعضی از
 طرف جنوب و از سمت مشرق محله برداخت در مقابل فراشواوی نواشت کاری از پیش برده لهذا باطلایا
 قناعت کرد

فراشواوی اول از هزار و پانصد و چهارده تا هزار و پانصد و هفت سلطنت نمود و بعد از وفاتش
 دویم مالت تخت و تاج فراشواوی کرد و ابتدا اطراف شرقی پراخت سربازان مترو و قول و ویزدن را شمر
 شد شارل کن خواست مترو را مسترد نماید لیکن سر داری و یکی از فراشواوی موسوم به فراشواوی دیگر جلوس
 او را گرفت و نکذاشت بمقصود خود رسد شارل کن امپراطور مقتدر از جنگ طولا فیما بین عمر رسیده
 از سلطنت استعفا نمود و آنرا به فیلیپ پسر خود و فرزند بنیان برادر خود واگذاشت

قلیل زمانی بعد از آن لشکر فراشواوی در سن کشتن شکست فاحشی خورد (در سال هزار و پانصد و پنجاه و هفت)
 اما فراشواوی دیگر باز بسلاطین پراخت جرایم کبر نمود و شهر کالبراکه را که دویست و ده سال بود انکلیسها
 در تحت تصرف داشتند گرفت و بموجب عهدنامه که نوکا میریزی که در سنه هزار و پانصد و پنجاه و نه
 امضاء شد شهر کالبراکه و سه والی پیشین مترو و قول و ویزدن متعلق به فراشواوی گشت

دو اوان سلطنت فراشواوی اول و وفاتش دویم در مالت فراشواوی و باطلایا ادبایات و صنایع خیلی و
 بزرگ گذاشت و آنرا ریشاخن گفت یعنی بحدید یا حیات جدید

اما جنگهای مذهبی باید دانست که در عهد سلطنت سربادشاه که سلاطین آخری و آلبودند یعنی
 فراشواوی دویم و شارل دوم و هانری سیم در مملکت فراشواوی بواسطه جنگهای معروف بجهت مذهبی
 که کاتولیکها و پروتستانها با هم میکردند سبیل خون جاری گشت فراشواوی دویم سلطنت نکرد و شارل
 دوم در سن ده سالگی جانشین او شد و مادر شارل کاترین دمیڈی نیایب سلطنت اسپانیا و و حلیه
 و سز و پروا و سباب جنگ مذهبی را که سی سال طول کشید فراهم آورد ابتدای این محاربات در سنه
 هزار و پانصد و شصت و دو میلادی و در وقتی بود که در واسی پروتستانها را قتل نمودند و درین جنگها
 رئیس کاتولیکها یونیه پسر فراشواوی دیگر و کتیه نابل از من مرینی و هانری دیگر بودند و کتیه و گلینچ
 هانری دو نورن و باستان پروتستانها را داشتند و شانسلیه پیشین در لژی نال شخص واحد بود که آزادی
 مذاهب را اظهار نمود و حزن آنکه ترانعه از و فایع جنگهای مذهبی قل سن باطلایا است که در بیست

چهارم ماه مه سال هزار و پانصد و هشتاد و دو کاترین دمیڈی امر بان نمود
 در عهد سلطنت هانری سیم کاتولیکها اتحادی تشکیل دادند که آنرا پلیتیکای باید خواندند و مذهب این
 اتحاد را اتحاد مقدس نامیدند و مقصود مخفی از آن این بود که هانری دیگر را پادشاه کنند هانری سیم
 هانری دیگر را از خود کشید و در سنه هزار و پانصد و هشتاد و هشت و اکت و سال بعد خود
 هانری سیم هم از من خنجر بکشتن متعصب که زاک کلان نام داشت جان بداد و سلطنت سلاطین آوا
 بمرک هانری سیم منقرض کرد بد

سلطنت طایفه بوری برین سلطنت

هانری دو نورن اول پادشاه این سلسله معروف و معروف به هانری چهارم نامیده و با وجود آنکه تخت و تاج
 پادشاهی حق او بود باقتضای وضع باید قلعه و مملکت خود را بر و در تحت مملکت و تصرف آورد و فی الحقیقه
 آن پادشاه مالت مملکت فند مکر بدست کشید از مذهب پروتستانی و سال هزار و پانصد و نود و چهار
 میلادی هانری چهارم اسپانیا را که بر ضد او اتحادی داشتند در فتنه فراشواوی شکست داد و آنها را
 بواسطه اعتقاد عهدنامه ویزدن از فراشواوی پسرین کرد پس از آن با فتنه و اخنام جنگهای مذهبی نابل شد
 و فرنان فانت در سنه هزار و پانصد و نود و هشت بر پروتستانها آزادی عقاید داد (فانت از شهرهای
 معتبر فراشواوی است و فرنان فانت بعضی فرمائی که در فانت صادر شد) هانری چهارم از آزادی صائب و وزیر
 بزرگی سولی نام بفرستد کشته برانسمائی او ببلای مضرات حاصله از جنگ داخل برداخت و بمقصود
 خود رسید و مصمم بود که دوباره با خانوادۀ اطرش شروع بجنگ نماید که در سنه هزار و شصت و ده
 بدست را و اناک کشته شد (سلطنت هانری چهارم از سال هزار و پانصد و هشتاد و نه میلادی بود
 تا سنه هزار و شصت و ده)

بعد از هانری چهارم پسرش لویی سیزدهم بجای او پادشاهی فراشواوی یافت اما چون صغیر بود سلاطین
 اول سلطنتش را و مملکت و دولت خیلی با غناش گذشت کن سینی که شخصی ایتالیایی بود و بعد از او
 لوئین و زارت لویی سیزدهم را نمودند اما چیزی غیر از حرص و آز از آنها دیده نشد لوئین میخواست
 در کار پروتستانها که اسباب خطر شده بودند نظمی دهد ولی از عهده بر نیامد و در محاصره متنبان
 کاری از پیش او رفت در بوقت سعادت شامل حال مملکت فراشواوی شد زمان مهام این دولت و
 گفت کفایت و زیری بزرگ افناد و او کار دینا را بشلو بود که دو مقصود داشت یکی آنکه سلطنت را
 مطلقا مستقل کند دیگر آنکه دولت فراشواوی را تمام مزین غالب فاهر قرار دهد و آن کار را دان
 قابل با تجربه میخواست نابل کرد بدخرابی پروتستانها بعد از محاصره لار شیل و مترو و اخطا طرین کار
 نتیجه استقلال سلطنت گشت و خانوادۀ اطرش که در جنگ موسوم بجهت می ساله مغلوب شدند
 اولت که در میان و لار و پاداش از دست داد و در وقت فوت ریشلو بر آشکار بود که این رتبه و
 تقدم بزرگی بدولت فراشواوی تعلق میکرد (سلطنت لویی سیزدهم از سال هزار و شصت و ده
 میلادی بود تا سنه هزار و شصت و چهل و سه)

پس از لوی سپید هم پسرش لوی چهاردهم معروف به لوی کبیر پادشاه فراتر شد و او در سن و زنی آن لوی
 در سال هزار و شصت و دو و هشت میلادی مطابق سنه هزار و چهل و هشت هجری متولد شد و در هزار و
 شصت و چهل و سه بجای پدر پادشاه هجرت یافت و چون پنهانی در صغیر بود مادرش ملکه متعاضد آن را در
 بنیاب سلطنت فرزند برقرار کرد و بدین مقام امور را بدست گرفت و کار دینال مازان از رجال با
 کفایت که صدراعظم لوی چهاردهم کرد پنهان را بهی که کار دینال در شیلوی که بود و با سعادت
 و افتخار آن طریق را طی نمود و در جنگ فرزند که آخرین شورش هجیان بر دکان بود بجلای ظفر فاکوش
 (فرزند اسم جنکی است که در بار لوی چهاردهم بعضی آن را طریش و طارین با اجرای پادشاه از هزار و
 شصت و چهل و هشت هزار و شصت و پنجاه و سه کرده) خلاصه مازان جنگ با طریش و اسپانیا
 با آنها و اختتام رسانید و در سال هزار و شصت و چهل و هشت بواسطه فوجات کتیده و تورن دو
 مرکز قابل عهد نامه و سنایی منه مکرر کرد و به موجب آن عهد نامه مرایا لست آن اس متعاضد شد
 و در سنه هزار و شصت و پنجاه و سه اسپانیا مغلوب فراتر شد و عهد نامه پیرنه را بستند و کانیات
 از نوادر و سپیل را بفراتر دادند و از آن بعد لوی چهاردهم درست با استقلال سلطنت پرداخت و
 و زای بزرگ کاروان او کثیر و نوادگان او یکی ادبیات و صنایع کسبی ملکی را ترقی میداد و یکی قوای
 مرتب و منظم میساخت تا کار فراتر شده اصبحتی بقاء در مساجی بهم رسانید و مادر از کتاب کیمیا
 فراتر داد و فطرت هم است یکی را جبر و فقه که علوم و صنایع و حرف و دبایع و ادبیات و حکم و در این ملک
 ابتدا نموده و برونش را و ترقی میکند و از آن بعد لوی چهاردهم است و بکر آن زمان که رایت قدرت و
 عظمت دولت فراتر شده با وج اعتدال میسر شد و آن عصر با بلون اول میساخت و در عهد دایم دو کتاب
 این دو سلطنت را از مصنفات معتبره که هر یک حاوی فایده است و جامع حقائق انتخاب و ترجمه نمایند
 و در مطاوی این اوراق درج سازیم و مخصوصا اظهار داشتیم که مسطورات و کتاب ماد موازل دست
 پادشاه و خرم لوی چهاردهم را که در شرح زندگانی خود نوشته برای این موقع اختیار کنیم چه سلطنت
 لوی چهاردهم را از آن پس از آن نیست که حالا بوجه خود و فایده میساختیم و از اینجا دیگر مسطورات
 ماد موازل مشارالیه را میسر داریم که شرحی مشبع و معنی است و مطالعه کنندگان را از هر جهت مستغنی

خواهد ساخت
 علاوه بر بعضی حواشی از
 مصنفات معتبره دیگر
 خواهیم ساخت که
 استنباط و
 اکتاف

بسمه تعالی

سرگذشت شرح زندگانی پادشاهان و سلاطین
 بخط اخوی نوشنده آنست که قوه ما کونی که کما بخانه ملکی
 فراتر شد و پسرش لوی چهاردهم و ضابط است اینک در این
 کتاب ثبت میشود و غیر کتاب دیگر میباشد

ماد موازل میگوید - اسمم فراتر است و لقمه منت پادشاه و مردم بخش تو قهر و احترام فقط مرا
 ماد موازل خطاب میکنند در اوایل جزا از سال هزار و شصت و بیست و هفت میلادی مطابق
 سنه هزار و سی و هفت هجری) متولد شده ام پدرم گاستن دوک دارلن آن مشهور به مسویرادر
 کهتر لوی سپید هم پسرش لوی چهارم پادشاه فراتر شده و عم لوی چهاردهم پادشاه
 در بنجام حالیه این مملکت مادرم سماء بهر گاه ترین از خانوادۀ نجیب منت پادشاه و دختر فرزند او
 بود توضیح آنکه سلطنت سلسله والوا از سلاطین فراتر بخشها نری سیم منقش شد یعنی چون
 فرزند کوری از این پادشاه و از بن سلسله نبود که وارث تخت و تاج شود سلطنت فراتر شده به بی تمام
 انظار یافته که از نژاد سن لوی بودند رسید و در آنوقت جردن ها نری بوزین که بعد از جلوس پیر
 پادشاهی موسوم به هانری چهارم کرد و بدینجه که قابل سلطنت فراتر شده باشد در سلسله بوزین وجود
 نداشت و او هم بخونری و زحمت زیاد در آخر ماه سنبله سال هزار و پانصد و هشتاد و نه میلادی
 (مطابق بقصد و نود و هشت هجری) برادر بیکه پادشاهی فراتر شده مستقلا جلوس نمود و پسر از جلوس و
 قدیم خود را که سماء بهر گاه ترین و خواهر هانری سیم پادشاه فراتر شده بود طلاق و مریم مدیسته از
 شاهزاده خانمهای فلورانس ایتالیا را در سنه هزار و شصت و میلادی (مطابق سال هزار و نه هجری)
 در حباله نکاح در آورد و نه ماه بعد از این ترا و جت در فصل پانز سال هزار و شصت و یک میلادی
 (مطابق سنه هزار و ده هجری) لوی سپید هم پسر هانری چهارم و مریم مدیسته بوجود آمد و بدین گاه
 در سال هزار و شصت و هشت میلادی (مطابق سنه هزار و هفتاد و هجری) متولد شد و چهار ماه
 که مکه اکلیم کرد و در هزار و شصت و نه میلادی (مطابق هزار و هجده هجری) قدم بر صحنه عالم
 گذاشت و عهده بیکم الیزابت ملکه اسپانیا در فراتر و شصت و دو میلادی (مطابق هزار و یازده هجری)
 و عهده بیکم کریستین ملکه ساو واد فراتر و شصت و شش میلادی (مطابق هزار و پانزده هجری)
 بدینا آمدند و از هانری چهارم عهده بیک کریستین بوجود یافت و موسوم به پسر فراتر شد و او در سن
 پدر در سن طفولیت بمرد

برای من و امثال من که از خانوادۀ سلطنت و مکه و پسر پادشاه و دینان و غیره است و کتب

داشته و با او سخت که بنیاید و بهیچوقت نمیشد آن دو هم را ببینند و کلمات زشت دل از آن دو میان ایشان رد و بدل شود و پادشاه همواره در محضر و زحمت بنیاد شد و عداوت و فتنای مردم مدینه و ماکین دور نول را مخصوصا اتفاق بد رجعه کمال رسانید چنانکه بعد از آن پرده از روی کار برداشته عشا خود را آشکارا شدند و آنچه در درون بود پنهان نماند خند ممکن نمیشد زیرا که طاق باشند و طاق در یک طاق با هم سر خوانند و تفصیل آن ماجر را و اتفاق از این قرار است

روزی پادشاه برای تفریح با ملکه و جمعی از رجال دولت و مقربان حضرت و خواهرین معطر و شاد و محرمه غارم سنت و زمین از سیلابات سلطنت شدند هانری چهارم و مریم مدینه و دو نفر دیگر در یک کالسکه نشستند در انشای عبور یکی از شعب رودخانه سین کالسکه پادشاه و از روزگشت و در هر غلطی که از آن میکردند فناد پادشاه و دو نفر دیگر در کالسکه بودند در آن را از یک سمت باز کرده خود را از آب بی کشیدند ملکه در کالسکه ماند و بجزیی نماند که غرق و خفه شود یکی از سواران خاصه موسوم به شایک نری خود را در آب انداخت در کالسکه را باز کرده کسوان ملکه را گرفته از میان کالسکه و بهر بدر آورد و اگر این سوار بفر پاد معطر و سپیده بود و زود کار بکام مار کبر و نول میبست و آب ملکه را خفه میکرد آن خبر که شهرت نمود مار کبر معشوقه پادشاه بر سنت و زمین فتنه بجایا بر عاقل خویش و در در کمره گفت عیال نزد یک بود خدا داد دل مرا از خود رقیب یکم از آب ناکوار بدو بی سن آمد و رقیب یکم او بدید که راه رفتن سبک کند خفه شود و پیر پادشاه و من هر دو از شرفی آسوده شوم خدا لعنت کنش تا نک نری فضول را که حسن خدمت بخرج داد و در کار آن کوشش تلخ خود شری بی بهره کرد

بدی است که این خبرها را از در بجا جان آنها میسازند و پوشیده نیست که ملکه از شنیدن این حرفها چنانکه بهم میسر میسازد و چه قدر عداوت و نسبت بر مار کبر و نول میافزاید پادشاه از فرط مهر و میل به ملکه شرف با او در یک بستر میخوابید از آن روزگار خیلی مشکل شد یعنی شبها ملکه در خواب افتد و کلامی در زبان نفسی میکرد و حرفهای پیچیده میزد که پادشاه ماضی میبست و غالباً با طاق دیگر میرفت و جای خواب خود را تغییر میداد سولی صدراعظم که علاوه بر این منصب جلیل و حضرت هانری چهارم منتهاد در محضر میبست داشت و اکثر صحبتها را برای انجام مهام وارد اطاق پادشاه و ملکه میبست و بعضی از روزها آن هر دو هنوز خواب بودند میگوید صبحی که روز پیش آن واقعه باز کون شد کالسکه واقع شده بود در خوابگاه پادشاهی باز کرده داخل شدم و هنگامی که غریبی دیدم هانری و مریم هر دو در پیراهن شب بدون جامه دیگر از من پرسیدند آمده و در وسط اطاق ایستاده ملکه آنچه عبادت زشت و در چاک در زبانهای مزاحمه و ابطالیا معمول و متذلل است پادشاه میبست من از کمال تعجب و کوشش ایستاده نگاه میکردم و بازای آن نداشتم که گفت پیش هم آخر الامر کار بجای بد کشید ملکه گریان پادشاه را گرفت و مشت را بلند کرد که کله اعلم حضرت را بگوید من چون حاضر بودم و میداشتم موافق قانون شرفیات و احترامات در بار سلطنت فراموش ندا که کسی در حضور نالت را بدی دادست بروی پادشاه بلند کند قتل و واجب می شود فی الحقیقه جان ملکه را خریدم کاغذها را که در حال اشم و بخیم و با پیش گذاشته خود را میان ملک و ملکه انداختم مشت ملکه بر من خورد و مدت ها رنج کجی در در سر کشید که میبایست بگری کرده ام و محرمه را از هلاک نجات داده و فی الواقع

اگر مشت ملکه بر سر پادشاه آمده و خورده بود جز اینکه هر غضب و رمل و مضرب بر سر از بدن ملکه جدا نمیشد دیگر معجزه علاهی نظر نمیآید مع ذلك ملکه با چند روز من الفتا فی نداشت ملکه متغیر بود و از همان محضها که پادشاه داده بنیاد میسازد و خوب شراره خشم او شکست و بحال طبعی آمد و یکصد خدمت بزرگی باو کرده ام و قدر آنرا دانست و از من بطور لایق اظهار امتنان نمود خلاصه چون عمل نزاع پادشاه و ملکه مسیح روزی بود و با آنجا که کشیم مخبر شد خدمت هانری چهارم از اطاق جده ام مریم مدینه پیرین آمد و تعجب از این پوشید و به غوغا بنیاد سفر کرده و از آنجا کاغذی ملکه نوشت مضمون اینکه اگر ترک آن اخلاق نکند و سبده و اعمال ناپسند را امتناید و از اطلاق میدهند و بهر فلوراش نزدیکش میفرستند باز سولی میگوید بعد از حادثه برکت کالسکه هفت هفته میبکشد که در مرتبه پادشاه و ملکه با هم نزاع نکنند انهی کلام سولی

با آنهمه از بختی که جده ام بخدمت میکرد باز هر وقت بهمر یک قدم باو نزدیک میشد و صد گندم مشارا الیها و الشیاء میبست و بارها میگفت جف مریم شن است اگر در حباله نکاح من نبود تمام سلطنت و دولت خود را میدادم که معشوقه من باشد در آخر عمر پادشاه زنی از خدمتکاران مخصوص ملکه که با او از ابطالیا آمده و از معتمدان محرمه معطر و شمار میآمد و هر چه میبست مطاع و متع بود و لئو و نواف نام داشت میان ملکه و مار کبر و نول اصلاح نمود و پادشاه را آسوده کرد و از آنوقت دیگر ملک و ملکه با شری و مهر کز زانند و از جنک و فتنه در گذشتند و این میبایست که سبب ترقی و فایده کلی آن زن شد چنانکه در ازای این خدمت از خزانه در لنتیجا هزار تومان نقد هانری چهارم با و انعام داد که برای خود تدارک هیچیز نپسند و بهر کشتنی نام ابطالیا فی الزمان ملکه شوهر کند

خدمت هانری چهارم پادشاه ذبحگاه فراشته در اواسط بهار سال هزار و ششصد و ده میلادی (مطابق سنه هزار و نوزده هجری) بشرحی که بنیاید مقبول شد و بعضی از مردم باوه گو گفتند بکار و نوطیه جده ام مریم مدینه صورت گرفته و اعتقاد من این است که این نسبت همت صرف وافر بوده و ذیل جلالت مشارا الیها از آن پاد و ذمه اش بر جایست و از شواهد این مدعا یکی آنکه سر شب قبل از آنکه پادشاه را زخم زبند بجا میزد و معمول ملک و ملکه با هم در کسرت خنده و قی از شب با نصف شب ملکه سر اسیمه از خواب بیدار میشد و بنای کبر و زاری را میکرد از چنانکه صدای او پادشاه را هم بد خواب میکند و از علت می پرسد ملکه در خواب میگوید که عا لرو و با دیدم شخص سیاه پوشی تو را ضربت بخور هلاک نمود پادشاه خندیده و میفرماید خوب است اعتباری نیست خاصه و قیبه که زن را دیده باشد سه روز بعد هنگامی که پادشاه از سرای سلطنت با کالسکه بدار الصدانه میرفت و ابطالیا که کشیش که لباس سیاه در بر داشت غفله خیزی به پهلوی هانری چهارم زد و او از آن خربت جان داد

اما آنکه میگویند ملکه را در قتل پادشاه دخالتی بوده این گفته خود را بطلالیه نایب پدینا نیندا ز جمله میگویند آنرویکه پادشاه مضروب و مقول گردید چون لباس پوشید و خواست از اطاق ملکه بیرون رود مشارا الیها دست نداشتند و منشا را گرفت و گفت استدعا میکنم که امروز بیرون نروید سولی صدراعظم همین جا احضار کنید و هر چه میبایست در بیدار و بفرمایند پادشاه اعنتا نکرده نادام در وقت ملکه باز دست سرها نری چهارم دویده و دهه ثانی بر میانست بر داشت و گفت امروز خوب است از منزل بیرون نروید

پادشاه متعجب شده بدون اینکه جواب دهد و اطاعت را باز کرد و قدم در راه باز گذاشت و باریستم ملکه باشتا آمد و بجز و لا بهر عدم خروج زاد و خواست نمود هانری چهارم ایند صند بر آشفته بدون اینکه چیزی گویند خود را از جنگ مریم مدبسیه خلاص کرد و در راه نهاد و در آن حرکت گذشت بر او آنچه گذشت پس بقول من چنین ملکه مسبق بطلب بود که پادشاه را از پیرن رفتن منع نموده یعنی خود اول اسباب را فراهم آورده بعد پشیمان شده لهذا از خروج شوهر و حشمت و مخاشی است

پس هر یک و یکی از دلایل رخا لک ملکه در قتل پادشاه اینست که هنوز پادشاه درست جان نداده باشد سر شده بلکه چند نفر از اطباء و جراحان و رازنده پیدا کنند و بچنان و امید واری داشته که ملکه بترتیب کار خویش مشغول شد و کار پادشاه را گذاشته حساب کرد تبیین آنکه هانری چهارم بموجبها و دستخط و غیره فرار داده بود تا پیش از لوی سیزدهم صغیر است و بسن رشد و بلوغ نرسیده و از عهد پرداختن کار سلطنت بر عیاید نیابت سلطنت فرزند با مادرش مریم مدبسیه باشد و زمان مهمان را او بدست گیرد ملکه در آنوقت که درست معلوم نبود پادشاه جان داده یا رمقی دارد امثای عظام و رجال و لشکر از دکان خانواده سلطنت را جمع کرده اسناد نیابت سلطنته بودن خود را با پادشاه سپرد و از مشارالیه و اعیان مملکت بعتی گرفت پس معلوم میشود ملکه میداشت چه کرد و بیار ما خود رسیده دیگر قیدی بوجود و نبود پادشاه نداشت فرزند او را ناچند لحظه دیگر باز زنده می پنداشت

و فتنی جدم هانری چهارم کشته شد پیش از لوی سیزدهم ده ساله بود و مادرش چنانکه ذکر شد نیابت سلطنت داشت و اول کار این نیابت سلطنته آنکه سولی صد اعظم را معزول نمود و حال آنکه جدم هانری وصیت کرده که او را نازنده است در این منصب بقرار دارد سولی خلیفه حق خدمت شوهر مریم مدبسیه داشت و الحقیقه اسباب سلطنت هانری چهارم را او فراهم آورد و الحی و زیری کاغذ و قابل بود بدو و از عزل سولی نصب کشینی سابق الذکر ایتالیا فی منصبش را شالی است مشارالیه چنانکه پیش اشارت کرده ایم شوهر لوی و از دینی زادگان دون بود در مقام عمر ششمش کشیده و تیغ برهنه نهد و بر روی یار و رط کشیده هرگز در میدان رزم حاضر نشده و جز در برنم عشرت و هو مقام نداشت همیشه نقد هوش داده و بیال که گرفته خورده و خنده چنین لاوری مارشال یعنی سپه سالار و فوین فرانس شود مقام است بر سر داران جنگ دیده و صاحب منصبان و بیج کشیده چه میکند و چگونه خون در عروق آنها مبعده میشود تا چه حد از کار می افتند یا بی اعتنا بکار میشوند محض درادن منصب به کشینی پیشرو یا دست و دل آن مردان کار را که برای استقرار سلطنت هانری چهارم از روی غیرت با علم و بصیرت جانفشانیها کرده بودند سرد نمود از خدمت دولت کاره گرفتند و برآسافند دوری و عزت گرفتند که اقلایا چنین نکره غیر موصوفه میسر نباشند و بعد از آن همه علو شان باد و بی باز نکردند بجز و قبل از آنکه هانری چهارم کشته شود چند وصیت بلکه جمله ام مریم مدبسیه نمود اول آنکه سولی را نازنده است از وزارت و صدارت معزول نماید دوم تمام رجال دولت فرانس را در دست و مشارالیه که دارند با بگذارد و از اقوام و شصتگان ایتالیا و خود که برای فرانس را جنبی هستند که

در امور دولتی دخالت ندهد سیم مجلس پارلیمنت را همان صورت و معوق که در جهان پادشاه داشته نگاه دارد و عبارت از آخری صورت کامل قدرت را با جزای مجلس و نهادن در معنی اسباب ضعف و ناتوانی آنها را فراهم آورد و بگذارد که امور دولت شرکت داشته باشند چهارم کثرت آنها را از هر سلسله و طبعه که باشند خاصه ژو و پنهان را از اعمال راجعه سلطنت و دولت دور دارد و بگذارد و واقف اسرار ملکی شوند و اگر وقت و بوقت نا اهل لوی سیزدهم در رسیدن خانواده سلطنت اسباب نیابری فرانس ملکه انتخاب نماید بحسب آفت که بر ضد تمام و صایای هانری چهارم عمل نمودند علاوه بر این پیش بینی که این پادشاه در باب رفتار لوی سیزدهم کرده و بلکه گفته بی کم و زیاد صورت وقوع میسر باشد هانری چهارم در برین باب و لا دخلی ساجی و سخت بود و ولیعهد خود لوی سیزدهم را مکرر با شلاق تنبیه و تادیب می نمود ملکه مادر لوی هم بواسطه مهر مادری هم از جهت رقت قلبه که عموما از ناست طاقت نداشت که برینند شیرین اینچنین در دو عداوت می کشید و تنط می کرد هانری چهارم بارها با او می گفت که شرم از هترو تو می شناسم و این شلاقها را برای او واجب میدانم و معذرت آنجا که بی بیم که او بنواز همین شلاقها خواهد زد چه تو بوجی و او خود سر برون من روز اول بدبختی است و فتنه و سختی او و هانظر شد که آن پادشاه گفته بود همان روز که سال هفدهم عمر لوی سیزدهم تمام شد و پادشاه بعد از آن است و این سستی است که موافق قانون فرانس پادشاه مجتهد میشد و بلوغ می رسید و بتخصیص میتواند مقلد امور سلطنت کرد و بدبختی جده ام مریم مدبسیه است و شروع نمود و در رخت و فرار و سختی افتاد چون لوی سیزدهم شخصاً سلطنت پرداخت اول کاری که کرد کشینی را که ملقب به مارشال انکرشده بود در قصر سلطنته و در هلاک ساخت و از جای آنکه پیش از در آوردن لباس مقبول از برای معادل چنان هزار تومان سند از حب و بی پروا آمد و این آن مبالغی بود که در هفت سال نیابت سلطنت مریم کشینی خرج در فتنه پیش اندازد و خنده کرده بود و در با نکما گذاشته و فتنی این خبر بلکه رسید چنانکه هر ترقب داشتند از قتل مارشال تمام و اضربه شود شد بلکه با و از بدست کشت زبانه از هفت سال دوره سلطنت من نبود پادشاه حالا بالغ شده و خود در امور مختار است لوی سیزدهم که از بجزر تماشای کشتن مارشال انکر را میگرد بعد از یقین بمرگ او گفت از بر ساعت بعد مرگ پادشاهم و سلطنت میکنم

قتل مارشال انکر نایره کینه و خشم لوی سیزدهم را نسبت بحارم و نزدیکان مادرش مطوق نمود چند روز بعد از هلاک مارشال لوی و از وجه او را بجا و در کمری متهم داشت حکم کرد زنده او را در آتش و در ملکه بظاهر تصویب تصدیق احوال فرزند میکرد و هر کس را و امر و احکام او از راه اعتراض جرعه میزد مشارالیها بتعذر و جواب می گفت پادشاه مطاع و مالک رقاب است و ما را از اطاعت او بگریز لکن در باطن قهقهه و تدارک فتنه و فساد می پدید نا آنکه بیرون خود را از شهر با و پس بیرون انداخت و بدله بپوشانده و با صبر نیای مخالفت و اکانت است از حارم لوی سیزدهم لویین نام که هم بازی ایام طفولیت او بود و با پادشاه بزرگ شده چنانچه بیرون مادرش مشغول بقتلین شد و فیصله و درین وقت در میان کارکنان دولت و تبه نازی است وقت را مساعد دانسته که از یک حیل یابد

اسباب بزرگ شدن خود را فراهم آورد سفری به بلو کرد و با صلاح ذات البین پرداخت و مادر و پسر را صلح داد و در ازای این خدمت که بطریق نمود پادشاه از باب خواستند شد که منصب وزیر کار و پنا برایش بود و بعد از این ارتقاء مشارالیه را بحکم الملک خود و منصب صدراعظم تشریف اخضا داد و تمام اختیارات تمام امور سلطنت و دولت را در کف کفایت و نهاد ملک باین ترقی فوق العاده و ثلثو حکم برده بنای افتاد را مابین شاه و وزیر گذاشت لوی سیزدهم که بعنوان تفریح چند شبهه و رسایل رفت و بود چون اصرار زیاد کرد که لوی ریش بود بد با و وعده داد بعد از مراجعت ازین کردش و وزیر را عزل کند و ملکه لطیفان حاصل نمود اما ریش بود و اجازه و احضار به و رسایل رفت و ورت را بر کرد و روز این اتفاق را با و نظر با بوم الحده و روزی به نام دادند بعد از اصلاح کامل فضا بین لوی سیزدهم بوالده معظمه تکلیف نمود که او هم با صدراعظم مشارالیه قبول نمود این بود که پادشاه او را در قصر کونین متوقف ساخت بباره اخیری حبس کرد و مادرش را استر و با پاسبان او فرار داد و خودنها بیادش مراجعت نمود و ملکه بعد از چند ماه توقف در حبس استر شب هنگام با یکی از خواص خود از آنجا فرار کرده به سرحد بلریک رفت و در آنوقت بلریک و هلا ندره و جزو سلطنت اسپانیا بود و این بلخو پادشاه اسپانیا لوی و لیکری این دو ملک داشت مشارالیه مقدم ملکه فرانس را با عزای ایشان و تبریقا لایق و نمایان پذیرفت و عمارتی مخصوص برای او معین کرد و از آنطرف ریش بود تمام اموالی که ملکه در فرانس گذاشته از نفوذ و جواهر و املاک و قصور و اناات البیت ضبط نمود ملکه ناچار از بروکل بلند نزد دختر خود که ملکه انگلیس بود شتافت در آن مملکت احترام نام و نمایی از معظه منظور داشتند اما ملک مالی نکردند و بنا بر اظهارات ریش بود و لک انگلیس صرفه و صلاح خویش را در نگاهداری مادر پادشاه فرانس ندیده بطور خوشی عذر او را خواستند و از خاک انگلیس بیرون نمودند ملکه تیره و روزه داشت بدولت اسپانیا پناه برد و نزد دختر دیگرش مامی جوید ریش بود راه اسپانیا را هم از پیش سد کرده بود بنا بر این اسپانیا نیز جواب گفتند ناچار مخفی خود را بخاک المان انداخت و در شهر کلنی قامت جست و این از سوانح سال هزار و شصت و چهل و دو میلادی میباشد (مطابق سنه هزار و پنجاه و دو هجری) ملکه مادر پادشاه فرانس در شهر مری بورسلا بمرض استعفا شده از بی وافی و نداشتن غذای مناسب و فقر و پستیانی دست از زندگانی کشید و این واقعه پنجاه تمام قبل از مرگ ریش بود صدراعظم و نه ماه پیش از فوت پسرش لوی سیزدهم واقع شد و جنازه او را با تجملات زیاده از حد و تشریفات سلطنتی بپاریس حمل کرده در معبد سن دنی در غمه سلاطین دفن نمودند لوی سیزدهم از شنیدن خبر مرگ مادرش خیلی متألم گردید این بود سرگذشت جد و حمزه من حالا باز بشرح حال خودم بگردم و ریشه مطلب را از آنجا که بوطله این جمله معترضه گنست مجده ابد سن آدم خلاصه سخن در این بود که من مادرم را ندیدم بلکه از دیدن حده هم سودی نبردم بلی اگر این معظه زنده میماند و در و جوار آن زخات و بلایات نمیکردید بواسطه مهر مصلحتی که بمن داشت مرا تربیت کرد و آنچه باید یک شاهزاده خام معتبر خانواده سلطنت آموخت بمن می آموخت و مادام سنت و نور امر من قرار نمیدادند نه اینست که مادام مشارالیه دارای صفات حمیده نبود و از عهده تربیت من بر نمیا آمد یا عیبی در اخلاق و آداب او مشاهده میشد خبر مادام سنت روزی به

شاه و وزیر

هم دانات هم عقل و فراست داشت فقط او فقط اینکه من از وی غیبت سیدم برای ما اطفال سلاطین شخص مرتب باید کسی باشد که علاوه بر اخصاف بصفات حسنه و کمالات صوری و معنوی بوالطریق در راهی رغب و هیبت باشد و از وی سیم و الا شاهزاده یا شاهزاده خانم عزیز محترم که هر چه بمیل او است با حبل و نادانی کودکی اگر بکلی خود سر باشد و مطلقا از احدی نترسد و بد با و رسد و در بزرگی هیچ کار نمیکند باری من که از مادام سنت روزی سیدم و مادام جد هم بود پس میتوانم بگویم اگر بجز من تربیت و علم و ادبی فایز شده و فی الجمله کسب دانشی کرده ام فقط از حسن حضرت و یاری طینت و استمداد خدا و الا با این نسب عالی و مکنز زیاد که داشته خرقاتی متعلقین هرگز چیزی شنیده ام را می نداشت که بجا برسم و در ملک مطلق کم از حسن طنولیت یعنی از آنوقت که بمهر عرف خوب و بد دادم خزان مکد و دی مثل پدرم و ملکه مادر لوی چهاردهم و امثال آن که ذکر ایشان در این کتاب بیاید دیگر از هر کس هر چه شنیده خوش آمد بود تصدیق بلا تصور و نفوذ بالله از فساد و بیگاری و بلایم که هر کس طالب تربیت است و لا بد است و افزای خود باشد اول متعلقین و مصدقین را از آنجا دور کند در نتیجه یک نکته کافی میگویم و آن اینست که گفتار خوش آمد گوینان طوری در کودکی مرا مغرور کرده بود که هر وقت اسم مادام ذکر جده مادرم را نزد من میبردند من فریاد میکردم و میگفتم چون این زن ملکه نبوده شان من اجل از آنست که او جده من باشد جده من منم مدینه مادام لوی سیزدهم و پدرم گاستن و زوجه هانری چهارم ملکه فرانس است

حبس و فرار جده ام مریم مدینه در روز بار فرانس اسباب انقلاب غریبی شد از جمله پدرم بپاریس لوی سیزدهم پادشاه بنای محالفت گذاشت قهر کرد و از مملکت فرانس بیرون رفت و مدتها در خارج میزیست من در این اتفاق چند آن طفل بودم که سوانح آنوقت بخاطر من نباید درست بنظر دارم که با بوی غضوب بودن پدرم از مهر بانی پادشاه و ملکه زوجه او که آن داطرش باشد چیزی درباره من گاسته شده بود و هر روز ملک و ملکه بوضع خوشی بلطفی درباره من میدادند و مضایع و عقار و اموال مرا پادشاه شهبه نفر از رجال معتقد سپرده خود بشخص بنظرارت آن پرداخته اداره میکردند و از آنجا که من در طفولیت خرج زیادی نداشتم آن سه نفر متدا از حاصل املاک من بقدری منفعت شدند و اندر خنده کردند که بعد از صلح پدرم با برادرش و عود او بوطن از آن منافع و از و خنده صد هزار تومان باور دادند

مدها بود که از پدرم محروم بودم اما مهر او در دل من جای داشت و در موقع خود آن مشت طبع و ظهور می نمود از جمله در یکی از اعیاد بود که در دربار حساب ارسام شکل جشن داده شد آن عید مقارن روزی اتفاق افتاد که نشان سنت لوی را در فرانس ایجاد کرده بودند اسامی اشخاص صاحب این نشان را بجنط طایر روی الواح می نوشتند و در ناله و محصور می آویختند و دارندگان نشان هر کدام زنده مانده و روز عید بحضور پادشاه مشرف شده با لفات ملک و ملکه مباحی میکشید و رنجین و در چنین عیدی مرا هم پدرم را در دعوت کرده بعد از انجام و اتمام تشریفات رسمی بعضی آداب و رسوم دینی که از شراب این جشن است یکی از منشیهای پادشاه در وسط مجلس ایستاد و طومار اسامی صاحبان

نشان زایدست که نه بلند خواند و نفر از رجال معتبر دولت که نشان سنگ لویی را داشتند و به اجازت
از خاک فرشته با پدر من همراهی کرده بودند چون منشی باسم آن دو نفر رسید پادشاه که روی منحنی جلوس
فرموده اشاره بطلب نموده که سکوت کند بعد یکی از فرزندان حاضر حکم کردند و لوح مخصوص این دو نفر را از
دو او را نالاری کند و بازه و لکده مال نماید فرایش آنکار را صورت داد و من با وجود طفولیت زاید الوصف تا آن
شدم و بی اختیار که هر یکم و آن روز از مجلس بیخوش گشته و محویم بر روی مدام اما کمال مهر و ملاطفت پایی
عمه پادشاه و ملکه و جراتشان بر روی آن زن که در وقت از آن لوحه خاطر من سرد و آن واقعه را از یاد
من برد و باید تصریح کنم که آن ظاهرش زوجه عم بزرگوارم محبتی من داشت که من او را سینه سپار و سینه
وسزاوار است که در اینجا شمه از شرح حال آن معظه ایراد نمایم لهذا گویم مختصره مشا را الهی با عمه آن ظاهرش
ملکه فرشته دختر بزرگ فلیسیم پادشاه اسپانیا بود تولدش در سال هزار و شصت و دو میلادی (مطابق
سنه هزار و چهل و هشت هجری) لویی چهاردهم از بطن او بوجود آمد این ملکه در مدت حیات شوهرش لویی
سیزدهم سخت سیاه بخت بود و بنا کار در زندگانی سپید و اغلب از پادشاه بی اعتنائی و از ریش و صند
اعظمی از اجزای سید بدید بر زمین ریخته یکی از معابد بدیاریش بعلت قتلش صند را عظم محسوس ماند که در هزار
شصت و چهل و سه میلادی (مطابق هزار و پنجاه و سه هجری) که عم لویی سیزدهم در گذشت از جهت صغر
سن پسر عم لویی چهاردهم نایب السلطنه پسر در مملکت فرانسه گشت و برخلاف وصیت بضمیمه و وصیت
شوهر خود کار دینا را از ان بطلانی را مالک از مزارع مورد دولت و صند را عظم مستقل نمود و در موقع وقوع
حوادث مشتمل بر شتریکه بواسطه مازادن در فرانسه حادث شد خواهم بگشایم

او فاتیما که من را پادشاه داشت و من در قصر طوبی بود شاهزاده خانمهای کوچک خانواده سلطنت
و صبا یای اعظم و اعیان اهل مملکت با مملکت و ملکه هر روزه بر کسبیل استوار بقصر منور می آمدند
با من بازی میکردند که مشغول شوم و من بواسطه عالم طفولیت طوری با آنها سرگرم و مشغوف بودم که
هیچ پادشاهی از پدر بزرگوار خود نمی نمودم و ملققت نمیشدم که او را جلالت و طند داده اند و مغضوب منسوبند
خاک فرشته برین کرده مگر کا هکاه کرده من با سایر زنهای سخته که با مادر و فرج و مردم آشنا داشتند
با بدین من می آمدند و از روی لوزی با هم حرف میزدند که اسباب تذکره و قبی من میشد آن زنهای که
از سوء اتفاق این طفل بیچاره را کار دینا را ریش و بواز نش و نطق پدر و محروم ساختند و بعضی خاطر صند
اعظم است که پادشاه برادر خود مسهورا مغضوب نموده من را استماع این کلمات جبری ملققت میشدم و بنا
بازی مشغولیت آنرا از نظر من محسوس نموده نادیده بزرگی داشتیم آنها چه می گفتند با روی شکفته در این حالت
که آن صند را عظم فاد و با پدرم بر سر مطلب خیلی نا قابل عداوت پیور زید و اسباب در بدی و از افرام
میاورد در صورتیکه هیچ غافل نمیتواند تصور کند که آدم با آن بزرگی برای کاری با من کوچکی بدین منی فرزند
و با برادر محترم پادشاه در اندازد باعث خصومت ریش و بواز شد و از افرام که من در سن رشد و قیام بودم
شدم این بود که بعد از فوت مادرم پدرم بر شمس مار گریست و شاهزاده خانمهای لویی را از قیام
از آنجا که این شاهزاده خانم با خانواد محترم گیرها شنبت داشت و امرا و شاهزاده های این خانواده
ناصدا را عظم مخالفت بودند من را اسیر با صراحت نگه داشتند که پدرم بر شمس مار گریست و از اطلاق دهد

و بجای او ماد موازل کوم بالیت (مما بالیت) خواهر زاده ریش و بواز را ریحانه نکاح آورد اما چه قدر
از ثبات قدم و زاری پدرم در این مقام ممنون و شاکر که در باری این تکلیف بیجا عده صند را عظم نرفت و نمکین
نکرد و از روی حید و استقامت حفظ شان و رتبه خود را نمود و محض کر پدرم در موازید بکر رفت و رفت
خوش را از دست داد و انداخته اش آباد که در مسئله طلاق دادن بر شمس مار گریست و کرفتن خواهر زاده ریش
اعظم سست عتصری را کار گذاشت و زبیر یا این محکم ریش و بواز

باز بروم بر سر سر گذشت خود بواسطه حرفهای که زنهای از روی لوزی و رباره من میکنند و من نیستند
میشدم که صند را عظم با پدرم بد کرده و مرا از دور و رساخته با مشا را الهی بد کرده بودم و چون ناچار
در آن طفولیت نمیتوانستم کاری با او بکنم بضمیمه که در وقت حیات و حیات بودند دست آورده
تمام را از بزرگ کرده با دخترهای کوچک همبازی خود می تصدیق و آنها را میخواندم این بود که بگشایم
ریش و بواز بر این موال میگذشت نادرا و اسط پانز سنه هزار و شصت و دو میلادی (مطابق
سال هزار و چهل و چهار هجری) ما باین پدر و عمه لویی سیزدهم صلح و صفات شد و پسر و هم اجازه دادند
بفرشته مرا جنت کند

چون او ان غیبت پدرم و اقامت او در غربت طول کشیده بود و وقتی که مرا گذاشته و رفتن من بکماله
بودم گمان میکرد که حالا که برگشته من او را نمیشناسم لهذا با خواص و نزدیکان خود مزارع را در حاکم نشان
آبی سنگا سپری را که خاصه پادشاه و شاهزادگان خانواده سلطنت است و همیشه باید حامل آن
باشند وقت ملاقات من برادر و یار دیگران هر یک شوق و به بیند من او را خواهم شناخت یا نه بگشایم
آخری امتحانی از هوش من نماید و اگر او را شناختم محظوظ و مشغوف شود از آنطرف من چون خبر رسید
او را بپای شنبدم یک منزل استقبال رفتم چون به رسیدیم در میان جمع مستقبلین و همراهان بزرگوار
شناختم حبس و دست بگردش کردم و صورتش را بوسیدیم و البته این فرستادن من اسباب کمال شگفتی
او گردید

بعد از ورود پدرم با بر شمس محض تبریفات او و خوشی من در رباره میانهها کردند و جمله شبنم
ناجدارم و ملکه و زوجه اعلی حضرت برای دلجوئی از من در قصر سلطنت مجلسی را بترتیب دادند و چون
سن من هنوز کم بود و حکم طفل داشتم قرار دادند برین مهملاتی از شاهزاده ها و شاهزاده خانمها و
بزرگان مملکت و رجال دولت و سردارها کسی را دعوت نکنند که در عین محض و به اولاد و زکوری و انا
آنها که با من هم سن هستند باشند و الحقیقه مجلس بازی با تجلی برای من منعقد شد که بهیچ وقت
آنرا فراموش نمیکم و حالا که این تفصیل را بچندین سال از آن داستان مضحک گذشت و باز فرزند
آن مجلس با آن را بطاهر میآورم بی اختیار خنده میکنم طوری آن شخص با من ترتیب داده بودند که
عمه پادشاه در صورتیکه نادرا گذارد و شاکت از دیده میشد و کمر شمع و خنده او را میدادند
متصل با قاه پیچیدند یکی از امرا برای از بد خوئی و خوش مزاجی که بدیگری کرد که چند قصه بزرگ
از طهور کوچک از جن کشش و غیره در گوشه انالار بستان کرده بود در آخر مجلس و در کمال اطفال
که رقص بودیم در قصر را باز کرد و مرغها را را نمود بپای پریدن را گذاشتند وضع فرح آنکس

مشاهده شد که چندی از کشتیها به بقیه نبراهن من بند کشته مرا بوحشت انداخت دست بفریاد زدن
گذاشتم و با طراف طاق دویدم غایت یکی از شاهزاده خانمها که پهلوی صندوق پادشاه نشسته
از جابری غایت و کفایت را از بقیه من خلاص کرد و همین وحشت و فرار من و دیدن دور اطاق پیشتر
است بایب خنده پادشاه کردید

همه کس میدانند که هر قدر مصفت و تمام میان دو برادر رعایت کند باز در وقت ملاقات حرف خوشی و
قرابت بجنبش میآید و خون هر دو جوشش میماند هم با هم نمیکند از نیکو غیبه را برادران آنجا که کار بدینا
صدر اعظم مرد زیر که بود ملتفت محبت پدرم با پادشاه و مهر پادشاه نسبت پدرم شده محض غلب
از خواهرزاده های خود یکی را بیک از خواص پدرم بزی داد و مادر را از رتبه کنشی که بمنزله خانی بست
بد رتبه دو کی یعنی امیری رساند اما چیزی نگذشت که صدر اعظم باین شخص سوء ظنی پیدا کرد و در یکی از
مهمانیهای ریادر قصر لوزی حکم حبس او را صادر نمود و بیچاره از عروسی خود پیش از آبی معدود
لذت نبرد باقی عمر را در زندان گذراند و همانجا در گذشت بلکه اغلب مردم بعد از لونی سپردم و کار بدینا
چون جرات داشتند حرفی از صدر اعظم بر زبان آرند میگویند محسوس بیچاره در حبس بحکم او هلاک و
خسته شد اما محبت عداوت کار بدینا را بدیده است که آن صدر اعظم مرقوم با مدبر برای آنکه از همه جا
خاصه امکنه و اشخاص معتبر با خبر باشد با آنجا مختلف و سابط اطلاع ترتیب میداد و تحصیل میکرد از جمله
تمام خواص و محارم پدرم را تطبیع نموده بکذل انعام و احسان همه را راجع داشت برای وجاسوسی
کرد که خبر میردند الحقیقه دوسر را میردند شخص سابق الذکر که شوهر خواهرزاده کار بدینا باشد
کو با مرگ پادشاه فطری نبوده و چون تمکین بجاسوسی و خبر داد و صدر اعظم بمنموده باین بلا مبتلا کردید
بعضی است کار بدینا را با او وصلت کرد بعد از آنکه ترفیع رتبه و لقب با ستم است او پر داخت اما اینها
او را رام نشاخت لهذا بعد از هلاکت انداخت من آن شخص را دوست میداشتم و از شنیدن خبر مرگش
تا آنجا متألم شدم که گریه میکردم لکن نمیدانم این محبت من نسبت با او از جهت صداقتی بود که سپردم
به یوزپد یا برای آنکه هر وقت بدیدن من می آمد حبیبهای خود را بر او فرستاده که من میداد و حلاوت
شیرینی لهما با و کرم و زاعب میکرد و کمال بکراه جان سپرد

در میان جوانان دربار کسی که از همه بیشتر من مهر نایب می نمود بلکه با وجود صغر سن من محبت او در بار من
بد رتبه عشق رسیده کنت دسوا سن بود این جوان رشید زیاده و مزاج من عریض جرم داشت و
اگر رجعت مار فر کشته نمیشد و زنده میماند داخل بطور رقیبت من با او هم با این بودم و تفصیل جنگ
مار و فرار از بل بسیار شد

مار و فراسم جنگی است در مملکت شام میان نزدیک شهر سیدان در هزار و شصت و هجده میلادی
(مظفر و میرزا و بیخاه و بیات هجری) در جوانی این جنگ را بین قشون پادشاهی که در تحت ربابستار شام
شانه لرون بودند و شاهزاده های خانانده سلطنت در آنجا که محض عداوت با کار بدینا صدر اعظم
بد لونی سپردم با بی شنده جنگ پیچیده واقع گشت درین قتال عساکر شاهزادگان بر لشکر پادشاه
غالب آمدند اما کنت دسوا سن که یکی از شاهزاده ها بود درین گیر و دار از پادشاه آمد و ناوقت که

جان داشت چاهای مخصوص از میدان کارزار نزد من میفرستاد و چاهایی نبود که نباید و برای
من چند جبهه نقل و سیر بخی بنیاد کرد

در هنگام آنکه لشکر شاهزادگان و بعضی امرا با کار بدینا لشکر اعظم پدرم کاستن برادر شاط و قوا
با غلبه این منتهی شد و او را غلبه کرده و من را به بلوا فرستاد و ناوقت که در بلوا اقامت داشت کاعلی شکر
مرا با تحاط طلبید من عین کاغذ را برای عثم لونی سپردم که آنوقت در قصر شان تیلی میفرستاد فرستادم
و اجازه خواستم عثم ناچارم در جواب بمن مرقوم فرمودند که قبل از عیث بلوا بیا به شان تیلی بیا من
ملاقات کن بعد نزد پدرت برو اما مثال امرا پادشاه را از پارس عازم شان تیلی شدم و شب اول در روز
ماندم بخواب اما ملاک من در این فرقه خانه داشت و مرا با توقیر و احترام تمام پذیرفت شب بیکر را در وقت
گلالت شیر مردم و در خانه که منزل کردم اتفاقا عروسی بود یعنی دختر صاحب خانه را با یکی از اشراف اوست
بدست میدادند برای من که آنوقت زیاده از ده سال نداشتم این عروسی و عیش لذت بهترین جشنهای
عالم را داشت ازین منزل به شان تیلی رفتم اهل دربار از ورود من بقصر سلطنتی زیاد الوصف شغوف شدند
اما پادشاه خود نهایت کسالت و ملالت را داشتند و وصول من بحضرت اعلی مقامان اتفاق افتاد باید که
ملک بلکه و مغضوب شدن آن داطرش چه بعضی اسناد و نوشته ها بخط خود مشار الیها بدست آمده که
بمعاندین شوهر خویش نوشته و برای اسنطاق و تحقیق این مطلب پادشاه و صدر اعظم جمعی از فضا
معتبران نزد ملکه میفرستادند و هر روز در اطاق ملکه برای رسیدگی مجلس منعقد میشد و هر قدر آن
بیچاره غمناک میشد و در رخواب میخوابید ما مویر تحقیق و اسنطاق دست از سر او بر نمیداشتند
و آنی با و مجال و فرصت نمیدادند

چون آن داطرش ملکه بد و چیز منتهی بود یکی معاشقه باید من دیگر مکاتبه و واسطه با پادشاه
اسپانیا بنا بر این خطا لعین لونی سپردم رفتم مرا ایشان تیلی غنیمت شمرند چندانکه ملکه با پدر
معاشقه و مکاتبه داشت دده من مادام سنت زور سابق الذکر فیما بین آنها واسطه بود و مشا
الیهما حالاهم با من است در بنصورت ملکه امین ترازو که میتوانست پیدا کند که بعضی بیعانهها برای
پدر من بدهد و برای آنکه پادشاه و صدر اعظم مجدداً بدکان شوند بیانه نفقت و مهر نایب در باره
من مرا و مادام سنت زور را با هم با طاق خواب خود احضار میکرد و در حضور من حرفهای محرمانه و بیگانه
که برای پدرم داشت بمادام سنت زور میکفت و حال آنکه من همه چیز را میفهمیدم و پیش روی من نیاید
آنچه فها را که از هر یک در صورت نشر بوی خون می آمد بگوید من با همان کم سنی اهمیت آن سخنان را
نجی میداشتم و ملتفت میشدم که مطالب ناچه حد خطرناک است و هم اکنون اکثر آن کلمات را با طراطم
و میتوانم بگویم اما سر بوشی و ستاری شرط انسانیت است و هتاک و پرده در برهان نادانی و کفر
چیزها میگویم که هیچ کوشی نمیشد و میخوادم آنچه را بدیده احدی ندیده و الحاصل ملکه خیلی میل داشت
توقت مادرشان تیلی امتدادی پیدا کند اما مادام سنت زور که زنی غافل بود میداشت زیاد مانده
مادر را بیچاره بر سوء ظن پادشاه میفرزید لهذا در روز و رفتن ما اصراری داشت آخر الامر روز حرکت ما
رسید ملکه خند متکاری مخصوص داشتند تقریباً این من و در چند روزه توقف در شان تیلی من با او

بازی میکردم و با و اینی که منتهی شد تا اگر دم او را بمن بختند بختیدند و من او را با خود بیاوریدم
 و چند روز هم در بارش ماندم آنگاه عازم بلوآشدم و چون بسر حد بلوآ رسیدیم پدرم تا
 بکنز بلوآ استقبال من آمد اسم این منزل شامزده میباشد در اینجا من از وی اول پادشاه فرادشه
 عمارت سلطنت بسیار عالی ساخته و آن در وسط باغی است و در باغ تقریباً از سیصد چار و فرسخ کنز
 نیست چیزی که درین بنا بیشتر محل نظر است بلکه ورود آن میباشد که اگر در فاصله از بله بالا رود و
 دیگری باین آید آن دو بهم بر میخورند و یکدیگر را نمی بینند و پدرم برای آنکه مرا بختند اند و قتی که از
 دهلیز عمارت داخل شدم و او بالای پله بود بجهله باین آمد منم از پله بالا رفتم که در وسط بهم
 برخوردیم یک وقت ملقت شدم که من بالای پله هستم و او پایین و در یک راه هم برخوردیم
 چند بار این بازی تکرار یافت من باین آمدم و او بالا رفت و با لکس و بواسطه تقیبه و وضع
 پله تضاد فشت درین راه هم نا امیدیدیم و میخندیدیم و آخر با کمال خوشحالی شرف حضور
 پدرم برزگوارم داد گرفت و بعد از آن کی توقف در شامزده هر دو در یک کالک نشسته و
 شهر بلوآ را دیدیم در حوالی شهر جوه و اعیان بلد با استقبال من آمدند با همه مهر بانی بعل آمده و از
 بلوآ شدیم و در یک سمت از عمارت حکومتی که برای من معین کرده بودند و بر سر پشتهها امینان داشت
 جای که منم در مدت اقامت در بلوآ خیلی من خوش گذشت از جمله بازیها که من در طفولیت دوست میدادم
 باد باد هوا کردن بود روزها که هوا مساعدهت می نمود و باران نمی آمد متصل مشغول این بازی میشد
 شبها و قتی که پدرم با اعیان قمار میکرد من بکالوی او نشسته سرخال کعبه شریعی سیم و غالباً در
 بعضی پدرم عداً بمن میساخت و فرزند از جواهر و نفایس شهر خریده بمن میداد از جمله معین که در بلوآ
 از من دیدن نمود مسهور و اندون بود این شخص در حقیقت یکی از اعظام من میباشد یعنی مادرش از عشق
 محبوبم حاتم هانزی چهارم و ممتاز بهر کار بیل استرزه بوده و خودش از غلام او که آن پادشاه بزرگوار است
 چون مادر مسیور و اندون از زوجات مشر و عده هانزی چهارم و ملکه نبوده فرزند ارشد از سلطنت
 محروم شده خلاصه این هم باین وضع با پدرم محبتی بکمال داشت و در باره من نیز منتهای لطف و شفقت
 ظاهر میساخت باز از اشخاص محترم که بدیدن من آمدند و من مکرر بخانه ایشان رفتم کنت بهوم و
 زوجه اش بودند مشارالیه از رجال محترم دولت است و غالباً برای حل مسائل مشکله و مقاصد مهمه
 ملکه بفرات کبری ما مور میشود و میرود از زمان حاتم هانزی چهارم خانواده کنت بهوم بدو لغوی
 مشهور و مصد و خدایات بزرگ بوده اند بواسطه مساعی این خانواده و کار دانهای سولی صدراعظم که
 او هم ازین سلسله میباشد حد بزرگوارم هانزی معروف و ملقب به هانزی اعظم شد و اسم او ابا این
 لقب جلیل در متون کتب تواریخ ثبت کردند و از برای پادشاه همین من که از وی بصیرت نوکر قابل
 شایسته انتخاب کند چه هر که خوب مهم آن نوکر صدیق کافه نماید با اسم پادشاه است نهاد میابد و
 این صفت و درایت را حد بزرگوارم هانزی چهارم داشت و در اخبار نوکر خلی وقت و اهتمام بنوع
 بالجهله هر وقت من بخانه کنت بهوم میرفتم او از اشبا، نقیبه که در امور پتهای خود در شهرم میباید
 و مما لک تحویل کرده بود بمن تعارف می نمود

در این ایام سپیددم سفری بشهر طبرک کردم و بمن فرمود و روز بعد از حرکت او بر وی ملحق شوم روزیکه
 مصمم حرکت بودم شب بخنی غرض من شد و یک هفته تمام بکتری بودم بعد از آنکه بودی حاصل گشت
 بطرف طور حرکت کردم قبل از ورود بشهر طبرک و در خانه لوار رسیدم کشتی مخصوصی بمن تفرج روی
 رودخانه پدرم ساخته در آن نشستم و از رودخانه گذشتم بعد با کالک بشهر رفتم در خارج شهر
 طور قصری بسیار عالی بود که پدرم در آن منزل داشت و در همان قصر مرا پذیرفت

جمیله جوان ستمانه بهر لویوزن با مو و چشم و ابروی سیاه میان به بالا و زیاده و قصر منور بمن معرفی شد
 مشارالیه با خیلی عاقله و دانا بود و محبت این است که این زن با آنکه هرگز در بار پادشاهی نمانده و بیچاره
 نیامده بعضی آداب و رسوم زنان در کمرش و عثوه های مخصوصه خوان در یاری با نیک آموخته و همین
 محبت پدرم با و عاشق شده و عشق و مشغول خالیه اش بمنصوب صحبت این جمیله است و با و سپیده و سقا
 کرده که هر روز بمنزل من بیاید لویوزن بکشته پدرم می آمد و با آنکه ستنش و برابری بود با من بازی
 میکرد دده ام از معاشرت من با این زن خیلی مضائقه داشت و لکن می نمود چه میداشت باید
 معاشرت و ارتباطی دارد و امیرش دختران معقول و بیخوب را با این قسم زنان که از خصوصیت و پیوند
 با اجنبی اجتناب نمایند و غصبری نیست از انداختن پدرم را این کار و استکاف دده ام خوش
 نمی آمد و با و می گفت کاسه از آش گرم تر نشیده بودیم اما ناپیده بودیم من که پدرم را در اخلال
 او با لویوزن حرفی ندارم توجه حرفی داری

من بواسطه صغر سن و کودکی پیالستان صحبت و معاشرت زنهای عاقله کامله که بزبان باشم امشا
 برخلاف میل و رغبتی که مل داشتم و در همان وقت که با دختران جوان بازی میکردم اگر زنی دانا و
 منمیده پیدا میشد بهمان بازیهای خود را میکشتم و مجاوره آن کار دان می شتافتم

از جمله املاکی که از مادری میراث بمن رسید قصر و فرشته شامی بود و آن در جنب قصر و فرشته شامی
 که کار دینال صدراعظم در آن متولد شده واقع و صدر اعظم با آن اقتداری که داشت از پدرم خواست
 نمود قصر و فرشته شامی را بمن با و بفرستم پدرم بمن محض تعلق بهر دیشلوم را ادا کرد ملک باین خوبی و
 خالصتیری را بقیقت نازل بصدراعظم مستقل بنام و متعلق چنین خبری بشوم چون این قصه و قصر
 نزدیک بلوآ بود من بمقامشای آن رفتم و خیلی اموس خوردم که ملکه باین قابل از دست من رفت است

یکی از خواجگان فرادشه اپشت که اگر بختی در مال صغر دخل و تصرفی کند بعد که آن صغیر که پیداکو
 بخواند عمل آن قیم را بهم بزند میتواند بنا بر این من پیش خود خیال میکردم که ممکن است و قتی باید
 که این صدراعظم معزول شده باشد یا بمیرد و من آنوقت شبن رشد و بلوغ رسیده باشم درین
 صورت من اسکار پدرم را امضا نمیکم و معامله قصر و فرشته شامی را من می نمایم و با ستر داد
 حق خود میسر دارم

روزیکه من به شامی پی رفتم و قصر احداثی خود را دیدم از برای آنها چنان منقلب شدم که بکنه
 که چشم کار دینال صدراعظم محض اینکه یاد کار و آثار عتیقه املاکی منک پانسی را بیکه محو و نابود نشا
 و از برای قصر خود را درین قصر و ملک ثابت نماید عمارات پدران مادرم را بیکاره برانداخته

و چنانکه از آنجمله بای مانده کلیسای عمارت است که منصف و مدفن اجداد اعیان میباشند و بنا بر این است که معبد مزبور بنا بر میل بحال خود گذاشته بلکه خراب کردن عبادتگاه و تغییر دادن وضع آن چون بی اجازه پاپ ممکن نیست کار دینال برای آنکه این ناهنجاری را هم کرده باشد برهنه بر او وین هشتم پاپ بنویسد و عرض میکند این کلیسا را با هندام است اذن بدهید من آنرا پیشه کن کم و از نو بسازم اما او وین که خود مدت نهاد در فرانسه بوده و تمام معابد را برای الهی بنشاند نموده در جواب میگوید من خود چند سال قبل ران کلیسا نماز خوانده و ابتدا آثار خرابی در آن ندیده ام و اجازه نمیدهم که خانه خدا را بغرض و هوا خراب کند صدراعظم ازین جواب سخت متعجب میشود لکن چاره هم جز نمکین ندارد اینست جهت بقا کلیسا باری من باین معبد رفتم و قبور اجداد خود را از باروت کردم و فاسخ خواندم و تربت آنها را با سنگ چشم آب دادم زن و مرد دهکده هم در آنجا جمع شده باین ذکر پر و غصه شریک شدند مراد میدهند باد از این باره ما لکن قدیم خود نمودند

مادام اقیلون خواهر زاده صدراعظم در قصر ریشلیو بود در شامی پدید آمد و در آنوقت ریشلیو دعوت نمود نزد یک غروب من بقصر مزبور رفتم برای تشریفات من خانه های آبادی و قصر را چراغان کرده بودند قبل از صدارت کار دینال اینجا من را به کوچکی بود حالا یکی از ضعیفان خیلی بزرگ آباد است کلبه محقر این خانواده از دولت کار دینال صدراعظم مبدل بقصری عالی شده و با قصور سلطنتی دم از برای میزنند بلکه لوازم و اسباب و اثاث البتة که در اینجا دیده میشود نفیس تر و قیمتی تر از ما محتاج و مایلند و موجودات سرای پادشاهی است حالا در تمام قریات قصر و عمارت باین آراستگی و شکوه نیست کار دینال کرد و در آنوقت صدراعظم خود خرج بنا و تکمیل و تکمیل مالی البتة کرده شخصی که حالا در مملکت فرانسه معنای پادشاه قادر تر است و دخل و فایده اش بیشتر بخوبی اهد و وطن خود را آباد کند معین است که چه میکند

از عمارت قدیم خانواده ریشلیو چیزی بمانده و تغییر نکرده همان اطاق مادر کار دینال صدراعظم که آنرا محض یاد کاخ و صورت و لبتة گذاشته و وضع بنا بی و اسباب این اطاق میگوید که این عمارت ابتدا چه شکل داشته و درجه فقر و بی چینی خانواده صدراعظم را مفیاس صحیحی است معلوم مرد باین هوش و ذکا بطور ملتفت این نکته نشده و میزدان موازنه سابق و لاحق خود را بدست داد و مدلل میدارد که دخل کزاف و نفع کثیر او ناچیز و جبار است نقاشی عمارت و قصر عالی کار دینال را نقاشیهای معروف روم و سایر بلاد ایتالیا و هلا ند و فرانسه نموده اند

حرف نیست که خانواده ریشلیو از اخلاف نجای قدیم فرانسه میباشد اما نه خیلی معتبر و همبند و نجابت هم خیلی کار کار دینال صدراعظم خورده و سبب شده که شاهزاده های خانواده سلطنت و سایر نجای مملکت فرانسه از تمکین و تکریم او چندان با او نجاشی ندارند بدین و وزیر داری نشان سنگنا سپری بوده و این امتیاز داده نمیشد مگر با شخص خاص و از خانواده های بزرگ و عظام مادام اقیلون خواهر زاده صدراعظم کمال هربانی را نسبت بمن نمود و با عزت تمام هماننداری و پذیرایی از طفیلنهای من بدین ضیافت که بی اجازه و دعوت یا همراهان من بقصر ریشلیو آمده شخصی است

موسوم بر شاوورا و پدر ازین خیلی پشیمان و فقیر بود و برای گذران یومیه معطل و از ناچاری غالباً بمسیر قیامت میبرد من بند میبندم اما حالا مردی است و ترقی کرده و ملقب بر روحان شده و مقول و اعتبار دارد و جهت این اعتلا و حسن حال از وجوه او میباید که یکی از خانهای خانواده روحان است

یکدازد و روز و شب توقف در قصر ریشلیو با مادام اقیلون و ذاع کرده غارم شهر طور شدیم و مادام مشارالیه خود میل کرد که بمشایعت ما آید ما هم تمکین نمودیم و تا قریه شامی که اول منزل ماست آمد اما از آنجا که خود را در همراهی من تحت الشعاع میدید ظاهر از این حرکت خود پشیمان شد این زن اگرخواهر زاده صدراعظم و دارای انواع و اقسام اسباب تجمل و احتشام است لکن نسبت بمن که از خانواده سلطنت و حکم ولایت دارم مقام او مقام زیردستی بلکه خدمتکاری و کنیزی میباشد و از آنجا که کار دینال صدراعظم او را از تمام انواع خود بیشتر دوست میدارد و احترام میکند این رفیق و تبعیت ناچاری و کوچکی کردن بمن وی را دشوار میباید لهذا شب در سر شام اظهار کسالت کرد و من باین سستی ملفت شدم که میخواهد بدقت خود را بهمین یک منزل امتضار نماید رعایت حال و دانوده مرخص کردم بقصر ریشلیو باز کرد و ازین منزل که کوچ کرده بودیم منزل دیگر که در فریون نروال بود تمام راه را بحالت و حرکت و تمارض مادام اقیلون میخندیدم

در دهکده فونزوال معبد بسیار بزرگی است و یکی از عمده های من که دخترهای منی چهارم باشد و مادرش از معشوقه های آن پادشاه بوده و ریاست آن معبد را دارد عده کثیری از دخترهای ناز و دنیاخواه از طریق در این عبادتگاه معتکف سپاسند و قوفه این مکان شریعت زیاد و ریاست آن غالباً با یکی از شاهزاده خانمهای خانواده سلطنت است عمه من محض نسبت و قرابت مهربانی کرده چند شب ما را اینجا نگاه داشت بعد ازین منزل بشهر مودونیم حاکم این بلده برای تشریفات ما شکار مرالی تر پنب داد که خیلی تماشا بود ازین منزل بشهر طور و از طور بهرنگو آمدم و بزوارت پدر بزرگوارم مشرف شدم و چون در روزی در خدمت او شبر بردم آنگاه مرخص شد بسیار مرا محبت کردم از خصایص و صفات پدرم یکی آنکه خوش صحبت ترین انبای عصر و امثال خود بود شبها که نماشاخانه و مجلس بال و مهمانی نداشتم از زنا و صفا او و فنی بخوش میگذرانستم یعنی باده من حرف میزد و من گوش میدادم و مشغول و مشغوف میشدم بکتاب تفصیل مزاجت خود را باز و جبه که حالا دارد نقل میکرد و میگفت بعد از مردن مادر این دختر که در تکلیف میکردند که من بزنی اختیار کنم و رغبت نمینمودم تا سفری به لورن رفتم مادر گریه را آنجا دیدم و او آنوقت چهارده ساله بود با وی بنای عشق بازی را گذاشتم و خواستگار او شدم اما امرای لورن که افارب این خانم بودند را ضیای من را و جنت نمیشدند من ناچار شدم او را بر بایم و بشهر نانتی ببرم و در یکی از کلیساهای واقع کنشکنا که در همان اوان عشق پدرم باین دختر چهارده ساله و مزاج با وی شرح مزبور آن بزرگواران را طریش ملکه فرانسه روضه برادر خود لویی سپرد هم در کال کری معاشقه داشت و ملکه از شنیدن خبر زن گرفتن پدرم بی اندازه متاثر شد باید داشت که عم لویی سپرد هم همیشه در دمنده و علیل بود و بعد از گرفتن آن را طریش نامده نماز و اولاد نمیشد بنا برین ملکه خجال میکرد شوهرش پادشاه بزودی میمیرد و چون ولع میگذارد پدر من بجای برادر پادشا

میشود و او را زنی میگرداند اما در صورت مردن عم کو با باز خال ملکه واهی بوده چهره من مکرر از دیدم شنیده که میگفت عشقنازی من با زن برادر من آن داطریش مبینی بر مصلحت و تدبیر و پلنگ بودی الحقیقه من با و عشقی نداشتم و فرضا که برادر من میرد و من پادشاه میشدم هرگز و جبهه او را نمیکرفتم و قبلیکه از بلوا بیادش میآمدم در بین راه در یکی از منازل موسوم به مین اتفاق غریبی افتاد و تفصیل آن از این قرار است در فرزندش آرشو که پورخانه محترمی داشت و خود نامزل قبل با استقبال من آمد و مرا با آن کلبه عوت کرد اما باین شرح که پیش از رسیدن بر مین گفت من قصری بسیار رفیع درین شهر دارم و آشپزی که نعمت پادشاه دارد و نه بد رنگ مسبو بهر این است که تو آشپزخانه و دیو و گوها زبانی با و روبه سنگین خود را یکسر بمنزل دیگر فرستی و خود با معذ و دی شب در قصر من بمانی و از طبع آشپزی من مخطوط شوی منم بهین وضع دعوت آرشو که را اجابت کردم و بهر مین آمدم در خوا کوچکی که عبارت از دو سه طاق بود مرا منزل داد من چهرت کرده پرسیدم آن قصر عالی چه شد بدون اینکه آثار شوخی و خوشمزگی در او مشاهده شود برخاست و نقشه از دیو لایحه در آورده بمن نمود گفت این طرح آنست روی کاغذ ساخته شده هر وقت خدا وسعت داد روی زمین هم ساخته میشود من حال آشپز را هم بر عاوت قیاس کردم و دانستم امشب باید با اغذیه و فرقی و هوشیانی و بار و خانیان هم کاسه باشیم باری وقت شام آرشو که آبگوشتی قوی که اصله ارجی نداشت و دنگ کوشش بخت در آن بود برای ما حاضر نمود من محض صحبت را آشپز میگردیدم گفت هان کیست که این غذا را طبع کرده من بشما خلاف و دروغ نگفته ام یقین است که هم بزگوار و بد رنگا مکار شما چنین آشپزی نگاه نمیدارند این گفتار و کردار عجیب عرب را رسول بقدری سباب ضحاک و مستهزیه شد که حد ندارد در این مسافرت زبانی بر بلوا و مرا جعت از بلوا با پیر و هیچ شیئی باین خوشی و غم ننگد اندام بودم خلاصه وارد پارسی شدم و در روز بعد در قصر سکنت زرم بحضور پادشاه و ملکه مشرف گشتم و تمام این زمستان را در پارسی گذراندم اغلب شبها در خانه شاهزاده هان شام و در قصر و عده داشتم از مشغولیات من یکی این بود که با ماد موازل انگوبل بر سر چهارم بفرمایان من مرا داشت لباسهای غریب و عجیب می پوشیدیم و صورتهای خود را با رنگهای مختلف نقاشی میکردیم و هر کس را میدیدیم دهانها را گشاده بوضعهای مضحک تقلید او را در میآوردیم این اعمال را یکیکه ماسبت لشکر اغلب اعیان اهل مملکت شد و پادشاه بدیده من حکم کرد که ندانند که ماد موازل انگوبل با من معاشرت نماید این کار که سوا من فرموده و از سالیخ شد سنه هزار و ششصد و سی و هفت میلادی است (مطابق هزار و چهل و هفت هجری) و از و طایع مهمه او از زمستان این سال یکی خبر آید من آن داطریش ملکه میباشم که شیوع و انتشار یافت و تمام اهالی مملکت فراتر از خوشوقت و مشغوف شدند مکرر کار دینال صد اعظم که پیش از ما با اهل ملکه اسباب اعتبار او نزد پادشاه شود و از کسانیکه بیشتر از همه خوشحال شدند میتوان گفت من بودم غالباً به سکنت زرم میفرستم و در صحبت ملکه سر میبرد و روزی عتم پادشاه محض تفقد و احوال پرسید و ارد اطاق ملکه شده مرا آنجا دیدند و بیعتی من فرمودند ملکه شیرین و شکم دارا که چه تو جلاده ساله و من توان آن شیر خالی ز پادشاه است اما باید حتماً تو را بزنی گیر و تو ملکه آینه فرانسو خواهی

حوادثی که از سنه هزار و ششصد و سی و هفت میلادی
(مطابق هزار و چهار و هفت هجری) تا سال هزار و
ششصد و چهار و سی و هجری (مطابق هزار و پنجاه و سه
هجری) حادث شده

در اوایل این سال یعنی سنه اولی از تاریخ مزبور معاشقه عم لوی سیزدهم با مادام هود فرزند شریع نمود مادام مشارالیه اسماء بهر هم از نهایی جمیله عاقله عصر و زمان خود را خدمت مخصوص آن داطریش ملکه بود معاشقه پادشاه با این زن بخیال اعمال شهوانی لوی سیزدهم شمرده نمیشود چنانکه مکرر خود آن پادشاه میگفته است عشق من به مادام هود فرزند از کمر با لاس و خیال کارانی بآن آمیخته نیست این عشق و عاشقی پادشاه با مادام معری الیه سبب شد که در بار و دنگ چندی عسرت و شادمانی خوش گذرانید پادشاه طبعاً شکارکار داشت و هر وقت حضرتش را فرصتی و مانعی بود این اشتغال را بر مقام عیش و نشاطهای عالم ترجیح میداد و بدان می پرداخت بعد از دادن مادام هود فرزند بیشتر از بیشتر شکار میرفت تا معشوقه محبوبه اش را شکارگاه با او باشد مرا و جوی از شاه را هم با خود میبرد یعنی اسبهای کوچک یا بوماند برای ما حاضر کرده میرا خور پادشاه زین و پیران این اسبها را زینت میداد و تجملاتی با آنها می داشت که خیلی جلوه و نمایی داشت و بخود ما هم غالباً لباسهای فاخر بکرتک میپوشانیدند و برای آنکه حرارت آفتاب بر ما صد میزدند کلاههای از صبر خود پادشاه اختراع کرده و برهای ملون زباده باین کلاهها میزدند که بر سر ما سایه افکن باشد این جمله هم مزید شکوه و نماییند که همیشه

شکارگاه را پادشاه همیشه در محلی تعیین میفرمودند که بجا و بیکی از امر او اعیان نزدیک باشد تا بعد از شکار بمنزل آن بزرگ و رود فرمایند و نهار و عصر آنرا در آنجا صرف نمایند البته صاحب سراج بود نهاری ملوکانه و عصرانه مفصل و ممتاز تهیه و تدارک کند بعد از آن نفوذ و تحف بپارشا و ما و سایر هالهان علی قدر مراتب تقدیم نماید در حقیقت هم شکار میکردند هم تفریح و جلب مال و منفعت و پادشاه عمداً توقف خود را درین قصور و عمارات مستدام میدادند که آفتاب غروب کند و هوا تاریک شود و در مراجعت در کالاسکه بخیال و راحت با مادام هود فرزند عشقنازی کنند بعد از رفع سوظن مردم که گمان نکنند پادشاه با معشوقه قصد ناپسندی دارد اغلب یکی و نفر از مادران کالاسکه پیش خود می نشاندند و بیشتر من باین شرف نایل میشدم و درین موقع خلوت اگر ما از کار دینال صدراعظم بد میگویم پادشاه کوشش میدادند بلکه گاه گاه تصدیق هم میکردند

روزها که از شکارگاه مراجعت می نمودیم همیشه اجتماع بمنزل آن داطریش میفرستیم و پادشاه و ملکه پیش ثالث با هم شام میخوردند و ناخدا من می کردیم و در دیوار فراتر از این خدمت در سرشام محرابه ملک و ملکه از کارهای خیلی با شان است و اشخاص محترم از درجه اول بر جوع آن سراج را میبوند و غذاها را از دست خدمتکاران گرفته نزد حضرتین معطر و معطر کرده را تو بر زمین زده با ایشان عرضه میدارند و هر کس این شرافت و افتخار را دارا نمیشود بلکه اختصاص پادشاه را در خانه های خانوادگی سلطنت دارد

هفته سه شب تا آید حضور پادشاه مجلس ساز و آواز منعقد میشود مظهرها و مغتها سازنده ها و خوانندگان
 خاصه شاهي بودند کوئی سیزدهم در علم موسیقی کمال مهارت داشت شعر را هم بدیده بدینکفت و
 خیلی محظوظ و ممنون میشد که آواز خوانها اشعار علیحضرت را بخوانند و سازنده ها نغماتی را که ایشان
 مرتب داده بنوازند و اشعاریکه این اوقات پادشاه بنظم میآوردند بیشتر کوشش و کایه که داشت
 بر ما دام هود فرزند بود و عشق این خانم کو با اسباب قلب ماهیت پادشاه شده پیش از ایام عشق
 حالته هم و غم داشتند بعد خوش شو و کشته اند و کرد بدیده چنانکه غالباً درین اوقات و شکارگاهها که
 مهمان بودیم و عملجات خود پادشاه بهما را حاضر میکردند علیحضرت با ما سر میز می نشستند و مثل
 ادبی پیش میزدی غذا در میز میکردند و بجا میخواندند و بعضی اوقات که چند نفر دوری و فاب
 زیاد میماند پیش صدای ما دام هود فرزند توقف کرده ایستاده آن بقدری صاف می نمودند و در
 مدت عشقنازی با خانم اگر احیاناً میان عاشق و معشوقه فقره ای اتفاق می افتاد و ای بیچاره که
 محارم درگاه بودیم بلکه رای بیحال تمام اهالی ملک پادشاه فوراً میرفت سر طبعیت اصلی خود سکون
 و همت و غم ترا و غلبه میکرد علاوه بر این طوری حال غضب و خشم و قهقرا و از این میگوشت که احدی
 جرأت نداشت عرضی بکند بلکه کار دینال صدر اعظم هم با آن قهر و جلال نمی توانست بیان
 مطلب نماید و در چنین مواقع اگر پندرت پادشاه با طایف ملکه میآمد رویکی از اصناف پیش میبرد
 و در بدواری نشست و هر چه در آنجا نشسته بود بخاموشی بگذرانید و کسی را یارانه که با علیحضرت
 سخن گوید بعضی اوقات همانطور نشست و خواهش میبرد و در بیحال شغل شاغلی که اختیار می نمود و نشو
 روزنامه میخرید بود که از صبح تا شام جز این کاری نمیگردد و اغلب سطور آن روزنامه را شکاری است
 که کوئی سیزدهم از بدبختی و بیچارگی خوش کرده و چندین کتاب مفصل که هر یک رساله الشکوی
 میکوی محسوب میشود بقلام آن پادشاه نگاشته شده و حالا آنها جلده کرده در گنجینه کوئی
 چهاردهم موجود است

زمان وضع حمل ملکه نزد یکشود و در همین اوان پر شنس و اندون زخمی بر او غیر مشروع پادشاه
 بر سکت زمین آمد و در این شاهزاده خام محرم اسباب خوشحالی می شد چهره و خوش با او همراه
 بودند و من اغلب اوقات با آن دخترها بازی میکردم بحسب این است که علیحضرت چندان را ضعیف نبود
 که زن برادر و برادرزاده هایش بر سکت زمین آیند و جهت آنکه پادشاه طبعی بی اشتنا داشت
 و با ناکی مانوس نمیشد و اینی نمیگرفت ملاقات و گفتگو با آن شخص مایه زحمت میگردید
 این شهر را در زمانه در امثال این موارد مثل شخص هائی بود که ناز ازده بشهر آمده و وارد محار
 بزور کشیده باشند و عیبی که باین پادشاه نسبت داده اند همین در آشنائی اوست باید شخص را
 خیلی پسند نا با او مانوس شود خلاصه در همین اوقات پدرم نیز بقصر سنت زمین آمد و در روز
 بعد از ورود او در واسطه پانز سال هزار و شصت و سی هشت میلادی (مطابق سنه هزار و چهل
 و هشت هجری) وضع حمل ملکه شد و پسری آورد و آن حالاً پادشاه فرزند و موسوم و معروف به لوت
 چهاردهم است این شاهزاده را در همان عمر که مهد و لیعهد دولت و وارث تحت و نواح سلطنت

خوانند و بعد از این کودکی خیلی اسباب مشغولیت من گردید هر ساعت بهلوی کوازه او می رفتم
 و او را میبوسیدم و نظر میبرد که من بزرگوارم زده با و شوهر کو چو خطاب میکردم غافل که این حرف ترا
 من اسباب تولد محضه میشود تو ضعیف این کلام آنکه کار دینال صدر اعظم چون از این و الفتن
 باین طفل خاصه از عبارت شوهر کو چو خبردار گشت بر آشف و حتم کرد مرا از سنت زمین بپارید
 بر من هر قدر ملکه و ما دام هود فرزند خواستند طمع و رویی بر من نداشتند که نگران من از سنت زمین بپارید
 تنگید شوم ممکن نشد که صدر اعظم در وقت طوری مطاع بود که پادشاه هم قدرت تخلف نداشت
 و قیصر من با هم و ما که در راه کرده از آنها جدا شدم هر دو گریه میکردند و با کمال اقبال و سلطنت
 در این مسئله جزئی غیور استند خلاف میل و رای کار دینال حرکت کنند صدر اعظم در بار من باین
 بهر حق و تشدد و فحاشی نکرد و روی فریب بود نزد سکت زمین کار دینال آنجا منزل داشت بیک
 از آنکه از سنت زمین با کالسکه برای پارسی حرکت کردم آدم مخصوصی سر راه گذاشت و او را بعفت
 و روی نزد صدر اعظم برد و این مرد مسلط اگر چه در لباسها و رفتارهای با اقسام حلوایات و نقلها برای من
 حاضر کرده بود اما طوری بختی با من گفتگو می نمود و زخم زبان من میزد و مرا ملول و مکدر میداشت
 که تا من در خانه او بودم متسلل گریه می نمودم مخصوصاً بخاطر دارم که من میگوشت شاهزاده خام نجبه
 مقوله مثل تو که امپراطورها و پادشاهان آرزوی منرا و جنت و زاد و بخت نیست بطفل چند روزه
 شوهر کو چو خطاب کنند و حرفی را که چندی قبل شاه بمزاج گفته باز گویند و بسند بداند و بیکس
 بگوید تو زیاده از ده سال داری و این طفل قبل از آنکه بسن بیست رسد نباید نا اهل اخبار کند و شک
 نیست که مرد بیست ساله زن بی ساله نمیکرد باری کار دینال این مطلب نا قابل زدنال کرد و با من
 علاوت و زهد چنانکه بعد از مراجعت در بار از سنت زمین بپارید مخصوصاً سپرد من ماهی و بار
 زیاد تر ببارت لو و در حضور پادشاه و ملکه نروم درین مدت و لطفی صدر اعظم هر از پس و از من
 دوری میکردند و بیک نفر ما دام هود فرزند که او رشتن از الفتن را نبرد و عده جهت خصوصیت
 مشارالیه مخصوصت او با صدر اعظم بود و علت این خصوصیت آنکه کار دینال ابتدا خیال میکرد که
 پادشاه با کینه ملکه بنای معاشقه را میکند معشوقه ملکه را و قیبه خود می پندارد و با او با عشقانی
 میکند غافل از اینکه او لا ما دام هود فرزند چنان غافل بود که هرگز از این قبیل خطها نمینمود تا بنی
 عشق پادشاه بمشارالیه باین روی رشتی نداشت تم عداوت و رقابتی در میان نمیکاشت تا آنجا
 ملکه آن را طریش بقدری از شوهر خود مشتغول بود که اگر پادشاه ده بلکه صد معشوقه میکرد اصلاً
 چیزی بمشغله او خطور نمیکرد بلکه سرگرمی شوهر را با دیگران فزونی عظیم میداشت و از خدا میخواست
 حسد نمیرد که سهل است خود بمشغله اسباب این عشقنازی را فراهم میآورد خلاصه چون کار دینال
 صدر اعظم دید نمیخواست میان معشوقه پادشاه و ملکه تقنین نماید با ما دام هود فرزند دشمن شد
 و این از حسدی بود که طبعاً داشت و الا عشقنازی پادشاه را بغلان زن با صدر اعظم چه ربطی
 اما کار دینال باین اندازه حسود و بخیل را حق نمیشد از زن و مردی شخص خود او احدی طرف توجه پادشاه
 باشد و از من و ما دام هود فرزند با خد مات شایان که بصدر اعظم میکرد میغوض او بود و آخر الامر استی

طرد او را فراموش آورد
ملکه وقتی تفصیل مکالمه کار دینال را با من شنیدند برای لجوی من گفتند حالا که چنین است من تو را
حقاً بزراد خودمزدنیان سپید بستم پادشاه اسپانیا برای خواهم داد

درین زمان غائب شد و یکی از دو خانواده مجلس شهباز مقبره متوفی شد و بال در قصه و کار بود و
مادر و کت دسوسون یا منزل پسر و نثار و در وجه پسرش کتده و من و امثال مرادین و دو خانواده محترم علیه
دعوت میکردند من چون با خانواده مادر و کت دسوسون دوستی داشتم و پسر صاحبان نیز بزرگ من میل داشت
و بمن عشق میورید هر شب در آنجا آنجن بال و در قصه متفقد میشد با کمال شوق و شغف میفرستم اما شای که
نوبت خانه در وجه پسرش کتده بود من با وجود فرات و شکت با این خانواده که هر بار برفتن نمکین میفرمودم چون
آنکه در وقت دانگن که پسر صاحبان که بعد از مرگ پدرش ملقب بر کتده اعظم شد و از سرداران بزرگ نای
فرانسه گردید مطلقاً اعتنائی بمن نمیکرد و مرا طفل میپنداشت و بمن عشق و میلی نداشت منم از دیدم
میامد و بهیچ جهت با تمام دختران نجبه که با من میانوس و همبازی بودند مواضع نمودیم و با هم شرار
دادیم شبها که بخانه در وجه پسرش کتده دعوت میشویم لباس فاخر پوشیم بزرگ نکیم بخندیم و نغمه
با احدی حرف نزنیم با یوضع بزم عیش پرشس کتده را از رونق و جلوه می انداختیم برخلاف آن شی که
محصل مادر و کت دسوسون مرفهیم مجلس را بیک کرم میکردیم این فخره که کم بمیکشید من در وقت دانگن را
بعد از آن سخت مبدل نموده چنانکه سالها بمنوا استیم با هم ملاقات کنیم اما حالا که این شرح را بنویسم
مطلب عکس مکتور است یعنی چون آن عداوت پایه و مانع نداشت و بسنی بر جمل و چون جوانی و طفولیت
بود رفع شد اینک دوستی کاملی جای آن دشمنی را گرفت است

م در پینال کار دینال صدراعظم چنانکه گذشت سوطن تنجی بهامادام هود فرزند پیداکرد و بر آن
شد که دفع شر او را از خود بنماید

هم درین اوان کار دینال جوانی از نجبای فرانسه را که سنک ماری نام داشت و نوزده ساله و بیک
رعنا و زیبا بود بتدابیر و سایل غیر مستقیم در خدمت پادشاه محرم ساخت و منصب میرا خوری را که
از مناصب بلند دربار است و متعلق به دوک دسوسون ازین گرهت بان داد و در پنجا مناسب است
حکایت مختصری از سن سیمون بکاریم بعد برویم بر سر داستان سنک ماری

سن سیمون خالیه پسر سن سیمون که منصبش را سنک ماری در نقل نموده گفت جهت التفات لونی پسر
پدرم و تقویض منصب میرا خوری با و این بود که آن پادشاه عشقی بشکار داشت خاصه شکار چرکه و
لوازم و شرایط شکار را علیحضرت چنانکه شاید و باید میفراموش بود در جنگهای مخصوص شکار راه
برای سواره مورث اشکال میکرد و بدو بیشتر در وقت ناخوت و ناز اسب پادشاه حسنه میشد و ناچار
باید اسب را عوض نماید از این بجهت پیاده شود و بر اسب دیگر از دید کهای تازه نفس نشیند و عقب شکار
بنار و این قدری کار را پس میانداخت پدرم سن سیمون که در بوقت از تفنگ از آن و شکار چنان بود
دو اسب برای پادشاه تربیت کرد که جهت پهلوی هم ایستادند چنانکه هر یک اسب مخازی کهل ایست
دیگر واقع میشد پادشاه بدون اینکه پیاده شود و با بر زمین گذارد و شکار عقب افتادها منظور

سواره

سواره از پشت اسب روی زیر آن یک که نازه نفس بود حبسته صید را تعاقب میفرمود این فقره سبب
لونی سیزدهم به پدرم سن سیمون شد منصب میرا خوری خود را با و داده وی را بمدارج عالی رسانید و از
ابتدای هر روز محبت با او شرط کرد نه پادشاه را بشناسد و بس و مطلقاً با کار دینال صدراعظم ربط و
ارتباطی پیدا نکند نه از وسعایت نماید نه بجای وی بر دازد با این شرایط یقین است که این منصب بر
سن سیمون بمیانند

اما سنک ماری قبل از آنکه صدراعظم او را داخل در خدمت شاه نماید با او بموجب نوشته عهدی
و قرار داد مادی کرد و آن شغل است هر چه در خلوت و جلوت علیحضرت رود هدیه کم و زیاد کار دینال را
از آن با خبر سازد و بعد از آنکه در قلب لونی سیزدهم رسوخی پیدا کرد اسباب بی میلی او را نسبت به
هود فرزند پسر او آورد سنک ماری بعد از چندی که درست محرم پادشاه شد حسب مواضع مازام
هود فرزند را بر و سپاه نشاند و او را از نظر علیحضرت انداخت و همانطور که بکار دینال وعده داده
بود هر شب بعد از خوابیدن لونی سیزدهم آنچه از روز وقوع یافته کتباً با شفاها بصدر اعظم اطلاع میداد
مدتها ازین مقدمه مکذک و اعتبار سنک ماری بد رجعه رسید که در دربار فرانسه بعد از کار دینال صد
اعظم احدی از محترم تر و معتبر تر نبود و معنی وزارت دربار و تمام بیانات سلطنتی و خزانه شخصی پادشاه را
داشت چون خود را با این اعتبار دیدخواست با یکی از خانواده های بزرگ و صلک کند و بر مدارج شان و
دفع خوش بنماید خانواده از شاهزادگان اطالیا مدتها بود از آن مملکت مهاجرت کرده و بفرانسه آمده
سنک ماری قصد کرد ماری فونزانی از شاهزاده خانمهای این خانواده را برنی بکشد کار دینال با قضای
بعضی مصالح پلیسی و تدابیر ملکی میخواست بر نفسش را اینها را به و لا دیلاس پادشاه لهستان تزیج
نماید لهذا سنک ماری را از آن مواصلت مانع آمد سر این فقره میانم بهم خورده سنک ماری احسان
کار دینال را فراموش کرده بنیای عداوت را با او گذاشت و ماده چنان غلیظ شد که سنک ماری پدرم
گاستن را تحریک کرد غفلت زار در خانه کار دینال شود و او را هلاک کند اینکار صورت نکرفت اما
سنک ماری هم دست از رفت جوی بر نمیداشت و برای اینکه کار دینال را دوچار مشکلات سازد از
یکطرف پدرم را ازاد میکرد که مدعی سلطنت کرد از طرف دیگر پادشاه اسپانیا را از محضرت بخت و فرقه
میفرود و کار دینال تمام این مطالب را امید داشت لکن چون سندی بدست نداشت که بموجب آن پادشاه
مدال نماید شکوت میکند از این دو رجسجوی و سبیل بود تا بعضی کاغذهای خط سنک ماری که پادشاه
اسپانیا نوشته بدست او افتاد آنها را بنظر لونی سیزدهم رسانید و با آن زبان و وضعها که داشت
از سنک ماری گفت آنچه خواست و قلب پادشاه را از و بجا بنید و آن بخت بر کشته محکوم مجبب شد
در بوقع پدرم از جن فطری که مبادا علیحضرت خیال صدق من را نیز داشته باشد بخانه صدراعظم
رفته بنیای و افتاد و آنچه میان او و سنک ماری گذشته بکار دینال گفت کار دینال پدرم را
محمود پادشاه برده در آنجا او را بر آن داشت که بتمام ماجرا اعتراف نماید قلب لونی سیزدهم
یکم کرد و گفت در سنه هزار و ششصد و چهل و دو میلادی (مطابق هزار و پنجاه و دو هجری) در
شهر لیون سفر نمود و سنک ماری مجوس همراه بود در این اوان حکم قتل او صادر شد و برای پیکر

رفت

رفت و این شیمه کار دینال را هم که می داشت که با هر کس دشمن شود ناچار عاقبت کارش هلاک است

این اوقات فتنه بزرگی برپا شد یعنی غالب امرا و شاهزادگان در شهر سدان جمع شده پادشاه شویید و گفتند ست از طبیان نمیکشیم مگر کار دینال صدر اعظم معزول شود پادشاه قشون بی ترتیب داده برای تنبیه باغبان هفت کرد و تا شهر شامیان رفت و خود از آنجا بجا آورد تا عساکر پادشاه تا حوالی سدان حینان نکشیده جنگی با امرا و شاهزادگان نمود و در آن جنگ چنانکه پیش اشاره کردیم کشت دسوا سون عاشق من گشته شد آن عراب را حبه بقتل گشت مقول اینکه مادر آن جوان بیچاره قبل از آنکه خبر کشته شدن فرزند خود را بشنود از بغض علایم استنباط کرده بود که بدینجی و مصیبت عارض او میشود از جمله همان روز که پسرش در سدان کشته میشد از طاق خواب خوشی نالای پذیرایی میرفت بعضی در و در گذاشتن پادشاه را از گلاوی اطاق دو بار چنانچه بری جلو او روی زمین افتاد با اینکه غارت را سخت محکم ساخته بودند و گنج بری آن کارستانان ماهر بود و تازه آنرا تعمیر نموده ایوانها را سباب خیال گشتند و آنرا بعل بد گرفت و همانطور که قطره زده بان ساخته چنانکه از سندان کردید و محبت آن زن بزرگ از شنیدن خبر مرگ فرزندش بنای جرع و فرج زانکه داشت در صورتیکه معلوم بود در باطن چگونگی میسوزد باری بخود دار کرد و بعد از دو سه ماه کافی التاب باز در خانه او مجالس پذیرایی و رقص و بال شروع نمود حرفی که من نیز در بنیاب شنیدم اینکه بعد از وصول خبر شکست قشون دولت مسیوق بر وزیر جنگ بجانان کار دینال صدر اعظم رفت و این دو ساعت بعد از نصف شب بود و مشاورانیه خواب و زهر جنگ در اعظم را بیدار کرد و خبر شکست عساکر شاه را داد و سدان با واداد و صفات نیز با و گفت کت دسوا سون درین بخار بر کشته گشته کار دینال بواسطه مقارنت آن حادثه با این ساخته متاثر گشت بلکه خوشحال گشت و از اینجا عرض شخصی صدر اجل معلوم میشود در درجه آنرا ظاهر میدادند آنجا که از بیابان شغف گشته شدن یکی از دشمنان معتبر خود از شکست و ننگ دولت عجبی باکی ندارد

پادشاه بعد از معزول شدن کشت دسوا سون چون دیگر سوار رسیدی و میان امرا و شاهزادگان بنای نمیدید با وجود شکست قشون دولتی با اطمینان قلب از شامیان بطرف سدان رفت و دو روز پیش رکن طاعیان چون در خود ناب مقاومت نمیدید بیای اطاعت طریقی استقبال نمود و عودیت و وقت را عهد و پیمان بست و غائله رفع شد و پادشاه بقصر سگت رومن باز گشت هم در این ایام آن را طربش ملکه پسر دیکر آورد موسوم به فلپ که پدید و این همان شاهزاده است که بعد از مرگ پدر من ملقب به دولت و ولایت شد و من خبر تولد این نورسیده را بواسطه صدای تو بهائی که در بار پیش شلیک میکردند دریافت نمودم

نیز در این اوقات پادشاه غرض اکید نمود که اقوام و کسان و دوستان کشت دسوا سون برای اعزاز بکینند و اتفاق دیگر فراوانی دولت دانگ دشمن آنوقت من بود با خواهر زاده کار دینال صدر اعظم معتمد به ملامت و ازلی بریزه با موضوع که پدر دولت دانگ بر من زدن گشت از شاهزادگان بسیار معتبر و باج

بنیای ملک محض تلقی روزی بخانه کار دینال پرورد و بیای او می افتد و استدغای این موصلت را می نمایند و حال آنکه باید صدر اعظم بضاعت و الحاح از پرسن کند و تحصیل این شرافت را در خواست کند یقین است که کار دینال این افتخار را از خدا میخواست و چون و چرا پسندید و از آنطرف پرسن مشاورانیه برای زیاده و خوش آمد خواست میکند و خیر خود را به پسر میبرد که او نیز خواهش زاده صدر اعظم است برنی دهد کار دینال با حالت اسهله بر پرسن بگوید من بخواست تو اب و الا خواهش خود را به پسر شما دادم چه اختیار در خرد بست مرا است ما از کجا پسر خواهر من باین سعادت مایل باشند من که ولی و مختار و نیستم خلاص این تلقی خنک و وصل سبک تمام ما شاهزاده هار اناک ساخت و از عظم انداخت

صبغه عقد دولت دانگ و خواهر زاده کار دینال را طاق مخصوص پادشاه و در حضور اعلیحضرت جاری شد و شب آن روز در عمارت صدر اعظم مجلس نال و قصص افتخار یافت و عروس هم در آن مجلس بود این دختر که با وجود طفولیت و زشتی قامت کشتی است بنظر خیلی غریب می آمد و بعضی آنکه بالایی او را و سا کرده باشند و در نظر ظاهر جلوه کند با شسته کفش او را بجا ناکت بلند نموده چنانکه آن بیچاره دو راه رفتن عذاب بکشید و در وقت رقص و ترقی بر زمین خورد و ما که از این وصلت گراشت داشتیم از خشت و خوشحال شد در حضور پادشاه و ملکه و کار دینال به اختیار خندیدیم قدم این عروس بر آداماد چندان مبارک بود چند روز بعد از عروسی دولت دانگ شدت ناخوش شد طوریکه اطمینان است از و شنیدند و همه بنظر مرگ او شنیدند و چون عروسی چندی حکم بود و ما از پدر خود سپهر سپید بگو و بود باری میکردانید بعد از بهبودی عاجل خوش را به اردوی پادشاه در حوالی روسپلون رسانید و تمام مدت سفر را در آن معسکر زیست و عروسش بعد از آنکه مدت نهاد رغبت با اما عروسک باری کرد پدرش و پدر شوهرش از بهشتی و فرزند ما یکی او بینک آمده وی را بمعبد های دختران نازک دنیای سگت دینی فرستادند که بلکه در نبود شوهرش پدری خواندن و نوشتن بیاموزد و پیش از آنکه بیرون رود با وجود نقاری که میانه من و شوهرش بود بنا بر هم سستی غالباً بمنزل من بی آمد و من بخالت او رفت نموده طفلک را در باز می خود را به میدادم

در سفر روسپلون پادشاه ملکه و دو پسر خود را همراه نبرد بلکه در همان قصر سنت ژرمن گذشت و عجبی از امرا و خوانین محترم را با هم حراست ما مورافا مت سگت ژرمن نمود اما فضل اعلیحضرت آنکه آنها مراقب اعمال و افعال ملکه باشند آن نکه بانان مرزانه و زنانه میباشد با چایا مخصوص شج کار و کار ملکه را از کلی تا جزئی بر عرص پادشاه برسانند و از اینجا معلوم میشود که ملکه با آنکه دو پسر برای پادشاه آورده هنوز اعلیحضرت اطمینان کامل بصحت او ندارد و از جمله دیده بانان مخصوص که لویی سیزدهم بر آن نظر گاشته یکی مونتینی سر هتک فوج اول خاصه بود با تمام فوج ابوالجیحی او دیگری مادام لاسناک این زن و مرد هر یک در خانه ما موریت مخصوص داشتند پادشاه در ساعت حرکت یک شرفی از حبس خود در آورده آنرا با مقرض و بنیه نمود و پسر را در کلبه خود گذاشت و نیم دیگر را به مونتینی سپرده گفت که باقرض کاغذی بخاطر مهر و امضای من بتورسد که نوشته باشم شاهزاده های ولایت ارمینان شخص

سپاه آنها را از سنگ زرم حرکت ده و بفلان محل بر تو اصدلا اعتنا بان مکتوب کن مگر این نصف اشرف
 که در حجب من است برای تو فرستم آنوقت یقین است که حکم حکم من و نوشته مختار و امضای من است والا
 ممکن است جعلی باشد و یا بنویسیده برادرم گاستن شاهزاده هارا از جنک تو بر در آورد و بدست اجل سپا
 یاد یکی از فلاح دور پاریس حجب نماید و خود بداعیه سلطنت جلوبس کند همچنین هر وقت برادرم گاستن
 بر سنگ زرم بدیدن شاهزاده هامیاید اگر حجتی سواره و پیاده همراه دارد تو تمام آنها را برون قصر
 نگاهدار و راه نده خود و یا یک دو نفر و کربی اسلحه داخل شوند و زیاده از دو سه ساعت آنها را در روز
 قصر سنگ زرم نمانند و مراجعت کنند اما مادام لاشناک بادشاه با وسفارش کرده بود هر وقت گاستن
 بدیدن ملکه می آید آتی از آنها عقلت نمایند و ایشان را بدرون ثالث نگذار آند در آن مجلس نشینند
 و ناظر و سامع کار و گفتار آنها باشد تا برادر پادشاه بر خیزد و مراجعت کند مادام لاشناک بادده من مادام
 سنگ زرم رخصت داشت و از آنجا که رسم زنهای این است که هیچ حرفی را از هم پنهان نمیدارند اگر چه اسرار
 دولتی باشد مشارالیه با تفصیل من و برادرین صحبت برای ده من نقل کرد و او بلکه بدیدم گفت بنابر این
 در مدت غیبت پادشاه پدرم خیلی که بکنت زرم میرفت و هر وقت هم که میرفت حجتی قلیل یا خود میرفت
 بواسطه وصلی که ناز به بدنش کرده با صدراعظم کرده کار دینال و مدت مسافرت پادشاه حکومت شهر پاریس
 ریاست قشون ساخوی پای تخت را موقتاً شاهزاده مشارالیه داده بود هم درین اوان بر من گفته هان
 دختری را که میخواست بخواجهزاده کار دینال هدیه داد و از فرط نخوت از مواصلت با خانواده سلطنت ابا کرد
 بمسئول گویند برین دایره خرد و کمال صباحت و بخت سر نهاده و غافل بود و مسوول گویند برین بیچاره سال
 داشت و دیوانه این وصلت خالی از ناسب سباب جبروت تمام مردم شد و عروسی این دختر را حبل باجلال
 و بهتر از عروسی خواهرزاده کار دینال کرده و در صورتیکه صدراعظم قادر مطلق انکار کرده بود آخر الامر پادشاه
 ازین سفر بازگشت و بعد از مراجعت خبر فوت مادر خود و جدّه من میرم مدینه را شنید در بار غرق ماتم و
 عزاداری نمود و من حسب اتم مجبور بقرار گرفتن در بکث الاخران شدم و ترتیب این اندوه خانه در فراموشی
 قرار است که با بد طاقی انتخاب کنند که چندان در و پیچ و روزنه نداشته باشد و نور آفتاب زیاد باو نرسد
 که روشن شود بعلاوه پارچه های سیاه بر سقف و جدار آن بکوبند و هر کس به متوجه نزدیک است باید پیشتر
 در این بیت الحزن بماند و این رسم خاصه زنان است نه مردان و از آنجا که من از غم زنان حالیه در بار میرم
 مدینه جدّه خود نزدیکم باید در بکث الاخران نشینم و نادیده می باشم و از طاق نار بک سیاه
 گرفته برون بنایم و یا احدی از خویش و بیکانه ملاقات ننمایم
 مسوول یون رئیس باغبان که پیشتر که آن رفت بعد از تسلیم و تمکین پادشاه با صدراعظم بنای سازش را
 گذاشت و مملوک آغاز نمود کار دینال حقیقه از وطن شد یا شد از فراموشی برای دفع شر که در پاریس
 نباشد وی را بر اثر قشون فراموشی که در ابطالیا بودند ما مورد نمود لکن پس از چندی از وی بدکان کرد
 بسر از آن جزوا اعلام کرد و احکام فرستاد که او را بکند و مغلولان و نوانه لیون نمایند بعد از ورود مسوول یون
 به لیون در همانجا محبوس گشت مشارالیه برای اسخلاف خود حق و لیکری میدان را که اربابا و رسید به تمام
 املاک و مملکت که داشت پادشاه پیشکش کرد و بپار و بر احضار شد و بجای او مسوول گویند توسط پادشاه

پرسیده سر تا کل قشون فراموشی در ابطالیا کردید و بیچاره زوجه خود را که در اوج صباحت و ملاحه
 بود و داع نمود و با بطالیا رفت و در مدت غیبت او آن جمله دو چار ناخوشی آبله شده مکتوب
 آن مرض از فروغ عارضش گاست و چون شهرش بعد از چندی توقف از ابطالیا باز آمد آن طراوت
 و جمال رفت و دیگر چندان آب و باقی نداشت
 هم در این سال که سنه هزار و ششصد و چهل و دو میلادی باشد (مطابق هزار و پنجاه و دو هجری) کار دینال
 که همیشه علیل بود بخت ناخوش افتاد و طوری برض شد که نتوانست با پادشاه از سفر و سیلون
 مراجعت کند اعلیحضرت ناچار چند روز در قشون بگو توقف کرد تا کار دینال صدراعظم بموکت علی
 پیوسته متفقاً بپاریس روزه نمودند و بر معظم باشند مرض و پاس از زندگانی دست زانیت و آزار
 مردم نمیکشید چنانکه چند نفر از خواص پادشاه را که طرف میل و اعتماد بودند در همان بستر ترک معزول
 کرده جلای وطن داد اما خود او هم در این سرای غاریک غمناک و روز چهارم ماه دسامبر اینسال در واپس
 فصل زمستان با نهایت قدرت و اعتبار و مکت و اشتها چشم از اینچه داشت پوشید و رخت بجان
 دیگر کشید این مرد اگر چه با من و پدرم و اغلب از رجال و امرای فرانس دشن بود در لیاقت و قابلیت
 هیچیک از ما را با حال و نگار با تو بدید نیست بعد از مرگ او ما که منتهای بیزاری را از او داشتیم بر قشون این
 ختم قوی بارها ناسف خودیم دو ساعت قبل از آنکه کار دینال در شلیو جان دهد پادشاه از سنگ
 زرم بپاریس آمدند و بدیدن کار دینال رفتند شاه و صدراعظم یک ساعت خلوت کردند و در این
 خلوت آن مرد کافی وصیت نامه خود را کرد و مسائل مهمه پیشکی و مطالب شخصی چند رو پیش نوشید
 بپادشاه تقدیم نمود و تمام مایملک خویش را که از چند کور و میکندشت از نقد و جنس و منقول و غیر
 منقول با علیحضرت و ولیعهد دولت و وزارت و بموجب آن وصیت نامه شرعاً هب کرده بر طبق اخلاص
 گذاشت و از جملد گذشت از فراموشی و قبیله پادشاه از اطان کار دینال بیرون آمد با آنکه
 دیده تر داشت و آثار اندوه در کمره اش مشاهده میشد رئیس مزاول خاصه را احضار کرده بنحوا
 چیزی باو فرمود و فرمود یکدسته مزاول خاصه باریک آنها دو و عمارت کار دینال را فراموش کرد و
 احدی را از آن پس از دخول و خروج ندادند کار دینال در بوقت هنوز غمره بود این خبر شنیدند
 آهی سرد از دل کشید و گفت آیا تو که صافی که تمام مردم را برای خدمت پادشاه و آقای خود با خویش
 دشمنی کند مردش این است بعد ازین کلمه دیگر از شدت بغیر هیچ حرف نزد بجان ششخ افتاد و پیش از
 نیم ساعت در گذشت
 ابتدا که مردم خبر فوت کار دینال را شنیدند زیاده از حد اظهار مسرت و شغف نمودند و هر کس تصور
 کرد مانع خیر خوشی او رفع شده و از جمله بن بودم که از خانه بیرون آمدم در کالسکه فشنه شنا بان
 بکنت زرم رفتم و لدی الورود خود را با طاق عثم لویی سیزدهم رسانده بیای و افتادم و از پدرم
 شفاعت کردم پادشاه ابداً بمن اعتنا نفرمود بلکه با پای خویش مرا عقب نمود و فرمادی آن از سنگ زرم
 بپاریس آمده مجلس پاریس رفت و بگو کلامی ملت که حضور داشتند گفت برادرم گاستن دولت دارا
 فاقد جمیع امشازات و حقوقی است که بکفر شاهزاده که از همه کس شخص من نزدیک است باید دارا

باشد و منکر بادشاه مستقیم تمام شئون و از او خلع نمود
 همان روز که لوی سپردهم از پاریس به سمت درون حرکت کرد و بپای مازان و آنکه از غلبه و شاکردن
 کاودینال و بشایو صدراعظم بود احضار نموده تمام امور و مهمات ملک و دولت و دار و کفایت
 او نهاد بدو و اینک لوی صدراعظم باو دهد درین مورد تفصیلی از کار دینال مازان میگوید که پیشتر
 اسباب غریب بحال او میبود و ناگهان در یک شب بزرگ زلزله افتاد که از هیچ کس خبر نداشتند که
 کاودینال و بشایو صدراعظم و دوسه روز قبل از آنکه به پاریس میآمدند و درین حال که در راه بودند
 عثم لوی سپردهم او را ست نوشتن که سواد آن از فرار دینال است

آقای من این در متعال که بخی نوع ایشان و سایر موجودات داخل فرموده برای هر کس و حیوان هر کس
 هر چه میزند و وحشی شرار داده و هر آدم زبک با وراست قبل از آنکه بک اهل در رسد تلفت میشود که
 روزهای آخر زندگانی او است این ناخوشی که من مبتلای آنم مرض و شکت و مبدل آنم ایامی محدود و اندر
 من مانده و مدت خدمت من بدولت و ملت فرانسه و اتحاد و افراد مردم بسر رسیده من در وقت که از عالم
 فانی بجهان جاودانی روانم اصلا غی و غصه ندارم چرا اینکه استوارم که بچون استم نخواستم اسباب افتخار و
 شرافت بادشاه و وطن خود را فراهم آورم شاید دانش و پیش و عقل و کفایت من پیش ازین افضا نمیشد
 مع ذلک اقدام بکارهای بزرگ کرده ام و اساسی بر عالی بنیاد نهاده ام و در میان تمام ملت فرانسه و
 عزیزان و اجانب که در خدمت من بدولت اندر شخص شما کسرا قابل این بختیستم که آنچه را من شروع نموده ام او
 با ختام رساند پس در صورتیکه بقین داشته باشم بعد از من اخبار کارها بدست شماست با طبع خاطر
 ازین دنیا میروم در بنیاد بکر با بادشاه کارگاه قدر شناس مردم سنج گفتگو کرده و در خواست و سفارش
 نموده ام و امید دارم مسئول من با جاکت مقرون و موصول شود و اگر مثل من خادم صدیق با وفا فی از
 دست آن شهریار معالی آثار میرود و جانشین بدایت و کفایت شما در آن بخت منصف گردد که بیرون از
 من نماید و از آن راه راست که من پیش گرفته ام بیرون نیاید از شما خواهش میکنم که بعد از من از غایب برای من
 که از زندگانی محروم خواهم گشت و دستم از دنیا کوتاه میشود طلب مغفرت نماید
 ازین نوشته کاودینال و بشایو بکار دینال مازان معلوم میشود آن مرد که خود از دفا و کار دنان بزرگ
 عالم محسوب میشود باین شخص و ذکا و هوش او اعتقاد داشته است باری چون کاودینال مازان لقب
 صدراعظمی نداشت و نفر معاون برای او قرار دادند یکی از آن دو نفر بنا بر این بود و دیگری نویسنده
 بواسطه آبرو مندی و درستی چون قوه تحمل هیچگونه بکدر رفتاری نداشت از جهت بعضی حرکات و اعمال کار
 مازان زود رنجیده خاطر شد و استعفا از کار نموده کار گرفت و این جمله الملک آن راهی را که در نظر
 داشت بنای پیچیدن گذاشت معاندین کاودینال و بشایو صدراعظم که مقدم آنها آن دایر پیش ملکه و
 پدر من بودند چنین گمان می نمودند که بعد از مرگ آن مرد کارها بطریق مرام و مراد آنها خواهد بود همینکه
 دیدند او مرد و اسلا وضع بادشاه تغییر نکرد دانستند کاودینال متوفی بر خود سر کار بچکرده و رای دینال
 اعلیحضرت در هر حال داشتند است

از خویشان و متعلقان کاودینال و بشایو هر کس در حیات او در هر جا حکومت داشت با مقلد شغل و منصب

بود بعد از در همان حال و کار ماند و از سوانحی که در این اوان ساخت شد خوب برادر بادشاه اسپانیا
 و آن دایر پیش ملکه فرانسه بود که در بر و سگ اتفاق افتاد این شاهزاده که از سر پازان شجاع دلیبر شد و پیش
 و در باطن با لوی سپردهم راه اتحادی بپیچید و بمرز او حمله با من بکلی تمام داشت مضموم شد و در کشت کوبند
 بادشاه اسپانیا از دوستی او با بادشاه فرانسه بوی برده زهرش داد و بدینا بعد مشورت استاد عثم لوی سپردهم
 در یکی از مجالس عمومی بدو ن تمهید مقدمه بر آن دایر پیش ملکه برادر را اعلام نمود معظه نزدیک بود روح
 از بدنش بپرازگند و شرح غم و غصه او درین مصیبت بوصف و نباید بعد از ملکه فرانسه میتوانم بگویم من از
 همه کس بیشتر مغموم و مغموم شدم زیرا که این شاهزاده در بلژیک و هلند حکمرانی داشت و این دو مملکت بزرگ
 وصل است و اگر او میماند و مرا برین میگرد من و لای مملکت بر من بود تن میبشدم و از وطن مأیوس و غم
 پرد و در غم میختم

پدرم بعد از فوت کاودینال صدراعظم بیاریس آمده و مرا اسباب و شرایط با برادر فرار داده اغلب
 شبها از در منزل من یعنی عمارت طوبیری بسر میبرد و هر شب سازنده های مخصوص بادشاه را که عبارت
 از دیب و حجار و نقاشان و طبا و آواز خوان بود ندی میطلبید و دشمنان صدراعظم متوفی در منزل
 من جمع شده تمام لیلی با ساز و آواز عیش میکردند

از بدبختیها که این اوقات گریبان گیر من شد فوت دادم مادام سکت و زو بود مشارالیه درین زمان
 بناخوشی تب لازم مبتلا گردید و من مثل ادبی خدمتکاری در پرستاری او مراقبت نمودم و عاقبت زحاک
 من سودی نخبشید و آن بیچاره دست از زندگانی کشید فوت مادام سکت و زو درم برای من مادر مردی بود
 و بعد از مرگ او ناچند روز من از فرط غم از طاق بیرون نیامدم پدرم برای اشتغال خیال من مرا از طوق
 بختانه فیهما که اقوام مادری من بودند بردا تا خود با من در این منزل نماز چه من در این اوان هم و غم حوصله
 تحمل و حضور در مجلس ساز و زور قص نداشت و او هم بمنوا است از عیش خود دست بردارد لهذا بعارف حتما میبماند
 رفت و آن خانه ایست عالی با اسباب تجمل زیاد و نفایس بسیار و هر وقت یکی از نجای متمول میخواهد عیش
 کند باین عمارت میرود درهای متعدده دارد و اگر بخواهد نفر و را بپخته نشوند و بنواهند هم را به پند مکن
 و هر شتم لوازم راحت و عیش برای همه فراهم میباشد چون در یک سمت این بنا حتما میبماند و تعداد در آن روزها
 ساخته اند معروف بعمار حتما میباشند خدام و عمله حیات این برای رفیع غالباً گاه و گریه میباشند چیزی
 میباشند و نه حرفی میتوانند بزنند اسباب کسور و مائ استوار و و صادر اند زندهای خیل خوشگل از نجای
 و غیره بهمانه حتما باین عمارت می آیند و با دوستان خود ملاقات میکنند و الحقیقه میبماند گاه عشاء و
 معشوقه های آنهاست فتوان کاهگاه و شب سر شب از یک هفت در این عمارت فامت می اندازند و شوهر
 و پدر و اقارب آنها از حال ایشان بجز ایند مختصر باریان و این بک لطف با اسباب جمع از وصال و سندان
 مستمع میشوند و لذت میبرند

بعد از مرگ من باید بادشاه و ملکه پدرم یکی را باین سمت برای من معین کنند و من سخت منزلی بودم
 که مبادا شخص را انتخاب نمایند خالف سلیقه و میل من آمرزیده باد مادام سکت و زو من بلی از او خشم
 می آمد چه بر طبق هوا و هوس خواهشهای من رفتار میکرد و با خیالات من ضدیتی نداشت باری آخر الامر

کنش در اسکناس معین کردند که در ده من باشد مثلاً را به نهاد و جبات مادرم مشاطه او بوده در این وقت بود
و سخی در چند روز اول این دهه بامان کال همراهی را میکرد هر شب تا وقت خواب برای من قصه های کویک
و افسانه های لطیفه های خوش آیند میگفت و مرا میخنداند و بیشتر صحبت های او از زنان جهان بود
و تفصیلاتی بود که میان من و مردم گذشته خلاصه ترین زبان می نمود تا خوب جان افاد همسکه بنیان کار
خود را محکم کرد و ورق را بر کرد و اند و بد رفتاری با سخنگوی را بدست نهاد ساخت و اول کار او که سبب بخش و
سوء ظن من شد اینک ثبت تمام البتة جواهر مرا برداشت و همه را در اطاق مخصوصی گذاشت و در اطاق را
ضل کرده کلید آنرا ضبط نمود و من مجبور گشتم هر وقت میخواهم از اینجا خارج شوم کار و بیم کنش در اسکناس
قلدان و اسباب بحر بر مرا از دست من گرفت و گشت برای من خجانی مثل تو در دست و شتابسته نیست متصل
کاغذ نوشی کند من همه را اسکوئ کردم و بروی خود بنیاد کردم لکن باطنی خیلی آشفته و متغیر بودم چنانچه بعضی
و مناکب و اقوام مادرم از نقد و جنس و غایت و کت میکردم و حال دستم بکاره شسته شده مالک یکدنبال
و مختار بکار چربا سینه خود نیست که بکسی بچشم رفتن از این ضعیفه خست من رفتن را مادر مسلطی بود نسبت
بطفل صغیری نا آخر شدت عمل او بدو جبر رسید که بکرو زبعتوان تنبیه مرا در اطاق خود محبس نمود و هر کس
بدیدن من آمد جواب داده گفت ماد مواز لک سالت دارد و در اورد و است دیگر طاقم طاق شده از اطاق خود
بهر من آمد و بطرف منزل او رفت در اطاق را بر دوش شستم و قفل کردم و از آنجا که نوه هشت ساله میشدید را
از بیرون اطاق باو گفتم حالا طفل تو را بجای منم که بمیرد کنش را با و آمده ترسید و بنای او و فریاد را
گذاشت کبیرها و خدمتکارهای من جرات نداشتند بزرگوار و طاق را از من بگیرند و در اطاق را بکنند
و مثلاً را به نهاد از جبین هر دو آرد منم با خنجر کلید نمیدادم ناچار رفتند قفل کردی آوردند و در اطاق
و کنش را از او ساختند مدت حبس او دوسه ساعت طول کشید و از این حرکت و تهدید من قدری متوثر
شده دیگر بیای من نبود

و فایده که از سنه هزار و شصت و چهارم
میلادی (مطابق هزار و پنجاه و شصت و چهارم) الی
هزار و شصت و چهارم پنجم (مطابق هزار و پنجاه
و پنجم) واقع شد

در این ایام یعنی اوایل سال هزار و شصت و چهارم و سه م تا چهارم لوی سیزدهم ناخوش شد و من هر روز
بر سبیل استقامت عبادت و خدمت و پرستاری او و نسبت در من بهر ختم و یاد شاه از ملاقات من اظهار
شعف مینمود لطیفای خاذق که معالجه او بود ندخال باس داشتند فصلها را در رسید و بیماری شدت کرد
و ضعف غالب آمد و هر قدر مرا شتاد میباف بر عقل و هوش و مشاعر پادشاه می افزود و طوری مستعد
مردن بود که هر روز از پنجه قصر سنت در من بکلبای سنگ دینی که از آنجا پیدا است نگاه میکرد و یاد سنت
بان اشارت نموده میگفت بروی در این منزل دایمی و مضجع ابدی خود خواهم خفت و پوشیده نیست که کلبای
سنت بی مقبره سلاطین فراتر است بوده راهی که از سنت در من بهر سنگ دینی بهر تکت و بلبلت و ناهوار
داشت و کالکة بر جنت در آن حرکت میکرد لوی سیزدهم فرمود آنرا صاف و هموار کرد و بد که کالکة حامل

جنازه او با سانی در آن حرکت کند و چند روز آخر عمر خود هر روز پادشاه و وزیر و اعیان و رجال
دولت را احضار مینمود و بعضی دستورالعملهای لازم بآنها میداد و خاطر نشان ایشان میکرد که بعد از
امور دولت و مملکت را چگونه اداره نمایند مثلاً در یکی از ایام ناخوشی او که روز بیست و یکم ماه آوریل
بود اجزای پارلنت را بقصر سنت در من خواست و در مجلس معتبر بنیاده از پانصد نفر از شاهزادگان خانواده
سلطنت که مقدم جلوه پذیر من بود و وزیرای دولت و املاهی مملکت و سران و سران سپاه و فضلاء
عدالتخانه ها و وکلای ملت حضور داشتند مسوولان و رضاء عدالتخانه بر جاست و خطبه غرا خواند
و پادشاه را بعقل و کجاست و عدل و انصاف و شجاعت و مروت سنود بعد فصلی شمع از عصمت عشق
و پاکدامنی و درست کاری و کفایت آن را طریش ملکه بیان نمود و گفت در مملکت فراتر از آنوقت که دولت
تشکیل یافته و وضع سلطنت دایر گردیده ناکون بهر فرار سلاطین و قبیست از تحت و تاج کشیده و بدو زند
نموده اند که در همه کفای آنها صغیر بوده بنا بر این ملکه های مملکت یعنی مادرها تا آنوقت که خود بسز رشد
باوغ سلاطین سپیده اند از جانب فرزندان بنایب سلطنت داشته و امور مملکت و پادشاهی را بر دانه اند
پس در بنوقت جای هیچگونه شک نیست که پادشاه زوجه خود و مادر و پسر و دایه های هرگونه صفات است
بنایب سلطنت میدهند که تا فرزندش صغیر است مهام ملکه را بر دوش از پس از آن طالون خطیب روی خود را
بپذیر من کرده گفت رای شما و سایر شاهزادگان در بنیاب چیست معلوم است پذیر من که کال کل داشت
خود نایب سلطنت شود یا بر امر ناخوشی نبود ناچار سری جنبانده تصدیق نمود

لوی سیزدهم در چهاردهم ماه میلادی که هزار و شصت و چهارم و سه میلادی باشد (مطابق هزار و پنجاه
و شصت و چهارم) در گذشت و ملکه از سنت در من بیار پس آمد و لدی او و در مجلس پارلنت رفت و با حضور لوی
چهاردهم پادشاه تازه بنایب سلطنت خود را اظهار نمود و این چهار روز بعد از فوت پادشاه و در هجدهم
ماه مریود بعضی فوت لوی سیزدهم را در دوازدهم ماه مریود آمدن ملکه را مجلس پارلنت و سیزدهم دانسته
در هر حال شرح مجلس از اینفر است چون تمام شاهزادگان خانواده سلطنت که مقدم و رئیس آنها پذیر من
گاستن بود مجلس پارلنت حاضر شده هر یک رجای خود قرار گرفتند و رضاء و سران سپاه و امرای عسکر
و وزیران هر یک آمده درامکنه معتبر نشستند لوی کاثر یعنی لوی چهاردهم پادشاه وارد شد و رطالیکه
مسوولان و وزیران را در مجلس بود نشست سر پادشاه چهار نفر بیاول و دو نفر چهار و از عقب آنها
جمعی از ضا جمنضای فوج خاصه داخل شدند حضار از دیدن این کودک تا حذر و صباحت و ملاحت او شتو
کردند و مسوولان و وزیران که آن روز سمت اللهی داشت لوی چهاردهم را روی تخت نشاند و آن طفل از دیدن
این جمیعت و مجلس مطلقاً اظهار کراهت و وحشت مینمود دده پادشاه مادام لاشاک در طرف دست چپ
تخت قرار گرفت و دوسه دقیقه پیش طول کشید که آن را طریش ملکه مادر پادشاه و درود نمود و بار چربا سپاهی
از نور خلی خفیم شبر کشیده طوریکه صورتش در سنت بدیده نمیشد و این علامت بود که وعزاداری وی بود
مثلاً را به نهاد بر دست پادشاه مقدم بر تمام شاهزادگان حتی پدر من جلوس کرد بعد از چند لحظه سکون ملکه
دست پادشاه را گرفته از روی تخت بلند نمود معلوم شد کلماتی بخضر پادشاه داده که بگوید و مجلس افتنا
نمایند اما طفل خجالت کشیده نتوانست حرف بزند ملکه به او از بلند و عماد و این مجلس فوت لوی سیزدهم

پادشاه شوم خود را و جلوس لوی چهاردهم پسر خویش را با نایب سلطنت خود مادام صغیر بودن پادشاه
اعلام و اظهار داشت و نشست و خور و فاضی القضاة موسوم بر سفیر از جا برخاست و بنای سر پادشاه آمد
زافوزد و خواست شرعی میی بر ناست از فوت پادشاه مرحوم و خیرگی از جلوس پادشاه ناز به بیان کند اما
حالتش تغییر کرده واضطرار به با و دست داده نوازش مطلب خویش را تقریر نماید این شخص از برآورده ها
کار دینال ریشپو و ازاد نمندان او بود و اغلب آنها که در صدارت کار دینال متهم و مقصر شدند و سرشان
بر باد رفت از استنطاق همین فاضی القضاة رفت همه کس او را معوض میداشت لهذا از این لکت و تبیل او حضا
نما شاد شدند اما از آنجا که مطلب میبایست بدرستی از شود طالعون که یکی از ثواب او بود بر خاسته خطبه
در کمال فصاحت خواند و گفت پادشاه مرحوم سوسه سال سلطنت کرد بعد سنین پادشاهی حضرت داوود
و روز فوت و بار و زجلوسش مقارن شد چنانکه برای اگوست قیصر اعظم روم هم همین اتفاق افتاد سلطنت
فرانس بخواست خدا مستقل و زمام آن در دیدن درون شخص واحد است و از آنجا که پادشاه حالیه صغیر میا
بموجب وصیت پادشاه مرحوم ملکه حالیه که جامع صفات حسنه خاصه عصمت و عفت است بعنوان نایب
از جانب و سلطنت خواهد کرد

و قبحک طالعون ملکه را بصمت تود من پیدم نگاه کردم و او درین دید و هر دو وزیر یک خندیدیم چه عجب
ملکه با پدر من هم چنانچه تمام داشت و چیزها از آن می گفتند جز در این مجلس که میبایست بسکوت و بیجا
بگذرد باری طالعون خطاب بملکه نموده گفت

ای ملکه معظمه مملکت من از جانب تمام رعایای شما عرض میکنم خداوند توانا پسر شریف شما را بجای عصمت
و عفت و تقوی محلی نموده و در صفات حسنه قدسیه بر تمام زنان این جهان برتری داده مسئلت جمله از شما
این است که در ضمن تربیت پادشاه ذهن او را بخصایل و صبه خود مرکوز دارد و در تعلیم اعلی حضرت هیچ نقصا
نفرمائید تا بعد از کمال فایز گردد

باز پدرم در موقع عصمت بمن نگاه کرد و بتم نمود و این خنده و تسخیر نهایی محرمانه همه حضا رو سپید و اگر
سکوت سلطنت و عظمت موقع و مجلس نبود از یک تماشاخانه که در آن مقلد های مضحکه تقلید می کردند
بیشتر خنده میشد

بعد از آنکه خطبه طالعون تمام شد در همان مجلس از طرف پادشاه و ملکه نایب السلطنه سپهسالاری کل عشا
فرانسه و ریاست انجمن شورای خاصه پدرم مفوض شد و پدرش گفته زاد و زمان غیبت و نایب میفرمودند
و طالعون انخطاب از این بعد از خطبه خود اظهار داشت و باز چیزی که گفت این بود که حسب التکلیف اجرای
مجلس شورای دولتی را ملکه انتخاب بفرماید و در اجرای امور و مهمات پلیسی و ملکه از زماناید از این مجلس
استمداد نماید بکسی بمیل شخص است اگر خواست فلان مطلب دولتی یا مجلس شوری رجوع کند میکند
والا فلا

پس از این بنایان سفیر فاضی القضاة برخاست و از تمام حضا فرموده از برای سلطنت لوی چهاردهم
و بنای سلطنت آن را طریق ملکه مادر پادشاه بعثت گرفت
پدرم بر مطلب خودم بعد از فوت عثم پادشاه در بار و زکنت در من بیار آمد و ابتدا در قصر لورور

کردند و من روزی و مرتبه بر سبیل استمرا خدعت ملکه نایب السلطنه می رسیدم منزل من در قصر طوبیری
بود و از آنجا ناگهان لورور از اطفا و الا نهها عبور می نمودم بدون اینکه محتاج به خارج شدن یا از حیاط گذشتن
باشم بیشتر اوقات با لوی چهاردهم و برادرش با زنی میگردم و در سه ماه که از فوت لوی سپردم گذشت بواسطه
اعتبار نام و تمام کار دینال مازارن شکایت و نارضائی مردم از ملکه نایب السلطنه شروع نمود و اکثر از
شاهزادگان و رجال دولت با هم متفق و هم قسم شدند که کار دینال مازارن را که بر تبه و مقام صدارت رسید
بود از میان بردارند حضرات شایکی خود را امیر نان نامیدند یعنی معینین و اعظام و چند هیاهوی زیاد
کردند اما سودی نخبید و یکی از آنها که نسبت بسیارین سمت ریاست داشت و موسوم بر بوفور بود جس
شد و موقعا جمع آنها را کشته کرد و پید مسیو بوفور نو هانری چهارم جز من و پسر وک و داندون عم شیا
و تفصیل فرار او را از محبس و فتنه هائیکه بر پا کرد در جای خود خواهم نگاشت در این حصص و بعضی اوقات
افتاد گشتی که یکی از رجال دولت و جوانهای خوش سیما بودند و بالایی معند داشت شی ممان زوجه بنت
بازون شد بعد از انقضای مجلس ضیافت و رفتن گلشن صبا حنا نه کاغذی وی میزدید بر داشت و خوا
و داشت که بنویست که مادام لنگویل دختر من کشته به گلشن نوشته و پراست از مغازه و عشیقاری مادام
مونت بازون برای سوا کردن مادام لنگویل آن مکتوب را به بسیاری نشان داد باین جهت میان و خانوا
مونت بازون و کنده نفاذ در گرفت و تمام رجال دولت و خوانین در بار و فرزند شدند و سخته طرف پرنس
کند و اگر رفتند و قتیقه بخت مادام مونت بازون رفتند نزدیک بود تمام بزرگان مملکت از زن و مرد بهم
بریزند و جنگهای سخت کنند و خونهای ریخته شود و خانه ها خراب گردد و ملکه نایب السلطنه بواسطه فوجا
که در همین اوقات پسر کشته نموده و عشا کراسپا نیولی زاد چند جنگ شکست داده طرفین خانواده را
داشت نزدیک بود آشوب عظیمی کنند که کار دینال مازارن بتدبیر پدر اخته ملکه نایب السلطنه را وادار
کرد مادام مونت بازون را عتفا بجان پرنس کشته بعد خواهی و استر ضا فرستد پرنس کشته تمام قوم و
قبیله و دوستان و آشنایان خود را از زن و مرد دعوت نمود من و پدرم نیز از مدعوین بودیم و قبحکه
جمعیت حاضر شدند مادام مونت بازون در البسه فاخره و جواهر گرانبهائی که خود را بدان آراسته با
تبخر و وفار تمام وارد مجلس شده مستقیما جلوسندلی پرنس کشته رفت و اظهار تحالک و شرمساری نمود
و در ضمن عبارات این کلام را هم گفتم که نایب السلطنه و از روی اجبار آمده ام نه با اختیار
بازی پرنس کشته هم جواب سردی میشارا الهما داده و مادام مونت بازون بدو و تقارن با احدی یا
خدا حافظی با صاحب خانه ها منظور که آمده بود باز مراجعت نمود و پیداست که این قسم صلح و صفارا
دوای نیست

رسم آداب این بود که اهل دربار چند مجلس عیش و معذنه نمایند و پیرامون عشت نکر دهند چه هنوز از
فوت پادشاه پسر لوی سپردم چیزی نگذشته و عزای او را میبایست نگاه دارند ولی این مطلب ملحوظ نشد
و برخلاف ترتیب هر شب در قصر لورور انجمن ساز و آواز و رقص هنگام میگردید بلکه در اغلب خانه های شهر
بساط نشاط و مهمانی و خوش گذرانی گسترده میشد و چنانچه این عادی و بی احترامی آنکه آن داطرین ملکه
نایب السلطنه چون در حیات شوهر طرف بی کبلی و بی اعتنائی شده و بسیار بخیر میگردید و هر نوع صدا

و اذیت میدید و میکشید حالا که پادشاه مرده و طفل صغیرش بیادشاهی جلوس کرده و خود نایب السلطنه شده
 میدان تمام بدست آمده و هیچ حدی در سالی که پادشاه مرده و پسرش جوانی و او اینکه
 تمام اخبار سلطنت را بکمر تیر بدست کار بدینال مازان که هم اجنبی است و هم در کفایت و لیاقت و خرد و
 داده و کار با آنجا کشیده که آنها که از کار بدینال ریش و شکایت داشتند و بواسطه تسلط این مرد از لوی سیزدهم
 داشتند بودند حالا از وفات پادشاه و صدر اعظم در گذشتن آنها را ناسف میباید و از روی درج میگویند
 کار ریش و بدینال و وزیر و مسلط بود و با ما میبود آنچه میبود و ما که قهوه کار بدینال مازان را حق نمیدانیم
 در سال اول جلوس لوی چهاردهم ملکه مادر پادشاه هر روزه به خانه عبادت بیکی از معابد شهر پاریس میرفت
 و غالباً با خود سپرد وقت من عاده بعضی و تفریح میکرد و تمام این سال روزها در نماز و عبادت با ملکه نایب
 السلطنه همراهی داشت و شبها در باغ و باده آباد که وصل باغ طوبی است با مطهر بکرش میفرمود و در آنجا
 شکر میخورد و خواهرین محترم در بار هر یک بنویس میبایست اسباب بهمانی و تغزل ملکه را از کسب خود فراموش
 آوردند در یکی از شبها هم برینس کشته و هم مادام مونت بازون سابق الذکر فرستادند و با ساقه کدو در
 که این دوزن با هم داشتند شکل تولد شد یعنی نانوبت تفریح و راه رفتن بود طوری که گشت تا وقتیکه بابک
 همه در یکی از این باغ جمع شوم و بصرف شب چهره پدازیم برینس کشته که مادام مونت بازون را آنجا
 دید و از بی محض و خود در جمع نکرد بد تفریب و ساعت ملکه و ما منظر شدیم و آنچه خواستیم آن روزی
 بر شستن سربک میزنشوند و میگویند که پادشاه نکرند و ملکه ناچار از تغزل صرف نظر نمود و چیزی نخورد
 بقصر لوی و باز گشت و همه خیل بد گذشت و معلوم است این به ادبی مشارالیهایی پاداش نیست لکن برینس کشته
 چون در وقت بالنسبه قوی است و لا بد ماده بجز ضعف میریزد صبح آن شب حکم صادر شد که مادام مونت
 بازون از دربار خارج شود و یکی از ملاک خود رفته روزی چند در آنجا بماند
 مادام سافنی از خواص ملکه نایب السلطنه و از رجات پادشاه و کار بدینال ریش و صدر اعظم از فرانس برون
 کرده بودند حالا که زمام سلطنت بدست خود آن اطربن است مشارالیه را معاودت داده و در سلک
 خدمت خاصه ملکه مسلک شده و اول منصب که باین خانم اعطا فرموده و در یکی پادشاه و برادر اعلیحضرت است و
 مادام لاشنا که پادشاه مرحوم او را به در یکی لوی چهاردهم برقرار کرده از این شغل شریف معزول میباشد
 و این خوش بختی اختصاص به مادام سافنی ندارد بلکه تمام اشخاص مجذول و مطرود و ان سلطنت لوی سیزدهم
 که بعضی ریش و عزل و نفی شده بودند در همان سال اول بنای سلطنت آن اطربن باز بنای صبت شئون و
 امتیازات قدیمه خویش نایل گشتند و بر سر کار آمدند حتی زندانیان آزاد میبمانند
 تفریب با ششماه که از قوت لوی سیزدهم گذشت کار شکل دیگر پیدا کرد و مسیو بوفور که از حبس و اشارتی رفت
 در این ششماه خیلی طرف الثفات ملکه بود اما مازان که بمشارالیه لطفی داشت بسیار بهمت کاشت و کار
 خود را که در یکی از روزها که مسیو بوفور در اطاق ملکه حاضر شده و معتقد در کمال مهر بانی با او صحبت میکرد
 بعد از مبلغی بخاوره دست آن اطربن را بوسید و برهن آمد و بخص خروچ از اطاق گینو کشید و با شکر برون
 در استاده بازوهای بوفور را گرفت و بدین سوال و جواب و اقلعه و کشتن فرستاده این مرد در آنجا
 محبوس شد و تمام عشیره و دوستان او را نیز گرفتند و حبس کردند بلکه بوفور که ملازمان شخصی او را از زن و مرد

بنزدان انداختند مسیو بوفور و زوجه او که رجات پادشاه و ایام بدین بختی ملکه با مشارالیه راه افتاد
 میفرستادند و بدینال را برین محکوم و مجبور شدند و محبوسه وضع در بار تغییر کلی کرد و کار بدینال مازان
 با استقلال بصدارت پدایت بدینال مازان که در این تغییرات بجات عیده ممکن بود صاحب امتیازات
 بزرگ شود از طرف بقا بلتینی آنجلو را بجزیره ناپابل مصالحه نمود و اولاً معاشقه بدینال با ملکه در رجات پادشاه
 و ثانیاً منصب رتبه پسر لاری کل عساکر فرانسه در پاست شوری خاصه که بموجب صبت برادرش را از
 شده و ثانیاً بجات او که بر تمام شاهزادگان تقدم داشت و اقدم متنبیان خانواده سلطنت بشمار میآمد
 هر یک داعی و دخیی موجب بود که هر چه از آن اطربن نایب السلطنه بخواهد بدین مضافه با و میدوید و دارد
 اما آن جوانمرد و هوشمند هیچ فحش است بجز آنکه اثر اعتلا بجزی نکرند و تیشین آنکه بدینال بعد از فوت مادر
 من زنی گرفت و ما پیش شرح اجالی آن برداختیم پادشاه چون آن زن را با برادر خود همسر نمیدانست امضا
 این مواصلت نمیکرد و کار بدینال ریش و بوفور بعضی ملاکات بلتیک تصدیق نمیکرد و بنا برین این زن در دربار
 پادشاهی راه نداشت و بار غیبت پدایت بدینال مازان خط سوا هستی که از ملکه نایب السلطنه بخواهد بدینال بود که زوجه
 او را رسماً در پیشگاه سلطنت بپذیرد کار بدینال مازان صدر اعظم ناز و چون در یکی و حیل بدینال
 داشت برای تحریف شان بدینال مازان با لقای مطلبی کرده گفت خواهش پسر لاری کل را قبول کنید
 بشرط اینکه بعد از پاریس توسط کشیده که بمنزله امام جماعت است و زوجه خود را عقد کند بدینال مازان
 با ابله من این بخت را بدینال مازان بخت نمود که چند ساله معاشقه که با زوجه خود داشت مشرع
 نبوده است و او را بدی که از این زن همسر بماند حالا داده نیستند حیل کار بدینال سبب بخت داعی بدینال
 کرد بدینال و زوجه اش را از اتوق بدینال مازان دادند و بدینال رفتند
 در بهار این سال بدینال مازان شد که بنا حیل فلان در رود و افواج پادشاهی که درین سرزمین بخت
 میکردند سردار باشد و پاست آنها بر عهده گرد لوی چهاردهم و ملکه نایب السلطنه بقصر ریش و رفتند
 و من بهادر بار هسفر بودم در روز ول و چار خفته شدم و شرح آن از اینقرار است قصر ریش و بسیار
 کوچک میباشد مراتب و طبقه وفائی را پادشاه و ملکه نایب السلطنه فامگاه قرار دادند و در آنجا بخت در
 مرتبه تختانی نشانند لکن بدی مکان را شرافت قرب جوار پادشاه میبخشیدم و خود را باین بختال خوش
 داشتم روزگار اینوضع را هم بهم زد کار بدینال مازان صدر اعظم بکمر تیر مثل بلای ناگهان وارد شد و
 چون باید بدینال مازان ملکه باشد در منزل خود خارج کرده بدینال مازان فرستادند و اطافهای مرا بکار بدینال
 دادند و من بکمر خورده ماندم لکن شکر کردم که در بار چندان در ریش و نماندش و شورشی در بار پس برود
 کرد و پادشاه و ملکه مجبور به مراجعت شهر شدند اما حاجت و تفصیل شورش از زمان قدیم مختص خدمت
 بود که در خارج حصار شهر پاریس بختی وصل و چسبیده بدینال مازان بختی نشانند و از ان سلطنت لوی
 سیزدهم مردم شهر از بابت امنیت بقصد رفاه و بر و حصار بعضی خانه ها ساختند و کسی آنها را منع نکرد
 جمعی از جاهای دیگر آمده و در بختی پادشاه بدینال مازان چون بصدارت رسید بختی است
 فایده و منفعت بدینال مازان حکم کرد ناخانه های بیرون شهر را خراب و نابود سازند یا صاحبان آن هر یک
 ذریع فلان مبلغ بخرانه کار سازی نمایند و چند نفر معمار و مهندس را مامور شده و رفتند خانه ها و آباد کردند

درع و پیمان کنند مردم از بیانات نای شود و اگر ملک و پادشاه عاجل باشد و بپایند
 ماده غلیظ و فتنه عظیم باشد ازین فتنه گذشتن این اوقات در شهر باریس و سایر بلاد فرانسه و شهرهای مختصر
 در میگرد و سبک و منشا آن درست معلوم نبود و خوب شخص عینکست که شورشان را کدام فرقه محرق
 شده از جمله بعد از مراجعت و باران و روز یک بار در یک مسئله بسیار مختصری فتنه بزرگی برپا شد کلیسا
 سنگت و ستایش پیشمازی داشت و او در این ایام در گذشت کشتن بزرگ پاریس که پیشمازاها را تعین
 میکند پیشمازی برای این معبد معین کرد متارالیه با چند تن از کاشکان کشتن بزرگ کلیسا رفته
 آنجا را صاحب نمود و خواهر زاده کشتن متوقی که از الواط و اجاره شهر بود و مطلقا در علوم دینی تحصیل
 نکرده لباس ذاتی خود را پوشید و با جمعی از اشرا و شهر آمده در کلیسا را شکست و پیشمازاها را با جواکین
 هیاهوی مردم و اصرار کشتن بزرگ و همگراهی پیشمازاها را بیکار در پیشمازا را بیکار شد که کفوح از
 قشون دولت را مامور کرد و در وند پیشمازاها را که کشتن بزرگ منصوب نمود و هر او را در کلیسا اند
 و در ماموریت خود مستقل سازند اهل محله که همراهی دولت را در این مسئله دیدند پیشمازی و مصر کشتن
 و بر لجاج خویش افریدند چند نفر را از ضرب و زخم سنگ و چاقا کشته شد از آن طرف جمعی از رعایا هم
 هدف گلوله کشته بر راه تلف رفتند فتنه کم کم بزرگ و مسئله تعیین پیشمازاها را مسائلی بلیت یکیشد خانه
 فاضلی القضاة سیغرا که در این محله بود مردم چا پید و دو چوبهای بلند بدست گرفته با چوبهای الوان بزرگ
 چوبهای بکشد و آنرا بر علم و میراث شبیه میساختند و الواط و اشرا را در خود جمع میکرد و در اغلب
 کوچه ها و محله ها هر یکی و شرارت میکرد و اخذ حتی در بعضی از نقاط سنگ فرساده را کده سبیه بنگ
 نمودند چهار پنج روز این غوغا و جوش و خروش طول کشید و ملکه نایب السلطنه مجبور شد پیشمازی خواهر زاده
 کشتن متوقی و پیشوائی آن مردم بعلوم و تقوی با قبول تصدیق نماید این کار شد مضاعف و کلیسای سنگت
 او ستایش با مانت قدم نهاد و آنها را از آسیا افتاد و میخواند گفت این اول ضعف و ضعیفی بود که قدرت
 سلطنت از آن تحمل نمود و همین فقره او با شوارا اذل شهر را بر دولت جری چهره کرد و بعد ها یعنی در عهد سلطنت
 لویی چهارم مکرر ازین منطجسارت و بی پروایی از الواط و اجاره بلایه شد
 در آن زمان که این حوادث در شهر پاریس حادث میشد پاریس مدار من گاستن در پالت فلا ندر شهر گر اول
 مفتوح ساخت در زمان لویی سیزدهم و صدارت کاردینال دیشلوا و فتح را خیلی خواهان بودند اما مورد
 امکان نیافت چه خصی صبر و قلع بنیک محکم داشت و حالا که پدر من این رشادت و هنر نموده مشارالیه
 بالینان است و این پیشرفت زیاده از حد اسباب خوشوقتی ملکه نایب السلطنه و رجال و لشعرا و کاروان
 و اشاعه این خبر خوش را حکم شد در اکثر خانه های محرمین و اعیان مجلس عشر و ساز و بال و چراغان منفرد
 کرد و بعد از چند روز پدرم مظفر و منصور از میدان جنگ بپاریس مراجعت نمود و در روز شهر حسب التیم
 میبایست پادشاه و ملکه او را استقبال کنند ولی او خود ازین راه نرفته و در خواست کرده که این رحمت
 نکشد بنا بر این بناها کاردینال مازون پدرم را پیشوا نمود
 در همین اوان دولت که ناگهان در حدود المان یعنی در جزی بود که خاک این ملک بغض و خات نابل کشت هم در
 ایام دیار غارم قصر فونین بلو کرید و مرهم باین سفر خواندند و با ملکه همراه شدم بدون اینکه قصد معین

و منظور شخصه داشته باشم در فونین بلو اعمال پدرم اسباب و بغیر و الله مفای از مکتب یکی از خدمتکاران
 زن پدرم که صباحت و ملاحتی بکال داشت و غالباً بمنزل من آمد و شدی میکرد طرف میل و محبت پدرم
 کرد و پدری عشق بازی با این دختر هیچ جار از منزل من مناسب تر ندید و فتنه و فتنه بزرگه از وی اینکار برافشا
 و زن پدرم گمان کرد من بعد اسباب فراهم آورده ام که شوهری را از ورگم ان کم اما از اینجا که اینطالبا
 پای و نایب نیست و حقیقت و خلاف آن زود ظاهر میشود آن رنجش و کله طولی نکشد و بعد از مراجعت از
 فونین بلو میان من و زن پدرم اصلاح شد

این اوقات در مملکت انگلیس فتنه عظیم برخاست مردم بیاد شاه خود شوریدند و زوجه پادشاه که عمر من و
 ملکه آن مملکت بود ناچار از انگلیس فرار نمود از راه بندر پرست قدم بجای فرانسه نهاد و از آنجا محقه
 پاریس کرد که پدرم که در این پای تحت پناه جوید یکی از کاسکه های مخصوص پادشاه را برای من حاضر کرده مرا
 در آن نشان دادند و با استقبال فرستادند پدرم که برادر ملکه انگلیس بود در این پیشوا با من همراهی نمود
 دم دروازه شهر پادشاه و ملکه فرانسه هم ملاقات آن وارد محرم شناسند ملکه انگلیس در کاسکه پادشا
 و ملکه فرانسه ششصد نفر ورود کرد کاسکه های بیکار عقب کاسکه او را اندک قصر لوور معین شدند
 که منزلگاه مظهر باشد چه مشارالیه ها هم ملکه انگلیس است هم عمة پادشاه فرانسه و احترام او ازین هر دو را
 باید منظور شود و جز قصر لوور جای دیگر برای منزل و مناسب دید و از شان او نگاهد نظر نمیداد خانه
 کاردینال ریشلیو که حالا ضبط دولت شده و موسوم به پالار و بال میباشد یعنی قصر سلطنت منزل پادشا
 و ملکه فرانسه است روز بعد از ورود ملکه انگلیس به پالار و بال آمد و از ملک و ملکه باز دید و غور و فرا
 شد مرا سلامتی که معظم و معظمه بجز من ملکه انگلیس منو شیند عنوان آنها عمة محرمم و خانم و خواهرم باشد
 و روزی یکصد و بیست تومان دولت فرانسه ملکه انگلیس خارج دهد و از آنجا که این جزی کفایت کلیت
 خرج عمام را نمیبخشد جمعی از بزرگان انگلیس از زن و مرد که در ملازمت و بیاریش آمده بودند مرخص شد
 بر او طان خود مراجعت نمودند و زود ملکه انگلیس بیاریش مقارن شد با فوت عمة دیگر من که ملکه اسپانیا
 باشد و از برای اینکه عشر و جشن ورود ملکه معظمه بدرستی گرفته شود و کار این قشر بیانات و احترامات
 او مختل نکند ناچند روز خبر فوت خواهرش را با و ندادند چون کار مهمانها و شاد بهاچنانکه باسد
 صورت گرفت آنوقت نهایی آشکار کرد که بدین اغلب بدیدن عمة خود میرفتم و در هر ملاقات معظمه جزی
 از جمال و کمال و کفایت و درایت و محاسن صوری معنوی شورش برای من میگفت آنچه من استند اگر من
 میخواستم مرا امر واجب آن شیر ذاعب نماید و مشتاق این مواصلت کند تا بشوف و شبعف
 عروس او شوم

ماه دوم بهار و فصل و موفع سوق عسکر در رسید و پدرم سپهسالار و سرار کل عساکر فرانسه متوجه
 اردو گردید و با فئون اسپانیا مصافهای سخت داد و شهر مریدیک را پس از محاصره در اندک زمان مفتوح
 ساخت دولت ناگهان که بعد ها پاریس کشته نامیده میشود نیز از طرف دیگر با لشکرا طوری در خاک
 المان بجنگ پرداخت و در همین اوقات فتح نمایانی در نور دلت خاک باور نمود چون این فوجا نصیب
 جنگجویان فرانسه کرد پداز زمین و بسیار رشوکت و اعتبار دولت افرود و عظم آن در انظار زبادت

دو که دانستی که امر و اول سردار و نهامیدانند و صفت جلالت و شجاعت و افکار و اگر نه بعد از فوج
که در خاک المان کرد این شهرت و اسم و رسم او را حاصل آمد افسوس که همیشه غرض شخصی کارها را خراب ضایع
میکنند و پنهان از این صدد و عظم که صدد و جباران را پنهان و پنهان و خودخواه تر است و در مجلس
که نظر بر او بدیده میشود بر آنست که هر یک از این مجاهدات دیگران سبب شود آنرا بخود نسبت دهد و اگر بخواهد
خود در موردی نایب مدعی که بداند و بگوید که این کار را در این مختار و امری و دولت را الهی و کله باین
بود که از صفات و ذیل و خطری بر و عقل کاره که در و بعد از فوج المان و اسپانیا صفر و صلاح و دولت را
مرعی و منظور دارد و بهر بند و جبار و کار ملک بواسطه مسامحه و بیطرفی این و سر و در بزرگ فایده بالا گرفته
اجرا نماید و موفور خواهد و سببش آنست که در این مقدم و اعتدال و موجب تشویق و تحریض و اوج کمال
و ذروه جلال خاص را اندر کرده بجای هدایت و غرض استیلا نماید و غرض آنست که بزرگواران را از هم بشیر و پشیمان
آید و امن همت بر کند و کارهای بزرگ کند عجب است که کار در پنهان هیچ در این خیال نبود بلکه برخلاف
آن مردان کار را در بجهت خاطر مایوس نمود با آنکه او خود از علم است کاری بیست و ستان ندارد و راه
کارزار غیبی دارد و در این مورد و شک برده با حسد و زندقه غالب از سرش است که فلان خوب
و همان زشت است

حاشیه

مترجم کتاب مکتوب گوید که اینجاست که ماد موازل است با شمشیر در روزنامه مخصوص شرح زندگانی خود از
کار و پنهان از این بگویند یکی از معاصرین او که با ماد موازل استانی بلکه خصوصیت داشته گفتا
او را انتقاد مینماید و میگوید اتفاقاً در روزی بمنزل ماد موازل است با شمشیر رفتم و روزنامه شرح حال
او را که خود نوشته است خواندم دیدم در مسئله کار و پنهان از این و بد کوئی از او شنیده چیزی که شاید
غرض او را از در حقیقت مانع شده باشد البته نمیدانم بگویم کار و پنهان از این صدد و عظم حالتی از
کار و پنهان و پنهان و صدد اعظم سابق غافل و قابل تر است اما باید اضافه دهیم که در سبک و رفتار و خویشتن
درست و صحیح و خنیا کرده و اگر او را هیچ غیر از این میرفت از هیچ صواب دور و از هیچ سدا و مسموم بود و هیچ
آنکه در این او را دو خانوادۀ بزرگ و محترم در امور دولت دخالت دارند یکی خانوادۀ پدر و ماد موازل است
با شمشیر است که کاستن ملقب به دولت دار لیلان عم پادشاه باشد و طایفه قزلبورق و همطایع و منفاد و
مشاد الهیه میباشد دیگر خانوادۀ کتبه که بر شرفهای در این خانوادۀ ریاست دارد دولت دار لیلان در
حیات برادر خود لوی سبز هم همیشه مقصود مطرب بود اما در این سلطنت صاحب اختیار تمام قشون
فرانسه از نظام و جریک و غیره میباشد این شاهزادۀ محترم بی ندرت از هر طماع است و با آنکه سپهسالاری
کل لشکر و حکومت بعضی ایلان خاصه نیز منصف و را بوده حکم ایلان لایک دولت دار و هم از ملکه نالین
استدعا نموده و گرفته است و باید دانست که ایلان لایک دولت معتبر تر و وسیعتر از تمام ایلان فرانسه
میباشد و در خانه مثل زن از وسط آن جاری است و از دو طرف عدود و بد و بار و شهر و لوز در این ایلان
واقع و قلعه جات نظامی است اسیری و منت پل بر و این ناحیه است حکومت لایک دولت دار و مارشال
شومیرخ بود بعد از آنکه دولت دار لیلان آنرا از ملکه درخواست نمود صدد هم از تومان و غیره نقد و رتبه

دو فوج از افواج فراوان خاصه را با کتوالی قلعه مظنه مارشال شومیرخ دادند و از حکومت لایک دولت
استعفا کرد و آنرا به دولت دار لیلان واگذاشتند اما خانوادۀ کتبه اگر چه بر شرفی کتبه این اوقات غریب و اخترا
بکمال داشت و ریاست مجلس شورای مواعجب کرات مداخله نمیداد از چند حکومت و ریاست طایفه بوزن هر دو
بود مع ذلک که بعد از فوجات پسرش دولت دار لیلان با زعفرانی طمش نابض کردید و خواست از آن حکم را به خود را
و سعت دهد لهذا حکومت شامیان را در خواست کرد مارشال لوی طال حکم شامیان مبلغی گرفت و استعفا
داد و این حکومت نیز ضمیمه سایر حکومتهای بر شرفی کتبه شد و لایک کتبه دیگر در کار است که از اینزادۀ ملکت
شوند و ملحوظ دارند و این است که حکومت ایلان اگر چه خیلی منصف و فایده داشت اما نه آنقدر که کتوال
حرص و طمع حکام بدان نباشد که در پیش برای بر شدن جای خالی آفانان محترم طلبکار و حکم را به جانی بودند
که قشون ساحلوی را بجا باشد یا قلعه جات نظامی نباشد و بعنوان قسبه و تدارک و لوازم عسکری و غیره و
مرت و حفظ و جز است فلاح و حصون و جهای کرات برای دیوان بر باشند و این عناوین خود منافع کلی
بیرند چه میداند دولت ناچار از قبول این قسم خجاست و برای اینکه کار از راه دیگر عقب نکند آنچه بگفتند
میداد در صورتیکه بیکبار از کتبه ها بمصارت مزبوره نمیرسید و ضمیمه دخل حکام میکردید حاصل آنکه
حکومت دلتخواه حکمرانان حکومت ناحیه بود که محل توقف قشون ساحلوی باشد یا از ای قلعه جات نظامی نا
طعمه افغانی استنهای ایشان کرد پس از آنجا که در شامیان قلعه نظامی و قشون ساحلوی نبود و قلعه کلرمون
در حوالی آن ایلان واقع کتوالی این قلعه را هم بر حکومت شامیان اضافه کرده بدو کتوالی پسرش کتبه
واگذاشت و نمودند تا بر شرف عظم را ضعیف خوشدل شود و پسرش در خدمت کتوالی نیکند کار و پنهان از این صدد
اعظم دید و وضع دولت طور بدی شده که خنیر بملکت فرانسه منقسم بد و قسمت متساوی با غیر متساوی میشود
لیک نمیداد خانوادۀ دولت دار لیلان سپرد و نیمه دیگر را خانوادۀ بر شرفی کتبه و سلطنت و وزارت و صدایت
اسمی به ستمخواه اهدا بود و اگر رسمی داشته باشد حفظ حکومت شهر یار بر است و شاه و صدر اعظم هر دو با
باین یک چیز بنانند دفع این غایله را اند بیری اندیشیده میان این دو خانوادۀ بنای تقی بن را گذاشت و آنها را
روی بروی هم داد است و هر وقت نتوانست مردها را بهم اندازد و زنیها را تحریک شد محض دو خانوادۀ زاری
یکدیگر کرد و آنها را برای اینکه از هم عقب نمانند و در پیشگاه دولت فلا در یک رتبه و مقام باشند از حقوق و تادی
و دعاوی مالی کم کردند و کاستند از رفیع مصوی بکاهد بلکه بر آن بیفزاید باین تدبیر دولت مالک ملکی
و صاحب چری شد کار و پنهان با مهارت تمام قوت یکی از دو خانوادۀ میشد و رقیب و راضی نیست پس از همه
میدید کار قوی باز و نخوت کشیده لطیفه بکار برده شاخ طرف مقابل میکرد و این را بر آن چهره و غالب بنمود
بدین غبطه بکنک داشت کار و پنهان از حد اعتدال دور شود این یکی بر و در آن بر و در کتبه و در ضمن این ملاحظه
کار دولت از این پیش میبرد چنانکه امر در فرانسه دارای شوکت و شهامت و رفعت و قدرتی است که کتوالا
کنون از هر جهت چنین شان و رتبه بی خود ندهد پس اگر کار و پنهان قبول ماد موازل است با شمشیر خلی با سر از این
فایده میبرد که غرض بیخ نداد صلاح دولت بلکه صلح خود جنگ و از این منظور و مرعی داشته است
و هر چند بیکبار از این جلوگیری کار و پنهان ناشی شود کمتر از آنست که در سر و در ملک را فایده این خود قسمت نماید
و سر پادشاه را بی نایب بلکه بی کلاه کند

باز آمدیم بر سر متن ماد موارز و منب پانسی میگوید بعد از فوجا تکر دوک دانگی در ملک المان نمودند
 ناخوش شدند و کار او بجای کشید که هر جا پادشاه را از معسکرا و بیار پس میآمد خبر باس میآورد و میگفتن اطبا از شقای
 سر دار ما بوس اند و او را جواب گفتند انداختا فاد چنین وقتی پادشاه میل بر آتشازی کرد و دراز شد که کلهها
 و دانهها را با زنده روی و دانهها را سن آتشازی کنند کار دهنال نازارن سپرد قایمها را بعد از جلوعا زنده
 دانگی که مشرف بروی دانهها بود حرکت دهند معلوم است مادر و زن این سر دار که هر آن منظر و صول چایا رو خبر
 مرگ آن جوان نامدار اندازا بنگار به موقع چه حالت بهم میرسانند و ناچار مدلول و مکدر میشوند آتشازی
 باین ناهنجاری شد و گذشت و دوسه روز بعد از آن نیز شعله عافیت دوک رسید و رسید و مادر و زوجه و
 متعلقان همه آسوده و خوشوقت گردیدند و این بیماری بهبودی مشارالیه مشتمل بر طلبه است که خالی از غش
 نیست لهذا فیج آن سپردا زد پوشیده نباشد که دوک دانگی قبل از آنکه برای سفر جنک مصمم باشد و کشت
 کند عاشق دختری ستماء به ماد موارز و بچان شده بود و این عشق بد رجعت شدت یافته که هیچکس مافوق آن را
 تصور نمیکرد وقتی در جسد دوک مرض شد مشارالیه در مدت ناخوشی مشارالیه اصیج میگفت اگر من بمیرد
 من بچان را حتما برنی میگردانم و بعد از شفا یافت چون دوک چنین بد بر آن شد که از باب اجازه بجو
 منکوحه را مطلقه سازد و بتزویج معشوقه بردارد همانا سفر جنکی غایب مرام کشت یا سوانح دیگر این طومار
 در بنش خلاصه این عشق را که بماد موارز و بچان هر روز جان میبرد و قوتی تازه میبافت و الحاحی
 در حسن جمال و لطافت اعتدال بد روز انش و کمال ماهی بهمال و سرگرمی عیدیم المثل بود چنانکه دوک دانگی
 که در عدم ناثر حکم سنک و آهن داشت آنوقت که مامور جنک شده پادرواه مسافرت میکردا داشت طوری
 فراق اندر کریمت که از هوس رفت و نزدیک بود روح از بدنش بگریزد از غماید اما بعد از ناخوشی که از سفر
 برگشت اثری از مهر و محبت و بچان در دل او نمانده همانا دو غایت بگریزد و از نصیب شد خلاصی از مرض
 جسمانی و روحانی از قید روحانی یا نفسانی که عشق باشد خلاصه بعد از مراجعت دیگر ماد موارز و بچان را
 فیج شباخت ناچار از این خیال انداخت بدتر از همه اینکه در آن هم از ترس ناگهانی خواستگاری آن دختر را
 نداشتند و در راه او با بی پیش نمیکند باشند چرا بلی موسوم به منبت میگرد که بهوده این اظهار نمود واصل او
 حاصلی نبود دختر از فرط میل به دوک دانگی از هم چهره کشید و بیکری از معابد دختران نارکد بنهار کشته
 متکلف گشت

جنک با اسپا بنایانها نیز بهانه رسید و پدرم پس از فوجا شایان و نظرها ی غایان با جلالی غام وارد
 پاریس کرد و دوسه روز قبل از ورود او و والده مقامی دخیری زانید و او را مارگرت نامیدند من از تولد
 این مولود بدو جهت ناراضی بودم یکی آنکه میدانستم پدرم مایل بدانشن فرزند ذکر راست دیگر او فانی
 اینکه وارث دیگر برای پدرم پیدا شده و تقبل شرکا در امثال این موارد مطلوب میباشد
 دو یا نیز این سال پادشاه و دربار به فوتن بلور فشد خوشگل و صاحب حسن نامی این ایام از میان همه دوشیزگان
 و شوان محرم یکی از خدمتکاران ملکه بود که ماد موارز فرشی نام داشت این سفر هم که هم باهمه اهلان بسیار
 خوش گذشت غالب روزها مشغول شکار و یا تفریح ببارک بودیم و شبها با ساز و نال میسریدیم جوانهای نجیب
 با نجبه ها محبوس عشق میوزیدند از جمله دوک دقیر معروف در این سفر دل به ماد موارز پوزن داد چون اول

زمستان و زمان زردی و دانی اغضان و گاه برک و بران در رسیدن با نیز از باغ و بوستان گذشتن بسیار پس آمدم
 و قایم گزین سال هزار و شصت و چهارم پنج میلادی مطابق هزار و
 پنجاه و پنج هجری) ناهزار و شصت و چهارم شش میلادی مطابق
 هزار و پنجاه و شش هجری) واقع شده

باید دانست که در سلطنت هانری سیم و شارل نهم طایفه هوگوئ با کاتولیکها پیچیدند و دوک در آن
 یکی از رؤسای هوگوئها بود و فتنه های عظیم در ملک فرانسه از این شخص برز نمود و دوک در خان در گذشت
 و دختری از ومانده ستماء بهمار گریخت که حالا بیست و هشت سال دارد و نا این و آن بصفت و عفت و پاکد
 و در ستکاری اش بهاری داشت مگر او را خواستگاری می نمودند و او از قبول آن براه استنکاف میرفت حقه
 شاهزادگان خانواده سلطنت را هم و کفو خوش نمیدانست از عجب آنکه در اوایل این سال که سنه هزار و
 شصت و چهارم پنج میلادی باشد حقیقه مشارالیه با یک تیره عاشق جمال و شیفه و فرشته سپوشا بونانی
 گردید مشارالیه مردی فقیر و از ملازمان مخصوص پدرم بود و بهجه جهت چنان قصد تومان پدرم با و وجوب
 میداد و با این مبلغ کم بکنفر جوان در پاریس و آنکس را این دربار و راسته برزینت معلوم است چگونه زندگانی
 میکند و بطور خفیه میباشد مثلا سپوشا بون کالسه که داشت و هر وقت میخواست بدید معشوقه بلکه
 عاشق خود که در معینه نامزد او است برود کالسه یکی از دوستان و آشنایان را بعاریه میبرد و میرفت
 جهت عشق ماد موارز و خان باین شخص معلوم شد و سه ماه قبل از عقد مزاجت شابوت بی مال و کمکت
 یکدفعه تغییر وضع داد کالسه بسیار محتاجی خرج چند را سبک داشت اندازد بکرات بتدایع نمود لباس و پند
 ظاهری خود را هم تیار کرد و صحنه انداخته شد که این جمله از دولت ماد موارز و خان است کار لازم حالا این است
 که شخص از مشاهیر و نزد پکان ملکه نایب السلطنه هم از جانب سپوشا بون هم از طرف ماد موارز و خان در
 حضرت معظه و حضور کار دهنال عرض اینحال نماید و اجازه مزاجت مشارالیه را حاصل کند لقمی هم برآ
 سپوشا بون بگوید که ماد موارز مکرر به شخص بی اسم و رسمی شوهر نکرده باشد اینکار اهی نیست نداشت بیست
 اظهار صورت میبرد اما پدر بزرگوارم برای جویی زحمتی اگر چه در باره من که دختر شصت و هشت باشد حاضر
 نبود بنا بر این درخواست ملازم خود سپوشا بون را و ده نمود شابوت که این بجای بیایی غیره را از آقایی
 بعد از سالها خدمت دید بر قیاد دوک دانگی متوسل گردید دوک معظم فوراً بحضور ملکه شتافت و بعد
 از دریافت اذن از وراج صدر اعظم را هم دیده لقب و یکی بیای سپوشا بون گرفت دوک شابوت را و
 رضان بک مانع دیگر دیکر داشتند و آن اینکه مادر عروس را فانی باین وصلت نبود و برای آنکه این امر صورت پذیر
 شود بتمام کلیسای کوچک و بزرگ پاریس رفتند از پیمانها خواهرش کرد که بلکه هر یک رشوه داده که صیغه
 عقد دخترش شابوت را جاری نمایند دوک شابوت بنوا از ناچاری شب هنگام ماد موارز را با لباس
 مبدل از پاریس برین برود که دیکر از دهات و راعقلند اتفاقا آن دو در راه بکشتی برخوردند که پیاده
 بشهر پاریس میرفت مختصر بی باور دادند و کشتیها بجای پیچیدند صیغه عقد ماد موارز و خان و دوک
 شابوت را خواند و بقیه این زمستان این داستان نقل غام بجای پاریس بود و ازین عروسی بوضعها
 مختلف و شرح و قبطهای مضحک صحبت میداشتند و تفریح می نمودند

فضل جبار در رسیدن وقت آن شد که در بار بار بر سر عزمیت بلاق نماید و چنانکه سوق عسکر سیلابی بعبده
 و سرجدان کند پدرم باید بار و درود و کار جنگ باد و کت اسپانیا را بکسر کند و نواب والا و قنبره باید برود
 نرفت و حرکت خود را عقب انداخت و من از آنها هستم که باید بار و بار همراه باشم قبل از حرکت ملکه از بار برنج
 معطر و فخر از یکی از اقوام مادری خود معروف به کشت ممت و زور که نزد ملکه بقتن میهم شده و او را حبس
 کرده اند شفاعت نمودم لکن درخواست با ابرام و الحاح من بی اثر شد چنانچه از فرار معلوم گشت مشارالیه کاغذ
 بید من نوشته و در آن از کار بدینا صدراعظم بد کوی نموده و کاغذ بدست کار بدینا افتاده و بمیل او
 ملکه حکم بجهت کت داده من از آن شفاعت چیزی بدل نکردم و بار و بقتن شانیل رفتم این قصر از پدرم است
 و یکشب که در اینجا بودیم پادشاه و ملکه و تمام دربار همان مانشند و در راه به لبنان کور شنا فتم در این منزل
 اطاق من با طاق صدراعظم وصل بود من موقعی بدست آورده خود را بمنزل صدراعظم انداختم و بقتن بیاض
 بدون نالت با او صحبت داشتم و تمام این مدت از کت ممت و زور و وساطت کردم آن مرد بزرگ چوب زبان
 همه را بمرأج و شوخی و خنده گذراندم و این بهر غفله ملکه نایب السلطنه وارد شد بعد از چند دقیقه ملفت
 شدم که دیگر بودن من در اینجا مناسب نیست ملکه را با صدراعظم تنها گذاشتم و با طاق خود آمدم
 از لبنان کور به کومپین رفتم و دو دانگ در این منزل حضور پادشاه و ملکه آمده و هر کس که فخر و طرب شامیان
 زانند پدرم نیز بعد از چند روز دیگر وارد شده و دو سه ساعت ماند و با حصول اجازه به این رفت و بار هم
 پس از یک دو روز با بنشینم و در روز بعد از ورود و خبر خوش خواهر ملکه که امپراطریس اطریش بود رسید
 و چون همه کس از شنیدن خبری از متعلقین و در مرا که گفته گشتند با بد اسبابی فراهم آورد که امپراطور اطریش
 فرزند نایب سیم تو را برین اختیار کند راستی این تعلق خوب بدل من محسبید

مقصود از آمدن دربار به این این بود که تدارکات عسکر به از هر جهت در این شهر حاضر شود و بعد از ورود
 تمام قشون اردو بر داری پدرم از اینجا بمنجک دولت اسپانیا وارد و از م حرکت قشون در اندک زمانی
 فراهم آمد پدرم غارم سرجدان اسپانیا باشد و در بار متوجه دیپ کرد پدرم و در اینجا اتفاق غریبی افتاد
 شب اول ورود حاکم دیپ برای پادشاه و ملکه و صدراعظم و بعضی از ما همکاران تهنیت شام مخصوصی
 دید و قنبره سر من خیم سیزده نفر بودیم و از آنجا که این عدد معروف به پنج و شوی است ملکه خواستند
 سر شام بنشینند حاکم مجبور شد پس خود را که بیرون اطاق بود بیاورد و پهلوی ما بنشاند که عدد چهارده
 شود در بنوقت فاضل المفضله روان که آنجا آمده و اخبار از جای خود برخاسته بیرون رفت چند
 دقیقه نگذشت که خبر آورده گشتند مشارالیه در سر پله فرود بالجهه ما تمام ابالک نماندی را سیر کرد
 بیار پس برگشتم و محض ورود شهر خبر فوجات پدرم از سرجدان اسپانیا رسید درین لشکر کتی دوک
 دانگن با عساکر ابوالججی خود جزو عسکر پدرم شده بود و قشون اسپانیا ببار داری فراسین که از
 سر زبان نامی نیا شمرده میشود جنگ میکردند بعد از شادی خوشحالی از خبر فتح چابا اری آمد و
 گفت اسپانیا بولها قلعه کورتی را از عساکر فرانسه منزع ساخته و آنها را شکست دادند کورتی
 شهر و قلعه معتبری است در خاک بلایک در ساحل رودخانه لیس چون در بنوقت بلایک جزو اسپانیا
 لشکر اسپانیا بول را متحد و جنگ میکنند و بکرات کورتی را فرانسه از اسپانیا انزع کرده و باز

قشون اسپانیا بول آنرا مسترد ساخته تا حالا چند سال بود که این شهر و قلعه را فرانسه در تصرف داشت
 این روزها لشکر اسپانیا بول آنرا پس گرفت و این شکست فرانسه را هیچ جبهی و دلیل نیست خبر عدم کفایت بلایک
 مازان که این وزیر بی تدبیر و این قلعه سرجدی بقدر تهنیت حربه و آذوقه نگذاشته که افلا ساخووی
 اینجا بتواند بکام خود داری کند باری این خط صدراعظم قلعه کورتی را از تصرف فرانسه خارج کرده
 بدست اسپانیا بول داد و از بنوقت دوسری و نامی فرانسه یعنی پدرم و دوک دانگن با طنا با هم متحد شدند و قسم
 خوردند که شراب و زهر نایب را دفع نمایند در جنگ کورتی و دوک دبره امپراطر سفایر جنگی فرانسه که
 از اقوام نزدیک دوک دانگن بود کشته شد و دوک دانگن منصب و ابوالی خود استند غامد کار بدینا مازاد
 چون بمحض است این منصب بزرگ ضمیمه سایر مناصب شئون دوک دانگن شود ملکه نایب السلطنه را ارتقا
 این اسپانیا بشارتیه مانع شد

در این قشون کتی و سرجار محترم فرانسه فایده که بردند ملاقات و آشنایی با برین دوازده بود آبر شاهرزاده
 و شید از خانواده ناسو و سرجار لشکر هلانداست از آنجا که میان هلانندی و اسپانیا بی کمال عداوت در کار
 بوده برین دوازده قشون هلانندی بجای کفرانسه کت میخوده اتفاقا لشکر فرانسه با االت هلانندی در یک
 شده و شاهرزاده مشارالیه بدین سرجار فرانسه آمده و با هم آشنای شده اند من هرگز از پدرم تعریف
 کبی فراموشیدم مگر دیدم در حق برین دوازده میبکفت من میان شاهرزادگان و بزرگان احدی با بر جلاله
 قدر و بزرگوار ی ندیده ام دختر پادشاه انگلیس از این شاهرزاده در جباله نکاح دارد اما هلانندیها
 با من وصلت را ضعیف نموده اند چه جنتا جمعی طلب میباشند و میبنداشته که سپهسالار آنها یعنی برین
 دوازده با خانواده سلطنت انگلیس مواصلت نماید

در اردوی فرانسه اسناد گوناگونی داشتند خاصه در ماه سرطان در جبهه حرات بجای رسیده که اغلب بلایک
 فرانسه و هلاندا را با بش افتاد غلبه عطش هلاک کرده قشون فرانسه که از حدود بلایک و سرجدان هلاندا
 برگشتند قلعه مار دیک را که بار سال پدرم فتح کرده بود و اسپانیا بولها مسترد ساخته باز گرفتند خیلی اینجا
 فرانسه در لشکر کتی اسناد هلاک شدند و اغلب شاهرزاده های خانواده سلطنت زخم برداشتن حتی دوک
 دانگن نزدیک بود کشته شود و بجهت ناری بکسی ز بر پای او ترکیده و نصف صورت او زبرده و
 من از فرط عداوتی که با این سرجار داشتم میخوام تمام صورت او مجروح کرد و سپهسالار و شما بلیش دیگر
 کشته بنظر ما باید خلاصه این اخبار موخر در خونین بلو بدینار سلطنت رسید و اسباب عالم گردید

این اوقات کار سلطنت انگلیس خیلی سخت و بد شده هر روز مخالفین و باغبان بر پادشاه غلبه میباشند
 پادشاه که این وضع را بدیده برای اینکه ولعهد پسرش که ملقب به برین دوازده است سالم بماند و از با برین
 فرستاد این شاهرزاده جوان بدیخت و قبی و اردو فرانسه و نزدیک دربار شد مادر خونین بلو بودیم پادشاه
 و ملکه نایب السلطنه نا آخر جنگل محوطه غارت و را استقبال کردند و پیاده شدند مادر برین دوازده کال هم
 که در این سفر دربار بود با ملکه نایب السلطنه و پادشاه در یک کالک ششگشته و او زود تر پیاده شده که
 برین سرجار خود را معرجه نماید شاهرزاده انگلیس در بنوقت شانزده الی هفده سال داشت با قادی بلند منظر
 بسیار صبیح و موهای سیاه و رنگی سبزه و چهره که از ویدهن ما میرد اینکه با وجود مادر و فراتر اوستی یک کلمه

فغان مژانه نمیداشت خلاصه شاهزاده سه روز در غوغی بلو بماند و قشربات برای او قرار دادند از
جمله هر روز او را بشکار میفرستادند و عصرها که مراجعت میکرد کارش این بود که بدین ما میآمد و عده من
مادر این شاهزاده چنانکه گفتم در خیال بود پدرش برای سر عتبات ترویج نماید و چنین بمن دانمود میگردید که پیش
دکال از نظره اول بمن عاشق شد و آشکارا بمن میگفت زن سر عتبات شدن اگر چه با فعل بخت بلند می نداشت
باشد بهر از مو اصل امیر طوطا را تا این حرفها که بکوش من میرفت من مایل استم زن امیر طوطا و شوم
من امیر طوطا پس بگویند

پدرم این اوقات دوک دانگی زادار دارد و نایب خود خراسان را داده و بیارزش مرا حجت کرده بفرست ببلو آمد حجت
عقد پدرم از اردو ناخوشی زوجۀ اوست و موقتاً آمد پیچۀ اذن خواسته باید کار پرستاری فرستد اما
نماید و بعد از بهبودی او باز بارد و رود بودن پدرم در اردو بسبب شد که دوک دانگی چند شهر از شهرها
اسپانبار گرفت که از جمله قلعه بندر دُون کُرک بود بعد از این فوجات که نادر شکست اول را نمود و بار
چندین روز در فرست ببلو ماند و طوری بیاطشادی و نشاط کسزده شد که آبی از آن دست نمیکشیدند
در همین اوان پادشاه هستان سفیر کبری بدربار فرستاده مادموازل یوز را خواستگاری نمود
و ملکه نایب السلطنه بدو هیچگونه تغل و نامل این خواهش و مواصلت را پذیرفت دوک دانگی هم بعد
از رخصت و فوجات خود مرا حجت کرده و اردو بارش شد سفیر هستان و اجزای او نیز با اتفاق در بار بارش
آمدند شارالهم از هر حیثیت خیلی با تجل و جلال حرکت میکردند لباسهای مشرق زمینی را با رچه ها آغشته
با جواهر قیمتی خود را می آراستند و در یک اهالی بارش را واک کرده بودند

صیغه عقد ملکه ناز و هستان بچم ماد و نازل بود در اطاق مخصوص پادشاه جاری شد و در شرفات این عقد
ملکه نایب السلطنه بعضی ترتیبات داد که مانا از خود مکدر ساخت سفره مخصوصی برای نهار بعد از مجلس عقد
مرتب نموده بودند اختصاصی که باید سر این سفره بنشیند از این قرار میباشند ملکه نایب السلطنه پادشاه
ملکه ناز و هستان برادر پادشاه خالته پدر و دوسه نفر از اعیان و بزرگان هستان ما برای اینکه در
این سفره جای نداشتیم و باید برویم سر سفره دیگر که در جنب اطاق ملکه برای ما حاضر و کسوفه شده اغلبی که در
و غذا نخورده بمنزل خود رفتم این دختر که حالا ملکه هستان شده ناچند روز پیش از این در جلوس نشی
آنها روی عیال حالا چون ملکه شده بموجب ترتیبات در بار باید رو کند بی جلوس کند و من در مقابل او
روی عیال بنشینم من هشت روز قهر کردم و بیگارت سلطنت رفتم حتی کار دهنال مانا از این خود بنقص منزل
من آمد و خواهرش کرد که بدربار و روم قبول نکردم چهر این دختر که بعد از آنکه معنوده پادشاه هستان کرد بد
بشاهزاده ها و ما شاهزاده ها همه که اقوام نزدیک و بیگانه تن و نیم اعنا نمیکند و سر شنب قبل از عزت
این دختر از یارین مجلس تماشاخانه در دربار منعقد شد چند بار ملکه نایب السلطنه خواهرش کرد و پدرم
اصل او نمود تا با آنجا رفتم همیشه خواستیم وارد تماشاخانه شویم ملکه دست دختر که را گرفته مقدم بر همه
مانا داخل تماشاخانه کردید و در حجره جلوس نشست و حکم داد ما در محکم تماشاخانه بنشینم من طاق مانا و
کریم پکان بخانه بر گشتم ملکه نایب السلطنه از این حرکت من زاید الوصف متعجب گردید و پدرم نیز من بد گفت
آخر الامر کار دهنال مانا از این میان من و ملکه ماصلاح ذات الدین بود احوال اتانای ادبهای این دختر که در

نماند و پدرم کارگری کرد که قدری چون من خالی شد یعنی ملکه هستان قبل از غنیمت بمحل مواصک و ملاقات با
 اماناد بر ای ایست که با پدرم وداع کند بخارت کوکنا بنور که آمد بر حسب ترتیب ظاهر باید پدرم آن دختر را
 در این موقع خیلی با احترام پذیرد و برای کندی بر عکس کارها که او را از ورود پدرم آگاه داشته مشغول در پیش رو باشد
 شد چون دختر که نزد ملت رسید ملکه خلوت پدرم جلورفته باو گفتند ثواب و الا مشغول پیش ترا میباشی قدر
 در اطاق انتظار بنظر می آید فارغ شوند ملکه محرمه هستان مجبور شدند مدتی در اطاق دیگر منظر می آید باید
 در پیش خود را بنظر داشت و بعد از رفتن آلاء با ملکه ملاقات کنند از مانی که در این وقت با من دختر وارد آمد
 روح من تازه شد و آنرا نالافی جمیع یادیه های او را شنیدم و از خصمهای که بمن داده بودند در گذشتم و خدا را شکر کردم
 بالجله رفتن ملکه هستان از پاریس مبلغی اسباب سالن من و آنها ایست که با او بد بودند شد و از سو رفتار و
 زشتی کردار او رستم

تغیر و اوقات الحی این ایام من منها از حرکات ناپسند ملکه مستان نبود بلکه عله و بیشتر آن از باب شوق
که در سرمد و ست عزیز معاد موازل این نون جا گرفته این دختر خانم که در حد صباح و ملاحت است و بگفت
و فراموشی هم دارد با وجود تمول و مکت و در غفوان جوانی چنان از دنیا روگردان شده که میخواهد از
تمام تمتع و لذایذ آن دست کشد و در یکی از معابد نازکین دنیا معتکف و منزوی گردد بدو مواد این دختر
شدن از این فقره مناسبت میباشد و منی متوسل میشوند که او را از این صرافت بیندازم اما نمیدانم چه
خیالی او را گرفته که بضحک من و همه عالم بکوشد و با دست اش نهد و غم نمیکند باری همان حال
با مادرش متوجه برد و گشت چه این شهر مقرر حکم را بدو مواد موازل این نون میباشد بعد از وصول
بان بلده دختر خانمی که جادداشت او را آتش دنیا خوانند بکشد و یک جهت از دنیا گذشت بمعبده
کار ملینه رفت و سالک راه اعتزال گشت

چند روز بعد از این سوانح سوزون که پیش از آن گرفته شد بدین شدیدی مضرب بود
بدرو زندگانی نمود این جوان بچاره میبایست در بحال و خواهر خود را متکفل باشد من
برای آنکه تخفیفی در مخارج او حاصل شود خواهر بزرگش را بوالده مقایضی نمودم بدین سبب
که در ملازمت و تحت تکفل او باشد این دختر از حیل و تدبیرهای بی نظیر است و پدرم از عشاق سینه لقا
تمام معشوقه های عالم برای آن بزرگوار کم است چند باری که دختر را نواب و الادل و دارلینان
در سزای حبس خود دیدند باور داشتند و عاشق شدند بل در رسم و سپهر نواب عظم است که دخترها
بیکس بنوازا متمم و رسوا نمایند بعضی آنکه حبس با عین حبس خدمتکاری در خانه زوجه
ایشان یا منزل من بامیکند و آن بزرگوار در آن محل بدلاست بعبارة اخری در آفرین من متکفل
میشوند همینکه آنرا منظور را از نظر بازی و چه وجه بر باد دادند و او را بر سر بانها انداختند
باری میدند و فتنه میسازند من این تفصیل را بخواهر سوزون حالی کرده بودم اما اخوس که شور
جوابی و سودای کامرازی و طمع و در باغ سبزی که پدرم با من قبیل اشخاص میباید نمیکند اراده که گوش
برسد بود مندا صاحب مشق دهند و قوی ملتفت و متمیز میشوند که آب از سرخان کنشده است
هفت روز و در حاکم المرحومه خان را زبرد و سارشی آمد و طاماری نیست که از مادام و از اول پرتون برای

من کاخذ بنار و در سلامت او خبر دار شوم منم از نوشتن جواب مضائقه عیناً
 دین و زستان نیز بجای رقص و ساز و بال و آواز در اغلب خانه های اشراف کلان و معتبرین اعیان
 منعقد است و هر شب مراد عوین میماند تا وجود و حضور و لبعهد انکلیس را بنحیث برای مزایای
 در سر غریبی شده راست بگویم شاهزاده مشارالیه جا مع صفات حسن صورت و معنوی است و برای
 دختری پس من هیچ عاقبتی با شوهری از و لبعهد نیست تا ما انکلیس ای امپراطری عینک دارد من باین جوان
 اعتنائی کنم در صورتیکه شیر عمر من و بجنب لطف من است من میل دارم زن امپراطور اطریش شوهر
 امپراطری باشم مگر حرمان این در دهوسنای زار در زمان عجمه بجای آنکه من اینجوری را
 و ما بل بسترش بپوش نماید جدا در کار لطافت الحیل با تدبیر بود اما بجهت و کوشش او بر صداع من
 می افزود و هر چه میگردید بنظر من بد می نمود مثلاً هر شب که بجای موعود بودم از دو ساعت بغروب
 مانده عمر و شیر عمر بمنزل من می آمدند و آنقدر می نشستند که وقت رفتن میمانی شود در این مدت
 لابد باید من برای مجلس ضیافت تعبیر لیا من هم و خود را آرایش کنم عجمه انکلیس مشاطه من میرود
 شیر عجمه ام چراغ دست گرفته و در صندل من مثل فرزند میچرخید اگر چه من خود از ارت مادر جوهر
 نقیبه بسیار داشته و محتاج نبودم که از کبی چیزی ازین جنس غایب کنم بلکه انکلیس بقصد تطبیع من غالباً
 از اجازت گرفته خود سر بر مرا آرایش می نمود یعنی اگر تو عروس من شوی این جمله تو را باشد که این خیال
 کجا بخرج میرفت هوس امپراطری میگردم را بحال خود میگرد که قدر غفلت ملکه انکلیس و لبعهد اندو
 بداند یا رعایت فرات و حرمت عجمه زاده را نماید خلاصه بعد از نصف شب که مجلس میمانی
 در کار تمام شدن بود و من میخواستم بمنزل خود مراجعت کنم و لبعهد مشارالیه قبل از من باین آمده
 در کالسکه مرا باز میگرد و منظر من میبشد همیشه من میبادم و داخل کالسکه میبشدم کردن گیر می بود
 که او را هم دعوت کنم و در کالسکه خود بنشینم و با هم برگردیم بعد از آنکه ابکار را میگردم در راه
 آسوده نبودم از وقت حرکت تا منزل اظهار عشق بود و غفلت و خصوصیتها که از نوشتن آن عاجز
 ازین شبها یک مجلس با بی در غمارت سلطنتی منعقد شد و تا لایزال بر یکی مخصوص ابکار و بر من شادی
 کرد بد چهل جری غما و دیوار کو بهای زیاده روشن کردند در صندل را لایق سربله زدند و روی
 پنج صندلی گذاشتند یکی برای ملکه نایب السلطنه صندلی دیگر بجهت جلوس ملکه انکلیس سیم از من
 و چهارم و پنجم از پادشاه لوی چهاردهم و لبعهد انکلیس دو ملکه روی تخت جلوس نکردند لوی چهاردهم
 و لبعهد انکلیس سربله دویم تخت نشستند اما من با کمال تکبر و جلال غرق در الماسهای گرانبهای
 درخشان روی تخت قرار گرفتم و با خود گفتم اجداد من پادشاه و صاحبان ارپکه و سر پر بوده اند چه
 ضرر دارد که منم بجای پادگان جلوس غمام حاصل آنکه سرخوش را جانی گرفتم و لبعهد انکلیس بچاره
 تمام خواستش بدش پیش من بود و جریم با حدی نگاه نمی نمود بر عکس من برای آنکه او را خفت دهم
 و قوی تر شوم و معلوم کنم که هیچ کس میل و محبتی با و ندارم مطلقاً بطرف او توجه نمی نمودم و گوشه
 نظری با و نداشتم و الفانی بجا می نمودم جوان بد بخت خیلی کله خورده و دمن شد و ما درش
 ملفت اینجا کشنده در بین اینک در بکران میر قصبه ند نزدیک تخت آمد و از من خواست کرد اینقدر

به پیش ازین نکم من اعتنائی بحرف نمیکردم و تا آخر مجلس با همان ناز و نخوت و کبر با و مزعت قسم
 و تمام خنایم در باطن پیش اطریش و امپراطری بود چنانکه پوسته انتظار میکشیدم که فرستاده و ما
 از جانب امپراطور بناید و مرا خواستکاری نماید و بر و سپرد و من در آنجا در جای خود یعنی وی
 او بکده امپراطری میزار گهر

از طرف ملکه نایب السلطنه سفیری بوسه رفتن بود که امپراطور را بجهت فوت زوجه اش عزیز و شلیت
 کوکب مشارالیه این بام مراجعت نمود و وارد بارش شد من بطوریکه کسی ملفت نشود بعد از بهانه وی را
 بمنزل خود دعوت کردم و زیر پای او را کشیدم میگفت تمام شاهزادگان و اعیان مملکت اطریش را اعتقد
 اینست که بعد از مردن امپراطری این شاهزاده خانمهای عصر کیسکه قابل است امپراطری اطریش شود
 شما باید و بس فی الحقیقه این آیه نشان شما نازل شده است من این حرفها را که می شنیدم بیشتر بحال
 می افندادم و بهر هم یعنی نبودم و اگر ملکه نایب السلطنه میخواست بیکار شود و این محبت را دوباره میبکند
 چه آب بخورد چه این امر را صورت دهد اما نمیدانم آن عجز چه عداوتی با من داشت که چند بار و قهراً
 خوب برای مزاحمت من بدست آمد و او آنها را ضایع و باطل ساخت و کاری نداشت

در این زمستان که بجای اطریش در دربار و سایر منازل حالت دور و فاصله داشت دو ک دانگ میخواست
 دو هیچک از این انچهها حضور بفرستاد چه بد رشن را و ابل زمستان یعنی در بیست و ششم ماه دستان
 سال هزار و شصت و چهار شش میلادی (مطابق سنه هزار و پنجاه و شش هجری) مرده بود و تکلیف
 در کم چنین اقصا می نمود که او از عشرت کاره که مرده و خود را بحال سوگواری نگاه دارد شاهزاده
 مرحوم از طایفه بوزین و بجنب ترین شخص مملکت فرانسه و از بنی اعوام ما بود چه آنطوران پدرها نر
 چهارم جدا علای من با جد بزرگ آنها شاهزاده برادر بودند و اسباب سلطنت هانری چهارم را بیشتر
 خانواده کنده که انانی اعوام وی باشند فراهم آوردند متوفای مشارالیه دارای صفات حسن و ذکا
 و عقل بود اول طریقه حقون داشت چون جدم هانری چهارم سیر سلطنت فرانسه جلوس نمود و قیصر
 طریقه داد حقون ترا گذاشت و کاتولیکی را برداشت تمام سیر عمرهای وی بجهت عتبات او کرد بدینند
 پدر دو ک دانگ در ابل عمر زیاده طرف میل و ملاطفت جدم هانری بود چنانکه قبل از استی شدن
 مرتب مدتی بهر کس این شاهزاده را و لبعهد دو ک فرانسه میداشت چندین بکرین خویش هانری چهارم
 او را میدیدند بعد از چندی آن پادشاه عروس می غصلی برای شاهزاده کرد و دختر مونت مورانشوی
 در جبال نکاح او را آورد لکن پس از وصلت هانری بزوج شاهزاده عاشق شد و مهر و محبتش با زن
 طوری شدت کرد که نتوانست پنهان آورد و خود در هر مجلس اقرار نمود که هر وقت آن جمله را می بینم
 بی اختیار میشوم و آخر الامر شاهزاده از ناچاری زن خود را برگذاشته که بخت و از خاک فرانسه بیرون
 رفت و آنها هانری چهارم زنده بود خیال معاودت نمود چون سلطنت بعم لوی سیزدهم رسید شاهزاده را
 طلبید و داخل در مجلس شورای دولت کرد بعد از فوت عم بزرگوارم لوی سیزدهم نا اوقت که خود نیز بپدر
 آن پادشاه کرد بد از جلال محترم معتبر دو ک فرانسه شمرده میبشد هانوق که ظاهر کار در پناها زارین
 صدارت داشت در هر کار ملکه نایب السلطنه با طنا با او مشورت میکرد خست بی نهایت این شاهزاده کذا

طوری که باید و شاید ترقی و جلوه نماید و العجب که تا این قبض بیاحدی از زو و بخش نداشت چون در گذشت
دو مرتبه زندگور و چند ناث بنا دگر گذشت پس بر کش دوک دانگن که بعد از ولایت بر پیش گرفته شده
امروز اول سردار رسید کار دارن بنیاست و شهر بکیش معروف به پیش کشتی میباشد در وقت شاهزاده پنا
و ملکه نایب السلطنه بخانه هر دو برادر رفته سرسلاخی کنند

در این اوقات زن پدرم باز دختری آورد و غصه مرا زیاد کرد هم در این ایام هر وقت کار دینا از ازار مرا
تنها میدید نمیدانم بچه را از خطه ای که از امپراطور طریش میمان آورد و رشتنه سخن را با آنجا کشید که کوفی
تکلیف امپراطور اینست که تو از این اختیار کن از یکطرف حرفهای شفاهی کار دینا را مرا میداد
میگرد هانا از شرط زنی که خیمه مرا میداشت و سخن را بر مزاج مستمع میگفت از طرف دیگر پدرم را حرکت
میداد که مرا از این صرافت بیدار کند چنانکه شی نواب و لاغفله بمنزل من آمده بی تمهید مقدمه با کمال
تغیر فرمودند این چه هوسناکی است هوای امپراطور یعنی چه مگر نمیدانی این خانواده اطراشی ناچر حد
بامادش من اند بعلوه کو با ملتفت نیستی که امپراطور حاکم است از پدرت که من باشم سن و سالش بیشتر
من اگر کسی را بشوهری بوقبول کنم یا ولیعهد و کت انگلیس است یا دوک و ساو و امن باشدی و اوقات تلخی
هر چه تمام شد در جواب ایشان گفتم کار من از سه شوخ خارج نیست یا امپراطور طریش یا ترک دنیا و گوشه
انزوا یا زهر خوردن و مردن و رخت از پنهان بجهان دیگر بردن بدو بزرگوارم هیچ اعتنائی بچرفای من
نکرده با حال که من از اطاق من بریدن رفت و من آتش ناصح که به کردم

وقایع که از سال هزار و شصت و چهار هجری تا سال هزار و شصت و پنج هجری
سنه هزار و پنجاه و هفت هجری تا سال هزار و شصت و چهار هجری
هشت مبلای (مطابق سنه هزار و پنجاه و هشت هجری) واقع شده

دو اواخر این سال سفری از دنا مارک بپارسی آمد و محض تشریفات و در ضمن سلطنت عجل نایب معتقد
در این بال و بلعید نگلیس را دیدم با ماد موازل فرستی مادام شاطبلون که هر دو جوان و از صاحبان
حسن و جمال عصر و زمان اند عشق بازی میکنند و چندان بندی نمی بیند منهم طوری غرق خیال
امپراطور طریش که از کائنات هیچ بنظر مینماید و چنان در بن این مرام بر تبقیم که دارم خود را بسبک
و غادات دنا را طریش معناد و ما تو من میمایم چند روز بعد پادشاه و ملکه نایب السلطنه به آمین سفر
کردند من چون شنیده بودم امپراطور طریش مرگ مقتدی است و طاعت و عبادت را دوست میدارد
در سفر آمین غالباً مشغول نماز و دعا میشدم نیز گفته بودند مشارالیه معظم بزرگوار و میل و رغبتی بپنا
مخصوصاً باز بود ز سپهر و کردن زنهان را ناپسند میدادند لهذا در این هوای گرم سردستمال بر شمشیر
بزرگ بکردن و سپهر خودی بستم چنانکه کاهی از شدت حرارت نزدیک بود سکن کنم و ملاک شوم و بعد
از اینهمه تصنع و تکلف از این حصول مقصود و دنا فتنه منظور بظهور بپرسید و من که از دنا بیزار و
سرد میشدم طوری که بکشت بر طان پدرم رفتم و بیای او افتادم و عجز و کلامی که مرا از دنا دهم راه اعتراف
بوم و دیگری از معا بد معترف شده بزرگ دنا گویم پدرم با تفتی تمام پای خود را بر سر من زد و گفت این
خرمقتدیها را مادام برین بویاد میدم من بلکه نایب السلطنه میگویم او را از آمین بیار پس بگرداند

این نشد و همدیگر پدرم مرا از خیال ترک دنیا انداخت و رسم و راه سابق خود را پیش گرفتم لکن پادشاه
ه ملکه نایب السلطنه و عوام ملکه انگلیس بطور مزاح بلکه استهزا بمن خواهر طریقت می گفتند و این
یافتن خاصه دخران از دنیا گذشتن است و من از این خطاب ملکه و عه خلی خجالت میکشیدم و غصه
خوردم در این ایام عساکر فرانسه در سرحد فلاندر با فاشون اسپانیایا در کار جنگ انداخته غالباً اسپانیایی
اغلباً فاعله را که پدرم پارسا از اسپانیایا منزع ساخته لشکریان آن دولت امسال پس میگردند و دستار
نایب اسپانیایا که یکی دوک دنا ایلی و دیگری که کلومی می باشد در این محاربه کار میکنند هر دو خلی قابل و
ماهر اند خصوصاً کلومی که در جنگ مشهور و جنگ بی ساله خدمت بزرگ شایان بدولت مینوع خود
نموده است بر پیش گرفته ناز واکه دوک دانگن پدرم باشد در سرحدات کاری از پیش نمیرود فاعله را
را که در تصرف فرانسه بوا اسپانیایا میگرداند این فاعله را نایب کاتالون اسپانیایا است و از عهد سلطنت
لویی سیزدهم از منصرفات و متعلقات فرانسه گردیده ناچندانی قبل اسپانیایا بایغلبه آنرا گرفته اند پیر
کنده مدتها آن حصین را در بند محاصره داشت اما نتوانست آنرا منتهی نماید و آخر الامر دست از حصار
کشید و داخل خاک فرانسه شد این سردار معروف بعد از فوت پدرش بواسطه این شکست طرف فوهر
و شخوه خاندین گردیده و به الحقیقه غرور و نفوذ مشارالیه از حد گذشتن بود و اگر این شکست را بپذیرد
و قدری پرو بالشت بپسوخ شاید کوس من الملک میرود دعوی خدا میگرداند دینا را از دنا
چون با این شاهزاده باطناً خلی بد است هیچ ملا حظت و کف دولت را نمیشناسد و از شکست برین کند
ظاهراً و آشکارا خوشحالی میکند بلکه حکم کار دینا را بپیشانی در بپوش شاهزاده ساخته اند که منتهی بعضی
از آن اینست

ادبیران ما این دفعه بدون اقتدار از سپاه از کارزار مراجعت کردند (لولا لولولیدنا) (معلوم شد
اسم کنده برای هر سردار بی نمیکند و خوش غور نیست) (لولا لولولیدنا) کو با وفی تغییر اسم داد
تغییر صفت شجاعت و غیرت بنزداد) (لولا لولولیدنا) و از این دلیل

دوستان پدمن نیزه این شکست او را حیل و عقل و کجاست او میکنند و میگویند این سردار کار دینا را بد
در مقابل سرداران ناپسند اسپانیایا باید سبک جت جمع کثیری از عساکر فرانسه را بکشتن و مد
بجفت خودن داد و این خسارت را بدولت مینوعه خویش وارد نیاورد باری چون خبر سلسه پیرش
کنده بدو را و پند اسپانیایا که عوی کرد بد و خال مصنوعی که از دنا بپوشانی در فرانسه رسم شده بود و
زنه ابصر میگردانند در این موقع که اتحاد و افراد ملت بواسطه شکست و کت مهمو اند بجهت ملکه
نایب السلطنه منترک و موقوف شد اما شخص من چندان از او احتیاج لولیدنا لولیدنا ندارم بلکه چون نیک
موی سر و مژگان و بروم ملایل بر زدی است صورت هم در کمال لطافت و سبکی بد و خال بسیار کوه
لبا و نقطه از کوه خیل اسپانیا جلوه حسن و جمال میشد خال که خال کد اشش موقوف شده بیشتر
از این جهت دلش کینه از نایب شکست کنده و فاشون فرانسه

در پانزدهمین سال دنا بر بون بوسفر نمود و دوک دنا و برادر کهنه لویی چهاردهم چون بپنا بپنا
سر خیره شده جزو ملتزمن و همراهان نبود و فوون بون بوسفر آوردند که مرض سر خیره شاهزاده منتهی و بنیتر

باسمه الهی که بدیده لهذا ملکه متوحش شد تعجب تمام بپار پس آمد و کسبیکه با او همراهی کرد من بودم در روز
 و دو شب که در پاریس ماندیم و قدری از حالت ناخوش طبعان حاصل نمودیم مراجعت بقونین بلو کردیم
 و پس از چندی توقف در آنجا باز پاریس آمیدیم فصل زمستان در رسید و زمان عیش و عشرت و انبساط
 مجالس رقص و ساز و سماع و آواز گردید بدیش صحبت اهل انجمن درین فصلستان داستان عشقنازی میگویند
 با نامد موارل پوشن میباشند مشارالیه طوری که رفتار و دل داده مشارالیه ها کشته که سفری بر دم رفت نا از
 پاپ اجازه بگیرد معقوده خود را طلاق دهد و ماد موارل پوشن را در جلاله نکاح دهد و ماد موارل و طبع
 هر طایفه ماد موارل نکذاشت سپود قهر باین آرزو رسد یعنی آن عاشق بهر راه کلام عزیمت دم معشوقه
 هرزه کار خود را در یکی از عمارات که در بیرون شهر پاریس داشت جا داد که نایب کشتن از خدمت پاپ در
 آنجا بماند آنجا نماند در مدت غیبت دل داده خوش غالباً از انکار کشته بهر پاریس میآمد و بجان عشاق پاپا
 فتنه میبرد و سپید آنچه میخواست حق از مواصلت سپر سپود قهر هم صرف نظر نمینمود و زوجه سپود قهر که
 انتظار آمدن شوهر و گرفتن طلاق میکشید ناچار از بعضی ملکه نایب السلطنه در ساینده معطر را این شغل
 امری را و نکرده بی نظریا مدتها اجتناب از بیعت و حال و اعمال ماد موارل پوشن کاشت آنها شبی آن شیخ
 چشم بپیر و از است و بقتل رخا نه سپر سپود قهر کشند و خدمت ملکه آوردند و او را از آنجا به و زراب
 کار برای العیون بدیده در ساعه حکم کرد ماد موارل را بیکه از معابد خزان نارک در پاریس پوشن
 که خانه طوعاً از سر بنا گذشت و در آن محل از او معتکف گشت چون سپود قهر با اجازه نامنه پاپ
 وارد پاریس شد و تفصیل را شنید قدم بجای خود نهاده و در قدم زوجه افاده پای او را بوسید و بپای
 اعتذار بویید و عهد کرد دیگر بهرامون عشق لعینان نکردد و ناموس خود را بهلوی نفس بر نهد
 این اوقات امپراطور اطرش یکی از شاهزاده خانمهای طاهره را به سر اختیار کرد و هر چه خیال من
 رشته بودم بیکر تهنیت شد کار دینال مازان این خبر را بمن داد مثل اینکه یک طاس آب سرد در رشتا
 روی سرم بریزد پیش از این میدانستم ملکه نایب السلطنه و کار دینال مازان هیچیک به امپراطور پیش
 من مکتب نداشتند و بنوقت بشتر یقین کردم باری بقول معروف آرزو برای جوانان عیب نیست
 این اوقات دشمنان من در پاریس خبر به اصل غریبی شهرت دادند و منتشر ساختند که سوژون نام قرار
 داده و عهد کرده که مرا بلباس مبدل از شهر پاریس بیرون برد و با هم به فلا ند رویم و چون آرشد و
 حاکم فلا ند را عاشق من است در آنجا من او را بشوهری اختیار کنم و او مرا برنی گیرد و یکام دل رسد منشا
 این خبر و فتنه اینجمل را نمیدانم و نمیشناسم همبختد رسیدم این شبح را دروغ آن شد که سوژون به
 گاه را گرفته حبس کردند و من هر چه کردم که بی تقصیری و ثابت شود و ملکه نایب السلطنه حکم استخرا
 او را دهد ممکن و معتبر نشد بچاره سوژون را در زندان شکنجه میکردند که منت مزبور را بکردن گیر
 و معترف شود بلکه مطلبی را شرح دهد اما از آنجا که اصلی حقیقه در کار نبود انکار و مینمود و بهر جهت
 روز بروز شکنجه او می افزود و من می شنیدم و زیاد متأسف میکردم چنانکه مکرر بجانم میدادم رفتم
 و درخواست کردم که او شفع شود و سوژون را خلاص کند نواب والا اصلاً اعتنا بجواب من نمینمودند
 بگریه ملکه نایب السلطنه به موقع مرا احضار فرمودند و فیکه وارد اطاق ایشان شدم کار دینال مازان

صدر اعظم را هم آنجا دیدم از ورود من چیزی نکند شنیدم و بزرگوارم نبرد داخل اطاق شد جز ما چنانچه
 دیگر کسی در آنجا نبود ملکه از روی حسد بی برخاسته نزد پاپ آمد و با کمال تعجب و اوقات تلخی گفت
 آیا مناسبتان عالی مقام بلند گشت که بجز یک نفر لوطی و پسر و پانی مثل سوژون از راه بدر روی
 بخوانی از پاریس مرا رکنی و عازم فلا ند رشتی و بی اجازه من و پدرت شوهر نمایی از شاهزاده خانمی
 مانند تو یا چنین حرکتی پسندیده است خوب شد که من و پدرت و کار دینال مازان خبردار شدیم که
 بجوی جلوان نیک را بگیریم و نکذاریم زیاد بر این اسباب سوال فرام آید اگر چه همه کس از این قصد
 و خیال تو آگاه شده است من مات و متحیر مانده بودم که جواب ملکه را چه بگویم و بطور معلوم کنم که
 این فتنه صرف افزاست لهذا اسبکوت میکند زاندم ملکه از سکوت من بدیش متغیر شده دسئی بشانه من
 زده گفتند جواب بگو خاموشی که کاشت مطلب نیست من با کمال ملایمت گفتم اگر عوام کالاف نام این قسم شنیده
 بمن بریند و بعضی نسبتها دهند جای هیچکونه تعجب نیست تعجب در این است که مثل شما محرم به امر حق
 این قبیل از جهت بی سربین را قبول فرمایید و با من از بیعت و سخن نمائید و الحقیقه این دراز عوارض
 این بکفتم و بنای کمر بر کار گذاشتم گفتار من خبی ملکه را آشفته ساختند و دیدم که گفت عجب بختری بار
 آورده هیچ از کردار زشت خود عار ندارد بلکه با من راه جبارت میسپارد من باید ناچار حکم قتل تو را
 بدهم تا بعد ها که بنظر امثال این خیال جرات اقدام نمایند چون من میدانستم اغلب قوا دان که در
 زمان عم لوی سپردم ما بین پدرم و ملکه را تو و فاق بودند سر راه استکار نهادند یعنی بدترین
 وضعی آنها را اهلان نمودند اشکهای خود را پاک و سر بلند کردم و بملکه گفتم بلی اندرین ده کشته بسیارند
 در خانه شما از این قبیل خوزیر پها خلی شده عم لوی محض دوستی شما باید درم جمعی را بدید و فرستاد
 اگر برای خاطر من بیکه یک نفر سوژون هم راه آن دینار بسیار در چندان عجب نباشد پس از این گفته بدیش
 محضرات کرده خواستم فوراً از اطاق بیرون آم کار دینال مازان از من جلو گیری کرده و با آن حرب
 زبانها که داشت با ستمال من پرداخت اما این حرفهای او بطور درهم آن زخمها پیشد و چگونه ممکن
 بود من اعتنا با این رطب و با شیهه تمام خلاصه بجد زدی بیرون آمدم و بوی کشتن را در خارج اطاق
 ملکه دیدم مشارالیه و بیرون دیدم پدرم میباشند و در اغلب این سانس دستش در کار است برای آنکه
 تلقی من نماید گفت نواب علیه را چه شده که کمر به میکنند من هر چه بدول داشتم و جرات نکردم بودم بلکه
 و پدرم بگویم با و گفتم فی الحقیقه فضل بخش و بخشنده شنام دادم و از عمارت سلطنته بجای شخص خود آمد
 و برای اینکه مردم فضول در این مورد بمنزل من بنایند و این حرف بر سر زبانها نیفتاده باز زده روز
 تمام کردم و کسب را بجز راه ندادم پدرم که همیشه آزار و دستا ز از سن خود در داده مخصوصاً
 ادبیت بچار کار را مثل فرایض واجب میداشت چند نفر از خدمتکاران مرا که با آنها ایستاده داشتم از زن
 و مرد از من دور کرد مردم پاریس اعم از آنها که با من دوست و آشنا بودند آنها که هیچ شناسایی و
 خصوصیت نداشتند از سبک رفتار ملکه نایب السلطنه و پدرم با من بد گشتند بلی جای چهره شست پدرم
 که از همه کس باید بدیش و بد عرض و ناموس و آبروی من باشد از همه کس زیاد تر در یکد نامی من میکشید
 اگر چه بعد از چند روز این حرکت و اعمال خود پشیمان شد و بوی کشتن را برای دلجویی بمنزل من فرستاد

اما اشارات بعد از غارفات رسمی بدون تمهید مقدمه بر گفت سرکار و علتی دهری است که شما از
 دربار دوری میکنید و خدمت پدر بزرگواران مشرف نمیشود بدین فقره اسباب ضمون گفتن مردم شد
 خوش شما امشب با فردا بعارضت لوکسانو که بروید و با توابع و الا یعنی پدر بزرگواران ملاقات کنید
 بعد هم خدمت ملکه نایب السلطنه بر سید رفتن آفتاب را که قبول نکردم و فرزند را و عده دادم و همانطور
 که گفته بودم روز بعد نزدیک ظهر با کمال شوک و جلالت از منزل خود حرکت کرده بقصر لوکسانو که رفتم
 و بگوشتن آنجا انتظار مرا داشت و دم در ایستاده بود بجای اینکه مرا از پله بزرگ برد از پله کوچکی که
 بکاخخانه پدرم منتهی میشد راهمائی کرده بکاخخانه برد و از آنجا بواسطه دالان نیک و تاریکی طاقان
 پدرم رسانید و وقتی وارد طاق شدم پدرم را با حالی منتعلب دیدم هم از کردار خود خجل بود هم میخواست
 بر روی خود بنواورد بلکه بکشد و با نیرود بر سر مطلب پانزده روز پیش من قبل از آنکه او شروع
 نماید بنا کردم بکره کردن پدرم نواز با برفقت قلبی ترحم بلکه از محنت بکسر که بهر کس را متاثر میباید
 برخاست و جلوس آمد و چنین فرمود که من آنرا شده در صورتیکه آن بزرگوار چیزی را که بکشد فاقه بشاید
 رحم و رقت و تأثر و نا آراست خلاصه هر زبان که بود از من عذر خواهی و دلجوئی نمود من برای آنکه ذیل
 مجلس طویل نشود زود با توابع الا و ذاع کرده بعارضت سلطنته رفتم ملکه نایب السلطنه هنوز در رختخواب
 بودند اما چون ما شاهزاده هاد در حال حق ورود با طاق ملکه داریم کسی را مانع نشد و من سر زده بر
 ملکه وارد شدم و این فقره ایشان را بچندان خوشنودن کرد زیرا که از من بخواستند باری خواهی بخواب
 بمن اذن جلوس دادند و در آن روز شرف کویچت ملکه و طاق بود از اعالی سادگی و طوقیت با من مهر نایب
 زیاده کرده مکرر صورت مرا بوسید و گفت دختر عوجان دوستی که تو داری منم و بس باقی اشخاص که در این
 طاق اند با تو بداند مدتی طول کشید و چون ملکه ساکت بود دیگر آنهم حرف نمیزدند معطر کا گاه
 زیر چشم من نگاه میکرد و از خجالت یا تعجب سرخ میشد آخر الامر لباس پوشید که بمن از خانه ورود من محض
 تعلق و ادب دستکشهای ایشان را که روی میزد بر داشتیم نزدیک پدرم ازین حرکت بدشتر شرمیده
 شدند و بختی را اشاره کردند بیرون بروند چون رفتند و تنها ماندیم بعضی حرفها بمن زدند که شوق
 آن در اینجا مناسب نیست خلاصه فرزندی آن روز کار دینال ما زارن بمنزل من آمد و چنین بخرج داد
 که از آنچه میان من و ملکه گذشته خیلی متألم است لکن حرفهای او را من هیچ باور نکردم و بهینقدر برای
 دنیا داری و حفظ رسم و ادب بتصدیق پرداختم و حرف بزرگوار خود را نکذیب نمودم اگر چه بوی کذب
 و مزه پازان میآمد بعد از آن هر سه روز بلکه چهار روز بکمر بنه بمنزل ملکه میرفتم و معلوم بود که برودتی در
 میان است چه نه و میخواست با من حرف بزند من بجرأت داشتم با ایشان تکلم کنم

این اوقات برای مشغول نمودن خود غالباً بقصر بکره و بیرون شهر داشتم بیستم روزی هم در قصر بونیت
 همان مادام بونیت هلیه شدم قصر این خانه در دامن تپه مشرف بر رودخانه سین است منظر بسیار خوش
 باغ بزرگی دارد با فی این قصر ابتدا یکی از بخوبی بلوران دیوایه بوده و بخوبی بلوران هشت مدخل و منصف
 زیاده و میخورد بخرج کرات درین قصر کرده و بمحض اقبه بول عصر هر چن کار آن رسانیده بکاخ
 هادی رودخانه سین برید و از مسافت بعینه آنرا بعارضت و بارک آورده و آب را از بنادینا بجا

و حوضها و فواره ها جاری ساخته است
 چند روز بود در عمارت یلانی خود میزیستم که خبر فتح لافن رسید و آن از شهرهای است که نزدیک
 بر بندرگاه میباشد در آنجا قشون اسپانول با عساکر فرانسه بسر زاری پریشان کنه جنگ میکنه کرده و
 همان آرشد و که در سر او اینهمه گفتگو و محضر برای من حاصل آمد و سوزون بیچاره حبس شد سزار
 قشون اسپانول بود و شکست فاحش خورد و دشت از لشکر پان و نابود کرد بدین من میباشد ازین
 فتح بزرگ فرانسه خیلی خوشحال شوا اما چون فایح برین کنده است و آنوقت من با او دیدم و از آنظر
 مغلوبیم آرشد و که لیونیلد عاشق من میباشد بقدری متألم شدم که هر چه کردم همان روز که برین خبر
 رسید کاغذی هم از پدرم برای من آوردند در کاغذ نوشته بود عاجلاً باریس بیا که درین عین و شاد
 با ملکه همراه باشی اطاعت کردم و رفتم لشکر آنرا این فتح در کلیسای بزرگ باریس بجا جماعتی منعقد شد
 پادشاه و ملکه و تمام اهل دربار در این نماز حضور بهم رسانیدند من اتفاقاً در همان صحنی که کار دینال زار
 بود در کپه لوی و بلا فاصله فرار کردم و در اثنای نماز وقتی صحت کرده از واستخلاص سوزون را غمتنا
 نمودم بعد از نماز که مردم منفرد شدند و من بجان خود آمدم هنگامی که غریبی در شهر بزرگ باشد اهالی مسلح
 شده بنای داد و بیداد و هیاهوی را گذاشتند و اغلب کوچه ها را سبیه بندی کردند و در سر پلهای
 رودخانه سین زنجیرهای محکم کشیدند من بجهت زاپس سپیدم گفتند و نفر از فضا را که یکی بکلی بکلی
 نام دارد و دیگری روستا حبس نموده اند و قوی که علاوه بر منصب فضا از اجرای معتبر پارلیمنت است مردم بد
 خلقی است و طبیعت عجیب غریب بود او را اغلب مهموم بنظر میاید و کمتر کسی خنده او را دیده گوشه نشین است
 و با احدی مراوده نمینماید لکن بسیار نازک میباشد و از چهرهای خیلی جزئی مهربان لکن در انتظار مرگ
 خاصه عوام وقع و منزلت عظیمه دارد چنانکه هر روز با پدرم میخواند یقین است حبس چنین آدمی خیلی اثر
 در خلایق میکند من بتجمل لباس پوشیدم که بجانم پدرم و همسنگ از منزل بیرون آمدم افواج سوزون
 دولتی را تماماد و برزیر اسلحه دیدم چون لا بد بایدا از رودخانه سین عبور کنم تا بعارضت لوکسانو که
 منزل پدرم میباشد برسم سر پله معروف به پل جدید آمدم دیدم زنجیرها کشیده شده و آنطرف پل خجی
 از مردم شهر مسلح ایستاده و مانع عبور و مرور اند اما از آنجا که من در باریس متولد شده ام و از اول عمر
 در این شهر نشو و نما کرده مردم خوب مرا میشناسند خاصه بن ایام که عداوت ملکه را نسبت بمن نموده
 بنا بر این تا کا اسلحه مرا از ورود دیدند زنجیرها را کشودند و مرا راه و اذن عبور دادند من بجانم پدرم رفتم
 بعد از آنکه بوقت در آنجا از همان راهی که آمدم بودم و از همان پل که گذشته برکشته و خود را بعارضت
 سلطنتی رساندم وضع و حالت غریبی را ایجاد بده میشد همه را اضطراب گرفته و نگاه از رویا پریده
 علی الخصوص مرا و اعیان که توفیق بی اندازه داشتند هیچکس نمیدانست اینکار یکجا میکنند و میباید
 اگر بمرین در عین جدم هانری چهارم از این قبیل فتنه هاد در شهر پاریس دیده و چشم و گوششان بر بود
 من که حجام و ازین چیزها ندیده و بجهت و حشمت بیشتر از سایرین است لکن چون هر چه بزرگ برای من اسباب
 شغف و خوشحالی میشود علاوه بر این شورش و مخالفت با ملکه نایب السلطنه و پدر بزرگوارم و کار دینال
 ما زارن میباشد باطنی خیلی مسرورم و آنچه ها که در بنوقع اسباب تفریح و خنده من میکرد بدین بود که

دشمن آمد و شد و پیروند و در اغلب مجالس گفتگوی ایشان من حضور داشتم و با صفت و علم
تجربه از ضعف حال ملکه و کار دینال افسوس بخوردم اگر چه تمام آن حرفها برای اسایش عامه و رفاه
رعایا مفید بود اما برای قدرت پادشاه و من داشت

در او آخر همین سفر سکنه در من باز زن پدرم دختر بی زایش و یک روز بعد از تولد آن مولود بایز
اهالی پاریس ملکه نایب السلطنه کاملاً اصلاح شد و پادشاه و دربار از سکنه در من بیاد برآید و
فدای طفل نورسیده را مبارک دانستند اما مادران طفل خود او چون هر وضعی داشتند توانستند
باز دربار پاریس آیند بعد از چند روز آنها را رجعت کردند

صبح روز یکم پادشاه ظهر آن از سکنه در من بیاد برآید میان پدرم و ملکه نایب السلطنه تفاهت
حاصل شد و علت آنکه پدرم بخوانست از نایب منصب کار دینالی برای پسر بزرگش در یافت کند و ملکه
نایب السلطنه را منصبی برای پسر کوچکش بخوانست و الحی ملکه کوچک بود چه منصبی این بزرگ را جا
نداشت و علت فراموشی از نایب برای شخصی مثل پسر بزرگش آنکه پدرم در این مورد نهی از ملکه و بچه
از کار دینال مازان هم کمال تشبیهی اخلاص و عینای عداوت را با او گذاشتن و پسر بزرگش را برای یافت
دفعه خود بیدارم گفت عداوت شما را من بهیچوقت از آنکه من بواسطه منصب جدارت نمی توانم مفید و واجب
خودش شوم همیشه باید انضای حال صرفه رفتن و ملاحظه کنم مع ذلک در مسئله پسر بزرگش پدرم
در باب کار دینالی او کمال اصرار را نمودم و نفرین کار هم گذاشتم بود اما از آنجا که پسر بزرگش کینه خال و
طرف میل و اعتماد ملکه است و این منصبی برای برادر خود خوانست تا هیچ خیال من شد این نقیص
کار دینال مازان اسباب بخش کلی پدرم از پسر بزرگش کینه شد چون در مسئله پسر بزرگش پدرم
خورده و واهی برای می حاصل شد چند روز بعد از آنکه از کار دینال شکایت داشتند
و با نواسطه با ملکه هم خوب نبودند خیلی از مهر پدرم از ملکه و دربار خوشحال شدند آشکارا پانهای
روز شب علی سبیل لاسنه را بمنزل آوردند و من و نواز آنجا که اکثر شب بیدار از ناراحتی
بر او و در میگردند کار دینال مازان اسم آنها را اولی و ثانی و کنان شده بود اولی و ثانی و در لغت فرانسه
فراموش کار است و در اینوقت استعمال مخصوص خود او را شنیدم که روزی آن مجنون را دوسه عشتا
که از شب گذشت و دکانهای آنوائی بدستشان آنها آن آنها را در سبیل هر کنان شده در کوچه ها
میگردند و فریاد میکنند و بپوز یعنی ای یکسکه روز فراموش کرده آن مجنون حالا آن حاضر است
بیا و اینها کن

چون پدرم سپهسالار تمام فتنون فرانسه بود و اهالی نظام کلته او را دوست پیدا شدند آن بود که
ماده تفاهت پدرم و ملکه نایب السلطنه غلبه شود و در ضمن اگر فتنه حادث کرد و در حفظ نظامات
بغاوت و انداختن حاجت افتد پدرم از همه اهل محضایفه نماید

این اوقات از قصور فرار و ادعای پارتیت آنکه راجع بازادی مجوس بود بجز شد جمعی مردم بپایان
پهچنه مقام مجوس کشان ازادی در هائی یافتند و از آنجمله بود سوزون که بیشت توسط کار دینال
واذن ملکه مستخلص کرد و بدو اجزای این فصل خیلی از شان و شوکت سلطنت کاست

در آخر مستان اینال لوی چهاردهم شدت ناخوش شد و تقصیل آنرا من از اینفرار است در روز
یازدهم ماه نوامبر آثار آبله در وجود پادشاه نمودار شد و روز بروز ناخوشی شدت کرد چنانکه در شب
بستم ماه اغلب ملای از حیات پادشاه مایوس گردیدند این خبر که رسید بخانه مسومین چون که یکی
از معتبرین است رفت شراب زیادی خورد و از سست عنصری از ناخوشی پادشاه اظهار داشت و غوغا
نمود بلکه هر یک از حضار و ملاقاتی او جای بدست گرفتند او را گاستن اول پادشاه فرات خواندند و
آنها بیدارند این خبرها را شب ملکه نایب السلطنه رسید و با و گفتند چنانکه او را در اینان است که بگوید
که پادشاه را بیدار باید و او را هلاک کند یا یکی از فلاح اطراف شهر پاریس خبر نماید و خود بجزیر
لوی چهاردهم سلطنت نشیند ملکه نایب السلطنه اضطرازا ملایخی مبارک شال شومبرغ کردید و او آتش
ناصیح بایک فوج سواره و در عمارت سلطنت کشیک بکشد و روز بعد که مزاج پادشاه رو به بهبودی
نهاد پدرم از کرد خود پشیمان شده خائف و خاشع نزد ملکه نایب السلطنه رفت و عذر خواهی نمود

وقایع که از نهال هزار و شصت و چهارم میلادی (مطابق سنه
هزار و پنجاه و نه هجری) تا هزار و شصت و پنجاه میلادی (مطابق
هزار و شصت و هجری) واقع شده

مدتی که پادشاه و دربار پاریس بود ندرتند و خواستند جذب قلوب مردم نمایند و آنها را بسکوت
و از آنکه که مصمم فتنه نازد شوند ممکن شد کار دینال مازان چون از اسکان عامه مایوس گشت
چاره را منصرف در این دید که پادشاه و ملکه و دربار از پاریس بیرون روند تا این رای مقیم و غیر مقیم
بلکه مصر بود چنانکه نتایج و خیمه آن بعد معلوم خواهد شد پدرم و پسر بزرگش کینه که در کلیه امور سلطنت
داخلت عمد داشتند بلکه مسئول تمام کارها بودند و ملکه ضعیف نمودند و گشتند خارج شدن از پاریس
و خالی گذاشتن پای تخت کاری ناصواب است لکن مقطر قول کار دینال مازان را اصرار اقبال داشت مگر
از پدرم شنیدم که می گفت کار دینال مازان در مدت صدارت خود خیلی از این عظیم تر کرده که در موقع
هیچان مردم ملکه و پادشاه و دربار را به بیرون رفتن از پاریس و آسمانی نمود خود پدرم و پسر بزرگش و
در پیوردی بقصر نیست ناخوشی نفس در خانه داده ما و روزی است ممکن بود بهمانه این مرض قاتل خود او
در شهر پای تخت بماند و بعضی مفاسد را جلو گیری کند باری ملکه و رجال دولت موقع حرکت را که در
فرار بود شب یکی از عباد فرار دادند زیرا که در شبهای عید مردم مشغول عیش و نشاط و غلبه است و
خراب و گرفتار بعضی اعمال خود میباشند و ملتفت جاهای دیگر نمیشوند عریش پادشاه و ملکه از پاریس
طوری پنهانی بود که من نا نصف شب در خانه پدرم بودم و با او صرف شام نمودم و او از این مقوله مطلقا
اطهاری بمن نکرد بلکه من خود چیزی حد زده و استنباط نموده از حقیقت را بر سپیدم بجای اینکه جوابی
در بنیاب بمن دهد پنهانی مرا بوسید و گفت برو بمنزل خود استراحت کن نصف شب گذشت بود که
من از خانه پدرم بطوری منزل خودم آمدم و بواسطه خستگی و شب نشینی بجز رفتن در خواب خوابم
برد نمیدانم بگویم بعد از چند ساعت صدای جمعی را پشت در با طاق خود شنیدم و یکی از آنجا عت را
دیدم در طاق را باز کرد و داخل شد بجزای پشت پرده را یکی گذاشته بودم که روشنائی آن از تپ بخیم

نکند بواسطه وضع بیتان چراغ نمیزدادم که در او سر با مسطح است و خشت و چوب تراکت که بوقت
شب این مرد با اسلحه در اطاق من چه میخواهد وارد بنا کرد بر بدن اسم من و صد از من امانت در وقت
جواب دادن نداشتم تا نزدیک رختخواب من شد و روپوش مرا پس انداخت و بازوی مرا گرفت و حرکت
داد و گفت مکرر ده که جواب نمیدهم از صدای آن شخص نمیدم که میترسیدم که با او بیرون فرار و لان
خاصه پادشاه است چون هر وقت یک نفر در وقت مقصر میشد و میخواستند او را حبس کنند که میترسید
انبا عشق بخانه و رفقه مقصر را میگردانید و به حبس میفرستادند من یقین کردم تقصیری برای من نداشت
و حکم حبس من کرده اند لهذا از و بر سیدم چه تقاضا افتاده و برای چه با طاق من آمده گفت پادشاه و ملکه
هر دو در کالکه منظر تو میباشند و رود با تو خود را با آنها رسان که باید با ایشان بیعت زو من برگ
من آنوقت دانستم که حدسم صائب بوده و پدرم من بر و نداده و فوراً برخاستم لباس پوشیدم و بنا
گوشتراپان آمدم کالکه ملکه را به فانی و چراغ دیدم و وسط چای طویلی نشاند و همسکه نزد یک
شدم ملکه بر تندی گفتند چرا آمدی اگر اهل شهر خبر شوند که ما اینجا هستیم مرا در کیم البته مانع میشوند
و ضار و خونریزی روی میدهد

اگر چه این فرار پادشاه و ملکه از جهت حوادث و شورش است که بر ضد سلطنت مستغله برپا شده و من
خود چون از اجزای این سلطنت و هر دو همتی که با آن وارد شده کوشش مرا هم میکرد بنا بر این باید شنید
باشم اما چون من از شخص ملکه ندیدم و با پدرم نیز چندان خوب بنیستم هر چه از این صدقات پیش
میآید با طنا خوشحال میشوم خلاصه سه ساعت از نصف شب گذشت بود که کالکه ملکه از چاهان
طویلی بیرون آمد و پشت سر آن کالکه دیگر خارج شد که پدرم و برکنر کنده و کار در پناه صدر اعظم
در آن نشسته بودند من قبل از ورود بکالکه ملکه گفتم چون تمام این زمستان از پدرم و کار و کام
مستلا بوده ام خواهش میکنم جای مرادم در کالکه فرارند و بید که بران هوا سبب اشتداد مرض من میشود
ملکه فرمودند بالای کالکه که جای من و پادشاه و پسر میباشند در جلوه ما در پیش کنده که پسر زن است
و اجزا من واجب میباشند پس شما جوانها لابد باید در پیش من در حرم حسابی است قبول کنم
بکطرف در پیش کوچه برادر پیش کنده نشست و طرف مقابل او من فرار کردم همسکه از عمارت طویلی
بیرون آمدم ملکه دست مرا گرفته گفتند یقین از آمدن کوثر خیلی ترسیدم گفتم بخیر ترسیدم زیرا که تقصیر
در خود سراغ نداشتم که او را اما مورخین خود فرزند غایب بلکه چهرت کردم که در وقت با من چکار را از
خلاصه نزدیک طلوع آفتاب وارد قصر سکن زو من شدم و به اصاله کبی اخراج در بار و متعلق بهم
بما پیوستند و از هر کس سؤال میکردیم که بعد از بیرون آمدن ما از شهر مردم چه میگویند شرجی دست
و نادرست بما جواب میدادند و فوراً میفرستاد بر سر ملوک کار و پناه از آن که در الحقیقه فکر افلاطونی کرد
که در بار از شهر حرکت داد اگر پادشاه و ملکه نایب السلطنه در بار و پناه انده بودند از هر چه کردند
حاجاتشان در معرجه خط بود نزدیک دست در دیگر از خوش آمدن کوثر رسیدند آنها فضل کردند که نما
اهل بار پس بدو استننا مسلح شده و علم طغان افزاشند و کویچه ها را سنگ و سپه بندی کرده اند و دم
دو روزه ما ساکن و گذارنده ای راه داخل نمیدهند اما هر کس بخواهد خارج شود حریفی ندارد و بنه

و آخر ق پادشاه و جمعی از شاهزادگان و اعیان دولت را که با از ابر و اسب از شهر بیرون آورده
غارت کرده اند و عجب مکرر یک عراده محض که در ده من برای من فرستاده همسکه دانسته بودند از من
متعزض نشده و دست زده آن تمام و ساله در سکن زو من بمن رسیدا داده احمق من تنهاییات تو شک
و دو سه لحاف برای من فرستاده و هیچ بیاد لباس عوضی نپندارد و من چون بدون رخت شب لباس
عوضی خدنگار میخواهم زندگی کم لا بد بخانه پدرم که در آنجا منزل کرده رفتم و از من پدرم و پسران
امانت گرفتن و با ورام درخواست یکی از خدمتکاران زنانه او را هم موقتاً با خود بعمار سلطنت یعنی منزل
خویش آوردم که بنوازم بالنسبه آسوده باشم در سرای پادشاهی جمعیت زیاد بود چنانکه از ناچار بیرون
پاک بالا خانه بیرون رفتم و پیچید مرا منزل داده و خواهر کوچکم را نیز با من هم طاق کرده و این طفل را عادی است که
ناشب برای او قصه بگویند خواب نمیزد من شب گذشت خوابیده و امروز هم بشتاد خسته شده ام شب
که میخواهم در این اطاق سرد قدری استراحت نمایم باید برای خواهر کوچکم نقالی کنم خلاصه بر من یقین شد
که این نخستکی و بی لباسی فندان اسباب زندگی و لوازم آسایش در دگلوی مرا شدت خواهد داد
لکن برخلاف روز بعد حاله همین از روز قبل بود

عسرت و قبحه شخص بآن عادت نکرده خیلی اسباب زحمت میشود این اوقات از فرط کم لباسی پراهن
روزم را که شب عوض میکردم آن خدمتکار موقتی میشت و خشت میکرد که صبح پوشم و پیراهن شب
روزی شست که برای شب حاضر باشد تقریباً کار غذا هم از همین فرار بود من از طغولت عادت بافته
و اطعمه خوب نموده و بهترین خوردنیها در خانه و منزل من صرف میشد و حال در سکن زو من دو چار و سختی
شده ام نزد سفره پادشاه و ملکه بعد رکتایت شرب و ماکول گوارا و خوردنی یافت میشود و در
میز پدرم باز از غذا بکم و سفره ملکه خوراکیهای پدرم را چه عرض کنم در تمام عمر اینم غذای خوب نخورده
مکردم همانها آنچه در کویچه خود و اطعمه میشود کلاً غیر ماکول است خلاصه ده روز با موضع زندگ کردم آخر
ناچار شده یکی از غلام بچه های خود را بسیار پس فرستادم محض بنه و ما بلرم و آشپزی برای من بیاورد
آن غلام بچه را بعد از رسیدن بشهر دروازه با آنها بیار و لنت برده و اخراجی مجلس از جویا شده که در و ملا
کیست همسکه دانسته بودند از نوکرهای من است بلبی با و داده که هر چند بار و از ابر که بنه مرا با آن حمل
میکند بلا مانع از شهر بیرون بود مرا جعتان طفل با از ابرها و ما لهای بنه سبب چهرت و مایه رشت
و حد ملکه و سایر شاهزادگان شد و یقین کردند شورشان با من را هیچ دارند

سوژین بچاره که در این اوان با طبیعه آزاد شده بود بد بدن من آمد و در این مورد چون بکفر دست
برای دولت بعد از هر از نفر جلوه دارد مشارالیه توسط من از ملکه نایب السلطنه استدعا کرد یکدسته
قشون با و باو اجمع نمایند و او را بحد مت و او را بدخواهش و توسط من قبول شد و دو بیت سپه بفرست
از لشکر بان چریک را با و سپردند

دو شاهزاده از مستبین سلطنت در وقت زحمت زو من ببارش رفته با یا اعیان همدست و همراه
شدند یکی بر پیش کوچه برادر پیش کنده دیگری میسولوند و بل امارت فنی این دو شاهزاده چندان
اسباب اضطراب مافشد و قبی مضطرب شدیم که شنیدیم بر پیش کنده بطرف شادانظون رفته و یکشب

تمام آنجا بر سریده و معاودت نکرده و البته اگر این سکر از باین بزرگی از ما کار می نمود و با باغبان متحد
 میشد کار سلطنت از بسکشتن از خوش بختی صبح روزی بیکرین معنی لایه و ارد سکت و زمین کرد و بیکرین
 شد برای آن بنا و انطون که از دهات نزدیک شهر است و فتنه که او روی کوچک فتنون درونی را کرد و
 آنجا است باز بد کند و وضع شهر و دروازه نزدیک بنا و انطون را برای این ملاحظه نماید و به پیست
 ممکن است از انطرف شهر پورش بر و شهر را تصرف شود با نه عید کار با این بود که بعد رکفایت لشکر
 همراه نداشتیم و غنیمت و انتم هم دست قشونی مجراست وجود پادشاه و ملکه گاریم هم جمعی را ما مورد محاصره شهر
 نمائیم شهر بزرگ و جمعیت ما کم هر مت را که لشکر محاصره میکرد از دست و پیکر از عبور و مرور در دست
 و پای اهالی را از آن در شهر می رسید و با غنای کارشان با سستی ناکشید که در شهر می کنند و باز شود
 شورت زیاد و فرار دادند که قسمت از فتنون بطرف سکت کل حرکت کند و قیمت دیگر بسمت سکت بی این
 قیمت پدر من سر را با شد و از فتنه را برش کنده بعضی از روزها محاصره می گاو و کوسفند و نان و سبزی
 که دهات از اطراف شهر می رسیدند بیکرین عمده آنرا خودشان صرف میکردند قدر قابل هم برای مایست
 و زمین می فرستادند در این مورد هم برش کنده اثبات و شاد و وفایست خود را نمودند و انطون و دوسه
 دهکنه را بعلب گرفت و در دروازه شهر رسید که در این پورش و حمله چند نفر سکر از معتبر کشته شدند
 اما فتح و تصرف نصیب فتنون و دولت گردید و فریده این فتح را بیکت و زمین ساندند و آن اسباب خوشنما
 هر کشت مکرر و جبهه شاتیلون که ابتدا از کشته شدن شوهرش ماله شد بعد که جنازه شوهرش را بیکت
 و زمین آوردند ملاقاتش رفت و مستر در او پدید آمد و جهش آنکه سبوشا تیلون دوسه ماهی بود با
 ماد موازی فرشی مراده و عاشقه داشت و در وقت رفتن جنگ بند جو زاب معشوقه را بطور یادگار از
 او گرفته باز وی را است خود تعویذ مانند بیکت شایه پین بند جو زاب که از نواری بود و او را بیکت
 داد و هدیه تیر دشمن ساخت مادام شاتیلون که جنازه شوهر را مشاهده نمود و آن نواری را با بازوی
 راستش بیکت بد و شاخت خوشوقت شد و ناله و زاری کرد بعد که ناله ها ناست خورد که سبیل است از شد
 غریب و رشک رفایت بیکت بر روان شوهر کرده و با مادر و عیش و شادی بیکت کشت
 احترام مرا باغبان خیلی منظور میداشتند و هر کس هر چه با سم میخواست از شهر بیرون می آورد و واحدی
 جلو او را می گرفت و مانع نمیشد غالباً از لوازم زندگی از قبیل لباس و ما بلزم خوابی غیره هر چه پادشاه
 و ملکه میخواستند لازم داشتند همان غلام بچه من میرفت و با جزای باریست اظهار میکرد و بلیت بنام
 گرفته از شهر بالا مانع نیست و زمین می آورد و این کودک را کار دهنال و عظم و ملکه و پدرم آسان
 لقب داده بودند و آسان ساد و در زبان فرانسه سفیر کیبر معنی دارد

ملکه برای غایب کردن و بکلیبای بزرگ سکت و زمین میرفت و مرا با خود میبرد و در جوار محراب زانو زده
 با خضوع و خشوع تمام زاری می افکند و می نمود و آنقدر طول میداد که اغلب من خواب می رفتم بلکه خواب را
 من در مدت اقامت سکت و زمین همان اوقات دعا خواندن ملکه در کلیسا بود و من در پهلوی او روی صد
 نشسته و او مشغول عبادت و کاهی امتداد آن مجلس بد و ساعت و سه ساعت می رسید و هر امان ملکه
 از زن و مرد را بیکت در بنا بر مواضع کلیسا صحبت و خنده و عشق بازی میبرد و اخلاص از جمله زن و مرد

من با سبوسکت میگرد در این کلیسای عاشقه و اکانت و اگر پدرم زود ملقب نمیشد و سکت
 میگرد را تبعید میکرد کار بجای نادر که میکشید این عاشق منی همان است که دختر من چنانکه پیش
 ذکر شده معشوقه پدر من بود

بعد از چندی بوقت در سکت و زمین کار دهنال ما زار و دیدم و پیرش کنده با جمعی از بزرگان شهر
 ملاقات نموده و در اصلاح و صلاح و داد و ند و من از این اصلاح خیلی دلتش بودم زیرا که در سکت و زمین
 خیلی خوش بگذراندم از طرف دیگر چون ضعف متصدیان امور دولت را میدانستم مسلم داشتم که
 این صلح و صفای مبلغی از قدرت سلطنت خواهد داشت

صالحه فی الحقیقه صورت گرفت اما متار که واقع شد و پس از متار که اول کمی که از سکت و زمین بنابر
 رفت من بودم رفتن با این بهانه لازم داشت و در بوقت برای قیام بهانه مناسب و بهتر از قریب
 و دلتش عجمه محرم ملکه انگلیس بود چه دو ماه قبل شوهر او شارل اول پادشاه انگلیس را کشته
 در کشت و اجالا شرح آن واقعه از فرار و پل است

شارل اول پسر ژاک اول پادشاه انگلیس در سال هزار و شصت و میلادی (مطابق هزار و نه هجری)
 متولد شده و در سی و ماه و نوبه هزار و شصت و میلادی (مطابق هزار و نه هجری)
 در کشت این پادشاه بعد از فوت برادر بزرگش هانری در سال هزار و شصت و دوازده میلادی
 بخت سلطنت انگلیس جلوس کرد و در هزار و شصت و بیست و پنج هانری در خزانگی چهارم و خواهر
 لویی سیزدهم و عده لویی چهاردهم پادشاه فرانسه را در حاله نکاح در آورد مردم انگلیس مدتها بود
 دم از آزادی میزدند و خواهان آزادی عقاید و مذهب شارل اول را باندای جلوس و رجاحت
 اجرای پارلمنت انگلیس شد در هزار و شصت و بیست و پنج اجرای پارلمنت مذکور باد و یک
 که جمله الملک و وزیر اعظم پادشاه بود آشکارا بنای عداوت را گذاشتند و مواجب مرسم اجرای
 سلطنت را معطوف ساختند پادشاه مجلس پارلمنت را بهم زد یعنی تغییر و تبدل داد و این اشاعه
 نفس و محض فتنه جوئی دولت بود و کنگام اسباب جنگ مابین انگلیس و فرانسه و اسپانیا فراهم آورد
 و برای خارج این جنگ پادشاه انگلیس مجبور شد که مالیات غیر معمولی از رعیت انگلیس مطالبه کند
 اجرای پارلمنت جدید قبول نکردند آن مجلس نازه هم بهم خورد و پارلمنت دیگر منعقد کرد و در کلاهی
 انگلیس در ورودی پارلمنت خاطر نشان پادشاه خود نمودند که سلاطین انگلیس قهر مطیع پارلمنت میشد
 و اگر خلاف رای پارلمنت حرکت کنند اعمال آنها مقبول عام نخواهد بود و سبب فتنه بزرگی میشود
 پادشاه انگلیس صمم شد مسند او بدو پارلمنت سلطنت کند این یک اختلاف مابین پادشاه و
 اختلاف دیگر آنکه زوج پادشاه شاهزاده خانم فرانسه طریقه کاتولیکی داشت و پادشاه هم در باطن
 همین طریقه را پیر و می نمود و عموم اهالی انگلیس پروتستانی مذهب بودند و تمایل بعضی
 مالیاتهای معافه که فی الحقیقه بکنوع ظلم و تعدد بود بر اختلاف مزبوره افزود و یک بزرگوار
 نمود پادشاه مجبور با حضار و کلاهی پارلمنت کرد بد اجرای این پارلمنت هم مشایعای پارلمنتی میشد
 بنای مخالفت را گذاشتند و شورش و طغیان در سال هزار و شصت و میلادی (مطابق هزار و

بنجاه هجری آشکار شد ایرلا ندوا کس هم نبیها ت عدیده علم عصبان برافراشتند پادشاه در هزار ششصد
 دو میلادی باضطرار از شهر گریختن بیرون رفت و قشون دولتی علی الخصوص سواره را با خود متخذ ساخت
 و با اصطلاح خود مان با سر نیز که با یحیی خانی باریکست بخاکداری داشت اما لشکر پادشاهی چند پاد
 شکست خورد و در پیوقت بود که ملکه و ولیعهد نکلیس هزار کرده بجای فرستاده آمدند پادشاه چون
 خود را در مانده دید برادر وی آکیر پناه برد لکن آکیر پناه مردی کرده اعلیحضرت را گرفتند و با جزای
 باریکست دادند آن بخت بر گشته بتدبیری هزار نموده خوش را بجزیره و پس انداخت و آنجا که خاتم این
 جزیره از مخلصین که نول که را در وینس باغبان باشد بود پادشاه را گرفتند تحت الحفظ بلندن برد
 در آنجا در مجلس باریکست با سس نظامی او پوزدا خند وی را بطلم و جانات بملت تمام ساختند و آخر الامر
 آن پادشاه راه جهان دیگر گرفت شش فرزند از پادشاه متوفی ماند از جمله شارل دوم و ژاک دوم و
 بودند که بعد از وی بی دربی سلطنت نمودند یکی هم از فرزندان آن پادشاه دختری که در کشها تربیت
 بود که زن برادر لوی چهارم شد بعضی وقت شارل اول پادشاه انگلیس را در نهم ماه فوریه سال
 هزار و ششصد و هجده میلادی پوششاند انتهای

خلاصه دو بار فرستاده بواسطه نداشتن پول عزای کا ملی چنانکه رسم است برای پادشاه انگلیس گرفت
 مثلا میبایست که اسکا واسبهای سواری و اسبهای پیک را سیاه پوش کنند از بی پولی این کار صورت
 نگرفت فقط کار پیکر ندان بود که رجال و شوان در بار سیاه پوشیدند و مجالس ساز و رقص را
 ناد و ماه موقوف داشتند در این مدت توقف در بار و رسکت و زمین از شکستگی اغلب روزها مایلکه
 پادشاه و ملکه در بیت و چهار ساعت یک مرتبه غذا میخوردیم آنهم چه غذائی و چه خوراک که خدا
 میداند من بعد از اجازه از ملکه نایب السلطنه بیار پس آمده در قصر لور و پادشاه شده بمنزل عت
 محترم ملکه انگلیس رفتم و عجب آنکه معطر را چندان از قوت و مرکب شوهرها لودیدم با آنکه تمام
 حوادث مولد انگلیس و بد بختهای خانوادہ آن سلطنت بجزئی نمکین و اطاعت پادشاه انگلیس
 از وجهه اش که همین مخفی عت من باشد بود عجب من در مملکت خود نمیتوان گفت مثل یک ملکه زندگانی
 میکرد بلکه با استقلال پادشاه مستندی و تربیت پس این عدم ناتوانی با خود اداری عتد ام را هیچ چیز
 نتوانستم نسبت هم مگر با بیکه فادر معال از فرط لطف در مصالح عظیمه و روز با فایحه صبر و حلی و
 از آنجه انسان در سایر مواقع دارد با و کرامت میفرماید پس مخفی منشا را بهما بوجوب اعطای جلیل
 این عزای بزرگ را سهل پیدا شدند با بنا را بخیل و شکیبائی گذاشته است بالجمله در این ملاقات با
 عت مکرمه شیر کوچکن دوک دوزک را که فرار از انگلیس بیار پس آمده دیدم این همان شاهزاده است
 که سلطنت رسید و موسوم به ژاک دوم کرد بد بختی را انگلیسها حبس کرده بودند و دستا پدش
 او را از محبس گیرانده نزد خواهرش که در هلان بود فرستادند حالا از هلان آمده و چهارده سال
 دارد خوش بهماست و بنا سبب اندام دارد زبان فرانسوی را در کمال فصاحت حرف میزند و بهین جهت
 من از خوشترم آمد نا از برادر بزرگترش که بزبان ما آشنا نیست با وی و ساعت در قصر لور و رسد
 ملکه انگلیس مانده بعد بجا نه خود مرا بخت کردم سه روز در بار پس ماندم و در این ایام لیل و نهارا

مردم بدیدن من میآمدند و هیچوقت منزله از زن و مرد خالی نبود و روز چهارم شب و زمین عود نمودم
 و تمام وقایع گذشته را که از آن کاملاً خبر دار شده عرض ملکه نایب السلطنه رسانیدم و زوای باغبان
 همه از بار پس شب و زمین و از رسکت و زمین بیار پس آمدند و میگردد و نفر که یکی بوقور باشد و بگر
 کواد را طوور توقف رسکت و زمین امدا دی پیدا نمود آخر الامر در بار مصمم شد از آنجا که کوپین
 برود بدردم مرغی گرفت که دو شب بیار پس روانه شود و از بار پس بر کوپین آید اما من همان روزی که
 ملکه نایب السلطنه از رسکت و زمین بیار پس رفت با او همراهی کردم و قنیکه بدردم از بار پس بر کوپین
 آمد و بر یکشتی که وزارت و زاد داشت بمنزل من آمده گفت حالا را تا واسحقا قاسطت انگلیس متعلق
 به برین دگال است و بعد ها او شارل و تیم نامیده میشود اگر چه هنوز در هلان توقف دارد و بطرف
 انگلیس که ملک موروثی است نرفته اما عتقی خواهد رفت و بجای پدر مقبول خود بخت پادشاهی
 جلوس خواهد کرد بدین و ملکه انگلیس و ملکه نایب السلطنه و تمام شاهزاده ها و اعیان مملکت فرست
 مایل و اغلب ندوون شارل و تیم پادشاه حالیه انگلیس شوی و میل و زمین این دو روز و وارد کوپین
 میشود که رسماً تو را خواستگاری کنند من جواب ادم مطیع رای پدرم و امر ملکه نایب السلطنه هستم هر طو
 بفرمایند اطاعت میکنم دوسه روز بعد از این گفتگول در پی از هلان آمده وارد کوپین شده معلوم شد
 پادشاه ناز انگلیس او را مامور نموده که بحضور ملکه نایب السلطنه مشرف شود و اجازه بخواهد تا شارل
 دوم قبل از رفتن با انگلیس بدر بار و فرانسو آید و از مهرها بپایا که در چند سال در مملکت فرانسو بود
 پادشاه و والدۀ معظمه او شده اظهار تشکر نماید و روز بعد خود پادشاه انگلیس بر کوپین ورود نمود
 و از جمله اشخاصی که در کا لسه پادشاه فرانسو و ملکه نایب السلطنه شسته با استقبال اورفتند من بود
 در بین راه ملکه نایب السلطنه دوسه مرتبه بمن فرمودند که حقیقت تو با استقبال شوهر آتی خود میروی
 ملکه انگلیس شدن خاصه و صلت با سر عت برای من کمال افتخار بود اما دوی چیز مراد بوقت از این
 مواصلت نازا ضعیف است یکی آنکه پادشاه ناز انگلیس بی پول است همینکه من قبول فرما و بخت از تو
 لابد من جمیع مال منمکت شخصی خود را با و تقدیم نمایم تا با این مایه اسباب سلطنت خود را فراهم آرد و شای
 با اینوضع مغشوش انگلیس پادشاهی او را مسلم نشود آنوقت من بجا بر و پریشان نمایم دیگر آنکه امپراطور
 نازۀ اطرش در موقع وضع محل مرده باز امپراطور پیش بی زن مانده و من بر لقب امپراطور بی طوری متاف
 و مشتاق بودم که راضی شستم چند سال از عمر من کوناه شود و صاحب این لقب شوم و بنا بر این عشق
 و شوق با خود میگویم شایدا من در صفا امپراطور مرا خواستگار شود خلاصه پادشاه انگلیس آمد و
 زبانه از یکشت نماوند و وقت که مملکت موروثی خود را در تحت مملکت خود قرار دهند درین یکشت بعضی
 صحبتهای رسمی من و او با هم داشتیم که در خطی بطلب نداشت مگر وقت و داع که دست مرا بوسید گفت
 عنقریب بملاقات شما میروم شد بعد از رفتن پادشاه انگلیس در بار وضع و ترتیب زندگانی
 خود را مثل سابق مراد و حادثه در این ایام حادث نشد جز اینکه پدرم نحو است سال بار دوی نظام
 خود که در سمت ازلان بود برود بعد از چندی توقف در کوپین پادشاه و ملکه بیار پس مرا بخت
 کردند و اهالی شهر استقبال عجیبی از آنها نمودند مثلاً کار از دحام و جمعیت بجای رسید که ما از نور

بنیاد پس که بکفر رخ راه است بخت خدایم و بخت این بطور حرکت آنکه مردم شهر ما میخواهند باشند
 به پند و باور غایت کنند و هر یک جدا گانه عیودیت خود را بملکه نایب السلطنه عرضه دارند از خیال
 معلوم شد رعیت جزو با وضع سلطنت مخالفند و نداشتند از شاهزادگان و سرکارها و اجرای پادشاهت
 هوای نفس و غرض شخصی و عداوت با کار دینا را از آن صدر اعظم این فتنه ها را بر پا می نمایند چنانکه
 بعد از این مقدمه کار دینا را از آنکه بدوین محفوظ و مازول نهاده رکاز لکه خود می نشست و در اغلب
 کویچه های و راز عمارت سلطنتی که در پیش میگرد و احدی با وی اعتنائی نمیشود

بار دیگر عشق بدوم به ماد موزل سوژون دتبر کرد و عرف بهر محبتش را از نوصرتانی حاصل آمد شش
 الیه چنانکه ذکر شد یکی از معابد بنیاد بود بهر از دین و بواسطه من او را از معبد بیرون آورد
 با او بنای عشق بازی را گذاشت

پادشاه انگلیس میبایست از کوسپین یکی از بنادر انگلیس برود و در آنجا بکشتن فتنه و خود را بآنجا
 انگلیس رساند اما چون اسباب و توانم حرکت او آماده و فراهم نبود سه ماه تمام مشغول در ضرورت
 نزد مادر خویش ماند و من چون از بودن او در آنجا خبر داشتم در مدت مزبور عمداً بدین عزم خود رفتم
 همبکه رفتن او را یقین کردم خدمت عظمه شتافتم عزمه من بیک و باقی من فرما میداد و گفت تو آنجا
 که بپر عمارت را بی خبر و پنهان می بینی بمل ندری عروس من شوی و چون داری پیش قول مرا و بخت دیگری را هم
 منما و آفت در تامل کن تا بهریم کار پس من در انگلیس بجا می رسید و چه میشود

چند روز بعد من مبتلا بمرض سختی شدم و آبله شدیدی در آوردم چنانکه بیم هلاکت بود از مردن
 آفت در وحشت نداشتم که از مجرد شدن من در عداوت نهایی خوشگل نسبت اگر آبله رو میشدم شاید از
 رشتها فدا می آمدم از خوش بختی بنیاد نسبت و بکروز که از نسبت بیماری بیرون آمدم داغ آبله در
 حصره نداشتم در مدت ناخوشی تمام مردم بعبادت من آمدند جز پریشان کننده و خانواده او که نه خود
 آمدند و نه گریه خواهری فرستادند و از آنجا که پرنسشارالیه عداوت مرا با خود و خانواده اش
 آشکارا میدادند از این بجه اعتنائی او دلالت فندم اتفاق غریب بود در بار داد که آن مقارن
 صحت من بود یکی از اعیان مملکت موسوم و معروف به مارکی د زارزه عاشق ملکه نایب السلطنه شد
 طوری این عشق اشتداد داشت که قدرت گمان نداشت ملکه بجهور شدن آن بی ادب را از دربار تبعید
 نماید مارکی شارالیه کاغذی را با مشتمل بر شرح عشق و بهراری خود بملکه نوشته و مبلغی مبادام بود
 پیشخدمت مخصوص ملکه تعارف داده که آن کاغذ را بمعظمه دهد داد و او را با زارزه از بار پس بیرون کرد
 و آنچه من در این مسئله تحقیق کردم و دانستم و یقیناً همان است این است

پرنس که چند بی بود از خطر عرو و طوری که با بد احترام ملکه را مرعی نمیداشت و در حضور او در مجلس
 شوری بد رشتی سخن میگفت طاقت ملکه طاقت شده بکار دینا را از آن صدر اعظم شکایت کرد و شش
 انبه که مردمی خود خواه بود و میخواست جز شخص واحدی در محضر ملکه منزلی و اعتباری داشته باشد
 و مخصوصاً به پرنس که بجهات عهده حسد میرد بملکه گفت بعد ها هر وقت این شاهزاده بحضور
 شما می آید مطلقاً بروی او نهند بد بلکه با عبوس و تعبر او را بسپارید بدی آنکه ظاهر با وی احترامی

نماید چون چندی ملکه با پرنس کینه باین سبب رفتار کرد و اشارت داشت که این دستور العمل
 کار دینا را است اما قدرت صدر اعظم در آنوقت بدرجه بود و اسباب طوری فراهم آمده که پرنس
 کینه نمیشوافت سقیم با و ناخست بر دو هفتی سنان بخال افاد شخص ملکه نالای کند و متحیر را
 بد نام نموده بر سر زبانه اندازد مارکی د زارزه را که در میان جوانان از همه زیبا تر و با تمول تر و از پرنس
 خاص ترین بود اغوا و محرم نموده که ملکه نایب السلطنه اظهار عشق کند و مقصود کینه اینکه اکثر
 مارکی از جانب ملکه اقبالی بد و معاشقه بکنند و در گرفت چون اخبار عاشق بدست اوست و متعجب
 هم بالجمع مطیع خواهد داشت و مسئول او هر چه باشد با جانب مقرر است و اگر ملکه نایب السلطنه
 مارکی د زارزه نشاند اقامت در آنستان شهرت میکند و اسباب تنگ و رسوائی ملکه میشود و دیگر
 عظمه بنا هراده مثل پرنس کینه نمیشود شد با ری چون کاغذ مارکی آبله بواسطه ضعیفه خدنگار
 ملکه رسید خود را کار دینا را احضار کرد و کاغذ را با و نمود کار دینا را از کمال فرست داشت کار
 از چه قرار است ملکه عرض کرد در این مورد بطریق تکلیف سلطنت رفتار کردن و سخت گرفتن اسباب
 رسوائی است و ندی زبکی باید نمود تا امتضاح دور شود فردا در سلام خاص به مارکی د زارزه بخند
 نه با تعجب بفرمایند من شنیده ام تو بمن عشق داری چه خبر از این جوان خوشگل نجیبی مثل تو بمن عاشق
 باشد سعادتش ازین گذشته عشق بازی با ملکه های فراتر از خانواده شماست مگر نه جدی
 با ماد شوهر من فریم مدیسته عشق میبایست و هانری چهارم که این فتنه را شنیده عاشق را استنزه
 مینمود حالا چون من شوهری ندارم تو نصیحت میکنی حیف است چون تو جوانی از آمدن بمحور من
 ممنوع شود این خیال را از سر خود بیرون کن و الا یقیناً تو را بجهت خواهند انداخت و مرا از دینار
 تو محروم خواهند ساخت ملکه نایب السلطنه این دستور العمل را شنید بد و شرح مسطور را در حضور
 جمعی غایبی د زارزه گفت و بسیار اشخاص که حاضر بودند فرمود جای شکر است که در این سس و متوجه
 باشد که من اظهار عشق نمادید یعنی نشان سلطنت بکار من و رعایا فرستادنت مبلغی مشغولم که عاشقی دارم
 اما می ترسم شما رجال دولت و مندستین خانواده سلطنت مرا مجبور کنید که این احوال بجهت و امانت
 العر کس کنم بعد از این بفرمایند ملکه مارکی د زارزه با حقت تمام از طاق بیرون آمد و در پیش دروازه
 خاصه حکمی از ملکه با و نشان داد که اگر به واسطه چهار ساعت از بار پس بیرون نرود او را بجهت پنهان
 خواهند برد آن جوان نادان در نه نهاده کشتن بدام مقصود رسید بلکه از وطن بیرون رانده و آزار شد
 و نازیده بود بد بگرد و در دولت بار نیافت

خلاصه بعد از ناخوشی اول دفعه که من از خانه بیرون آمدم و خدمت ملکه نایب السلطنه در عزم آنجا
 برن کینه ملاقات کردم با آنکه میداد است هیچ صفاتی با او ندارم نزدیک من آمده گفت اگر میبایست
 بر پی تو نیامدم بلکه کسیرا هم نفرستادم از آن بود که میداد استم تو قمار مض کرده و در خانه مانده کردی
 از دربارت نه از تنبالت کار مرا و بخت خود را با امپراطور اطریش بدی این عذر بدتر از گناه او بیشتر
 مرا آزرده خاطر نمود لهذا هیچ با و جواب ندادم و اعتنائی نکردم

این روزها پرنس کینه بد و بزرگوارم دست اتحاد داده و با هم هم قسم شده اند این است که تمام

امور دولت از لشکری و کشوری فی الحقیقه رتبه اخبار این دو نفر است و کار دینال از ارسا
 صدر اعظم و رسماً مستشار مخصوص ملکه میباشد و نمیکند از در کارهای دولتی مداخله کند و آخر
 الامر همین اخباری که در دینال سبب شده که ملکه برین کینه و برادرش برین کوفی و مسوونکول را
 حبس نمود چون غالباً این هر سه نفر در پاریس بودند و نفر از ایشان در پاریس بود لابد یکی
 در خارج شهر و در پاریس در نقطه میزبست برای گرفتاری و حبس آنها و لامبانیست تدبیر
 کنند که هر سه در شهر باشند و یکم سه آن هر سه را بگیرند تا بنا بر در از آنها دور نمایند و انواع و
 اقسام بطریق او بردارند که ظاهر باطناً در صدور تقویت برین کینه و اتباع او نباشد این فقره و چون
 بود و جز ملکه و کار دینال و از آن و پدرم احکام خبر ندانست نمیدانم یکی از دوستان برین کینه از کجا
 شنیده و مطلع شده که صبح روز گرفتاری شاهزاده ها قبل از آنکه برین مشا و الیه بقصر سلطنت رود آن
 شخص این مطلب را با او اظهار داشته گفت بدر بارم که گرفتاری پیشوی تا از آنجا که شب قبل برین کینه
 هم با ملکه و هم با کار دینال ملاقات کرده و منتهای مهرانی و احایم را از هر دو دیده این حرف را با او
 نمود خلاصه روز گرفتاری شاهزادگان رسید و صبح زود ما مور از جانب ملکه هر سه شاهزاده را
 خبر کرد که برای مذاکره امر بهی در مجلس شورای حاضر شوند شاهزاده ها بدون هیچگونه سوءظن و خجالت
 بعارضت پادشاه رفتند من نیز بعارضت هر روزه برای سلطنت رفتم دم در عمارت بعضی از نوکرهای
 برین کوفی را دیدم خیلی مضطرب و در برین استاده گفتم چه خبر است گفتند نمیدانیم همیشه در میدانیم
 ما را غالباً داخل عمارت راه میدادند و کسی مانع نمیشد ما امر از با وجود این که اندک اندک داخل شوم
 و گفتند همین جا بیرون؟ ایند من پله های عمارت را گرفته بالا رفتم دم در طاق شوری جمعی از افراد
 خاصه را دیدم مسلح استاده اند و تعجب کردم زیرا که هیچوقت چنین رسمی بود از طاق اول که گذشتم
 و با طاق دوم رسیدم مجلس شورای را در آنجا منعقد یافته خواستم داخل شوم و رئیس فراوان خاصه را
 مانع شد و با ادب تمام گفت از دالان دست چپ بطرف اطرافهای مخصوص ملکه بروید من بآن اطرافها
 رفتم جمعی از خوانین محرم را در آنجا یافته و بعضی اینکه با آنها مشغول صحبت شدم که دیدم ملکه با اضطراب
 از در در آمد معلوم شد بهانه از مجلس شوری بیرون آمده چون مراد پیدا ظاهر را نطق و مهرانی نمود
 و گفت گمان میکنم دوسر دقیقه دیگر از من خیلی راضی شوی باز من ملقت نشدم که مقصود چیست هنوز
 حرف ملکه با من تمام نشده بود که کو من آمد و سر کوش ملکه گذاشته گفت هر سه شاهزاده را اگر منم و از
 پله مخفی عمارت بناغ برویم و از آنجا چون کالسکه دیگر حاضر نبود با کالسکه شاهزاده خانم (یعنی)
 محبس فرستادیم و مسوین نایب من با کفوح سواره با آنها رفت که تحت الحفظ بندگان رستند
 از فرار یک بعد مسوین گفت و شنیدم شاهزاده های دستگیر شده بعضی جواهرات با خود داشته اند
 در بین راه آنها را بمسوین میداده اند که متعرض نشود و فرار کنند تا نایب کو منتر از این بچایان نشاند
 و قبول نکرده و در همان روز ملکه نایب السلطنه دستخط نوشته که مادر و زوج برین کینه از پاریس بقصر
 شان تیلی که بیرون شهر متعلق بمحمد شان است بروند و را آنجا بمانند و با هیچکس ملازمه ننمایند اما
 زوج برین نکول را که بعارضت سلطنت احضار کرده بودند و میخواستند در همانجا نگاهدارند چون

خبر گرفتاری شاهزاده ها شایع میشود و مشا را برپا میشوند بجای اینکه برای پادشاه فرار میکنند و از
 پاریس بطرف نورماندی که از پالات سپرده بشهرش بود میرود ولی نایب الحکوم نکول اول و بقلعه
 نورماندی راه نمیدهند محض گرفتاری شاهزادگان بدینمقال گذشت
 نگارنده گوید مادام که موازالت با نسیر در حاشیه کتاب خود گرفتاری شاهزادگان را به شرح راده
 مینویسد مجلس شوری همیشه در دالان بزرگی منعقد میشد که مشرف بباغ عمارت بود ازین مجلس
 چون میخواستند بجایگاه مخصوص ملکه بروند اول بنا لار کوچکی میرسیدند و بعد از آن از دالان
 درازی میکشیدند و راههای دالان اطرافهای مخصوص ملکه و اول طاق خوابگاه معطر بود و آنروز
 ایشان از خجالت یا از وحشت و عدم جرأت نتوانستند بشخصه در مجلس شوری حاضر شوند لهذا نمازش
 کرده یک ساعت قبل از انعقاد مجلس شوری با طاق خواب خود رفتند در حلقه خوابیدند از جمله خواب
 محرم که در هر وقت روز و شب در هر حالت و وضع بدون مانع و خرق ورود با طاق مخصوص ملکه
 داشتند مادر برین کینه بود این شاهزاده خانم مخفی معمره از زمان سلطنت لویی سیزدهم و اوقات
 بدبختی ملکه حالت بکونع مهر و محبتی با لاختصاص معطر داشت از اتفاق امر و هم بعارضت سلطنتی
 علی از تم مستقیماً با طاق ملکه نایب السلطنه ورود نمود ملکه را حال دیگرگون کرد بد که با حضور مادر و
 آن سوا بچگونه و دوسر و داماد او را در طاق دیگر حبس و این انقلاب حال طوری شدت کرد که در
 الواقع بی عارض او شد مادر برین کینه دست و پای او را میباید و میکشید فریاد تو کردم ندای
 تو شوم در دیوای تو بجان من بخورد این مهر بانی زبانه از حد آن محرم به بیشتر ملکه را مغلوب پیش
 درین بین برین کینه هم وارد عمارت شد و کسالت ملکه را شنید و با و گفتند مادر در خوابگاه است
 او هم بیما لحظه وارد خوابگاه شد و فریب نمیاخت بهلوی کسب ملکه شنیده با ایشان صحبت داشت
 و این آخر ضمیمه بود که آن مادر و دوسر هم را بدیدند چه بعد از چند دقیقه برین حبس شد و در مجلس بود
 که مادرش در گذشت خلاصه کنده از خوابگاه ملکه بیرون آمده متوجه دالان شوری کرد بد و درین
 راه یعنی دالان کوچک سابق از آنکه که جنب مجلس شوری است کار دینال از آن راه بد و مدینه با
 هم صحبت داشتند تا برادرش و دوک نکول هم رسیدند و از آن حضرات را وارد مجلس شوری کرد
 و خود بهانه آوردن بعضی نوشتهجات را جمع شوری آنروز برکت همیشه شاهزاده مجلس شوری
 ورود نمودند گتو و کو منتر کشکی باشی و نایب و با پانزده نفر سرباز مسلح از عقب آنها مجلس آمده
 دستخط ملکه را در باب حبس سه شاهزاده برین کینه نمودند هر سه شمشیرهای خود را باز کرده کشکی
 با شیخ دادند و از پله غیر معمول چنانکه در کشد آنها را پائین آورده بکالسکه نشاند و بقلعه و کشتن
 برده حبس کردند

چون اهالی پاریس هم برین کینه را مکرر میداشتند از گرفتاری او عموم کسبه تجار و خصوصاً اجزای
 پارلمنت خوشحال شدند و آتش را جشن گرفتند از آنجا که ملکه نایب السلطنه وعده و عهد کرده بود
 هیچکس را از اعیان و اربکان دولت نارعا یا یکت بعد ها سیاست و تنبیه نکند مگر پیش از وقت
 تقصیرات او را مجلس پارلمنت اظهار دارند و شخص مقصر را در حضور و حضاه و اجزای پارلمنت حاضر

اورا استنطاق نمایند و پس از ثبوت تفسیر با اندازه جنایت مجازات دهند در مورد حبس شاهزادگان
اجزای پارلیمنت میخوانند شکایت کنند و بگویند ملکه خلاف قول و تعهد خود نموده لکن شاهزاده ها
چون با هر کس حتی با خود ملکه بد رفتاری کرده و غرور و نخوت بخرج داده بودند اجزای پارلیمنت شکایت
از حبس آنها نکرده بسکوت گذرانند

کار دینال مازارن فوراً مناصب حکومتها را که شاهزاده ها داشتند در همان نزدیکیان و در وقت
خود قمع کرد و در روز بعد صورت تفصیلات شاهزاده های محبوس را که کار دینال مازارن تفریر بود
و سپولون منشی مخصوص ملکه نوشته مجلس پارلیمنت بردند منشی مشاوران که از شدت اضطراب عجله
بقدردن نوشته بود که چهار نفر از وزیران خواستند بخوانند خوانند تا چاره خود و سپولون را خوا
و او هم بجهت مستورات خام خوش را خواند

این در متعال برای احدی از بندگان خود عیش و خوشی را نمی خلق نکرده و از ارباب بنعمت آنها که بمنها
آزادی خود نایل میشوند فوراً بنای منزل و انگار را میکند و رفواری بلند شده سرنگون میکرد
مصدقاً بقابل کار دینال مازارن است که بعد از حبس این سه نفر شاهزاده کوچک سعادت خود را
در اوج حشمت و جلال بدیده دشمنی قویتر از اشخاص ثلثه مزبور نه داشت و آنها را بحبل و مرکبها
و بند گذاشت و اهلش صاف و پاک شد و باد آتش سرکش برای او در حکم آب و خاک کشت کارش بکام و
نیل تمام سر نخوتش بر تپا رسید و فرغ غرورش فرزند ساگر پیدا تابیت و چهار ساعت از حبس شاهزادگان
نگذشت که شرکا و دستپازان او در بیکار از کرده خود دشمنان شدند و الحاح بجا بود مثل پیش کنده
سر او و سبک که دشمنان ملت فرانسه را در خارج مملکت شکست میداد و در داخل کشور معاندین
دولت و ملکه و اضداد قدرت سلطنت را مقهور و مضطرب میساخت بطوریکه فرار و سر او را در محال
بجای اینکه قدر خد مات بر تن معظم را بدارند و اگر بعضی معایب وجود او ستان آن محض عیب نمایند
وی را بهوای نفس کار دینال را در محبط و بال انداخته و خانواده جلیل الشان را با مال ساختند

مازارن صدراعظم تا کون عاقب و مانع داشت و بواسطه وجود آن شاهزادگان بزرگ فاد میخواست
آنچه خبث و سوء سرایت در جلالت و فطرت داشت برود و حدالاد بکری سدی حجابی در پیش نداشت
بی پرده کار میکرد و آنچه دارد روی امیر میپزد بی لگام آب چورد چنانچه اش از مشت نمیشد مستقر
و آزاد است خود سر خود کام محبت شراوت بیکر خجالت هیکل ناسیاسی نفس حق ناشناسی که مردم را
کرنده و هر قهر یک دنده و مردم چون آن بدیدند با عداوتی که با شاهزاده ها داشتند با داز آنها
کردند و و سبب کفر فاری ایشان چنانکه اشاره نمودیم نادم کشند چه شاهزاده ها اقل از جهت نجابت
و اصالت و پنداری اگر قیدی که میفرستند گاهی هم راست میگویند اما آن اجنبی پطالها بی عیون مازان
که در عنفوان شباب باز بود و بعد در جرکه کششها داخل شد و متدربا بر تبه مقام کار دینال و
صدارت رسید و بخدا پرستی میداشت نه بایندگان خدا اما شایسته بلای اعلیای عیسوی
مذهب نابکار دینال و آرشوکی رسید و متدین و بی هر کار اند چون آن اعتبار حاصل آمد بکار دینال
و تقوی گاری نداشت بلکه در موارد حصول مقاصد از هر کافر بی پرستی بدین تراند و از عدل و انصاف

بلکه تمام صفات حسنه بخیر و در سایر ملل هم ازین قبل مردم وجود دارد و خود با الله تعالی من بشود انفسهم
باری کار دینال مازارن علاوه بر تبه کار دینال که ریاست دینی باشد منصب صدارت و قدرت
دولتی هم داشت بنابراین کارش از دوسر محبوب بود از هر کس بیشتر سید با و تملق میپسود و آن فرقی
از دینا میبشد که از لبت ترین آدمی بدیده نمیشود اما از آنکه خونی نداشت بدو قبی با و نمیکند است
و که در غریب بخرج وی میداد که مریدی بر آن متصور نمیشد مازان بواسطه نوشجات مجعوله و اجبا
غیر صحیح ملکه را از تمام نزدیکان خود از زن و مرد بجا نیده و بدکان کرده و از کلمات خشن و شوخیهای
خنک و کایه های بی موقع و حرفهای سرد بزرگان مملکت را ملول و مکدر ساخته پس چندی شکفتی است
که در روز از حبس شاهزادگان نگذشته همه کس از کفر فاری آنها اظهار تأسف و تحسین نماید و لکن است
زوجات محبوسین مثل زن گنگول و زن کنده و زن یویون بخیال انتقام حبس عزل شوهرهای خود افتاد
و سر برداشتند و در اغلب بلاد فرانسه فتنه و آشوب عظیم برپا نمودند مرد های آنها اگر بعضی با لفظاً
میکردند و حقوق بغت پادشاه و ملکه را بنظر میآوردند و بواسطه فرات و نسبت خود بخدا نموده
سلطنت حدی برای تحریب و اضرائ فرار میدادند و آنها از تمام این خیالات دور نا هر جا که میپسید
میپسیدند مختصر بقدری ضرر بدولت فرانسه وارد آوردند که اگر شوهرهای آنها از حبس فرار نمیشدند
یا آزاد میشدند ناسباب نفع در مضرت نمیکردیدند

از جمله زوجه گنگول چون در هیچیک از شهرهایی که در تحت حکومت شوهرش بود او را راه ندادند
ناچار راه بند در پی را پیش گرفت آنجا هم وی را نپذیرفتند عاقبت در یک کشتی هلندی نشسته
و اگر چه وقت فستق بکشتی رد کرد با افتاد و نزدیک بود غرق شود باز جزو حجت زیاد خود را بجا نداشت
رسانید

ملکه و کار دینال برای دفع فتنه با عینها پادشاه را از پاریس حرکت داده بطرف نورماندی بردند و
من بقدری ازین سفر دلشک بودم که مافوق نداشت از حسن اتفاق چندان طول نکشید و زود
برگشتم بعد از ورود بپاریس چون سوزون حقوقی بمن داشت من حکومت شهرت را که از املاک
موروثی خودم بود باد و هزار تومان مواجب با و دادم روزی چند در پای تخت نمائنده بودم که ملکه
مصمم شد با پادشاه بطرف دیژون برود من چون از سفر نورماند خلی خسته شده بودم میخواستم
ازین مسافرت طفره بزنم و سر شب قبل از حرکت دربار پادشاه و ملکه در خانه پدرم بشام مهمان
بودند من بعد از صرف غذا گفتم درد گلوئی بمن عارض شده مریض فرمایید زود تر بمنزل خود بروم تا
بها نرسد از انقضای مجلس بجان مراجعت کرده فردا سوزون را گفتم نزد کار دینال رو بگو تا مواز
مبتلا بگلور در سخت است و کسالت کلی دارد سوزون ابکار را بخوبی پر داخت چنانکه کار دینال
با و گفت پس بهتر است که ماد مواز را دربار بمنماند و مشغول عالج شود سوزون ظاهراً اطاعت
حکم مرا نمود اما باطناً میل داشت من بادر بار همراهمی کنم روز بعد از شب مهمانی پدرم بدین من آمد
و مرا در شب تریافت عصر همان روز هم کار دینال از من عیادت کرد من قبل از ورود او خود را در شنج
انداختم و سرگردن و گلوئی خوش را بستم و بنای ناله را گذاشتم مع ذلک کار دینال که مراد پدازان

هوش و دکانی که داشت نمیدانم هیچ دردی ندارم مگر اینکه میخواهم در بارش با هم خوش بگذرانم
لذا من گفتن که این سفر نیایی من از قول خود که گفته ام بزودی اسباب مزاجت تورا با امپراطور
اطربش فراهم می آورم نکول میکنم

پیش از آنکه در بار از بارش حرکت کند یکی از پیچند متنهاي مخصوص بادشاه مامور شد و بدینسان
و در آنجا بماند و نادر بار در سفر است و در آنجا مراقب حال نادر پسرش گشته و زوجه و کسان او باشد
چهره عرض ملکه رسیده بود که آن نادر را آنجا مشغول فراهم آوردن اسباب گفته اند عجب آنکه با کمال
پیشخدمت زن پسرش گشته و پسرش از شان تملی قرار کردند و خود را بعضی از شهرهای فرانسه که اهالی
آن باور پسرش گشته دوست بودند رسانیدند پیشخدمت بچاره روزی سه چهار مرتبه وادایق حصار
میشد که به پسرش میرسند یا نمیرسند و اگر هستند در چه کار اندیشی که زن پسرش گشته میخواست فرار
کند یکی از جواری خود را در رختخواب بجای خوش خوابانید و طفلی از طفلان نوکرها را نیز در پهلوی
او جلا داد و خود لباس سبیل پوشیده با پسرش قرار کرد پیشخدمت و قوی دارد اطاق زن گشته شد
آن جاریه نوکر بچه را در رختخواب زن و پسر پسرش نموده خاطر جمع شده رفت فردا صبح دید
جایز است و بچه که نیست سهل است مادر بچه هم نیست خلاصه این فرار زوجه پسرش گشته فتنه عظیمی
مملکت فرانسه برپا کرد

زوجه گشته طرف میل شوهر خود نبود که محض محبت و ابتکار کند بلکه احدی این قابلیت را در او تصور
نمیکرد بلی هر فرزند او را تحریک شدی ترسید پسرش را محبوس با ستموم نمایند لهذا بدست و پا
افراد و بجنایات شوهر برخاست مادر پسرش گشته قبل از فرار عروس خود برای آنکه پیشخدمت پادشاه را
خوب مطمئن و غافل سازد هر شب مجلس رقص و ساز منعقد میکرد و روزها با آن پیشخدمت و زوجه پسر
در باغ جنب عمارت بگردش میرفت و مطلقا از حبس شاهزاده ها اظهار ملائمت نمیکرد بلکه هر وقت حرم
از پسرش و سایر محبوسین بمیان میآمد میگفت البته صلاح دولت و مملکت در این بوده و الا مملکت
نایب لسلطنه هوای نفس کار و پنهان اشخاص با این مخفی را حجب نمیکردند

در بار بطرف دیون حرکت نمود و منم از ناچاری با آنها همراه شدم غرض از این است نهاض استر داد
دوسه شهر از شهرهای فرانسه بود که بجنک هواخواهان شاهزاده های محبوس افتاده چون آن غرض
بوسط عا کرد دولت حاصل شد در بار پسرش باز گشت بعد از فرار زوجه پسرش گشته مادرش را به
بریم فرسخی با ویران آمده عریضه مجلس پارلمنت نوشته و با آنها یاد آوری نمود که در سال قبل در معاهد
با ملکه شرط کرده اند که دولت بجز قسبت خیانت و هتک سیاست و تنبیه کسی نباید دارند بلکه بعد از
استنطاق و تصدیق اجرای پارلمنت آنچه باید کرد میکنند بنا بر این هیئت پارلمنت حق دارد که شاهزاده ها
از حبس بیرون آرد و استنطاق نماید اگر تقصیر آنها ثابت شد جزا دهد و الا آزاد کند آمدن مادر
پسرش به نیم فرسخی با ویران مقارن سفر در بار بجنک دیون بود و پدرم در شهر نایب الحکومه و هر روز
آمدن مشاورانها را یکی از دهات نزدیک بان بزرگوار میکنند و او اعشا نمیکرد نادر دوسه روز قبل
از آنکه پادشاه و ملکه و وود و بارش جمع فرستاده و مادر گشته را عفتا نشان تملی معاودت داد

سفری حساب از سم برای لسلطنه امپراطور اطربش از قوت زوجه دوم ایشان به وین فرستاده بودند
مشاورانیه رفت و برکت و من بواسطه سوزون از او پرسیدم آیا امپراطور معظم در خیال مزاجت
با من هست یا نیست سبب جواب داد نیست زیرا که در بار اطربش چندان از کار پنهان مازان
نمیشد و از پیچید مزاجت و صلیت با خانوادہ سلطنه فرانسه را جان نمیدانند من همین تقصیر را بابت
سوزون بکار پنهان پیغام دادم آن وزیر چنانچه دوسه روز بعد بمنزل من آمد و گفت من برای طبیب
تو که قول مزاجت را نمیدانم همین سوزون را که نوکر مخصوص و طرف اعتماد است مامور پسر خواهم کرد
که او آنجا اسباب ابتکار فراهم آورد و نوشنجات رسمی که در ماموریت سوزون با مضای
ملکه رسیده بود بمن نمود و من فی الحقیقه مطمئن و امیدوار شدم و یقین کردم که عنقریب بمقصود
خود میرسم درین حصص و بیخ زوجه لنگویل خواهر پسرش گشته از هالاند به اسپانیا رفت و از طرف
شاهزاده های محبوس با دولت اسپانیا فرار نامه و معاهده بست و بعد از آن با یکدسته
فئون اسپانولی وارد خاک فرانسه شدند و چند قلعه از قلاع فرانسه را تصرف نمود ملکه و پادشاه
مجبور شدند بطرف کومپین حرکت کنند و از آنجا بجنک بر و وروند در این سفر پسر پدرم را در بار پسر
نایب الحکومه نمودند

قتونیکه با پادشاه و ملکه بود بواسطه بی اهمائی کار پنهان چنانکه باید مجتهد و مسلح شده و خود
کار پنهان هم ملهفت این فقره کرد بدین خواست بدون اطلاع ملکه جبران کسر نماید تا از عهد
برپا ندارد و پسر زاده بکتب به کومنتر کشیکه باشی که مردی معقول و آدمی درست بود بر خوردم و در
ضمن صحبت از او پرسیدم آیا امید ی با این مسافرت سوزون به وین هست یا نه کومنتر که مدت العمر
دروغ نگفته است و بدین رو در بابی گفت نه کاش من وقت ماموریت در بارش بودم و اگر بودم
همینکاشتم او با این ماموریت برود زیرا که اسپانیا بجزو محبوس بود اولاً توان تمام شاهزاده خانها
عظیم حرم و معقول تر هی همه سلاطین و ولعده ها باید مواصبت تورا آرزو کنند و با التماس در خوا
تورا خواستگاری نمایند نه اینکه تو خود با صراحت بخواهی زن آن مردی شوی که از پدرت بی رخصت
چندین فرزند است تا بنا هر زنی که خود خواهان شوهر گردد غالباً بدجن میشود و مکرر این فقره را
تجربه کرده ایم ثالثاً اگر چه سوزون نوکر با وفا و ملازم با صدق و صفای شماست و قلباً مایل از
بشما خدعتی میکند اما قابلیت انجام ابتکار خطر را و نیست بنا بر این ماموریت و بعکس نتیجه نمیشد
این کلمات کومنتر خلیل من اثر کرد و از سفر سوزون به وین پشیمان شدم

اهالی شهر بر و در اینوقت یا غی شده و باد وستان شاهزاده های محبوس متحد گردیده لهذا از
طرف وکلای پارلمنت پادشاه چند نفر مامور به وین فرستاد که با وکلای پارلمنت آنجا ملاقات کنند
و اهالی بر و را به اطاعت و تمکین پادشاه وادار نمایند مامورین مذکور را اهالی بر و خوب
نپذیرفتند و زیاد از یکش آنها را نگاه نداشتند و جواب پاس با نشان داده فرستاده هاما با
باردوی پادشاه فرجعت کردند در این عرصات تمام حواسم مضروب وین و مسافرت سوزون بود
اردوی پادشاه بکام در لیبون ماند و هیچ کاری از پیش نبرد و کمر مادر این شهر بجدی که علت

نا خوش شدیم و روزها را تمام بدون لباس در رختواب خوابیده بودیم از لبورون برپورک
رفتیم این شهر در کار و دو خانه در دون و هوایش سالم تر از لبورون است کتاوین رودخانه از
اکثر نقاط مملکت فرانسه با صفا تر است اما نمیدانم بلکه بچه ملاطفت از اطاق خود بیرون نماید که
در چنین محل با زمینی نتایج نماید و من نیز بچشم خود دیدم لبورون را با ملکه همراهی کم من نهان شود
مادر وقت بیکاری و فراغت از مطالب و کلی این بود که بهلولی بخیره مشرف برود خانه بنشینیم
و گلدوزی کنیم

کار دینال ما زان بصد محاصره شهر بر دو یکدسته فئون از پورک حرکت کرد و یکی از محلات
شهر را عساکر دولت در تحت تصرف در آورد مارشال میلری سر دار فئون پادشاه نتوانست شهر
بر دو یکدست و گمان من از است که بواسطه عداوت باطنی با کار دینال عداوت را با صاحب حرف والا
آن سر کار دیده که حصنهای حصین کشوده و گرفت چگونه از فتح شهر بر دو که حصار و دیوار
محکم ندارد عاجز میماند

پدرم که در پاریس بود و از دور بهتر از نزدیکان خود مان از وضع ما خبر داشت یکی از خواص خود
بچا پاری خدمت ملکه فرستاد و تفصیل از معظه اظهار نمود ملکه را این دولتخواهی پدرم هیچ خوش
نیا آمد و من گفت میدانم پدرت و کواد را طور که با هم یکی شده اند عاقبت ما را بچشم میبندد که برای
نظم داخله و دفع آشوب شاهزاده های محبوس را با آنها من از محبوس بیرون آریم

در ایوقت باز جمعی از وکلای پارلیت پاریس برای انعقاد مصالحه با وکلای پارلیت بر دو برآمدند
و چند نفر از وکلای بر دو نیز اجازه خواسته از شهر متوجه معسکر ما گردیدند اما از طرف هیچیک نتوانستند
با کار دینال ما زان ملاقات نمایند لهذا بمارشال ویلر وادفته مجلس مذاکره را در آنجا قرار
دادند گفتگوی این دفعه وکلای و پارلیت نیز فایده و نتیجه بخشید وکلای پاریس با پاریس و وکلای
بر دو بر دو و مراحت کردند بدو اینکه کاری از پیش برده باشند

هم در این زمان خبر رسید که مسیوتون از هواخواهان شاهزاده های محبوس با لشکر زیاد از باغبانان
بچهار فرسخی پاریس رسیده و از دوزخ بنا بر این چا پاری بجهل پاریس فرستادند که مجلس شاهزاده ها
تغییر دهند و از قلعه و کسین یکی از قلاع دیگر برند این گفتگو خیلی محرمانه بود و اول کسی که این خبر را
شنید من بودم همینکه ملکه اظهار کردم صرفا نکار نمود و میخواست کار دینال ما زان با طر و طوطها
که خود میدانست این را استان را شهرت دهد

چا پاری از پیش پدرم آمد و خبر آورد که فئون اسپانیا بکلیت با غنای داخل خاک فرانسه شده و شخصی را
نزد من فرستاده که دولت اسپانیا با بعضی شروط را ضعیف می شود لکن شرط مقدم این است که گفتگو
صلح با تو که مسیوتون بشود (یعنی پدرم) و ابتدا کار دینال را بر گفت و شنید ملا خله نکند ملکه این تفصیل را
توسط منی مخصوص خود مسیوتون برای من پیغام داد و چون من آن روز کسالتی داشتم نتوانستم بحضور
ملکه بروم شبانه ملکه با طاق من آمدند و آن شرح را شفاهما من گفتند و منظر کار دینال ما زان بودند
که بار دو بیاید و اعتبار نامه خیلی محکم توسط او برای پدرم ارسال دارند و او را در انعقاد مصالحه

با سر دار اسپانیا مختار کل سازند صحبت ما تمام فتنه بود که کار دینال وارد اطاق شد و ما ملکه
این مطلب را با او اظهار نمود و نکش تغییر کرد و بر آشفست و گفت دیگر برای سلطنت چه شای باقی میماند
که مسیوتون (یعنی پدرم) بدون اذن و اجازه ملکه با سر دار لشکر دشمن نکاشد و مرا سله نماید من بکار دینال
گفتم اگر چه تو صدراعظمی اما اول شخص محترم و معتبر دولت بعد از پادشاه و ملکه پدرم میباشند
و بواسطه مراتب و نسبت با سلطنت و حالات قدر و منصب که دارد از همه کس زینحی تر است که بر تو
فتن و فصل این امور بپردازد خاصه و قنیه دشمن دم دروازه پای تحت رسیده و کار را بطور سخت
شده باشد پدرم چه کند جز اینکه سر دار فئون اسپانول را بر روی ساکت نماید و بدینوضع مجالی بدهد
آرد تا با ملکه نایب السلطنه مذاکره و گفتگو بپردازد و چاره بجوید این سخنان سخت من نمیدانم مطبوع
طبع ملکه شد یا نشد همیشه میدانم ملکه و کار دینال از اطاق من بیرون رفتند

عساکر دولتی که مشغول محاصره شهر بر دو بودند چند روزی با اهالی بلد مشا و که نمودند در ایام
مشار که فئون دولتی شهر را مد و شد میگردند کار دینال مصمم شد لشکر بان را بر آن دارد که عطفه
یکی از دروازه های شهر را متصرف شوند راست بگویم من در اینغور دخانی کردم و نکذاشتم اینکار را
بکرم اهل محل و عقد میدادند که سلاطین اگر بر غایای یا غی خود قوی دهند و بعد خلاف آن از ادبنا
بظهور رسد چندان اسباب بدنامی آنها نیست پس اگر در ایام مشار که عساکر دولت یکی از دروازه ها
بر دو را بچشم متصرف میشد میتوان گفت برای ملکه و کار دینال نفیض نبود اما از آنجا که پدرم بواسطه
وکلای پارلیت پاریس برای وکلای بر دو پیغام داده و گفته بود هر چه ملکه متعهد شود شما بدان
اعتماد کنید که معظه خلاف تعهد و قول خود نمینماید من ترسیدم این قصد کار دینال یعنی تصرف
دروازه بر دو پدرم را بیک قولی معرفت کند لهذا در خفا آدمی نزد وکلای پارلیت بر دو فرستادم و
آنها را ملفت و هوسبار کردم و ایشان در این چند روز مشا و که بر مستحق ظن بر دو از هاه افروزدند
و جلوه خيال ما زان را کردند

فئون دولتی که بر دو را در بند محاصره داشتند از کرم ما و نداشتن از وقته بجان رسیده و من میدانم
اگر بر روی مصالحه شود دیگر آنها در مقابل باغبان قوه خود داری ندارند بنا بر این در انعقاد صلح
بیشتر از همه کس بلکه و کار دینال اصرار می نمودم یکی از شروط عده اهالی بر دو برای مصالحه این بود
که هیچ شخص اجنبی را مورد دولت از جزی تا کل نیاید ملا خله نماید از این شرط معین است که مقصود
کار دینال است که ابطال این میباشند نه فراسوی اصرار من در مصالحه سبب سوء ظن کار دینال و ملکه
من شد و از آن بعد مرا هم فرودند و نامیدند

مسیوتون سر کرده یاغبان بر دو کاغذی بکار دینال نوشته میعاد کاغذی برای ملاقات خارج از
اردوی پادشاه از طلبیده مشارالیه یکی از دهات را که سفر من از در دو و در محل ملاقات قرار داد
صبح که میخواست بان دهکده رود من بشوخی با و گفتم مجلس امر و شما با مسیوتون خیلی غریب خواهد
بود زیرا که هر چه شما و بر دو کوادیم بگوئید و بشنوید دروغ صرفا است
بعد از رفتن کار دینال من با طاق خود آمدم و در دروازه بروی خوش شستم و مشغول نوشتن بعضی کاغذها

بپردرد و دستا نه که در بارش بودند شدم هنوز سر کا غذای خود را نخورده بودم که ملکه یکی از خدمتکارهای خویش را بجهت باحضار من فرستاد من لباس خود را تمام نوشیده بودم که معطمه مبارک کرده و از اطاق من شدند و گفتند خبر داری که مادر پرنس کند و حالا دارد میبوسد من سرم را برانداخته سکون اختیار نمودم چه باطنی میل نداشتم مابین ملکه و خانوادۀ کُنده صلح و صفای شد و در بختال معطمه از بجز اطاق من که مشرف بر در خانه بود نگاه بی آنطرف رود خانه نمود و فرمود آن کالکه ها و جعبتی که آن سمت آب هستند مادر پرنس کند و همه را همان او میباشند و فوراً زن مارشال مللری را با کشتی باستقبال مادر کند و با نظرف آب فرستاده هنوز از آنها آب نکرده بود که کار دینا از آن مرأجت نمود و با طاق من آمد و بلکه گفت چون مسیوب در مادر موازل اینجا و ضل نیست شما خوبت بعد از این در تمام این گفتگوها خود مادر موازل را (یعنی مرا) محرم بدانید و در تمام مجالس شوری بفرمائید حضور هم برساند و از طرف پدر خویش و کالت کند بعد از ملکه پرسید در پدر مادر و کُنده چه خیال دارد پدر و مادر ملا و سلام غام می پذیرد یا در خلوت ملکه از من پرسیدند ای توحیث من کفم اگر عرض مرا حمل بغرض میفرمائید در خلوت می پذیرد ملکه در حال با طاق مخصوص خود رفته پادشاه و پادشاه و کار دینا از آن و مادرشال و پیل در و امر احضار کرد که هنوز مادر پرنس کند و وارد شده بود که من دست کار دینا را گرفته بکاری کشیده با و گفتم من بفهمم مادر کُنده برای چه آمده و ملکه باین شتاب چرا او را می پذیرد خوب است بلکه عرض کنه باین زن ابد و اصلا قوی ندهد و منظر شود در مجلسی که پدر منم باشد هر روز یکبار لازم است بدهند تو که طبعیت پدر خوب میدانی از چرخ چکی جزئی میرسد ناچار رسد مطلب کلی همبسته از شخص تو رنجید یا پرنس کند که اعدا عدولت متحد میشود آنوقت آن دو بر ضد تو اذیاءات می نمایند و مشکلات می سازند حرف ما تمام شده بود که مادر پرنس کند و بوضع غریبی وارد اطاق شد شب گذشت چون قصد کرده بازوی راست خود را بواسطه ستمالی کردن حمال نموده و از شان تیلی نا اینجا نیز لباس خویش را عوض نکرده حتی کبوتران خود را شان زده بود و طوری مضطرب نظر می آمد که نه ملکه و نه من نتوانستیم از خند خودداری کنیم فو اش که هفت ساله و خوشگل بر اطفال عصر است با حبه آمده و در نفر از رویای یاغبان هم با او بودند بعد از طی تعارفات مادر پرنس کند و فو او و آن دو نفر سر را با یکی نزدیک پادشاه رفته زانو بر زمین زده بنای که هر روزی را گذارند و از ملکه و پادشاه عفو پرنس کند و دو شاهزاده محبوس دیگر را در خواست کردند ملکه پیش رفته هر چهار نفر را از زمین بلند نمود و متا نهاد و ایشان ساخت نمائوس منازلی برای حضرات معین شده بود آنها از اطاق پادشاه و ملکه بمنازل خود رفتند منم بجهت با طاق خویش آمده تفصیل مجلس را که می پردردم نوشتم فردا صبح مادر پرنس کند و با طاق من آمد اما از مجلس پرو هیچ بروی خود نیاورد آنروز شب وقت نماز و شام حضرات واردین با پادشاه و ملکه غذا خوردند شب قهقهه من با طاق خود آمدم هنوز داخل رختخواب نشده که کار دینا وارد اطاق من شد و چهار ساعت تمام نکرانم من بخواهم متصل حرف زد و حاصل کلامش اینکه من باید بعد از امکان اسباب درستی پدرم را با او فراهم آرم و در این

تختیست گمادم او هم در عوض در امر مزاجت من با امپراطور اطریش ساعی باشد چند کاغذ سوزون از پرنس باجا پار مخصوص برای من فرستاده تمام را خواندم همه آیه باس بود و سه طغرا از آن کاغذها را که حاضر بود بکار دینا نشان دادم خواند و بطور تغیر گفت جستم که این پیرم یعنی امپراطور اطریش طالب ترویج تو نباشد برای مثل تو شاهزاده خانمی شوهر خط نیست من عفتربیا سبانی فرار هم می آورم که پادشاه جوان اسپانیا بمبت و التماس خواستگار تو کرد بعد از این وعده و نوید کار دینا را خواست محضر تعیین هم میان من و پدرم کرده باشد گفت واقعی من مستحرم و نمیدانم این مبلغ کزانی که در سال منافع ملک شخصی و موردی شست پدر بچه مصرف میرساند وضع زندگی تو را آن قبیله که باید و در خورشان و مکت تو باشد نمی بینم من فال فور مقصود کار دینا را دانستم و فهمیدم که میخواهد مرا از پدرم مکرر سازد چه میداند که تمام فواید ملاک من تسلیم پدرم میشود و او ده یک آن حاصل و مبلغ را بمن میدهد و باقی را خود خرج میکند خلاصه در جواب کار دینا را بجهت کردم کار دینا برای اینکه خوب خیال خود را بجا دارد از من خواهش کرد که بعد از ورود پرنس تو ناظر و خوب بدار و یکبار داری نزد من فرست موقت پول لازم داشته باشی من از مال خود بتو پیشکش میکنم پس از این گفته کار دینا را یقین کرد مرا فریب داده و بموااعد عرقوبی و سستی برای خویش بدست آورده لهذا با کمال خوشحالی از اطاق من بیرون رفت من در اطاق را بروی خود بسته لباسم را گندم و در رختخواب رفتم اما نا صبح بیدار بودم و همه را از ماوریت سوزون بر وین ناسف میخورد صبح هم خوابم نبود و در رختخواب سر میگردم تا یکی از پیشخدمتهای ملکه بر احضار من آمد و گفت نه را حاضر است و هر منظر شما میباشند من بجهت لباس پوشیده سر سفره رفتم از اشخاص ناز که سر میزدیدم مسپولیت نامی بود از دوستان پرنس کند و وی سر نه را بمن اشاره کرد که با تو کاری دارم از سر نه را که برخاستم و با طاق خود آمدم بلافاصله مسپولیت وارد شد و گفت مقصود از آمدن من اینجا این است که بلکه با کار دینا از آن قرار بگذارم و او شاهزاده ها را از حبس بیرون آرد من با جواب داده گفتم فرضاً که شخصاً من با این خانوا ملاوت داشته باشم اما تعصب غریب قوم و خویشی که از میان رفته لهذا بتو بوضیعه میکنم برای شان خالی و خیالات آئینه شاهزادگان محبوس را اید الوصف مضراست که توسط و شفاعت کار دینا از حبس بیرون آیند کسی باید شفیع این قبیل اشخاص شود که اقلاً با آنها همسر باشد و علی العجا من خریدم احدی را برای توسط شاهزادگان شایسته نمی بینم بهترین کارها این است که شما عاجلاً بپار پرنس روید و با پدرم ملاقات کنید و او را شفاعت حضرات و ادا داید

و قایم کنی که از او خبر نه هر روز ششصد و پنجاه میلادی
(مطابق هزار و شصت و یک هجری) تا او خبر نه هر روز ششصد و
پنجاه و یک میلادی (مطابق هزار و شصت و دو هجری) واقع شد
مادر او ایل ماه اکتبر سال هزار و ششصد و پنجاه بطرف شهر برد و آنجا حاضر نمودیم در عرواز و زور
با پادشاه و ملکه و کار دینا را در یک کشتی نشسته بودیم صدراعظم بخوبی من گفت مسپولیت تمام

کفتگوی شب تو را برای من بفرست که بدو آنکه تغییر در حاله پیدا شود بکار دینال جواب داده کفتم این مرد خیلی زدنک آدمی است دیشب مخصوصاً بمنزل من آمده صحبت میداشت و میگفت کار دینال برای خلاص کردن شاهزاده ها حاضر است اما شرط اول اینکار این است که پدر تو هیچ دخالتی در مسئله ننماید کار دینال از جواب من متعجب شد اعتقاد من اینست مسیولیت کفتگوی که ما با هم نمودیم بکار دینال نگفته بود اما کار دینال در هر جا حاضر بود داشت مخصوصاً در دور و حوالی آنها که طرف سوء ظن او بودند بعید نیست یکی از نوکرهای مرا تطبیع کرده و پدر زاده که در در منزل من میشود و میشود با وجود هدایت ملک بحرام و قبیله من را طاق با لیس خلوت نموده از دیشب در حجره شبیده بکار دینال رسانده است

روز پنجم همین ماه وارد شهر بروج شدیم عجب بلده با صفات نیست مخصوصاً لاکه فصل با بئر ناز به شروع کرده من گمان میکنم در تمام مملکت فراشته شهری باین قشنگی باشد سفاین زیاد در روز بزرگ برد و حرکت میکند روز و روز تمام قشون همراه نزدیک شهر از و طرف صف کشیدند و متصل شد یک توپ کردند اعیان و وجوه شهر بیرون آمده نزدیک دروازه پادشاه را استعجاب نمودند و بعد از این پادشاه و ملکه را دعا گفتند اما ابدای اسمی از کار دینال نبرد در خانه آرشو که برادر برای پادشاه و ملکه منزل معین شده اما بعد رکعتی طاق و بورت نداشت و ممکن نمیشد منم در آنجا سر کنم ناچار در خانه فاضی القضاة که زوجة اش از طرف مادر با من صحبتی دارد حسب الامر بجای که رفتم اهالی شهر از زن و مرد دسته دسته بدیدن من می آمدند

بعضی ورود پادشاه قشون دولتی تمام دروازه های شهر را تصرف کردند و کلای پاریست برادر این فقره مضطرب شده نزد من بچاره جوی آمدند من با آنها صحبت کرده کفتم بدو زن ها و وفال و مقال خدمت ملکه روید و عرض کنید چنان کردند و ملکه در جواب آنها فرمود اینک حکم کردم دروازه ها را قشون دولت تصرف نماید برای این است که از اردوی بیرون شهر بیرون سوار داخل شهر نشوند و در خرید و فروش بر عیت بچاره تعدی ننمایند و دوسه روز دیگر که هفت عده اردو مرخص شده با وطن خود میرند مستحفظین دروازه ها را بر میدارم

روز بعد از ورود شهر پادشاه و ملکه و ما هم بکار رودخانه و سفاین جنگی و لژی را که برای محاصره شهر از طرف رودخانه مسلح و مجهز شده بود سان دیدیم کار دینال رو بمن کرده گفت اهالی بروج هیچ گمان نمیکردند استعدای بحری ما باین درجه کامل باشند و الاجران با عجز و مخالفت نداشتند شهر پر دو بواسطه نزدیک بروج خانه بزرگ و بیرون چنانکه کفتم خیلی باصفا و کعبه ها و وسیع و خانه ها در کمال خوبی بنا کرده اند اهالی شهر همه عادل و دانا میباشند پادشاه ده روز در این شهر توقف نمود ندانم بزرگان و اعیان بلد هر کس را احضار و میفرمودند و بحضور مشرف میشد اما نخواهنده و طلبیده احدی بمنزل پادشاه و ملکه قدم نمیکذاشت برخلاف منزل من که متصل مورد دارد و صادر آمد و شد زن و مرد بود این شهر بانی فوق العاده اهالی بروج نیست بمن و بی اعتنائی بلکه شک نیست که معظمه چندان خوشوقتی نداشت

روز سیم ورود به بروج و چایاری از پاریس آمد و آنرا بدو مخصوصاً نزد من فرستاده و برای احدی جز من نگذاشت کار دینال از وصول آن چایا را خبر داد و در و چایا تشویش و اضطراب شد هر چه خواست بواسطه جواسیس خود چیزی بنماید نداشت نصف شب خود بمنزل من ورود نمود و او را بعد از خوابی پر از اخنه گفت دوین سه چایا روزی که ما باین شهر آمده ایم اینقدر در کفر و شغله کردیده که ننواشتیم از شما دیدن کنم بعد در ضمن صحبت بنای پر پا کشته و گذاشت و با کمال زرنگی گفت واقعی ماد موازل نواب والا پدر شما بنما چه نوشته بودند من جواب میهم بی سروتی با و دادم که گاه کرد کفتم چایاری که رسید زباده از یک کاغذ مختصر نداشت و پدرم در این کاغذ جواب نوشجانی را که بیکاه قبل پاریس فرستاده بودم داده اید اما مطلب پستی که در کاغذ نبود کار دینال نمیدانست دستش بجا بند نیست با تغییر بخواست و رفت

اجزای پاریست برادر دینال چند روز هیچ از کار دینال بدیدن نکردند و او نیز بابت متعجب ملوک سر شکسته بود ناچار بتوسط یکی از دوستان خود بمن پیغام داد و گفت امروز تو در این شهر خیلی آبرو و اعتبار داری و اجزای پاریست هر روز از تو دیدن می نمایند بنابرین ممکن است بمن صحبتی کنی مرا ازین خفت بیرون آری یعنی واداری اجزای پاریست بدیدن من بنمایند من جواب کار دینا کفتم اینکاری سخت مشکل است و حال آنکه من از اجزای پاریست دیده ام باور میکنم که قبول این خواهش نمایند کار دینال بار دیگر پیغام داد که اگر میل تو باشد آسان میشود و تمکین میکنند تو بکمالی بپایز بگو پدرم بمن گفته است از شما خواهش کنم که بدیدن کار دینال برود پیغامی هم به بن عباس از آنجا که از ملکه بمن رسید بگوید بر و ساری کلان قول پدرم کفتم و خواهرش کردم و آنها هم این مدعی مراد است پنداشته آن تمنا را عمل آوردند عجب آنکه عصر همان روز که اجزای پاریست برادر کار دینا دیدن کردند و از سر شکسته بیرون آمدند اشارتیه در اطاق ملکه با حضور من در بحالت محبت گفت من ابدًا طالب ملاقات و کلام پاریست برادر نبودم و کمال کراهت را از دیدن آنها داشتم چون این شاهزاده خانم را (اشاره بمن کرد) من خیلی عزیز و محترم میدانم و او از آنها شفاعت کرد و محض خاطر من را از آنها آنها را پذیرفتم

بعد از ده روز توقف در بروج چنانکه ذکر شد بطرف پاریس حرکت نمودیم و منزل که از شهر بروج و شدیم آرشو که آمبرون برادر و آمد این شخص محترم از جانب تمام کیشهای پاریس ماور بود که بخواه ملکه آمده از پاریس کوئی شفاعت نماید بر من معرفی الیه در محبت شدت ناخوش شده و چون در مر و عدا دعلای دین معذور و محسوب میشد کیشهای پاریس شفیع او گشته اند ملکه و کار دینال خوا آرشو که آمبرون را بمن محول نمودند و دستور العمل دادند که بما مور و محرم بگویم شما عیال را در استخرا بر من کوئی اصرار نکنید نادربار وارد پاریس شود آنوقت البته در کلیه کارهای شاهزاده ها مراد می خواهند داد من بچاره دستور رفتار نمودم و حرم اثر کرد و آرشو که قبل از ورود در پاریس دلام خود را گرفت و رفت و ملکه و کار دینال ازین خدمت من را خجسته و خست نمودند در یکی از شهرهای کوچک بکن راه که سکن نام داشت پیر زن مقدسه بود که از پنجاه سال قبل بلکه پیشتر

زاد بناگفته و در گوشه معبدی مشغول عبادت است مردم میگویند بعضی مطالب با و الهام و کشف
 میشود بلکه یکی از خواص خود ستمه به مادام بر پون دانزد او فرستاد و از آئینه خود و پادشاه وضع
 سلطنت استفسار نمود مادام بر پون در مجلس است آنچه را از مقدس شنیده اظهار کند بلکه
 عرض کرد بهتر این است خود شما شخصا با آن صالح ملاقات فرمایید و پرسید بنهای خود را پرسید
 بلکه مرا و مادام بر پون را بر داشت و سه نفری بر او به آن عابد و رفیق ملکه با و گفت بعقیده شما
 وضع احوال ما در آئینه چه خواهد بود زاهد و جواب گفت اگر این صدد اعظم بیدین یعنی کار دنیا
 در منصب صدارت یا کداری از حمایت و نگاهداری کنی روز بروز کار تو و دیگران لونی چهارم
 بدتر خواهد شد تا آنجا که سلطنت از خانواده شما جلاسد و دیگر متقل بشود و اگر تردیدی در قول من
 داری علامت صدق میگویم تو و سه روز دیگر ناخوش بستی خواهی شد چنانکه از جفا
 تو دست می شوی تا مگر آنکه بعد ها شفا خواهی یافت این است نشانی من اگر راست شد بعد از
 صحت و عافیت کار دنیا را مغفول و اخراج بلد کن والا آنچه بستی از خود بدیده ملکه با کمال
 آشفته حالی از دایره ضعیفه مقدس برین آمد من از ایشان پرسیدم با وجود این تفصیل چه
 خواهید کرد در کمال اعتبار فرمودند دشمنان کار دنیا را با این زن هدا یاد داده و او را بد کوئی آن
 مرد و ادا شده اند که باین تدبیر مرا عزل وی و ادا دارند آنجا با اتفاق آنکه سه روز بعد از این
 مقدس و فتنه ما وارد شهر آید و از شدیم شب هنگام تب شدیدی ملکه را غارض گشت چنانکه در نظر
 بیست و چهار ساعت سه مرتبه او را ضعیف کردند مرض شدید شدت میکرد کار دنیا را زار و
 خیلی متوش شد و خواست سبایی فرماهم آرد که من زود تر از ملکه بپارم و با پدرم ملاقات
 و گفتگو کنم و او را از حق کنم که شاهزاده های مجوس را تحت الحفظ بقعه و بندرها و که متعلق بکارها
 بود فرستد من مقصود او را فهمید و با کمال میلی که برفتن بپارم داشتم عذر آوردم و گفتم ممکن
 نیست ملکه را با احوال ناخوش بگذارم و جلوبروم از حسن اتفاق بعد از بازده روز مراجع لکه
 رو به بهبودی گذاشت و زود و از دهم بطرف بپارم حرکت کردم در بین راه از دوستان کار دنیا را
 که در بپارم بودند کاغذها با و پرسید باین مضمون که پدر من بایشاهزاده های مجوس مکتوبه
 و مراسله دارد و کمال دوستی را با ایشان اظهار می نماید این اخبار بر چه حقیقت بود پرسید بپارم
 نام از خانواده نجیب خواهد ملکه طاعت که طبعاً و فطراً خیلی هرزه و هرزه کار بود و آخر الامر
 در جناح نکاح برفتن او وارد از شاهزاده های المان در آمده با خانواده برفتن کننده کمال موافقت
 و خصوصیت را داشت و با پدر من نیز رابطه ناچای پیدا کرده و او است که اسباب دوستی پدرم را
 با شاهزاده های مجوس فراهم آورده

نفاط شهر باطن و طعن آتش میزنند موکب پادشاه چون بعونش بلور سپید بدم برای استقبال
 باین قصر سلطنت آمد پادشاه و کار دنیا را پیر و نقره پیشواز کرد ندکن بلکه بواسطه نفوذ
 خود را از استقبال معاف داشت پدرم لدی الورود با طاق ملکه رفت و با حضور من و کار دنیا را از
 رفتار ملکه شکایت زیاد نمود و گفت شما قبل از رفتن بر پدرم قول دادید محبس شاهزاده ها را تغییر
 ندهید و از و نشین بجای دیگر نفرستید چرا آنها را از و نشین بر ما کورسی فرستادید باینهم متقاعد
 نشده حالا اصرار دارند آن بچاره ها را به بندرها و نقل مکان و محبس دهید
 اگر چه سواد است باید بگویم پدرم بر کوارم فهم درک بعضی مطالب را نداشت تا کو اذ اطور
 با و فرمائنده و خالی کرده بود که اگر شاهزاده های مجوس را به ها و بر بندگی از دو کار خواهد شد
 یا آنها را مسموم و هلاک میکنند و پیش پای کار دنیا را صاف میشود و استقلالش بدرجه کمال میرسد
 و مثل اینکه آب بخورد تو را هم از میان بردارد و خود مستقلاً در فرانسه سلطنت میکند یا بعد از
 آنکه آنها را به ها و فرستاد خود شخصه توسط ایشان سپرد از و سبب استقلال آنها میشود
 شاهزاده ها مدت الحیر منمون و خواهند بود و باز تو بنهای میانی و کار دنیا را هر چه میخواهد باقی
 میکند پس بقدر امکان نباید بگذاری شاهزاده ها را به ها و بر بند باین پدرم با کمال اندی
 و بی ادبی و مسئله فرستادن شاهزاده ها به ها و با ملکه گفتگو بلکه برخاست میکرد
 پدرم بعد از ملاقات با ملکه با طاق مخصوص خود رفت منم پشت سر او رفتم و چون نمانشدم
 آنچه دلش میخواست بکار دنیا را و ملکه گفت و آن روز را از طاق خویش بیرون نیامد و هر چند
 ملکه با حضور وی فرستاد اقبال و تمکین برفتن نکرد فردا صبح زود کار دنیا را پنهان از من بپارم
 آمد و خواهرش کرد من با پدرم گفتگو کنم و او را از این غیبت فرود آورم و قبلی من بحضور پدرم رفتم
 او را از روز پیش متعیر تر دیدم در پنهان ملکه گفت ما کور را بنهایی با حقی سوار به ما کور سوار
 حبس شاهزادگان فرستاد که آنها را بر عین افت پدرم به بندرها و بر بند و در آنجا مجوس باشند
 همینکه بر دند و ملکه از این بابت خاطر جمع شد مرا خواست و فرمود برو به پدرم بگو تو که هم تپس
 من هستی و از هر کس بماند بکن کان میکردیم غرض شخصی و کار دنیا را که سلطنت و ملکه
 و برادرزاده شت همان را منظور میباید ری افوس که خلاف این مضمون از تو دیده میشود بنابر
 منم بی مشورت و مصلحت تو شاهزاده های مجوس را به ها و فرستادم من این پیغام ملکه را بپارم
 رساندم و از آن ضعف نفسی که در او سراغ داشتم خیال میکردم از شنیدن این حرفها خیلی متعیر
 میشود ندانم چه بود که بر عکس تصور من هیچ آشفته نشد و من گفت در جواب ملکه عرض کن البته
 شما صلاح دولت را بهتر از من میدانید فردای آن روز که بکر و ز قبل از حرکت در بپارم برای فونش بلور
 بود پدرم با کمال دلخوری بپارم رفت و بعضی درود شهر بدون ملاحظه ظاهر آشکارا و بی پرده
 بنای مراوده و اظهار مودت را با دوستان و هواخواهان شاهزادگان مجوس گذاشت و رفت که
 من نیز بپارم رسیدم و از و دیدن کردم دیدم واضح از ملکه و کار دنیا را بدست میگیرد لکن عداوت
 شخص را چون به برفتن کند میدانست برای خلاصی او هر چند و سجدی کرده و میگردانم بنهایی

می نمود همیشه در من از خارج نمی دم برای استخلاص شاهزاده ها با وکلای پارلیت پاریس می شد
و متفق شده است
در همین ایام مادر پرنس کینه در عمارت شاتیلون در گذشت آن محرمه علاوه بر اصلت و نجابت
اهل قدس و تقوی بود فقط ثنات و خست بی اندازه وی از قد و دود و نظار میکاست و اگر این
صفت ناپسند داشت با آن مال و مکت می توانست اسباب استخلاص فرزندان خود را بجوی
مرا هم آورد مرگ آن زن بزرگ تمام مردم پاریس را غمناک و دردمند کرد
پانزده روز بعد از ورود دربار پاریس کار دینال مازارن بشخصه با اردوی نظامی بطرف شامپان
حرکت نمود و سر داری قشون دولت را خود بر محله گرفت و از اتفاق دوسه قلعه شهر از فلاح و
بلای بیکه مسوورن سردار سرکش و هواخواه شاهزادگان با غی از حکام و مباشرین دیوان گرفته
و در تصرف داشت سحر کار دینال کردید و با ستر دینال آن امکنه فایز آمد اگر چه در باطن مارشال
پلیس می ریختن قشون بود اما کار دینال هم در این اردو و کتر و فری می نمود در چنین وقتی مسلم است
که فوجات تمام با اسم کار دینال تمام می شود چنانکه میدان جنگ در و فرسخی شهر در محله واقع و
ابداً بخود شهر قتل و غلبه نداشت و کار دینال در شهر مذکور مانده مطلقاً بمصافکاه نزدیک نشد
فتح و اضمحلال مارشال پلیس می کرد اما برای اینکه حرب مضان و مکتوب بکار دینال باشد جنگ و فتح
جنگ و فتح و قتل نا می بیند ولی ادباً و شعری عصر قصاید و قطعات بسیار در دیوانه ازان
اشعار کرد و با ستم برای او بزرگداشتند و قتی خبر این فوجات بپاریس رسید که پدرم در حضور
ملکه بود و از فرط سست عنصری ثواب و الاثنا است خود داری کند و بی اختیار اظهار ملالت
نمود معین است که کار دینال قشون دولت را با این جنگ برده و لشکر پادشاه این فتح کرده و با غی
ضد سلطنت شکست خورده در بنیورد هر کس را نخواهد است باید خوشوقت باشد و ملا حظ عرض
شخصه با کار دینال را نکند و پاس ناموس و آبروی دولت را بداد اما پدرم بزرگوارم دور از قفا
این ملاحظات محض عداوت با کار دینال و اتحاد با شاهزادگان محبوس با تعهد و اوقات تلخی هر چه
تمام از عمارت سلطنتی بخانه خود آمد و عرض شخصه خویش را بر همه کس مدلل و ظاهر ساخت
بعد از سه چهار روز کار دینال با منتهای شوکت و حلال وارد پاریس شد بخانه پادشاه و ملکه و پدرم
و من همه کس او را استقبال کرد و پیشوا از نکردن ملکه از بابت بقیه نفاخت ناخوشی امواز بود
والا با آن محبتی که معظه بوزیر خود داشت این احترام را در باره او مبذول می فرمود روزی
کار دینال من پیش ملکه بودم چون مشاورانیه با جمیع همراهان نزدیک عمارت رسید ملکه از من
خواهر کرد تا سربله غاوت و استقبال کنم کار دینال چون حرا از دور دید زانوی من زد
و با کمال ادب دست مرا بوسید من هم صورت او را بوسیدم اما چه فایده ازین بد بپای و خوشی و خوشی
کار دینال که زیاده از چند ساعت دوام نداشت یعنی نزدی و با خبر داد که پدرم هر روز به پاریس
میرود و بی چیده از کار دینال ملکه بد میگوید و بدوستان و اخلاص کیشان شاهزادگان محبوس
اظهار محبت میکند کار دینال بچهاره هر قدر خواست پدرم را ازین راه باز دارد و مثل سابق با او

بنازد ممکن نشد و آخر الامر عرصه بزرگان وکلای پارلیت دو استدغای خلاصی شاهزادگان
محبوس بنیاد شاه و ملکه رسید اما چه عرصه ظاهر آن همه التماس و درخواست و باطن طوری تند تر
که ملکه ناچار میبایست قبول کند خلاصه معظه در جواب اجرای پارلیت مات و مختصر مانده بود تا بی
پدرم بحضور ملکه رفته و باز در استخلاص شاهزاده های کرفنا را صرا می نمود درین مجلس کار دینال
از جای خود برخاست و پدرم عتاب مانده خطاب کرده گفت شما و کوادرا طور کز قول و فرما کس
این دولت شده اید و پارلیت پاریس هم همانطور حکم پارلیت لندن را پیدا کرده بی بیم عنفریب ها
کاری که چند سال قبل کز قول و فرما کس و اجرای پارلیت لندن به بچهاره شارل اول پادشاه انگلیس
کردند شما با لونی چهاردهم و ملکه بکنید طاقت پدرم ازین گفته طاق شد از جا برخاسته اشاره بکار دینال
نموده بملکه گفت تا این مردم که در اینجا رفتن دیگر من اینجا یا نخواهم گذاشت این بگفت و فوراً بیرون
آمده بخانه خود رفت من بعد از شنیدن این تفصیل بخانه پدرم رفتم و از آن خبری که برور داده بود
او را تعجب کردم تمام دوستان شاهزادگان محبوس نیز شخص تشکر آشک بخانه پدرم آمدند و فتنه
من بخانه خود مراجعت نمودم سر دینال پیچیدنت با شی ملکه بمنزل من آمد و گفت معظه میفرمایند باید بخانه
پدرم روی و هر طور هست میان او و کار دینال را اصلاح کنی و ضمن این پیغام از جانب ملکه بطبیع
من بزرگداشت گفت نیز میفرمایند من تا کون بقو محبت و مهر باقی درستی نگورده ام اما بعد از این خدمت
بعنی تحبیب و اصلاح ما بین کار دینال و پدرم یقین بدان که کمال رعایت را از تو خواهم کرد من فوراً
از خانه خود بعمارت پدرم رفتم و محبتی از معاندین کار دینال را آنجا دیدم چون آنها از مطلب خبردار شد
متفقاً گفتند بر او از طرف ما حاجت بملکه عرض کن که ما جمیعاً دلخواهان پسر تو ام چون خیانت
کار دینال بشخص پادشاه و ملکه از آفتاب روشن تراست عزل او را از شما استدعا می نمایم و اگر
قبول نفرمودی هر از خدمت دولت کاره میگیرم من پیغام حضرات را بملکه معروض داشتم و در الحاح
او متعجب شده بنای بد گفتن را بپدرم و همداستان او گذاشت
قدرت پدرم در این ایام بدرجه کمال است و از علایم آن یکی آنکه دولت و دولت از جلال معتبر بخانی
از پادشاه برای پدرم آورد چون پدرم میدانست این شخص با کار دینال دوست است با جواب داد
گفت فرمایش پادشاه مطاع است در صورتیکه مبلغ آن مثل تو آدمی نباشد بعد از این گفته دولت
مشاورانیه را با کمال خفت از خانه خود راند
روز ششم ماه فوریه سال هزار و ششصد و پنجاه و یک شد و شب آن روز کار دینال مازارن با جمعی از
دوستان و اخلاص کیشان خویش و سیصد نفر سوار از پاریس بطور فرار بطرف سنت ژرمن حرکت کرد
و علی الظاهر اول کسی که ملتفت فرار کار دینال شد من بودم آتش چون از روز خستگی داشتم در شای
از غریب آفتاب گذرشته محض غذا بی خورده بلا فاصله برخواب خود هنوز در دست خواب زفته بود
که خدمتکاری آمده بپدرم کرد و گفت در شهر آشوبی برپا شده هنگامی است من بپاریس می
بدو شانداخته یکتا پیراهن به مهتابی مشرف بروی خانه سین که از آنجا هر طرف پیدا بود آدمم باید
داشت آن قتمت عمارت طولبری که من در آن منزل دارم نزدیک رودخانه است و راهی ما بین رودخانه

و عمارت طویلری هست که مردم روزها از آن عبور کنند و این معبر و چوبی مشکبکی دارد بعضی اینکه شب
 شدن در زای بندند و فراوانی است و آمد و شد معطوع میشود امشب که شب فراوان
 کار دینال است و شهر پر غوغا شده و من بهشتی مشرف برود خانه آمده ام که بر بزم چه خبر است
 مهتاب هم کمال روشنی را دارد من در نور مهتاب بدم چند نفر سوار پشت در مشتبک افتاده و
 جمعی از نوکرهای من از قبیل فراش و مهر و غیره نیز در این طرف در حاضر و با سوارها در گفتگو میباشند
 محاوره بجاد که کشید و دوسه تیر چپا بچرخ سوارها خالی کردند نوکرهای من نیز نامردی کرده در
 مشتبک را باز نمودند و بعد سستی فراوان عمارت با چوب و چاق و هر چه بدستان آمد بجان
 سوارها افتادند اتفاقا از ملازمان معتبر من کسی حاضر نبود تا بفرستم و مایه نزاع را معلوم نمائیم
 بلکه طرفین را مانع زد و خورد شوم و دست قیقه نکند که مسرور شود خاک شهر بلغا را که از غلصین
 کار دینال بجز سواران آن طرف در مشتبک بود مهترهای من از اسب پائین کشیده بازوهایش را بلند
 و عمارت طویلری آوردند من مخبر که این جمعی برای چیست و در شرف میان آنها جکار میکنند که
 من هر قدر از تحقیق بپیمایم و بگویند بچه قصه اینجا آمده جواب دستی نمیدهد در اینجا یکی از
 پیشخدمتهای من که در شهر مهمان بود و بعد از صرف شام بمنزل مراجعت می نمود و وارد عمارت شده
 نزد من آمد و گفت کار دینال را بچشم خود دیدم لباس مجبور پوشیده با جمعی سوار بطرف دروازه
 شهر میرفت من بعد از شنیدن این حرف در شرف را احضار کردم و از پرسیدم این وقت شب با
 چند نفر سوار اینجا بچه کار آمده و در شرف را جواب من گفت شاهزاده خانم از شما چه بپایان کار دینال
 ازین سمت شهر بطرف سنت ورم فرار میکنند ما را از عصر جا بجا سواره گذاشته که کسی اگر در بین
 راه از توی شهر جلو او را بگیرد یا بجو اهد صدمه بیاورد مجازات و بختیم و نکذاریم از توی او وارد
 آید تا خود را از شهر بیرون نداد من گفتم از فرار تفریر پیشخدمت کار دینال از شهر رفته تو هم آزادی
 بسلامت بروی کار خودت و در شرف را عا کف و رفت و تمام عمر از من بخون شد زیرا که میدانست
 من میتوانم او را ناصح بکاه دارم و پدرم و معاندین کار دینال را از خود بمنون سازم بلند همتی من
 مرا از این کار دینال مانع آمده است

چون تفریرها از شب نصف گذشت صدای تفنگ و باران اطراف شنیدم آدمی فرستادم تحقیق کند
 و خبر بیاورد معلوم شد اهل شهر کان کرده اند ملکه و پادشاه فرار نموده لهذا شهر را خورده مردم
 مسلح گشته بطرف عمارت سلطنتی رفته اند و در عمارت را گرفته ملکه از ناچار آینه را بجوایگاه
 پادشاه و منزل خود راه داده همبسته داخل شده و پادشاه را در کسیر خوابیده و ملکه را نیز سر جای
 خویش یافتند بخالت کشیده بعد از عرض در عا و ثنا منقرن کرد بدیدند
 پدرم با وجود فرار کار دینال از امارت عمارت سلطنتی بمنزل تا یکی از خواص خود را که او را شناسند
 هر شب ظاهر برای احوال بر پی و باطن با همه استخبار و جاسوسی و دسرسه خدمت پادشاه و ملکه
 میفرستاد و سه چهار روز بعد از فرار کار دینال بخانه پدرم رفتم کاسکه او را دم در حاضر دیدم چنان
 شدم و از ملازمان پرسیدم ثواب و الاخیال دارند کجا بروند گفتند بحکم احضار میخوانند بجا

سلطنتی بودند من زود خود را با طاق پدرم انداخته گفتم شما بچه اطمینان خدمت ملکه و پادشاه میروید
 اگر حکم شما را بگیرند و جبر کنند چه میکنید پدرم فرمود در دست میگوئی بنا بر این معتقد بکمال
 مزاج شده از رفتن حضور نفاذ نمود

در همین ایام چون کار دینال مازان بدید خبر شاهزادگان و اربابا بحال خود بمنگازد از سنت ورم
 به ها و رشتافت و وارد قلعه شده با رعایت تمام از شرایط احترام محبوسین نزد پرسش کند و رفت و
 دستخط ملکه را که در آزادی و استخلاص آنها صادر شده بتواب معظم نمود و گرفتار را از بعد از خلاص
 بکشت بشتر در ها و رفته متوجه بار پرسش کردید و پرسش از چند روز نسبت دینی بکفر سخی شهر فرود
 آمدند و مردم از آمدن ایشان خبردار گشته اهالی کلاحتی نوکرهای شخصی پادشاه و ملکه با استقبال
 شاهزادگان رفتند و اعتقاد من این است برای ورود هیچ پادشاهی از سلاطین وراثت ناکون اینقدر
 پیشوازی نرفته باشد خلاصه لدی الوورد هر سه شاهزاده بعارت سلطنتی آمده بحضور پادشاه و
 ملکه مشرف شدند من در این مجلس حاضر بودم نه از طرف شاهزاده ها بلکه و شکا بیتی نه از جانب ملکه اظهار
 خجالت و معذرتی نشد مجلس چنان گذشت که کوبا مطلقا اتفاق نیفتاده نه شاهزاده ها محبوس گشته نه
 کار دینال مازان فرار به ها و رفته بعد از مراجعت بحضور پادشاه و ملکه شاهزاده ها بخانه پدرم
 رفتند و شب را با او شام خوردند من برای قماش پشت سر آنها بلافاصله از عمارت سلطنتی بیرون
 آمده بخانه پدرم رفتم بعد از صرف شام پرسش کرده نزد من آمده به مقدمه دست مرا گرفت و صورت مرا
 بوسید و گفت من بقدری با تو بد بودم که وقتی شنیدم آبله در آورده مرا که خدا نکند اما خجسته
 منم که اشم طوری مجبور و آبله و شوی که احدی بدیدن روی تو رغبت ننماید من در جواب با و گفتم
 منم با تو بقدری بد بودم که وقتی شنیدم حبس کرده اند از تو میگویم که آن گرفتاری بدی باشد
 این جواب و سوال من و پرسش کنده اسباب خنده پدرم و حضا شد و هر دست هم داده ما را از پیش
 دادند و از آنوقت نا حالا میان من و پرسش کنده مودت بد رجعتیست که کوبا پدرم را هم اینقدر دوست
 نداشته باشم

این اوقات سوژون از وین مراجعت کرد تا من از اینها فراتر و بقدری منجر شده بودم که میل نکردم
 تفصیل سفر را از و پرسسم و بدانم چه بر گذشته و خدا را شکر میکنم که با کمال میل و شوق به امپراطری
 زن آن پسر مرده ابله یعنی امپراطور اطریش نشدم

اما شرح رفتن کار دینال به ها و ر و استخلاص شاهزاده های محبوس از فرار کاغذی که خود کار دینال
 بمسبو طبر نوشت و تاریخ آن با نهم ماه فوریه سال هزار و شصت و پنجاه و یک میلادی میباشد این
 کار دینال میشود چند روز پیش از میان راه ها و ر خضری شما نوشته خلاصه مفصل آنرا میتوانم
 و از آنجا که شما از مردی درست و دولتمدار پادشاه و ملکه و دوست جوانمرد خود میباشم آنچه را در
 دل دارم ظاهر میسازم و بیرون می اندازم اولاً از شما سوال میکنم معروف است و در السنه و افواه
 افتاده که مردم بارش از آزادی شاهزادگان تماماً معشوقه آیا این راست است و حقیقت دارد یا نه
 ثانیاً انقلاب و اعتشاشی که این اواخر بهمانه حبس شاهزاده ها در بارش رود آیا بعد از آزادی

و ورود آنها بای تحت بقعه شماره میشود بانه شاید شما بدانید که در دولتی که پادشاه و ملکه
 من از هر کس بیشتر طالب سودی مردم بوده و هکتم اما میسر هم در و حضرت بپای بیکه اسباب
 دفع فتنه شود مایه غلط ماده کرد اگر چه آنچه لازم بصحت بود برین کند و اقوام او کرد اما خود
 این شاهزاده را از هر کس بیشتر میباید و میداند برای فایده شصت خود و کسب یکدجه اعتبار از
 هر چه میکند و ناچار رسد بقوی که داده عمر و عده کرد بعد از ورود پارس شخص خود را با تمام اقوام و
 مسئولان وقت خدمت ملکه نماید برعم شما آیا و فایان و عده میباید بانه اهالی پارس را شما ازین
 خویش شناخته و البته فراموش نکرده اید که یکماه قبل وقتیکه من از شما بیان مراجعت میکردم با حجت
 و عزت مرا پذیرفتند باز در روز بعد همان اشخاص بودند که مرا سنگ بازان نمودند و حالا صورت
 مرا از مقوا ساخته در کویچه ها آتش میزنند آنها که از حبس شاهزاده ها طوری خوشوقت شدند که در
 تمام شهر چراغانی کردند و آتش بازی نمودند یقین است که بعد از ورود ایشان بپارس همان عیش و
 عشرت را تجدید می نمایند و من از این فقره هیچ تعجب نمیکنم چه میدانم مردم تمام بلاد پند و فرزند
 بکفر عوام که از خود جنبش و جوش می نهند مثل آب دریا طبعاً و اگر اند فرقه دیگر خواص که در حکم
 باد اند چون حرکت میکنند در پای آرام را متلاطم می سازند این خواص که اعیان و ارکان باشند فقره
 دوچار هوای نفس و حرص و طمع میشوند اگر چه برای نفع جزئی باشند عوام را بجز حرکت و جری می اندازند
 و هیچ وجه پاس نعت و حقوق دولت و سلطنت را نمیدارند و مشکلات و زحمت برای پادشاه و وزیر
 میباشند باری از ماجر احکامت کم بعد از ورود به ها و من در پیرن دروازه این قلعه و شهر می
 احترا می عیبی دیدم و صد مد غریبی کشیدم حاکم ها و در که سر با پاره پهن منت و احسان من بود و شما خود
 نیز مسموم آن یادی میباشید مرا با کراه اجازه داد که وارد قلعه شوم و خواهی نخواهی من را بخصم
 جمعیت و ورود نمودم و بیکر است بمنزل پرتش کند رفتم و قبل از آنکه مرده خلاصی با و هم علامت او
 بر دایم و کفتم از مثل تو شخص که مکتوب نزد یک سلطنت است و صاحب نام نیک و شهرت و رشادت
 و اعتبار حیف نبود بعد از آنکه احسان که خود و پدرش از عهد هانری چهارم تا این عصر دیده اند
 و دیده بجز بیک بی التفاتی با مختصر غضب ملکه چنان فتنه بر پا کردند که در ظرف چندین سال اصلاح
 آن ممکن نباشد هنوز و متعلقان و دوستان شما در داخل ملک آنچه توانستند کردند و بآن جمله
 اکفان کردند ملکی دولت اسپانیاسند فتنه آن دولت را بجا که مرا شنید که وطن شما ستاوردند
 و مختصر از بزرگ نمودند بیک باید بجای برده اخت و آن مختصر باین است که تو بخت خود کاغذی بخویش
 ما دام لنگر بل و تورن نویسی و آنها را بر آن داری که لشکر اسپانیاس را از در خود دور و بر آکنده سازند
 و زباده بر این در صدد اثبات خیانت خانواده شما نسبت بدولت بنا شدند و پادشاه و ملکه را بجهت
 و خیال ایند از پرتش کند جواب داده گفت اگر حرف راست میگوئی این است که نام من در مجلس آنچه
 بنویسم بی اثر است چه اقوام و دوستان من گمان میکنند سطور است من از زور شکنجه و تعذیب است
 مجبور بنویسم آن بوده ام اما بعد از و هائی و خلاصی هر کدام هر کجا که باشند بجز در نک بلا فائت من
 می شناسند آنوقت من آنها را اسوده می نمایم و سر جای خود می نشانم باز من از آزادی چیزی هست

به پرتش کند نکتم بلکه وعده صریح هم در بنیاب با و ندادم هسقتد و با و اظهار داشت که اگر بعد از
 بیرون آمدن از مجلس من بهای حدی از زندگان خود و اشخاص متصرفه را اغویید و از وی صدق
 حقیقت بپادشاه و ملکه خدمت میکنند و مرا هم در دوستی خود مرا موثر نمی نمایند من بزودی استیفا
 نجات شما را فراهم میآورم یعنی بیضا عت میسر دازم و شما را آزاد میکنم پرتش کند قلم و کاغذ خود
 که شرائط مرز بوده را نوشته و متعهد آن شود و آن مکتوب را امضا کرده بمن دهد در این بین از پارس
 کاغذی با و رسید در آن کاغذ نوشته بود ندا هائی شهر و اجزای پا و لنت و کشتی ها و عم پادشاه
 (یعنی پدرم) در آزادی شما متفق شده اند و عنقریب بتخلص خواهد شد و ما از آن که این وضع را
 دیده از ترس جان خود فرار کرده به ها و میباید که شما را بفرساید البته بیدار باشید و فریب او را
 نخورید و صد مائی را که از و ملکه دیده اید فراموش نکنید وصول اینکا غنم تمام مقاصد و خیالات
 مرا بهم زد و پرتش کند و در نفر شاهزاده دیگر که با او حبس بودند دانستند ملکه مجبوراً مرا مأور
 استخلاص آنها نموده و من در بنحالت میخواهم بر نیکی و آنها قول بکبر که نسبت بلکه صداقت
 ورزند و با خود من دوست باشند و مرا تغییر حالت دادند و من دیگر چاره نداشتم جز اینکه دستخط
 ملکه را با آنها بنمایم نمودم و ایشان امر و وقت صبح از ها و غازم پارس شدند که قبل از وصول
 کاغذ من شما را در پارس نشده اند مقارن رسیدن و ورود می نمایند حالا که اینطور شده من
 ناچارم بتوسط شما بعضی عراض علیه نمایم مطالبی را که میگویم بحضور معطر و معروض دارید و بگویند
 میتوانی سعی کنی که میان پرتش کند و کوادرا طور صلح و صفائی واقعی نشود بر من پوشیده نیست
 که آن دو باطناً با هم بدندان چون هر دو با من کمال عداوت را دارند ممکن است چندی با هم بمانند
 تا مرا بیکه مضحک نمایند سازش آنها با هم تا برای من مضرت نیست بلکه کلیه برای سلطنت لونی چهارم
 و نیابت سلطنت ملکه مضرت دارد پرتش کند و کوادرا طور هر دو طاع و حریص اند و حرص و طمع
 آنها حد و انهما ندارد برای آنکه ما بوس نشوند هر چه میخواهند ملکه با آنها و جدیده ها تا از
 وفای بوعده احتراز کند دولت دار لئان (مقصود پدر من است) وجودی دارد لا یضرب و لا یفزع جفا
 و بی غیرت است بوی از عقل و کفایت میباید من رسیدن از شدت جبن حاجی شاهزادگان شده اگر
 قابلیت میداشت حالا پس مقدر دولت بود من صد هزار درهم که مثل او داشته باشم پروائی ندارد
 ملکه با پرتش کند باید چند شرط بکند و از هر عده تر این است که قشونی از ولا یات و ایا لای محکوم
 خود بعد هشت هزار و کفره و آن قشون اخراج شده شاهزاده مشارالیه و باره بخیال بر فرار
 کردن آنها نبیند و همانطور که اخراجند باشند چه هر سال دولت مبلغ کرایه خرج این قشون میکند
 و جیره و مواجب می دهد و حاصل معنی این است که هشت هزار نفر دشمن برای خود ترتیب میدهد
 و بی پروا ندانم بهم بر سر حکومتها بیکه این سر شاهزاده دانستند باید آنرا با آنها در کرد اما نه بیکه
 بلکه بجز در طول زمان زیرا که اگر بکمر تیر آن حکومتها و امتیازات و شئون آنها که دانستند با آنها
 داده شود بایضد رها آکفای نمیکند و زبانی میطلبند و ملکه مجبور میشود برای استرضای ایشان و
 نکت بکثرت و با اختیار آنها و اگر دارد از شما بپنهان نیست که من در مدت وزارت و استبدادی خود

چقدر محبت و مهر با بیایانندگان استادم کار و بنال و پیشوایان و در حفظ شان و امنیای و ضیاع
 و عقار آنها کوشیدم مع ذلک مادام اقیانوس خواهرزاده کار و بنال توفیق که حکومت ها و ویاوست
 از بارش بنایب الحکومت خود نوشت من کمال به اعتنائی را بنماید و در اینجا طوری با من بد رفتاری شد
 که میخواستم بسمت دیپ روم کشتی مناسبی حاضر بود و میبایست پانزده روز منظر شوم تا پیدا شود جرات
 رفتن از خشکی را هم نداشتم چه معاندین من اطراف قلعه ها و دروازه ها را داشتند و اگر قدم بیرون میکشتم فوراً
 کار مرا میپا خنند اینک در خیال که به سیم بکدام سمت میتوانم بروم که از شر دشمنان محفوظ مانم هرچند
 بروم و هر جا که باشم در داخله مملکت مرا نشانه یا خارج مضایح خود را که فقط ناشی از دولتی اهل است
 از ملکه و پادشاه در پیغ نمینمایم و بارخص تبلیغ و مبالغه میکنم تا ممکن است میان شاهزادگان و اجرائ
 پادشاه مخالفت نداشتند که او را در امور و بر سرش کینه هر دو با من دشمناندا تا من کواد را طوری بر سرش کینه
 ترجیح میدهم چه من را از روی آن کشتن بدکیش کار و بنالی و وزارت و گرفتن جای منست بیش ازین خیال
 بمحاله او خطور نمیکند تا بر سرش کینه سرش بزرگ است و هوای پادشاهی در دماغ دارد بنابرین کواد را
 پیش بکشید و بدست او خانوادہ بر سرش کینه را ضعیف کنید همیشه در سلطنت و مملکت داوری بکنید که دیدید
 قوتی دارد و ممکن است لطف بدو یک بند حریفی و رقیبی برای او برآشید و آن دو را بهم بندازید و خود
 آسوده بنشینید و الا ایشان خود خواه مغرور هستند که در راه خودش غایب نمیدانند آنچه که پیش میرود مینازد
 دوست محترم من از قول من بلکه عرض کن قشون سپاه منی را که خواهر بر سرش کینه با خود آورده خیلی زود از
 مملکت مرا نشانه بیرون کند برای دولت هیچ نیکی بالا از این نیست که بجو اهدا بکنم از تبعه و رعیت خویش را
 تنبیه کند و آن شخص یا متعلقان او یکی از دول خارجیه متوسل شوند و استمداد مادی یا معنوی نمایند
 من بنما ناچار حد الحسان دارم خواهش میکنم مرا از روی حقیقت و بغرضی از حال مردم سبب من خبردار
 کنید و از کارهایی که در غایت من میشود مطلع سازید و از قصد و رای و سبک و سیاق و سزاوای خالیه
 من بپرسید شما خود میدانید آنوقت که من در جای خود متمکن بودم آنها پیش من حکم مکن و بشه داشتند و
 خضر میکردند که در عداد خدام و نوکرهای شخصی من باشند حالا که من بر سر کار نیستم و میدان خالی است بجو
 بدانم چه میکنند و چه میکنند

شنیده ام ملکه میخواهد شایخی را و وزیر کند این شخص از بزرگت کرده های کار و بنال و پیشوایان بلکه عقیده
 جمعی بر سر شروع متوقای مشاوران است و فایدهش بد رجعت کال در سلطنت لونی سبب مردم خیلی معتبر بود
 عجبی که دارد این است که مردمی که دل و خاین میباشند از هر طرف که سود و فایده دید انتظار میبند و در حفظ
 شخص خود مطلقاً و لئو اهل پادشاه را ملاحظه نمیکند آخر الامر کار خود را با این مطلب ختم میکنم از قول
 من بلکه عرض کن تا وقتی که نام بنک و آبروی من محاسن من ساکت و دولتی و از ضرر مالی بلکه جانی برود
 ندارم اما اگر ملکه با معاندین من همدست شود و بهت آبروی من بزداند باید بدانم که من نیز بای کوبا
 و خامر توانا دارم دستم بسته و قلم شکسته نیست میتوانم آنچه در میان من و ملکه جوهرانه بوده و رفته
 ظاهر و منتشر سازم دوست معزیز این کلمه آخری مرا هم بلکه بگوینا عین کار و بنال و و نشان بد ناماقت
 مطلب شود و دو سه ماه خود را میگذرانم تا پادشاه بسن بلوغ رسد آنوقت فوراً زمام اختیار سلطنت را

بدست او دهد راست است که پادشاه را باده از سبزه سال ندارد و نظر عوام خاصه مردم فرنگ
 پادشاه و مرکب است و هر دو پیش او سزا بای تمکین اند و امر و اطاعت می نمایند معظمه ناچندی می توان
 آرای صائبه خویش را بپادشاه باطناً اظهار کرد و کار بند و همیشه اعلیحضرت خود را نا و پنا و سوار کار
 شد البته وزیر مالی بدست می آورد و مملکت مرا نشانه را ازین بچاری بکاف میدهند و السلام
 پوشیده نباشد که زوجة لشکر بل بعد از ورود شاهزادگان بیار پس متوجه پای تخت کرد بد و مادام
 شور و زاری جانب ملکه ناچند فرسخ با استقبال او رفت من حالا دیگر ناخوانده که خصوصیت نام
 اما کان نمیکند بتوانم باز زوجة لشکر را بروم زیرا که بی اندازه فرغت دارد و خود را از من هیچ کمتر نمیدان
 عجله باید بشکوت گذرانند و زمان زنا این خانوادہ باز زوجة بر سرش کینه از همه معقول تر و محبت ترا
 و الحزن و غریبی است پناه بخدا از حلیله لشکر بل که خود را در حسن آفتاب آسمان و در علم در پناه
 یگانہ عصر و زمان میداند و بر آن سراسر است که از هر خطیبی وضعی تر و از برادرش بر سرش کینه نیز شنیدش
 میباشد و از پندارهای او یکی آنکه آزادی و برادر و شوهرش را بواسطه فتنه هایی که بر پا کرده میداند
 میتوانم قلم بخورم که ملکه را این بخوت و خود ستانی نیست بعد از آمدن شاهزاده ها نا و ماه افتا
 ناز و روندا در روز شد که بدرم و بر سرش کینه بغارت سلطنتی رفته و از خیالات ملکه نا پس سلطنت
 بچهر بودند منم که بر حضور ملکه میرفتم یک روز صبح خبر آوردند که شاتو توف و وزیر عدلیه از دست
 بر سرش کینه معزول شده و مولد از محاصره ما دارن بجای او منصوب کشته و شایخی را که چند سال
 بود از دربار خارج و در خارج شهر پارس میریث بجهل احضار کرده اند و نا پس اصدار کرده بدین
 شرح این تغییرات را خوب بخاطر دارم اما نمینویسم چه شخصیتی که معزول شدند اغلب با من دوست بودند
 و قلم من از کارش چر بیکه مکرده آنهاست با دارد هبقتد و مینویسم بچاره بد را ببله من ازین تغییرات هیچ
 فایده نبرد بلکه بی عظم تر و بد نام تر از پیش شد

در این ایام زوجة بر سرش کینه مثلاً با خوشی محاکم کرد بد و عرض میرود ما غش زد چند روز اهل از
 معالجه او ما بوس بود در میان مردم شهرت کرد که اگر شارا را با همه بر سرش شارا را لیکه مرا برنی خواهد
 گرفت و قصاص شفا یافت و خوب شد راست بگویم بدم فنی آمد که او بمرد و من زن بر سرش کینه شوم زیرا
 که قوم و خویش خیلی نزدیک هستیم و بر سرش معظم از مشاوران اهل عالم است و در مال و مکتب از مروت و
 مکتب بر من مقدم و اکرام و صلح سر میکرد پدر بچا در جای می گرفت اصالت و محبت پدرم
 با قوت و قدرت بر سرش کند مینواشت خیلی کار از پیش بر و این شاهزاده در مدت بیماری و زوجة خود
 هر روز بدیدن من می آمد و معلوم بود منظر است و بمرد و مرا بگیرد بدلم در این هنگامه از سر برنج
 رفت که از هر جاده و غایله دور باشند تا سه چهار روز اول سفر من با او بودم بعد پارس را بجهت خود
 و مشغول عیش و شادمانی شدم و از جمله کارها که کردم ماد موزل و میر کوز از خد متکاران زن پدرم را
 که در مکتب و تعلیم یک طولی داشت و بخود کرده داخل و خد مده خوش نمودم این دختر کارهای خیلی
 مضحک میکرد و مرا میخنداند از سوانح این اوقات آنکه دو نفر از دوستان کار و بنال که یکی بارطل و
 دیگری فوکه نام داشت و نوش تجات کار و بنال را این دو نفر بلکه میدادند و جوار می گرفتند و کاج را

پارلنت از شهر خارج شدند هم در این اوان که زمان استال کار دهنال بود مسیور کوز از نجای طایفه
 لورن ماد موائل مانسپی خواهر زاده کار دهنال را در حلاله نکاح در آورد و این فقره اسباب جرت
 تمام نجبا شد که در این وقت بجز ملاحظه مسیور کوز ایستاد کرده هم در این ایام ملازمان برین کسده
 پیشخدمت مخصوص کار دهنال را که بعضی نوشتجات برای ملکه و جمعی از اعیان می آورد در حوالی شان
 گرفتند و با آن مکانیب بیادش آوردند حامل زاد و قلع با سیل حبس کردند و نوشتجات را بجلس
 بردند اما اجزای مجلس برای اینکه مردم وحشت از آن چهار و گردان نشوند و از اتحاد با و کلاهی باریست
 سر و آرنزند و خود را بکار دهنال باز نداشتند تمام آن نوشتجات را همانطور سر بسته در ملا سوزاند
 و صاحبان مکاتب را امیدوار و مطمئن ساختند و بعد از چندی با صراحت ملکه پیشخدمت کار دهنال را این
 از حبس بیرون آوردند هم در این روزها نمیدانم بچه جرت برین کسده از دربار بدکان شده از شهر باری
 بر سنت مور که از دهات ملکی او در سه فرسخی شهر واقع است فرار کرد و این فرار اسباب نجبا اهل
 دربار و تمام مردم کردید و بدو در محکم ملکه سفری بر سنت مور نمود و هر قدر باستمال برین کسده
 که او را بیادش آورد سود و بخشید و ممکن نشد یعنی برین کسده گفت اگر ظاهر و لیون دوستان کار دهنال را
 از دربار طرد می نمایند من بیادش می آیم و الا کلا بنا بر این اجزای پارلنت چند نفر را بکین معتبرین
 بحضور ملکه فرستاده استند تا گردان دو نفر را محض استرضای برین کسده از دربار دور کنند چه
 در این وقت شاهزاده مشارالیه پیش از بدکان میخواند خدمت بدزلت و ملت نما بد ملکه بدوا این
 پیغام و درخواست اجزای پارلنت بر آشفته نمکین بنمود بعد از دو سه روز بدکان قبول کریری نیست
 خدا طایر و لیون را که متهم بدوستی کار دهنال بودند از دربار بلکه از شهر باری طرد و دور نمود و
 برین کسده شهر باری را مدتها آن الشاهی که باید مابین ملکه و شاهزاده حاصل آید بنا مدوا غنائی
 که شاید برین بدربار نکرد حتی دوزی پادشاه کار و در خانه سن فصد استقام داشت برین کسده هم
 در آن نزدیکی در آب میرفت هیچ ملاحظه از پادشاه نمود و نزدیک شد که سلاهی دهد و اظهار عیوب
 نماید آخر الامر بخت زیاد بکردم برین بدربار آورد بدتر از این اتفاقات آنکه این اوقات
 متصل بدردم قهر میکرد و نا اندک از ملکه دلشک می شد در کالسه خود می شکست و بر لیون و میرفت
 نا او میرفت ملکه بچاره از ناچاری مراد در کالسه مخصوص خود فشانده باستمال بدردم و عقب او
 میفرستاد با این اوقات برای خود من کاری پیش آمد و قفسیل این احوال آنکه روزی مادام شوازی
 از خواص ملکه نزد من آمد و گفت معظه میفرماید چند روز دیگر لونی چهاردهم بحد بلوغ میرسد با آنکه
 سن بود و بر این سن پس من است اگر میل داری من او را از افعی مزاجت با تو می نمایم و تو را با کمال افتلا
 ملکه فراموش میکنم من قدری فکر کرده در جواب گفتم چه بهتر از این منهای آرزوی من همین بوده و هست
 عم مرحوم لونی سیزدهم نیز و فیکه این پادشاه متولد شد در حال امر ناخره او کرد اما کان تمیکم ملکه
 محبت و مهر باری را در باره من مبذول نماید حالا چون کار مفتخر مضوش حوالی پنهان است برای
 اصلاح نبود میدید و یار و معین برای خود درست میکند همسنگه معاسد رفع شد و او در کار خویش
 مسلط گشت دیگر چیزی بکس بروی خود نمیاورد یا فراموش میکند این حرفها و وعده ها است مادام شوازی

گفت خبر چنین نیست من از ملکه و این باب کمال اطمینان را دارم حالا بمن بفرمایید اگر من اینکار را
 بم بدیدم حق الرحمن من چیست گفتم من بوالی و بکنت را که از املاک معتبره من است بگویم بدیدم کنت
 این فرمایش را هر قوم فرما بدیدم حاضر باین مضمون نوشته و سندا من گرفت و رفت
 پانزده روز بعد از بلوغ عری پادشاه مانده جشن عظیم میگیرند و تمام رجال دولت و منتسبین خانواده
 سلطنت نا نا ذکور و در هر نقطه از نقاط دنیا که باشند باید برای بکنت و تبریات دزدای تخت حاضر
 شوند بر تن کنند چند روز پیش از باریس حرکت کرده به شان تلی رفت و برخلاف رسم روز جشن و
 تشریفات هم بیادش نماند جشن گرفته شد و رسوم عیش و شادی عمل آمد و بعد از آن پادشاه زمان
 امور سلطنت را خود بدست گرفت و مجلس شورای خصوصی ترتیب داد که مهمان ملک و دولت را بمشاور
 و صواب بدین مجلس بپردازد و ملکه از آنوقت رتبه و مقام ثانوی پیدا کرد و دویم شخص شد
 چون پادشاه شخصاً با سلطنت پرداخته و دویم و یوویل وزیر مالیه را که از دوستان بدردم بود
 عزل نمود بدردم چون این بشنید سراپه بحضور پادشاه دوید و استعفا را او را استدعا کرد
 اعلمحضرت در کمال بی اعتنائی هیچ بر خود نیاورد بدردم مابوس شده از غارت سلطنت کله خورده
 بخانه آمد و چند روز بحالت قهر گذرانده بیرون رفت من هر وقت بدردم قهر میکرد خوشحال میشد
 که اقلاً اثبات وجود و قدرت و غیره می نمایند
 پادشاه بعد از ده روز مباشرت و استقلال سلطنت بطرف بوزر حضرت فرمود و مقصود
 از این مسافرت دفع و رفع فت و فساد برین کسده و انباع او بود هر قدر را اعلمحضرت با فطار
 جنوبی فراموش نزیبک میشدند و خواهاها برین کسده از جلوبد میفرستد من در این سفر
 همراه بنودم اما از اتفاقات هر روز خبر داشتم سردار شون پادشاه در این رکضت کنت هار کورتا
 و بهتر بر عیال کفرانیه در این حرکت با پادشاه همراه اند و هر جا بالشکر باین برین کسده نصاف
 می نمایند آنها را شکست میدهند و باید داشت که کنت هار کورتا ز شاد و قابلیت سوعیگر
 از برین کسده کمتر نبوده
 پادشاه انگلیس این روزها از جزیره ژنوی بحال فرانسه آمد و مادر او از باریس بدین شهر خود
 شتافت بعد از چند بی آن پادشاه بطرف اکس رفت و جنگهای بسیار سخت با کربول و وکلای
 پارلنت انگلیس کرد لکن شکست ناخوش از اهالی انگلیس خورده فرار نمود و چون این خبر بیادش رسید
 مردم دست و پاهای بدین ملکه انگلیس آمده معظه دلاری اندان بچاره مادر پیشتر حشمت این
 بود که شورش بر مثل شوهرش گرفتار و مقهور اجزای پارلنت شود و این خوف و خشیت از ورا بل
 شد تا خبر رسید که پادشاه فراری انگلیس بر روان آمده و عنقریب وارد باریس میشود بعد از
 روز انتظار شاول دویم پادشاه انگلیس وارد باریس شد من با وجود تلی که در گردن داشتم ناچار
 بخانه ملکه انگلیس رفتم از پادشاه نازه آن مملکت دیدن کردم عجب این است که چندی قبل این جوان
 هیچ غیوالت فراموش حرف نزد و حالا در کمال فصاحت و خوبی باین زبان تکلم می نماید بچاره
 پادشاه برای من شکست خود را نقل میکرد و میگفت بعد از هفت چطور با میلر و یلویت و چهل نفر

سوار از میان صفوف لشکر دشمن فرار کرده و چگونه معاندین او را تعاقب نموده و ملازمانش را کشته
 نا آنجا که مجبور شده نه با لای رخ برود و چند روز در آنجا پنهان بماند از فرار بفرار خود پادشاه
 انگلیس بعد از آنکه دشمنان او را پیدا کردند وی مابوس میشوند و میروند و از درخت پائین میآید و
 بخانه دهقانی پناه میبرد و زلفهای خود را میبرد که کسی او را نشناخت بعد یکی از نجای انگلیس که بنیت
 بدرش حالت و لخواهی داشته مان او را پیدا کرده بخانه دهقان میآید و شارل ویم را بهر
 و طعن خود که در آنجائی بوده برده در آنجا محبوس میدارد عاقبت بگریز ناخواسته آن شخص در شیشه
 سوار شده بلند میبرد و شب را ناصبح در شهر لندن بسر میبرد و در صورتیکه اگر لندن را خبر داد
 میشدند البته او را گرفته از تن میگردند خلاصه زندگن بالباس مبدل در کشی کوچکی میشوند
 و بریندرد پ فرشته میآید

عزیز است که در این ملاقات با پادشاه انگلیس من برخلاف سابق از خوشی آمد و نصف ده
 را خورده بود که اگر جدا خواستگار من شود ممکن کم اعلی حضرت علیها منزل من آمده و من بخیر
 جوان آشنای خود را میطلبیدم و با هم میرقصیدیم و هیچ طالب نبودم از اردوی پادشاه خبری نداشت
 با شجره اگر میشدیم پادشاه شکست خورده بجهت من میآمد و اگر میکشیدند شاهزاده های پادشاه
 من هم کشته میشدیم بگریز میگردیدم لهذا روز و شب سر خود را بر قصر قرار میدادم و میگردم و
 از شکستها آنکه روز و روز میبرد من پادشاه انگلیس را پادشاه میشد و در این وقت که او میتوانست
 بمطاف من ترحم و توسط و ساطع از دل خود را بمن بگوید غلبه را در خوشی من میل نمیداد

این اوقات یکی از دوستان سوژن با او ملاقات کرده کاغذی بخط کار دینال مازان بوی نموده کار
 سوژن نوشته بود اگر تو کاری کنی که ماد موازل (یعنی من) بطور صدق و صفا با من حرکت کند
 و در دوستی با من صادق باشد و مسیو پدرش را با من بدرستی آشنی دهده علاوه بر هر نوع
 خدمت مالی و شایانی من بدو نشت و شبها سباب مزاجت او را با لوی چهاردهم فراموشی
 سوژن این تفصیل را بمن گفت و ابتدا با و رفیقدم تا عین کاغذ کار دینال را بمن نشان داد آنوقت
 من رفیقدم لکن بکری و پرس بلاطین را که با کار دینال دوست شده درین راه که بکلیا میفهم دیدم
 او آن تفصیل را بمن گفت و یقین کردم که حرف سوژن راست بوده است اما
 پرس بلاطین را آخر کلام بمن گفت و یقین کردم که اگر میخواهی این مقام عالی رسی و ملکه فراموشی
 کمتر با این پادشاه و لشکر و کشور و شهر با ری شوکت و مکت (یعنی پادشاه انگلیس) آمیزش نمای او را
 بخود راه ده چه اینچنان که لوی چهاردهم باشد با این صغر سن خلی عیور و حوصو است

دانی من شایسته دقت کرد و اردوی پادشاه بود غالباً بمن کاغذ میبوشنا تا من در کارش جواب داد
 خلی منظره میکردم چه سفر بیک پیش پادشاه بودم دیدم کاغذها بیکه از پادشاه برای اهل اردوی آبکد
 تمام را باز میکنند و میخواهند غلبه هم بمن رسانند چون این فقره را بخاطر داشتم جرات نمیکردم از
 دانی خود بچیزهای پند و تحقیقات لازم در باب عروسی من با لوی چهاردهم بعل آید و درست
 از حقیقت مطلع شوم آن یکمست هر روز عهده میبردم ملکه انگلیس اصرار میکرد که بهیچ وجه پادشاه

انگلیس من دودم از یکطرف این حرفها که از بابت لوی چهاردهم میشنوم مرا سرگردان و دودل دارد و نمیدانم
 چه باید بکنم شک نیست که ملکه فراموش شدن و زوجه لوی چهاردهم بودن بجهت عیدیه و هبتر و شرافت
 بیشتر از ملکه انگلیس کشتن است اگر بشود و صورت بکشد اما از یکجا میتوانم مطمئن شوم که میشود خلاصه تمام
 ملکه انگلیس برای داشت و برای اینکه از هر راه باشد مرا رضا کند و گفت بسر من اصلاً در مال و ملک شخص
 تو دخل و تصرف نمیکند بلکه از دست هزار تومان که هر سال هواخواهان این خانواده برای او از انگلیس
 میفرستند نصف که صد هزار تومان باشد تو میدهم من این همه را میباشیدم و جوابهای مهم میدادم
 آخر الامر بکری و زعمه معظمه ام بمنزل من آمده گفت از اردو بمن نوشته اند که صحبت عروسی تو با لوی چهاردهم
 در میان است من بگویم که این یکی از تدابیر وحشی است که آن را پدرش مادر پادشاه فراموش و کار دینال
 ما را در با هم کرده اند و این حرف را شهرت داده نقلی نیست تو همینقدر بمن قول بده که اگر از مزاجت با
 لوی چهاردهم مابوس شدی عروسی من بشوی کافی است من باین حرف عهده ام بن جواب درستی دادم ناچار
 معظمه باید رزم ملاقات کرده همین مطلب را با و اظهار داشت او گفت عنوان اختیار این بخرید است من نیست
 او لاخا لا بزرگ شده و بخوار نفس خود میباشد تا با صاحب اختیار واقعی بر عرش پادشاه فراموش است
 من از این جواب بدرم خلی خوشحال شدم زیرا که ملکه مملکت معلوم بودن اولی است تا مالک ملک شود
 شدن از یکجا معلوم میشود که شارل ویم پادشاه انگلیس شود و حال آنکه لوی چهاردهم خال و فعلاً پادشاه
 فراموش است بر این نقد و آن شبهه است

این اوقات کوادرا طور میل کرد با من مرا و ده نمایا دید و پدرم از این فقره خوشحال بود روزی در خانه توانا
 با و رفیقدم صحبت زیاد با هم داشتم هم درین روزها خواهرزاده پرسن کنده را برای و دو دیو که برادر
 پادشاه انگلیس نامزد کرده اند این شاهزاده انگلیس که برادرش پادشاه شود در سال پنجاه هزار تومان
 دارد و معلوم نیست خواهرزاده کنده با این مبلغ کم چگونه زندگی میکند و اگر برادرش پادشاه نشد
 هیچ نخواهد داشت و در امان خلا خواهد بود

و فایده که در سال هزار و شصت و پنجاه و دو میلادی (مطابق سنه هزار و شصت و سه هجری) واقع شده

قبل از شروع بنکارش سوانح و اتفاقات این سال خویش تفصیل جشن بلوغ پادشاه و هجت شورش
 پرسن کنده را بر سبیل اجمال بنویسم بعد بروم بر سر آن مطالب لهذا میگویم
 در روز هشتم ماه سپتامبر سال گذشته که سنه هزار و شصت و پنجاه و یک میلادی بود لوی چهاردهم
 مجلس پارلیمنت رفت که بلوغ عری خود را اظهار دارد مادر پادشاه اسباب و لوازم و قشربان اینکند
 خلی با جلال و جروت فراهم آورد و هر قدر ممکن شده در پنت و شوکت لباس پادشاه و کاسکه ها و
 ملازمان مخصوص و زن و بزرگان اسبابها سعی نمود و از عمارت سلطنتی تا پارلیمنت در چند جا شراب و شیرینی
 انواع لحوم عذیب و غیره چندند که عموم مردم بلا مانع از آنها میخوردند و میآشامیدند کاسکه پادشاه
 که راه افتاد پشت سر آن تمام شاهزاده ها از پدر و زن تا برادر خود لوی چهاردهم دو دانه و پرسن کونی
 و سایرین و مارشالها و سرانها و صاحبان لشکری و کشوری هر حرکت کردند که بیکدیگر بود همان

بود اعلم حضرت نزدیک ظهر زاد مجلس پادشاه شده روی تختی که از پیش برای ایشان حاضر کرده جلوس کردند و با جزای پادشاه خطاب نموده گفتند

آقایان موافق قانون مقدسی که چند صد سال است در مملکت فرانسه برقرار و مطاع و مشع بوده و هست من بقی رسیده ام که اطفال سلطنت رسیده این مملکت در آن سن خود شخصه میخوانند زمام امور ملک و دولت را بدست گیرند عرض من از حضور در این مجلس آنست که مطلب مذکور را رسماً بشما اظهاری کنم و بگویم از امر و بعد من خود بنقشه میام سلطنت رسیده کی میام و امید دارم پروردگار عالم جل جلاله مرا یاری کند تا اهالی مملکت از من جز عدل و انصاف و برزگوار و برزگوار و امری چیزی نبرینند

بعد از این خطاب به ملکه از جای خود برخاسته و بیادشاه کرده گفت اعلم حضرت نادوستین طفولیت شما من بر حسب وصیت پدر فاجادان پادشاه مرحوم بنیابت شما کار سلطنت را برداشتم حالا که بخواست خدای تعالی شما خود بسن رشد رسیده و هر کار سخت را از عهده بر میآید آن امانت مقدسه بصاحب امانت مسترد میسازم و حق را بجای دارمیدم پادشاه نیز خواسته صورت مادر را ببیند و فرمودند از شما کمال رضا منتهی دارم بعد از من در این مملکت اول شخص شما خواهد بود انتمی

همینکه این سوال جواب یافت آنها رسیده و پادشاه را در ها و اعیان و سرکرده کان و وجوه خدمت و اجرای پادشاه دسترسد از جای خود حرکت کرده از جلوس تخت پادشاه گذشته و بنبار کاد گفتند بعد جارجی باشی برخاسته حکم کرد مردم ساکت شوند چون سکوت کردند یکی از منشیهای خاصه پادشاه دو فرغان که صبح همان روز به همراه مضای پادشاه رسیده بود قرائت نمود یکی از فرامین حد و سیاست استخاضی معین میکرد که منکر ذات حدیث شوند و بحضرت عیسی علیه السلام ناسزا گویند فرمان دیگر که منع دریل بود و غدغن آکیده میفود که دو نفر دشمن نباید در خصوص و کشته کشی کار را بجای بیاورند که جنگ تر بن کنند و برای اعدام یکدیگر شمشیر باطله بکار برند بعد از خواندن دو فرمان اعلم حضرت از روی تخت برخاست و شرحی از بیگانهایی که بی تقصیری برین کشنده بر زبان آورد و فرمود زاید الوصف مناسسم که در وان کودکی من آن شاهزاده در لهر مجرم را متهم و رو کرد آن از خدمت دولت نمودند پس از آن لویی چهاردهم در باره کاردینال مازارین حرفهای درشت زد و تمام تقصیرات آن سنن را بگردن این وزیر انداخت و صریح فرمود ازین بعد کاردینال مشارالیه و دوستان و هوایان و اقوام و منسوبان حتی ملازمان و از ورود بجای فرانسه منع اند و اگر یکی از این اشخاص قدم در راهی این مملکت گذارند در باره آنها همان حکم صادر خواهد شد که در حق دشمنان شخص پادشاه و برهم زنندگان آسایش عامه ناس صادر میشود

این مجلس با آنها رسیده و لویی چهاردهم بر حسب ظاهر مستغلاب را بر یک پادشاهی جلوس کرد و دوران بنیابت سلطنت مادرش گذشت اما پوشیده نباشد که تمام قشر بیانات و ترتیبات آن روز از مادر پادشاه بود و بیانات مذکوره را ملکه با اعلم حضرت لفا میفود راست است که لویی چهاردهم را بالغ و مکلف شده و قد و بالا و جبهه اش زیاده از یک طفل سپیده ساله نظرم آید اما فی الحقیقه هنوز طفل است و مطیع مادر و ملکه

بی اندازه دوست میدارد از خنده او خوشحال و از کبر پادشاه میترسید و کودکی ناچار است و فوق الطبیعه مغرور و متکبر با آمده طایفه بورژوازی عموماً با نخوت و غرور اند لکن لویی چهاردهم خصوصاً از ای این دو صفت نا پسند است و سبب آن گفت بموجب وضع تربیت مجتهد تکر و فرغت میباشند با حاله که اسم پادشاهی با ملک جوان است و سبب آنکه سلطان و مالک امر و فرمان است هر چه مادر پسر یاد میدهند او طوطی وار میگوید و میکند

کاردینال مازارین پناه بوالی کلن برده و در خاک المان است اما هیچ روزی شب نمیشود مگر اینکه بفر از جانب مشارالیه نزد ملکه بیاید و کاغذ بنیاد و در سل و سیل در کار است و رابطه بجای خود برقرار مادام شور و زنگ و قی از خواص بلکه بود و حالا هم از حال و خیال او چندان بخبر نیست و عداوت کامل او با کاردینال مازارین قدیمی است با کاردینال طور بواسطه دشمنی که مشوقه او بود کمال خصوصیت با می نمود و ضمناً از پیش پای او گذاشته گفت میدانی چرا ملکه مادر پادشاه اینهمچنان بداری از کار میماند این ایستادگی و حمایت بواسطه امری طبیعی است که زنان مغرور بانند توانا باطلایا حسد و حسد و شایسته و خلقاً و خلقاً شایسته تری که طبیعت ملکه را بمطوبع آن انباز داری و تخم محبت خود را در دل و کاری اگر گوش بچرخ دهمی دستور العمل مراد درست پیر و می کنی برودی بجای کاردینال مازارین را میکشی گوارد طور قسم خورد که هر چه مادام شور و زنگ بگوید او بشنود و طاعت النقل با نقل پیری نماید آن زن و مرد با هم فرار دادند که گوارد طور بیشتر از بیشتر ملکه را با ستیبار و استعلام و فایح و سواخ سانحه در شهر شریعت نماید و بعد ها به نه رساندن اخبار بلدی و روزی دو سه مرتبه مشارالیه در خلوت بدون وجود و حضور ثالث با ملکه ملاقات کند و در آشنای گفتگو چشمهای خود را بدستهای ملکه بد و زده و گاه آه بکشد و بملکه چنین بخرج دهد که عاشق ستمهای اوست چه از اعضای ملکه دستهای امتیاز و برتری بر عضوها دیگر دارد و بنیک مقبول و مطبوع است درین ضمن وقتی هم سر با سمان بلند نماید یعنی از خدا بخواهد که بوصول صاحب این دستها برسد از کاردینال مازارین هم نمیتواند بگوید یعنی چون من عاشق ملکه میباشم و او در قفس من زانق شده در عداوت و بدگوئی از وی اختیار دارم

گوارد طور شرح مزبور و طرز دستور شروع با اظهار عشق خود بملکه نمود و معظه که طبعاً مایل از همه کس با اظهار عشق کند از موضع و رفتار مشارالیه زیاده شعوف کردید و در آشنای صحبت تفصیل را بمادام شور و زنگ گفت از محاله مثل اینکه اصلاً ازین مقصد مرخصند از اظهار تبحر کرد گفت در صورتیکه معاشقه شما با کاردینال مازارین صحبت داشته باشد گوارد طور از هر جهت اولویت دارد خصوصاً حاله که مملکت دچار انقلاب بزرگی است و برین کشنده رایت طغیان آنرا و باغی شده اگر شما ازین شخص که اعدا و برین کشنده است دلربایی کنید ضرر ندارد بلکه صلاح و صرفه دین و دولت در آنست محبت آنکه ملکه هیچ ملتفت این نکاید و جیل نشده حرفهای مادام شور و زنگ باور کرده نمیکند معاشقه گوارد طور را نموده او را محرم در خود نمود و نزد یک بود کار اینهمه بالا که محبت مازارین رفته و رفته از دل ملکه پیر و زده و مرگوار از طور جای گیران کرد

که جاسوسان نازار در درو و حوالی معظه ماجر از انکار دینال با شرح و بطل نوشتند مشارالیه کاغذی
مشارالیه نوشت و ظاهر آنجه که بی اندازه از نمود و پلایک و برادر قبول عشق گوادر را طور نااندا
مخصوص پسندید و شمره ما خمنه بلکه معلوم کرد که این مرد از دار و سر پوش نیست در دوسنی هم
ثبات قدیمی ندارد بلکه از خواندن آن کاغذ که ظاهر آنجه که باطن تو بیخ بود چل شده باز روی
دل را بیارید برینه نمود با گوادر را طور اظهار مهر و محبت میکرد و در بعضی مطالب از مشورت با او
میزد اما قلوب خود را فایم نگاه میداشت و در شب شریف زبانهای گوادر را طور را میخورد
اینک بر دازیم بد استان بر نشنیده این شاهزاده ابد اعنای تهر بر و بیار محبت امیر پادشاه
که در مجلس پارلیست در باب و نموده بود نکرده و هیچ اعنای بلکه مادر پادشاه نداشت و چون
نیز است از اعوان و محراب او نمیکشید تا شخاص دیگر از منوبان او هم در مشعل نمودن وی کلاه
میکردند اگر این تفتنها و تحریکها نبود یقین است که بر نشنیده در مخالفت با پادشاه مصر نمیشد
و در این راه شمشیر نمیکشید مخصوصا حرف زنها بیشتر مهیج و میبشد از وقتیکه آن اطرافش در فرشته
نابا سلطنت شده بعضی از زنان در کسب عظمت و شهرت هوا و هوسشان از مردان میکرد و برای
حصول این مقصود خیلی دست و پا میکردند مختصرا بقدر بر نشنیده خواندند که او را در باغبانی و
طغیان یکدل و یکجست کرد چون کار با اینجا انجامید شاهزاده شمشیر خود را از بنام ببر و کشید و
مجرکین و بهیچین خود گفت من این شمشیر را کشیدم اما با کراه کشیدم حالا که این تیغ برهنه شد
یا کشته میشوم یا آخرا همه را غلات میکنم این صدق است که من با پادشاه و وطن خود میقام و
کار در سنی نیست ولی کرد نگردد

بر نشنیده چون در مخالفت تصحیم عزم داد بعضی از اقوام خود را در شهرهای نزدیک پایتخت گذاشت
و خود به سمت پردی و سایر ایالات جنوبی رفت که مردم آن حدود را با خویش متحد سازد و بر ضد دولت
برانگیزند و امیدوار بود که دولت اسپانیا او را بقدر و عساکر یک سبب نماید
ملکه از طغیان و باغبانی بر نشنیده بی اندازه متعجب بود و خیلی میل داشت جنگ داخله زود
شروع شود و بر نشنیده و خانواده اش درست مقصر و مضحک کرد چنانکه شبی در بین صحبت با
گوادر را طور گفت حیات من باز نداد کانی بر نشنیده با هم نمیشد و یا باید من در این دنیا نباشم یا او
معدم صرف شود با این جمله کاغذی از کار دینال نازارن بلکه رسید و مشارالیه شرحی در باب
سازش معظه با شاهزاده نوشته و سفارش نموده و لزوم اینکار را مدلل ساخته بود بلکه چون دید
حرفهای نازار از حساب نیست خواهی خواهی بخاطر خود کاغذی بر نشنیده نوشت و اظهار داشت که آنچه
شاهزاده در بی لطفی پادشاه و بهیچین من نسبت بخوش می اندیشد هر سو وطن است و حقیقتی ندارد
مع ذلک اگر آمدن پاریس و شرفیابی حضور اعلیحضرت او را وحشتی است در هر یک از فلاح حوزه
حکمرانی خود که میخواهد بماند تا رفع وحشت و بشود و بداند که در حکومت و سرداری خود برقرار است
و کسی او را معزول نکرده البته مطمئن باشد فتنه را بخواباند و عیث اسباب جنگ داخله را فراموش
نیارد که ناحق خونهای بیگانه و خانه ها خراب کرد

گوادر را طور از این امور حیرت داشت و با خود میگفت این چه وضعی است که کار دینال بلکه کرده و این چه
کاغذی است که ملکه بر نشنیده نوشته و این چه حقی است که گریبان گریز نشنیده و اطاعت نمیشد
عامة ناس هم از هر طبقه متحیر بودند و حجت یاغبانی بر نشنیده را نمیدانستند و منظور و مقصود
او را از این طغیان نمی فهمیدند و از آنجا که رعایای جزء در جنگهای داخله سالهای پیش در بار فتنه و بی
حالتی شده هیچ میل نداشتند دوباره آن داستان را از سر بگیرند

بر نشنیده در هر یک از شهرهای سپرده با و یا بلاد ناز و تصرف نموده بهانه تخراب غور و العاده لک
مالیایی را که باید بخزانة دولت برسد ضبط کرده چندین هزار نفر در مسلح و برایت خود حاضر داشت
و جمعی از نجای مملکت که هر یک حاکم مستقل شهری بودند و با شاهزاده خصوصیت داشتند و از
کار دینال نا فریب نیست بر نشنیده اخبار نمیدادند پادشاه بعضی ملکه چون چنین دید چهار هزار نفر فرستاد
و متحیر کرده بقصد دفع و تدمیر بر نشنیده از پاریس و پناه نهاده شهر پرور رسیدند و از آنجا بسید
پواتیه آمدند و مرا می و دستخواه شاه برکت چون از این سو قسک را خبر شد نازا طراف پاریس
قشون ابوابی خود متوجه اردوی پادشاه کردند و کنت ها و کوراز و لخواهان و نجای مملکت
اعظم کونی چهاردهم کردید و با یکدسته لشکر بطرف یالت گویین بجنگ بر نشنیده رفت بر نشنیده
الیه درین وقت در شهر بر و بود و چون فرزند از سفای جنگی اسپانیا هم از طرف دریا بیکت آمدند
اهالی بر و در پارلیست این شهر را قشون اسپانیا با مداد کنده وارد مملکت فرانس فرستاده بودند بهیچ
و حمایت از و می نمودند بعد از ورود عساکر خارجی و فرانسه از و تهری حسیه بلکه بلع و توبیخ او
بر انداختند کنت ها و کور چند بار بر نشنیده رو برو شده بر او غالب آمد و فوجات نمایان کرد
بر نشنیده از سوء فطرت علاوه بر اینکه با دولت اسپانیا ساخته می باشد که با کور و نول و بر نشنیده
طلبان انگلیس هم بسیار از آن مردم مجید داشت اعتباری بکار کرده نیست اعنای بی محقرهای او و متوجه
قشون اسپانیا تصرفات فرانسه را در سمت فلاندر صاحب کرد و در هشتم ماه اکتبر در شهر پرور
پادشاه فرامانی خطاب تمام ملت فرانسه صادر نموده و چند هزار نسخه از آن طبع کرد و ناموزین و
بقام بلاد و قرا و مزارع مملکت فرانسه دادند و خلاصه مضمون فرمان آنکه بر نشنیده در بلاد و
کونی و خواهرش زوجه لنگوبل و میوز و رشفو کل نسبت بدولت یاغبی و شخص سلطنت خابن اندوز
دولخواهان پادشاه قتل آنها را واجب و خوششان هدر است صورت این فرمان چون بیار نشنید
پدر سبک سر من فوراً بمجلس پارلیست رفته گفت شاهزادگان خانواده سلطنت را با بن زودی و
آسانی رسوا کردند و خوششان را مباح داشت جایز نیست شما تمکین این فرمان نمائید و اعنای
مضمون آن نکنید و کلای مجلس متفقاً در جواب پدریم گفتند اگر بر نشنیده بهمان فتنه ها و کارهای
اکفای کرده بود ما حریفی نداشتم اما چون قشون اجنبی را بیک خود طلبید و عساکر اسپانیا را بجنگ
فرانسه درود داده ما ناچار او را و انبا عشر را خابن دولت میدانیم

و در کار دینال نازارن بجای فرانسه شهرت کرد و شایع و دود دل بوقت حاکم بیکاری در میجیم
ماه و سامبر کاغذی بخاطر کار دینال بوکلای پارلیست نشان داد مشارالیه در آن کاغذ نوشته بود

وضع مغشوش فرشته را شنیده و میدانم چه حالت دارد چون من خود را هیبت دو لخواه پادشاه
ذبحگاه آن مملکت دیده و دانستم که من توانستم زنده بر این خود داری کم و آن کشور را در این سخت
و خوار و پادشاه آنرا در زحمت و مزارعت بینم لهذا بخرج خود ده هزار نفر قشون المانی جمع آوری
کرده اینک بجای پادشاه وارد خاک فرشته خواهم شد

اجزای پارلیت که با کار دینال سخت دشمن بودند بعد از دیدن آن کاغذ بنای فال و مقال را گذشتند
و در هم میامی بودند که پدر محرم من شخصه بنا برین رفت و رود کار دینال را بشهر سیدان و سمن
اعلام نمود و از وکلای پارلیت عفا حکمی گرفت که هر کس مازان را زنده یا کشته بیاورد
وکلای پارلیت با نرزه هزار تومان با و انعام میدهند

این خبرها بکار دینال رسید و ابتدا اعتنا نکرد به آنها ن پادشاه رفت چه میدانست
حرفهای پدر من بایر و مایه ندارد و آن بزرگوار را بل ریاست هیچ فرقه نیست بجز وعده دلش
میشود و باندک تغیری از میدان در میبرد و بدو سستی باقی دارد و شنبه با بر جانی نزع عقیل نزع
نرفالانی نه بهمانی خلاصه پدرم بجله شخصی را بار و فرستاد و چند فوج ابو الجی خود را که آنجا
بودند بیاورد پس طلبید و بهمانه او را حاضر احوال اینک مردم بپار پس از ورود کار دینال شوش اند
و ممکن است فتنه بر پا شود من برای حفظ خود و دفع شر مجبورم که عساکر دولتی سپرده بخود را
بنای سخت بطلم

راست بگویم این حرفها و کارهای پدرم هر لاف و کزاف و مغالطه بود و الا بعد از بلوغ پادشاه آن
بزرگوار منصب سپهسالاری عساکر فرشته را ندانست و از شوقا تیکه در دولت برای او باقی
مانده همین است که عم اعلی حضرت باقی غلط کاری میباشند چنانکه فوجی را سر راه کار دینال
فرستاد که جلوا و را بگیرند و نکند از دوی پادشاه رود بعبارة اخری با او جنگ کنند و بزرگ
او را بگردانند کار دینال برای آن فوج فایده هم نخواهد عساکر او که مرکب از ده هزار سوبی
و المانی بودند و سر بل بون بان محض قشون بر خورده آنها را شکسته و برانگشته ساختند و
کار دینال با کمال حشمت و جلال متوجه اردوی پادشاهی گردید و اعلی حضرت شخصا تا کفر نبح
او را استقبال کردند و با منتهای احترام بار و آوردند

پدر من که در پاریس بود این اوقات در عداوت با کار دینال اصراری داشت و متصل در خلا و
ملا محضاً در مجلس پارلیت از وید میبخت هم درین ایام بعضی از هوا خواهان پاریس کینه از قبل
نمور و غیره وارد پاریس شده و پدرم محض قشون آنها را در سه مجلس بال در عمارت لوکسانورک
فرایم آورد در نوشتجات کار دینال مازان که بعد از خون و بدست افتاد کاغذها دیده شد
که کجا سوسه های او با و نوشته بودند از جمله اظهار داشتند که در دو سه شب مهمانی لوکسانورک
مهمانان در شرب و تاج پیمانی او را که در خوردند تا توانستند و مست شدند و هرگز که
هرزه کاری نبود که نمودند از منم در این باب و این سببی بود بلکه چنین و عوده که اسباب اتفاقاً
این مجالس را من فرایم آورده ام اما منظور نبود و فترات مزبوره چندان صحتی نداشت بلی

مسیح نور طبعاً مرده شوی بود و این مهمانها برای خاطر او میبند و هم بهر خوش مزگی و کرم کردن
مجلس قدری بیشتر شراب بخورد و سر بر مجلسیان میکشید و بکره عاشق و معازله با من در الحله
تند میرفت و در همه این مطالب باید گفت عذر مشارالیه را طبع شوخ و خواسته است

نیز در این روزها ما مورخ از پیش پاریس کینه آمد و بعضی نوشتهجات او را در جمله نامه بود خطاب
بمن در آن نوشته (ماد موازل از جاهای مختلف من می نویسند که شما این اوقات برخلاف شما
در محبت من قدم را سببی دارید و همیشه ملا محضه جانب امپراتور حاکم مل نوشته ما مورد است که
از طرف من دست شما را بوسید و امستان را بشما معروض دارد) حقیقت مطلب از فراری است که
پاریس کینه نوشته در آنوقت من با او اخلاصاً اخلاصاً دوست بودم و برخلاف پدر هر کار و حال اصلاح
و صرفه او را منظور داشتم چنانکه هر وقت خبر فتح قشون پادشاه میرسیدد لنتک میبستم و چون
میکشند عساکر شاهزادگان با غی فتنی کرده میلنی خوشحالی من دست میداد

مسیح نور با قشون ابو الجی خود که اکثر خارج یعنی اسپانیولی و سوبی بودند و شاهزادگان یا
آنها را برای جنگ با پادشاه اجبر نموده سه چهار روز در پاریس توقف کرده بکدر فتنه بجوایی
و نا شهرمانت که چندان از پاریس دور نیست را ندید پدرم از یکطرف و حشمت داشت که مباردا
پادشاه و عساکر دولتی بر شاهزادگان با غی غالب شوند و از جهت و سستی با شاهزادگان منصف
کرد از طرف دیگر بواسطه عداوتی که با کار دینال مازان داشت دلش نمیداد که آرام سرجا
خود بنشیند و متصل ماده فتنه را غلبه میکرد و با طناً محبت و محترک شاهزادگان با غی میشد و از
هر نوع حمایت مادی و معنوی که بانه آنها مضائقه نمیشد در این حصص و بیس گوادرا طور را
باب منصب کار دینال داد این دینه بلند را ابتدا پادشاه و ملکه از باب برای مشارالیه در خواست
کردند اما بعد پشیمان شده بعضی فرایم در روم نوشتند در بکار اخلاص کنند و نکند او این
منصب بگوادرا طور داده شود اما گوادرا طور زیر یک ملتفت شده بدوستان کار دینال خود که در
روم داشت ماجر از انکاشت و آنها نکند باشند باب اعشای محرم سفر فرایم نماید و گوادرا طور
با مقام عالی نایل گردید و از حالا مشارالیه موسوم بکار دینال رتبه خواهد بود این مرد محتال یعنی
کار دینال رتبه چون بپاریس کینه و سایر شاهزادگان با غی دشمنی داشت و با پدرم بظاهر خصومت
میکرد همچنین است پدرم آشکارا بتقویت و طرف گیری یاغبان پادشاه در اندازد و این
فی الحقیقه برای ما یک نوع سعادت و اقبالی بود که پدرم بکاره حق و راست سلطنت و شان و شوکت
دولت را فراموش ننماید و بکارهای ناشایسته اقدام نکند و الا بعد از غلبه و تسلط پادشاه
یا عفو بعضی شاهزادگان با غی پدرم بدنام و مشوب بخجالت بود و قدرت سلطنت او را مینالید
بلکه میخورد مع ذلک مسیح نور که پاریس نزدیک شاه با بارون کلیم شامپ سر از قشون اسپانیایی
نزد پدرم آمدند و بعضی سئوالها از او کردند و در این بین خبر رسید که قشون با غی پاریس
شخص پاریس کینه نزدیک آنجا آمده و این دو دسته لشکر بقصد گرفتن پاریس میبند و از اردوی
پادشاه هم خبر میدادند که کار دینال مازان بعد از جمعیت از المان در کمال استقلال شول

رفق و رفقا مور صدارت و قشون و ولای حاضر شده که بعد از ورود شاهزادگان یا غی بنبار پس از
عقب آنها بیایند و شهر را محاصره نمایند
اتفاقا من سر دار اسپانوی را در خانه دیدم و فهمیدم اصلا اسپانیایی نیست اهل لورن است
و حالا در خدمت پادشاه اسپانیا میباشد و مرد بسیار با عقل و رشیدی است من از سر او پرسیدم
وضع ما را چگونه بینی خاتمهای مرا نشانه خوشگل تراند یا زنهایی اسپانول سر دار گفت مملکتی که
نواب علیه یکی از خاتمهای آن باشند البته خواهند آید از سببی بر ناز اسپانیایی ندارند من دانستم
مقصود سر دار این است که مملکتی من گفته باشند ما خوش آمد چه ما عنوان را حالت و طبیعت این است
که هر وقت به بنیم یکی از مرد ها تعریف ما را میکنند شعوف پیشویم اگر چه یقین داشته باشیم در هیچ
و جز ما اهنه فصد ندارد باری سر دار در ضمن صحبت بمن فرماید و گفت آن مرد محال یعنی کار دینال
ما را از آن گفته و فساد نکرده و گذاشته بود شما حالا از وجه آرشید و ملک هلاکند بودید
بعد از آنکه شهر را فتح و قشون بر سر کشیده تصرف کرد اردوی پادشاه مطهر شهر بلوا و ایاالت را
حرکت نمود این شهر و ایاالت بدین من اختصاص داشت چه از شاهزادگان آنکه پادشاه اقریب است
ملقب به دروگه از ایلان میشود و پدر من بمناسبت مزبوره دارای این لقب بود و آن ایاالت را با و قبول
داده بودند و در قیام پادشاه به ایلان رود البته حسب اوستم پدر من باید برای تشریفات و حاضر
نمودن سپه سالاران و پادشاه با شادمانی و انوار و الاجرات و انکار را انداختند گذشته از یک
پدرم قشون و دولتی طوری مزاد و دهات و آبادیهای ایلان را چا پیده و خراب کرده بودند که جز
در شهرهای محصور این ایاالت در هیچ جا چیزی پیدا نمیشد
همیشه قشون پادشاه به ایلان نزدیک شده اهل آن ایاالت عریضه میداد و نوشته از و درخواست
کردند که تکلیف آنها را معین کند تا بدانند چگونه باید با اردوی پادشاهی رفتار نمایند پدرم
گفت که امون را که یکی از خواص او بود ما مور ایلان نمود و با و دستور العمل داد اهل آن ایاالت را
بر آن بداند که در واره شهر را بر روی قشون پادشاه ببینند و بگویند چون کار دینال ما را از با شما
مانده از راه نمیدهم علاوه بر شکرت و روزه ها سکر ها را هم تعریف نمایند و توپها را به دست آنها
بکشند و بالایی بار و رفته بیا نکت بلند کار دینال ما را از آن را لعن کنند خاک شهر ایلان با این دستور
العمل حکم پدرم رسید و فی الحقیقه عاقبت و مال کار را اندیشید و مصلحت خود را در مخالفت نهاد
لذا با و روی پادشاه سزا کرد اهل شهر ایلان نیز عریضه میداد و نوشته اظهار داشتند که سببا
نواب و الا را کت کر امون رسانید و ما از برای اطاعت حاضریم چه بیکر اسباب تا مثل شده این است
که سر کار معظم ما را با عینکری و عصیان مخبرین میفرمایند و خود حالت تیر و کمانه گری در اردو
و یا عینکری که محرمانه نمیشود اگر راست میگویند عفر حکم را به خویش حاضر شویم و اسکا را بنا میگذاریم
کذا وید آنوقت خواهی که ما تا کجا نیست شما جان نثاری و همراهی داریم و الا ما را به هلاکت انداخته
و خود بر راه سلامت رفتن از مرقوت دور است
اهالی شهر بارش و دکلای مجلس با دست اگر چه بواسطه مراجعت کار دینال ما را از پادشاه بلکه

دخوشی نداشتند اما از جهت اینکه شاهزادگان با غی قشون اجنبی را بیک خود خواسته و بجای بارش
آورده از آنها بیشتر بچیده و آمدن کار دینال صند را عظمی از حرکت شاهزادگان که نوعی خجالت
بدولت و ملت بود بهتر میدانستند و چون پرده از روی کار برداشته شد و خیا یا ظاهر گشته
نه طرف لونی چهاردم را میکردند جماعتی از شاهزادگان می نمودند در بیوقت و حال ما مور مخصوص
از جانب برش کشیده بارش آمده بیدرم اظهار کرد که حتما باید به ایلان روی و نگذاری عساکر پادشاه
این شهر را تصرف نمایند حال پدرم را که هر کس میداند و جبن و کم دلی آن بزرگوار و بی حسی ایلان
در امثال این موارد پوشیده نیست و هر وقت غایب رخ میدهد و عرصه بر ایلان ننگ میشود یا سبب
میشود یا فصد میکنند یا سوت میزنند بعد از رسیدن پیغام برش کشیده عساکر را از اجور و سخت
کردند و گرفتار در هشت شدند هر سه کار را نمودند یعنی هم مهمل خوردند هم فصد کردند هم عمل
الانصال سوت میزدند آخر الامر از نزدیک بکتر نما روض خود طلبیدند و گفتند فرزندان در این مواقع
فرزندان باید با پدران خویش همراهی کنند من بواسطه کسالت و انحراف مزاج عتیق اتم به ایلان
میرم تو با پدران جانب من ایستاد بر داری من با چار فریادی از و روز با چار و صد سوار از سواران برش
کنده غارم ایلان شدم مسپوشا و بی از عفتلای عصر و تربیت کرده کار دینال را بشو که پیش از کمر
آن شده حالا از اصدفای برش کشیده است و منتهای عداوت را با کار دینال ما را از و دارد و خود را
حاضر اصداره میداند ساعتی که من دفته بایدم و داع کم مشارالیه در حضر حضرت و الا حضور داشت
و روزا بمن کرده گفت این سفر تو را خیلی معروف خواهد نمود و حجت بود تو با این جلالت قدر و جاه و
حسب و شنب از خواهر برش کشیده مادام که کوی کمر با شنی بیستی آن زن جلور مردان حرکت میکنند
و برادر و شوهر خود یک مینماید تو هم در این روز سخنی باید همانطور بیدرت مکرر دهی به ایلان
رویی کاری بسیار می کند خواهی خواهی برای حرکت حاضر شده بودم و در سفر از شما محترمه آشنا
خود را برای همراهی حاضر کرده محتاج سفارش شاد و بی نبودم خلاصه مهربانی سفر شدیم و قبل از
آنکه از شهر بیرون رویم بکلیسای نثر دام رفتم و از داد و متعال پاری خواستم و در راه نهادیم در
یک منزلی شهر ایلان چا پاری دیدم که بیا در بر نزد پدرم میرفت کاغذهای او را باز کرده خواندم
اهالی شهر میداد و نوشته بودند پادشاه فرمایضا در کرده باین مضمون که او دوا مشب در مزب
کاری توقفت میکنند و فرخ ابدون اینکه وارد شهر ایلان شود متوجه بارش میگردد من از این خبر خوش
شدم زیرا که رفتن پادشاه با بن عجله بسیار سبب میشود که میان دودسته قشون با غی که یکدسته را
برش کشیده سر دار است و دسته دیگر مشهور و مجذالی اند و چون آن دودسته قشون از هم دور افتاده
ضعیف خواهند شد و عساکر دولت آنها را شکست خواهد داد بالجملة اهل شهر ایلان چون با وجود
فرمان پادشاه یقین نداشتند که لشکر پادشاهی بدون ورود بشهر ایلان از بر ساحت دور میشود
میشدند که مرا بشهر راه دهند لذا در واره ها را بروی من کشیدند من تمام دور شهر را طی کرده
نزدیک هر در واره که میرفتم و خود را معرجه می نمودم سر بازهای مستحفظ در واره ها را برای من پیش
میند و هر گونه احترامات نظای عمل می آوردند و در واره با آنها هم قسم ادب میکردند اما اجازه

میدادند که وارد شهر شوم در دم یک دروازه خواستم بروی کنم و هر طور که هست ورود نمایم
 سرانجام اتفاقهای خود را بسمت من دراز کردند و من همدید نمودم ازین دروازه که شد داخل شوم
 اما چون روی لجام بالا آمده بود کفتم هر طور هست من باید استیلا بشهر روم و اینجا بجایم و بالا
 آسوده خواهم بود پوشیده نیست که شهر ازلینان از یک سمت محکوم و در دروازه میباشند و یکی از
 دروازه های شهر بطرف رودخانه باز میشود خیال کردم از این دروازه باید وارد شد لهذا اینجا
 تطبیع کردم خود با همکاران در فایده های آنها اشتیاق و پشت دروازه رفتم از کشتی بختی رفتن و
 بدروازه نزدیک شدن خیلی راحت دارد من چاروکت و باراه می رفتم و بجهت ها که کار رودخانه
 روئیده دستگیر خود قرار میدادم اهالی شهر کان نمیکردند من توانم با فاق با من سمت بسیار
 هم آن کار را کردم هم این راحت را کشیدم و آخر الامر نزد یک بختی شهر شدم و دروازه را با
 تبر فایده ها شکستم و قدری از آنرا سوزاندم و هنوز هم آن دروازه معروف بدروازه سوخته است
 خلاصه بعد از گذشتن از دروازه بکراست بدرا الحکومه رفتم و کفتم طبل جنگ بزنند صاحبها
 قشون ساخوی شهر بخت کردند که بحکم که برای چه طبل جنگ میزنند و هر یک از آنها
 شتافتند چون مراد بدیدند روی دست و پا می افتادند و عذرخواهی کردند و کمال احترام در پیش
 مقبر عمارت دار الحکومه منزل دادند اما همه می رسیدند که پادشاه خبر ورود مرا بشهر بشود
 و بر سر لجام آید و بشهر رود از حسن اتفاق این خبر بسمع پادشاه رسید فرا صبح اردوان بهنگو
 شهر گذشت و ما از بالای بار و قماش کردیم و کالسه که پادشاه و ملکه و کار دینال را دیدیم که
 بدون توقف و عشا با اهالی شهر ازلینان حرکت کرده رفتند و همه مطمئن شدند که ورود مرا
 پادشاه شنیده و بعد شنیدیم دو منزل از شهر ازلینان گذشتن این خبر را با عجزت دادند و ازین
 طرف من تفصیل در روم را بشهر ازلینان و تبعیت و اطاعت اهالی را بیدرم نوشتم و چای باری محو
 بسیار فرستادم و خودم در شهر ازلینان ماندم که از بدرم حکمی دستور العملی برای من نیاید
 و تکلیف معلوم شود

میزدالتوضیح میکنم که من روز بیست و هفتم ماه مارس این سال که سنه هزار و شصت و پنجاه و دو میلادی
 میباشند وارد شهر ازلینان شدم دوسه روز بعد از ورود من بکروز صبح پنجشنبه نزدیک طلوع آفتاب
 خد متکاران من وارد اطاق شده مرا بیدار کردند و با وحشت تمام گفتند فاضل القضاة با اجرای
 دیوانخانه عدلیه که از عتبار روی پادشاه بسیار من میفرستد برون دروازه ایستاده میخواهند
 وارد شهر شوند دروازه بان بنا بحکم من که گفته بودم نا اجازه ندهم نگذارد احدی بشهر ورود نماید
 آنها را مانع شده با بنوا سطر در خارج و داخل دروازه هنگامه و هیاهو نیست من بجهت بسیار پوشیده
 و کلانتر و خاک شهر را احضار نمودم و با اتفاق آنها راه دم دروازه را پیش گرفتم از که چه ها که میکند شتم
 همه جاز بجز کشیده و سبیه بید کرده از شراب است حکما چیزی فریاد نموده بودند قبل از آنکه
 بجوای دروازه روم بکلیسای سکت کترین از معابد بزرگ این شهر که در سرازاه است رفتم و نماز
 خواندم بعد بطرف بلی که روی رودخانه ساخته شده و دروازه شهر آنطرف بل و سمت صحراست

توجه نمودم و با حاکم و کلانتر و معتمدی از خد متکاران زنانه و مردانه با زامی راه می رفتم مثل اینکه
 گردش میکنم و مشغول تفریح آن سمت بل طرف صحرا که دروازه اینجا است در جنبین آن دوبرج بسیار
 قطور بلند ساخته چند نفر تکیه برای محافظت دروازه و بل همیشه در آن برجهاست و در این
 ایام که کارها بلند و سخت درستی ندارد بر عده مستحقین افزوده اند و آنها که مراد بدیدند وکیل
 گردش میکنم با جماع از بالای دیو و برج سبک گفتند نمودند من عدا دوسه مرتبه از این سمت بل آن
 رفتم و برگشتم نا قاضی القضاة و اجرای دیوانخانه عدلیه و همکاران آنها بداند ما اگر مستقله
 این شهر و فاعه من و اخبار ورود و خروج مردم ببلده و حصن بدست من است و بدون میل و رضا
 من ممکن نیست اهالی شهر هم در آن طرف بل که سمت شهر است اجماعی کرده بودند و هر وقت من بزرگ
 آنها می رفتم با آواز بلند و فریاد می گفتند پادشاه و شاهزادگان سلامت باشند و ما زارن و
 اتباع او هلاک و ذلیل شوند چون قاضی القضاة و بیشتر اجرای دیوانخانه عدلیه از دوستان و
 هواخواهان ما زارن بودند دانشند با حضور من در این شهر و در آنها ممکن نیست آن روز و شب آفتاب
 بل در خارج شهر و خانه های بسیار کثیف دهقانان مانده روز دیگر علی الطلیعه راه خود را گرفته از
 عقب روی پادشاه بسمت پاریس رفتند و همان روز از فرار یک جاسوس به خبر دادند پادشاه از منزل
 کلری بقصره سولی رفت بود باری من بعد از مراجعت از سربل بجان کشیدن بزرگ این شهر رفتن بهار را با
 او خوردم این شخص از بخیالی معروف مرا فتنه میباشند حالا با سر کشی پوشیده و اول پشیمان شهر
 ازلینان است و در آبرو مندی و درستی و حرف نیست بیدرم محبت دارد و اخلاص میورزد باری
 در خانه کشش مشغول بهار بودیم و صحبت های خنده دار می داشتیم که سرتیپ قشون ساخوی شهر وارد
 شد و کاغذی نشان داد که قاضی القضاة با نوشته و سر پا میاید بود این سرتیپ از دوستان
 ما زارن است و از جانب پادشاه مامور بحکومت میباشد ما چون هنوز آشکارا با سلطنت خلاف
 و نزاعی نداریم او را از شهر بیرون نکرده ایم اما بواسطه خواست پس از افعال و اعمال و هم بجزر بنسبت و او
 از آنجا که مامور دولتی است البته باید تابع مکیل پادشاه و مطیع او امر کار دینال ما زارن باشد باری
 سرتیپ کاغذ قاضی القضاة را بمن نمود و در ضمن بنای فضولی و ضعیف را گذاشت که این شخص مجرم و از
 رجال بزرگ دولت است و طرف مکیل و اعتماد شخص پادشاه میباشد خوب کرد بد که دروازه را بروی
 او بستند و اذن نداد بدروازه شهر شود من با کمال عجز و جواب و کفتم فضولی موقوف و زارت و جفا
 مکن حد خود را بدان آنگاه برای تحقیق و کاغذ قاضی القضاة را از دستش گرفتم و آتش خواسته سوزاند
 سرتیپ مشاورانیه با نهایت خفت بیرون رفت

خبر دادند ما و برین دولتی چند را سب برای تو بچانه و قورخانه اشیاع نموده یکی از هات بزرگ
 شهر ازلینان آورده که بعد بطرف اردوی پادشاه بیرند من بجهت چند نفر سوار با اینجا فرستادم آن
 اسبها را گرفتند و بشهر آوردند خلاصه بعد از صرف بهار از خانه کشش بدرا الحکومه شهر رفتم تمام
 اجرای حکومت از قبل کلانتر و کدخداهای اوده باستان گزیده ها و جعی از اعیان شهر در آن لای بزرگ
 دار الحکومه حاضر بودند و صندلی بزرگی پیش از وقت برای من اینجا گذاشته من وارد شدم و رو صندلی

جلوس نمود و بختار هم از دادم بنشینند در بنوق با بد چند کلمه حرف سلامی بزم و خطابه مانند
چیزی بگویم اما هم خجالت میکشیدم هم سیر سیدم حرف و کجکی از دهنم بیرون آید و علت عده آن بود
که نا آنوقت در مجلس عمومی حرف زده و عادت باین قسم تشریفات نداستم لهذا فریب دهم دقیقه ساکت
ماندم و حاضرین هم با نظار و نطق و بیان من بخاموشی میکزاندند دیدم غرض از اینک چیزی بممل است
بهم بیایم و بگویم علاج و چاره ندارم فکر بدار کرده مطلب بخاطر آورده گفتم تواریخ لایق و بزرگواری
بواسطه اشعار و مناسبات و مصلحت ندیدند در بنوق از پارسی خارج شده باین شهر و ایالت که قول
و سپور غالی ایشان است آیند لکن لازم داشتند شخص امین معتمدی را با اینجاما موافق نمایند و فرستند
چون از من بخود نزدیکتری نداشتند مرا اختیار کردند و فرستادند و اینک چند روز است من وارد این
شهر شده ام راست است که من زخم اما از اصلا بزرگان و مردم این ناحیه آمده ام سیدانید که من فوّه هانزی
چهارم و هانزی چهارم که بود من برای شما سوگند باد میکنم که نازنده ام نخواهم گذاشت از اتباع شخصی
خایر خطای بعضی ما زان احدی از شهر شما شود و مصمم شده ام که در مدافعه با شما همراه باشم و بنا
آخر نفس بگویم اگر چه جان خود را در این راه گذارم پدر و الاکرم را از بابت خرابیها که قتل و کربلوی
و غل و مزاح اطراف شهر ازلان وارد آورده متا لم میباشند و شما هم میدانید که جهت و افقی این
خرابیها و سرمنشای این فتنه ها وجود کار دینا را زان است پادشاه حاکم عالم ما جوان بلکه طفل است و
مگر چاره و نافی میشود سنجیده و دور از هرگونه غرور و تعق و قصد و اراده است مستشاران خایر و
رجال غرض و در تحت ورا که منته و آن کود که ناجدار را بکارها و ادا و میباید که بشنید آن از دست
دادن دهم و سپهر است شما هم بد رستی میدانید که در مملکت فراشته و بعضی ترین ایشان در دفع
صدقات ملت و حفظ تحت و نایج سلطنت پدر من است چنانچه از ضرب نزدیکان پادشاه میباشند از قون
که اعلیحضرت بواسطه فتنه سن و عدم تجربه بکوشن بجا می آورم خود که پدر من باشد نمیدانم که بعضی قبی
بکشتار سر و در رسید مملکت بر زن کشته نمیکند و حال آنکه هر دو و نخواه باد را بپا و میباشند شما
مردم ازلان باید از تمام اهالی فراشته و امر و نواهی پدر من را بپوش و مطاع و متبع دانید و حفظ حقوق
شخص و از انباشت و در لختش دارید و بدانید که غریب فتنه پدر بزرگواریم با عساکر بر زن کشته است
بهم داده دمار از روزگار ما زان و اتباع او بر میآورد و دروغ و غرض از سر زان معتبر من معظم که یکی مؤ
باشد و دیگری بوفور همین د و روزه دارد شهر شما میشود و شما را از هر شر و محضه محفوظ میدارند باید
قدوم آنها را در کمال احترام پذیرد و در بخاری امور را از آنها مشورت نماید و السلام
چون خطابه من بانهار رسید جمعی از جای خود برخاسته نزدیک صندوق من آمده و نوزده عرض کردند
بیشتر صاحبان قشون ساخوی ازلان مستقیما از طرف پادشاه و دولت ما مورد اکر اتفاق افتد
و ما بخواهیم قشون بخارج فرستیم یا شهر خود را از حمله ناکهانی عساکر پادشاه حفظ نمائیم اصلا اطمینان
باز صاحبان ما نیست من بکلا نترسم فورا اسامی آن اشخاص را بنویسد بعد از آن با آنها خبر دهند
که ثابت و چهار ساعت دیگر از شهر ازلان بیرون روند و الا گرفتار و محبوس میشوند این بگفتم
و برخاسته بمنزل خود آمدم و در بین راه از حوالی مجلس حکومت گذشتم جمعی از سپاهیان را دیدم و در

زنداند و سرهای خود را از بچرمهای آهن بیرون آورده بمن التماس و عجز میکنند که آنها را آزاد نمائ
از کلا نترسم سیدم که ایشان را بچرم حبس کرده اند جواب داد بیشتر اینها سرهای ساخوی
شهر و از هواخواهان کار دینا را زان میباشند و قبیکه عداوت ما را با شما را لیه و تمجیدند بنای
شرارت و اغتشاش را گذاشتند شما بجا نهار فتنه دزدی کردند و روزها در کوچه ها مردم از بنوق
من از خای و سنجیدگی گفتم همه را در میدان بزرگ وسط شهر بقتل رسانید کلا نترسم و خاکم عرض کردند
نواب علیه مطاع است اما اینها آفتد و تقصیر ندارند که خون ایشان ریخته شود جزای آنها همان حبس و
تنبیه جزا است گفت پس لباس نظامی آنها را از برشان بیرون آید و از شهر اخراج کنند
بعد از ورود بمنزل مدتی انتظار آمدن مسیو بوفور و غور را کشیدم و هیچیک نیامدند نگاه جمعی از
دوستان خود را که از پارسی با من آمده بودند زان و زن و مرد طلبیدم و از ایشان پرسیدم مجلس امروز ما
در دار الحکومیه چگونه بود من خوبان زعمده و تفریبان و سایر بکا لیت خود بر آمدم یا نه همه بجهت کرده
گفتند هیچ کمان نمیکردیم از شما چنین هنری بظهور رسد بلی این اشخاص از دینا امروز بمن میکشند
و اصرار میکنند در صورت خطابه را که باید در مجلس حکومتی شهر تفریب و بیان نمائیم بنویسیم و چند بار بخوانیم
و بیهوشیایم ناخاطر فتنان من شود و در آن مجلس که سمت و سمیت دارد دست و پای خود را گم نکنم
و از لکت مصون مانم من با آنها گفتم اینکار خطاست خطابه که شخص از پیش حفظ میکنند بیشتر دست و
پای خیال و اراد بر بند و قید میکنند و اگر همین کلمات را فراموش کرد مطلب هم از خاطر او میرود و بنا
معطلی و سرگردانی میشود بهتر است که هر وقت نطق مقصود را بنظر آید عبارات طبعی بیاید
بنابر این بطبیعت و امیکندارم نابینم چه پیش میآید اما باید هیچیک از شما پیش روی من نیاید و فراموشند
که نا شما را دیدم ناچار خنده مرا میکرد و حواسم معشوش میشود آنها هم حرف مرا شنیدند و در مجلس
من بپوشش صدای من استادند و من بیاری خدا خطابه خود را در کمال فصاحت و بلاغت
خواندم
درین گفتگوها بودم که خبر رسید مسیو بوفور باز خود سری و جوالی کرده و بد کشته از قشون پادشاه
که در خارج بوده حمله نموده است این سردار شجاع بکمال اراد لکن سخت مغرور و خود را می میباشند و
بواسطه عداوت و هم چنین با مسیو بوفور میخواهد خود نمائی کند کار را خراب میکند چنانکه هر جنک
جاری بوسبب شکست قشون ما شد و بارون سیروث از لهران قابل نایج زخم برداشت و در اینجا سر او را
معرجه مخضری از بارون مشا و الیه نمائیم این شخص اصلا فراشته بود اما سالها در نظام امپراطور المان
و پادشاه اطریش خدمت می نمود و در یکی از جنگهای معروف بجنک سی ساله که سر پادشاه یعنی فریدرک
بنیم پادشاه بپرم و ولادیسلاوس پادشاه لهستان و گوستا و آدلف پادشاه سوئد متحد شده با امپراطور
المان و پادشاه اطریش جنک می کردند بارون سیروث که در قشون امپراطور بود بواسطه میدان آمده
با طایفه بنای چرخچیری را گذاشت و مبارز طلبید هیچیک از شیخا عا عساکر متحده جرأت نکردند با
او برابر شوند گوستا و آدلف خود آنها را بمیدان آمد و با سیروث مقابلی کرد بارون با طایفه بپا حمله
نموده و کلاه پادشاه سوئد از کوله طایفه سیروث سوراخ شد آنوقت دو لشکر بهم ریختند و آن کلاه

سالم از میدان بدر رفت خلاصه بعد از آنکه صیبت شجاعان اینهمه باطوار رسید و مرا بتیافت او را
 همه کس را دست پدرم بدرخواست و تقیاً او را از امان بفرستاد و در وقت حضور خود حجت
 و اختیار داد و مبلغی بوجود او منظم بود تا این اوقات در جنگ باهمنه که مسبو بود در جارجو نمود
 زخمی گشت و او را بدجال شهر ازلان آوردند من بهرین جراحان و اطباء شهر برای معالجه او حاضر
 کردم و از بدل و کوشش هیچ مضایفه نمودم اخوس که کارش کند نشسته و سعی و استقام من سود دهمی
 بخشید با و درون سیریت بعد از دو سه روز یعنی شب چهارم مرد و وانش شاد که غیرت بکمال داشت
 عجب آنکه اطباء شغای او امید داشتند چنانکه بعد از مرگش گفتند زخم و جراحت او آنکست از فرط
 غیرت که چرا باید قشون پدرم در جارجو بکشت خورده خسته خورده نامرد جنازه او را کفتم با کمال یقین
 و احترام برداشتنند و در حوالی محراب کلیسای سنت کاترین بعزت بجای سپردند و از بس هلاک این مرد
 نامی سبب آن گردید که من شد ادم سنک قبری برای او بخاری کردند و بعد از نایب فوت و در کمال ملال
 چند سطر لغت و ششم کار دنیا را از آن لغت و نقش نمودند و چند سال بعد که به ازلان رفتم دیدم
 آن سنک قبر محال خود باقی است

برویم بر سر استان و غور و غور این و سره ارجح شهر ازلان آمده و میخواستند داخل شهر
 شوند و با من ملاقات کنند اما اهل شهر گفتند صلح نیست ما با این آشکاری با پادشاه بنای
 مخالفت را گذاریم و سره اهلای باغی را بشهر راه دهیم من چون ناگزیر از ملاقات آنها بودم گفتند لا
 که چنین است من بهرین شهر مردم و آنها را می بینم کلانتر و جمعی از معتبرین که حضور داشتند گفتند
 این کار هم صحیح نیست چه در ثلث اهل این شهر باطناً هواخواه پادشاه و میازارن میباشند و اگر شما
 بیرون رفتید و آنها بجهت امانت اند که نکلانند و بیکر و دروغ نمائید چاره اینکار را که میباید که
 نمیتوانم قول بدهم من هیچ ازین حرفها منزله نشدم کالسه خود را خواستم و با قلب قوی از شهر
 خارج شدم و با بوغور و غور ملاقات کردم آن دو سره اردر یکی از خانه های بیرون شهر انتظار مرا
 میکشیدند چون از آمدن من خبردار شدند باستقبال شتافتند غور و دست مرا بوسیدند و بوغور
 چون میبایست با او خوب بنیست چندان خصوصیت نکرد جمعی از صاحبان زبردست این دربار
 با آنها آمده بودند بعضی درود من انجمن برپا شد بعبارة آخری شورای عسکر که تشکیل دادند و
 تکلیف حالیه خود سخن را اندند مسو غور را عقیده این بود که تمام قشون ابوایمچی و سره ارازان
 و در خانه بلوا بکشد و آن طرف رود خانه با عساکر پادشاه طرح جنگ بریند اعناد مسبو بوغور
 اینکه باید به مونا رچی برودند و معا برود خانه یون و لو و را مقصود شونیدن این اختلاف رای میباش
 دو سره اردر بک و اتباع سبب جدال و نزاع شد کار فال مقال منجر به غیرت و محشر گردید از اینهم که نشد
 بکلیت کاری و شمشیر کشی رسید و مسلم است که در حضور من اینجساکات منافق با وضع ادب بود و غافل
 آنرا حاکم بر نامعقول حضرت و بی احترامی می نمود از آن دو اول مسبو بوغور و ملکت شد که کار در
 نکرده شمشیر خود را با کمال ادب بمن تسلیم کرد اما مسبو نموده غوغای از آتش بلند کرد و اشد ناگستا
 تمام بخود و تمام موجودات و خلق زمین و آسمان دشنام میداد ناخن تیر کشید و او هم متعجب گردید

کرد و حضور من خوب کاری نکرد و بر سر تسلیم آمد و مفاد من شد و غور شعله خشم هر دو سره اردر
 داشت از من استعفا کرده گفتند شمارای خود را بفرمائید من گفتم صلیقه من رفتن به مونا رچی
 اسلم است زیرا که قشون پادشاه وارد و های دولتی ازین بابا لک عبور کرده و خرابی وارد نیاورد
 لهذا تحصیل آذوقه و سپورسات در آن ناحیه از برای لشکر با آسان است هر دو سره اردر متعجب
 قول من نموده و بعد از آنکه آنها را با هم اشتی دادم و روی هم را بوسیدند با تعاقب من شتافتند
 که به مونا رچی بروند

البته مطالعه کنندگان از خواندن این سطور تعجب و خنده میکنند و با خود میگویند زنی بلکه
 دختر جوانی چگونه در امر لشکر کشی مداخله می نماید و بر اهنمای مردان و سره ارازان کاروان سپه ارازان
 و خط حرکت آنها را تعیین میکند اما بعد از امان نظر خواهند داشت که فهم کارهای دنیا بخیل یعنی
 بدین و شنیدن است و زنان نیز دارای استعدادند اگر چه مثل مردان در جبهه فطانت و شعورشان
 مختلف است و نه تنها بیکه هیچ ندیده و نشنیده یقین است بصیرت در احوال این امور ندارند اما دختر بکفر
 شاهزاده بزرگ که پدرش بوجهاشون در تحت امر و لحنی خود دارد و جنگها کرده و فوحوطاض نصب او
 شده بخیل نیاز موده نیست خاصه اگر در مشاعر آن قصور نباشد و غور و بوغور سره ارازان معتبر اگر
 حرف مرا حسابی نمیدیدند آنگاه بطور ادب دگر بر ستم آن فام کرده و راه خلافت و خطا نمیشد و چنین
 موقعی خود و جمعی از لشکر بان را دوچار خطر نمیکردند

باز برویم بر سر اصل داستان مجلس ملاقات من با بوغور و غور و بلطو بلهه سنا شد و یقوت من ملفت
 شدم که دو ساعت از شب گذشته و باید کلانتر شهر که خدا اها از بر گردن من متوش شده باشند
 لهذا باحضرات و داع غوده شهر آمدند و دیدم حد کسم صائب بوده و حقیقه بمرم اضطرابی در سینه
 و جمعیتی دم دروازه آمده مرا که دیدند آسوده شدند و دعا کردند من در همان آن و در و بمنزله که
 بیدرم نوشتم و با جاپار مخصوص بپارسی فرستادم روز بعد هم وقت عصر جاپاری از پارسی آمد و
 کاغذی از پدرم برای من آورد که مضمونش این بود

دختر عزیزم را بورتها بی که فرستاده بودی رسید از سلامتی تو و کارها شکر کرده متعوف شدم
 فی الحقیقه شهر ازلان را شخص تو برای من بلکه برای سایر مخالفین و دشمنان ما زارن حفظ نموده
 آخرین بر تو نموده ها نری چهارم باید به منظور باشدم با احتیاط راه رفتن هم جلالت و رشادت
 بخرج داده خواهی که از تو دارم این است که بعد ها آنچه بمن می نویسی تقریر کنی و بگوئی منشی بنویسد
 چه خط تو مشکل خوانده میشود و من بزحمت می افتم و السلام

باید اضااف بدهم و بگویم پدرم راست گفته خط من طوری بد و لایق میباشد که بعد از نوشتن کاغذ
 خود نیز از این بخت میخوانم باری روز بعد از ملاقات بوغور و غور جمعی از اهالی شهر و دهات اطراف
 پیش من بر من و تظلم آمدند که عساکر شاهزادگان بیشتر از قشون دولتی میباشند و خسارت وارد
 می آورند آنچه کاو و کوسفند و صحرای ایشان بغارت بردند با بوهاییکه بخرج ششمی بستم بهمانه کشیدند
 تو بزروارانرا کردند پس از این گفته بخیل از آن بچهاره ها باهای خود را برهنه کرده بر اثر داغ

و شکی که منصف بار برای گرفتن اموال آنها با ایشان که بخود ندادند سوخت چند نفرها مورد بار دوی
شاهزادگان فرستادم و هر کس در میان اموال و احشام آنها را پس گرفته با آنها ابطال داشتند و
آنچه تلف شده بود از میان رفت

در امثال این اوقات یعنی اوان آشوب و اغتشاش همیشه کار مشکل میشود چنانکه حالا هم شده بود
مخولذاتی که در میان مالکات میگردیدند و در میان نموده آنها را میخواستند و چون که با یکدیگر
مأمور بودند و بول آنرا بخریدند بفرستادند و بنا بر اینها بخریدند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
از ایشان بگفتند بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
کاشتم که ملک را بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
آنرا بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
و حقوق بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
مطیع میشوند و دولت هم از مالکات و حقوق خود نمیکردند در صورت آنوقت یا من باید در وقت
جریه بدم یا رعیت بیچاره دوباره بدهد این بود که گفت نفس و صرف نظر نمودم و دست بمال بفرستادند
زدم و بعد از آنکه بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
و منم در وصول مالکات آنچه توانستم با آنها بکلام کردم

استنطاق

مترجم گوید چون در کتابات ما موازین است با سایر ذری از ملک و اشیاء نمود که آن خالصه
دولت است در اینجا لازم آمد که ما این مطلب را توضیح کنیم لهذا گوئیم در مملکت فرانسه یکی از مالکات
که دولت از رعیت می گرفت با اسم و عنوان ملک بود اول این مالکات را قابل میگفتند و این بحث
مشق از مالکات است که معنی مطلق و کلیه مالکات میباشد تا بنا بر سوابق ایام سلاطین فرانسه
فرش ملک را مخصوص و مختص بدولت کرده بودند و هر یک بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
و سه هزار و ده شاهی بول ملک طعام بدو بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
مطابق مقصد و هجده هجری تا سال هزار و هفتصد و نود و سی که سال شورشهای فرانسه بود
باشد برقرار بود بعد از طغیان موقوف شد و هنوز هم متروک است و در این مالکات برای تمام
فرانسه در سال فریب نکر و تومان بول بران میباشد اما آنچه بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
هزار تومان بود بانی را مأمورین و مستاجرین حیف و میل نمیکردند و رعایای فرانسه چون از دادن
مالکات کمال گرفت داشتند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
بعی مأمورین را با مستاجر ملک انتهى

ما موازین است با سایر ذری از ملک و اشیاء نمود که آن خالصه
مستاجرین حیف و میل نمیکردند و رعایای فرانسه چون از دادن
مالکات کمال گرفت داشتند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
کند است و مای پارلنت با ریس این است که کار دینار از آنرا اخراج بلد نمایند چه وجود و سبب

این فتنه و مایه این هنگام شده مأمورین حرکت کرده و اینک دم دروازه اریلیان آمده میخواهند یکشب
درین شهر بمانند و فرار بطرف رودی بادشاه بروند من گفتم دروازه را بروی آنها بکشاید و بفرستادند
احترام ایشان را مریح منظور دارند و تمام آنها را یکشب و بکروز دعوت و مهمانی کردم و روزیکه بفرستادند
بروند و فرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
شما بقصه سولی روید و اینجا منظر درود ما باشد مأمورین پارلنت با کمال امیدواری و مسرت متوجه
قصه مذکوره گردیدند همان آن که آنها رفتند که غنای از برین کیده بمن رسید بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
و درود شما را بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
شدم بعضی اطلاع این دو کلمه را میپوشیم من خیلی بهر شما نزدیک و بی اندازه میل علاقات شما دارم و البته
از خواندن اینکا غنای و غنای نزدیک شدن برین زاید الوصف خوشوقت گشتم حامل نامه میگویند
نزدیکان و محرمان برین کیده بود و میبخت و در هر سنت و مریح حفظ نمود و لا برین بدست فزون
بادشاه که فرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
میخواستیم از سنت مریح حرکت کنیم جمعی از صاحبان بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
ما منزل را شنیدم و رو کردند و شاهزاده را که دیدند سوختی برای آنها حاصل شد که این باید کیده
باشد من برای دفع بدگامی آنها بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
اسکب متعزیه نمیکردند چکند هیچ نمانده بود که او را در دست بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
دهنه نوی من اسب رفت اسب را آورد و باز وی مرا گرفته سوار کرد و مثل ادنی مهتری جواب من
افتاد با بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند

آمدن برین کیده بجوای شهر اریلیان و در دروازه و در بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
جزو مثل میبوی و نور و عداوت بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
مخورد و مشغول میشد خیمه نویهای کار دینار از آنرا اخراج بلد نمایند چه وجود و سبب
با و میبوشند و مشارالیه را مسرور میباشند عسا که مستخدمه سولس و المان و اسپانیایا که در اردوی
شاهزادگان یا بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
و رسید و ناوار د چادر شدند کسی او را شناخت

شاهزاده لدی الو و در سران سپاه و خواست و در باب حرکت فزون با آنها مشورت نمود و بفرستادند
همان شد که من گفتم بودم بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
ایالت اریلیان و جزو حکومت بدیدم بود من آنچه فرستادم و اهلای از آنرا اخراج بلد نمایند چه وجود و سبب
مع هذا و قنیه برین شهر و بنا بر سبب اهلای دروازه را بروی و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
شاهزاده غنای خود را از بغل برون آورده بمن شهر پیغام داد که از حالا تا یکساعت که در دروازه
کشود بد کشود و الا شهر را بباد غارت میدهم اهلای ترسیدند دروازه را باز کردند و این فقره ضرب المثل
که برین کیده شهر و بنا بر سبب اهلای دروازه را بروی و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند و بفرستادند
از مونا رچی بر اریلیان چندان راهی نیست برین کیده عید از ورود با شهر کا غنای من نوشت و در خوا

ما فانی نمود منم کمال زاید بدن او داشتیم آثار رفتن به مونا راجی غیر ممکن بود پس ناچار با بایر ازلان
 بیاید و ورود او هم در صورتیکه این شهر هنوز بر حسب ظاهر در تحت قدرت و اطاعت سلطنت است
 خالی از سال نیست برای آنکه ندیدیم در این شهر و کلا نرسیده باشند که ما را طلبیدیم
 و در باب پذیرایی پرسیدند با آنها سخن را ندیم هر یک از آنها گفتند شاهزاده که با این آشکاری و بخت کمال
 یا عکری با سپو بکد شما چگونه او را می پذیرد خبر آمدن او در بنوع شهر ازلان نه صلاح ثواب والا
 بد شماست نه صرف شما نه مصلحت ما از این خیال بگذرید من از جوابی در غرض بر آشفتم و طوری متغیر
 شدم که کبریا گویم زاکرنت بر خاستم و بر اطاعت خواب خود رفتم و آن روز را بر من بنامدم و نمایره و حرکت
 اینکار را این انکار سپو سور که حکام شهر را داشتند زیرا که این مرد اگر چه از جانب پدرم حکام بود اما در
 باطن با ما از آن دوستی داشت و پیش میبرد پرسیدند که دارد شهر شود و اول کار وی این باشد که کمر
 بغل او را دارد ناری من دست از خیال خود نکشید و فرما باز همان اشخاص را احضار نمود و بطوریکه
 گفتیم پذیرایی پرسیدند از واجبات گفت و بر شماست که او را با همان احترامات و تشریفات وارد شهر
 کنید که پدرم را وارد می کنید حضرات باز همان جواب روز پیش را دادند این دفعه عنان اختیار ارد
 مزین و بنای بد کوئی بلکه دشنام را بمسپو سور و اجرای حکومت گذاشتیم آنها از میدان من در رفتند
 و در گفت خود با فخر زدند که پرسیدند که راه ندهند امروز هم من هم کرده که بهر کان از مجلس بیرون
 و ناسر چهار روز این بازی را هر روز در می آوردم و جواب می سر می شنیدم روز پنجم کیش بزرگ شهر که
 از دوستان پرسیدند بودند من آمده گفت شاهزاده خانم شما نمیدانید مردم چرا از پذیرایی شما
 نماندند این بدین بود که او در عهد جلد شما ها نری چهارم نامم این شهر منتهای بد رفتار می را کرده
 و خیلی از معتبرین آنها را کشته این است که مردم شهر ازلان آن کینه را در دل دارند و از خانواده کینه
 بدشان می آید و این اسم را مشهور میدادند و از این بد رفتن او عیثوند من چون این حرف را از
 کیش بزرگ شنیدم از صرافت پذیرایی پرسیدند افنادم و او را واسطه و میانجی قرار دادم و با مسپو
 سوری حکام شهر آشنی کردم و در اینجا خوبت بکسرت و است هم بزم عده میل و اصرار من بصلح با
 مسپو سوری برای این بود که مشارالیه از روز ورود من بشهر ازلان هر صبح یک مجموعه کلچر میزدند
 با احتیاط مرا باها برای من میفرستاد و کام مرا شربین میکرد در این چهار پنج روز که با او قهر کرده بودم
 او هم این یاد بود را ترک کرده و من ازین راه خیلی تأسف داشتم با او مصالحه نمودم که شکم خود را از عزا
 بیرون آورم همانا مشارالیه نیز التفاتی باین معنی داشت چه پس افنادم بخبر روزه را ضمیمه مقرری
 سابق کرده فرستاد

دو هفته اول این سال که سته هزار و شصت و پنجاه و دو میلادی باشد جنگ معروف بجنگ بلبلو
 ما بین من و اکر پرسیدند و قشون دولت در گرفت و درین محاربه مسپو سور زخم منکری برداشته ها اینها
 که در اطراف میدان رزم بودند با خلایق خبرها ازین میانه میدادند و حقیقت را درست نمیدانستیم
 تا که غلخود پرسیدند رسید و معلوم شد شاهزاده بنو خات نایل کشته و قشون پادشاه را شکسته
 و از جهل کاره آنکه سه هزار اسب از او می مارشال هوکنکورث و طورن گرفته از عساکر دولتی عده

کثیری تلف شده و مقبولین قشون پرسین خیلی کم بوده بعد ازین فتح اگر پرسین کند جرات میکرد و از
 بل کد نشسته با نظرت رودخانه میرفت اردوی پادشاه را پراکنده میبناخت بلکه پادشاه و ملکه را
 با سپری میکرد
 دو سه روز بعد از این مقدمه پرسین کندی بسیار پرسین رفت و جهت بخرکت و آنکه شاونی از مخلصین پرسین که در قش
 در پاریس میزیست و از مستشاران مخصوص پدر من بود با نوشتن کربندی بسیار پرسین نیایی کوادراطو که ملقب
 به کار و بنال و نرسیده میانه تو را با پرسین دولت ازلان (یعنی پدرم) بهم میزد و در کار قشون است جلوی
 اینغایه را پرسین کندی و بغور و غور را بر داشت بسیار پرسین رفت
 چندیکه در شهر ازلان متوقف بودم اسباب شغولت بیای خود فراهم آوردم و آن شغولت این بود که هر
 جا پاریسی از شهر پاریس بسیار بلاد فرانس میرفت و از ازلان میگذاشت حکم میکردم او را میکردند و کاغذها
 او را نزد من میآوردند و ده را با ذکرده میخواندم آنچه احکام دولتی بود پاره میکردم آنچه نوشته خانات شیخه کریم
 بود بعد از مظاهره پاریس میکردم و او را مرتضی میخواندم
 جنگ شاهزادگان یاغی با قشون دولت بدو و حوالی پاریس افتاده و ماندن من و ازلان در یکر حاصلی نداشت
 عساکر کربانی هر دو از اطراف شهر ازلان بلکه از ناحیه ازلان و راست و گاری با اینجندند و در این است
 که من اینجا نماند کمال شده و واقعه تلخ است وفاتده بر اقامت من در شهر ازلان منرتب نیست لحداد و سچاپ
 پی در پی نزد پدرم فرستادم و از خواسته که بسیار پرسین را بخت کم اما نمیدانم چرا جواب نمیدهد از این
 کار دینال ما زان در این ایام آنکه بخواند مرا و پدرم را از جر که شاهزادگان یاغی خارج کند و با خود مشغول
 نماید و باین قصد و نیت کاغذ بخت و رز و داداشنه است والا و اگر کیش که در دارد و بود بسیار درش که آنهم والا
 نام دارد نوشته و مضاح و رز را هم در جوف همان پاکت گذاشته خلاصه مضمون کاغذ آنکه کار دینال از این
 میخواند مادام که او را (یعنی من) برای پادشاه بنی بکیر و اگر اینکار صورت گرفت دیگر برای شاهزادگان با
 قوت و قدرتی باقی بماند ماند کار دینال چون شنیده بود من کاغذها پاره ها پاره که از ازلان میگذاشتند
 میخوانم اینکار را کرده که من آن نوشته را بخوانم و بعد از اطلاع از این مطلب خودم و پدرم بطبع افیم و مطیع
 و منقاد کار دینال شوم چون آن کاغذ بدست من افتاد سواد آنرا بر داشته اصل را با مفتاح نزد پدرم
 فرستادم و سواد را برای پرسین کندی ارسال داشتم
 این ایام خبر رسید که اردوی پادشاه در سکت زرم نزد پاریس است شوق و میل من پرسین پاریس شد
 از پیشتر شد با آنکه جواب بچیک از کاغذهای من نمیباید مهتایی رفتن پاریس شدم و ادم مخصوصی فرستاد
 طورن که در اردوی دولتی در سر راه و حوالی شهر شاطره فرستادم و از وی با شربت خواستم که از اردوی
 او کد نشسته بسیار پرسین دم روز بعد مسپو سورن با شربت را با بیست نفر سوار فرستاد که آنها هم تا نزد پاریس
 مرا همراهم می کنند و در عرض راه بهرا ولی حراست من بگردانند با بنوعی من و آنه شدم و چون بخواستی اردو
 در لوی رسیدم تمام سر کرده های قشون پادشاه مرا استغفار نمودند و تا کمال احترام وارد شهر کردند مسپو
 طورن هم بدین من آمد و من هم با مفصل بسیار خوبی نمود در شهر بود که لاری کد نزد پاریس شهر پاریس
 پرسین کندی و بغور و غور پرسین آمدند و جوی از شاهزادگان و نجبا و اعیان شهر را آنها بودند پرسین معظم

از اسب پیاده شده آمد و رکاب لکه پهلوی من شکست با این قشربان و جمعیت وادشهر شدند و من باریش
 مستقیماً بخانه پدرم رفتم و نواب والا بر حسب رسم که داشتند باز نماز کرده و در کسرت خوابیده بودند اما
 جهت آنرا ندانستم انتظار داشتم که من بفرستند و بگویند چرا بی اذن از ازلین حرکت کردی و بی اذن آمدی
 چیزی نفهمیدم معلوم شد پدر من کشته با ایشان التماس نموده که مرا بی جهت بنوازند و فرجاند من ملاقات پدرم
 خیلی مختصر کرده از آنجا بمنزل والده مقامی یعنی زن پدرم رفتم پدر من کشته هم با من آنجا آمد مگر من با آنکه از من
 کمال ادب و مهر ناپی زامیدید باز بموجب رسم که زن پدرها باید از اولاد شوهرشان بدیشان بیاید چندان
 مهری با من نداشت و از باب اینکه من باریان سفر کرده و خدمتی پدرم و شاهزادگان متعهد نموده بودم و از
 برای او ممکن نشده که در این مورد اثبات وجودی کند زیاده از حد معتبر بود لهذا مرا خیلی خنک بلکه سرد
 پذیرفت و زهر تیر خود را بر من کشید و پیچید و بخت بر من میختم آن روز که از پوست باغار پوست بپایانم
 حلیله پدرم واقعی از بوی بخار بدش میآمد یا بخنک خفیف شاهزاده ادا و اصول را آورده تا ما وارد شدیم
 دماغش را گرفت و فریاد زد که این بوی بد از کجاست بر من خفیف و مجبور شده از اطاق بیرون رفت منم زیاده
 از چند دقیقه آنجا ماندم و زود آمدم دست بر من را گرفته با هم در کالاسکه نشستیم و بمنزل شخصی خودم کرد
 عمارت طوبی بود رفتم

مردم شهر را آمدن من مطلع شده در راه و حوالی عمارت طوبی جمعیتی کرده بودند و مراد عالمی گفتند بعد از
 ورود عمارت مسوومور که آنجا حضور داشت مرا بکوشه برده گفت بقدریکه ممکن است و متواتر اسباب
 اصلاح پدرت و بر من کنده را با پادشاه فراهم بیاور زیرا که او لا فثون ماضیه است وظاقت و قوه
 عقاومت فثون و لکن ندارد تا بنا اگر بنای صلح شد از شرط مصالحه ترویج تو با پادشاه خواهد بود
 این مننها آما از روی همه دوستان میباشد

پادشاه انگلیس در بیوقت دربارش بود و با مادرش که عمره مخمره من باشد در قصر تو و منزل داشت بدین
 من آمد و از باکال به میلی پی رفتم و چندان با واد بکر کردم زیرا که برادر کوچک خود دوک دوبر را
 برادر وی پادشاه فرستاده در سلاک صاحبان فثون سلطنت منسلک نموده بود عمره مخمره اممکه
 انگلیس هم بدین من آمد با او هم همان معامله کردم که با شیره کرده بودم

دوسه روز بعد از ورود من ببارش بر من کنده سگ کلوزا منصرف شده عده از فثون خود را آنجا گذاشت
 و همان روز سگ دبی را هم بغلبه گرفت و عساکر و لوی را از آنجا بیرون کرد و چند نفر از صاحبان
 سویی که آنجا بودند اسیر نمود اما سگ دبی چندان درد سگ بر من معظم نمائند لشکر پادشاه عصر
 روز پنج فثون مشارالیه را شکست دادند و از آتش فلولی ببارش ایشانرا تعاقب کرده زیاده از هزار
 نفر از آنها کشتند و سگ دبی را پس گرفتند باید دانست که از عساکر شاهزادگان با عی چند فوجی
 جنگیده و کار از نموده و لشکری ندانی که بشهر و حاله و مردم منفرقه اند که بیک جمله پشت شدن
 میکنند بباره اخیری بکاره اند و غری بر وجودشان مرتب نیست همان سینهایی لشکرا اند و اسباب و سها
 و اهل کار میدانند که در سوق عسکر آنها سردار قابل کاری نیست سر باز نشون کرده و رزق نموده هم لازم
 خلاصه شکست سگ دبی و کشته شدن اینهمه آدم و هجو در نظا و برای شاهزادگان نشد چنانکه اهالی

بارش هم از آن بعد جزا نکند و نفاض و دولت مقابل شوند صاحبان افواج و مویشها را اگر بر من
 کنند و دست دبی گرفته و قبیله آن شاهزاده منزل من بود اتفاقاً آنها را آنجا آوردند و دبی و فثون
 صاحبان سویی را من نشناختم و بیفایعت آنها را ختم و آزاد شدند و این دو نفر با من بیافه و حکایت دارند
 و آن است که قبل از فتنه شاهزاده ها و قبیله هنوز پادشاه صغیر بود و آن دایره ای ملکه بنای سلطنت
 می نمود بکر و زجر آوردند افواج سویی که در فلولخانه های شهر هستند فتنه های خود را گذاشته و رفته اند
 میگویند و سه ماه است حیره و سرسوم مانز سیده و ما عینوا انهم مفت خدمت کنیم در بیوقت دیناری وجهه
 نقد در خزینه نبود آن دایره ای منوحت شده صاحبان آن افواج را طلبید و مبلغی از جواهر خود را آنها
 گرفتند که با یکا نامی که امل کنند نگاهداری خود را بیاورند بدیندی و پول بکشد من در آن مجلس حاضر بود
 خواستم خدمتی بلکه نمایم یک قطعه لباس بسیار بزرگ که دو لبه هزار تومان می زد و پدرم از مادرم بارت
 بمن سیده تحض یادگار همراه داشتم از کلو بند خود را آورده بلکه زادم که صمیمی جواهرات خود نموده برای
 مرید اطینان بوسیله هادهد سوییها آنجمله را گرفت و رفتند لکن وقت عصر همین دوسه نفر صاحب منصب
 الماس را آورده پس دادند و گفتند ما حق نداریم از شما اگر بیکم حقوق مانزد ملکه مانده چه خیلی شبها
 دارد کدشتن از این جواهرات که او با داده خیلی زیاد تر از طلب ما ارزش دارد در بنصورت جاندار
 که ما الماس شما را نگاهداریم آنچه من اصرار کردم که الماس نزد آنها بماند بید پر فتنه آنرا گذاشتند و رفتند
 من از این حسن انصاف آنها تعجب نمودم و این فقره اسباب شنائی من با این دو نفر شد و در این موقع
 گرفتاری تلای آن مهر با فی ایشانرا نموده با سخیلاص آنها پرداختم

بعد از واقعه سگ دبی شاهزاده ها طالب صلح شدند و سه نفر از معتبرین را ما مورد کردیم که سگ دبی
 روند و در باب مصالحه و شروط آن مذاکره نمایند و قبیله ما و برین بحضور پادشاه رفتند کار دینال
 ما از این خبر آنجا بود لهذا بدو اظهار مطلبی تعظیم کرده به بر من آمدند یعنی خواستند با بودن کار دینال
 چیزی عرض کنند پادشاه جمعی را عقب ایشان فرستاده بعفت آنها را بر کرد اند و چهار ساعت نما
 از شروط مصالحه در میان سخن گفت یک شرط عمده صلح مرا و جت پادشاه با من بود و شرط دیگر اخراج
 نمودن کار دینال از مملکت زاشه پادشاه ترویج مرا قبول کرد تا بر من کردن کار دینال را بیدیت
 ما مورین ببارش مرا جعت کرده صورت حال را اظهار نمودند پدرم بر آشفته گفت اصل شرط همان اخراج
 ما زارن بود و باقی فزع و علی الوسم بر کن کنده بیدرم التماس کرد که لحاج را کار بکند و بکند کار
 با انجام رسد بعد از آنکه دختر تو ملکه فرشته شده بیکار دینال ما را آن قوت را ندارد که بنا تعدی کند
 نواب والا نه از روی غیرت و قصب بلکه از جهنم جبن که میسر میسر بعد از آنهمه سینه با کار دینال و بر
 شود نگذاشت سر من بسیار مان رسد و اعتبار و بر یکی آینه مرا از دست داد و صلح را مانع آمد و عوی
 من با پادشاه بکر گرفت و کارها همان وضع اغتشاس ماندند بکند ترا و هر یک من جمیع باغبان و مرکب
 فتنه و فتنه جوئی شد پدرم و بر من کشنده هر روز آنجا میآمدند و خواستین و رجال معتبر باریش هم هوای
 آنها آمده و در آن در بزرگوای جمع میشدند زن پدرم بواسطه خست سبیل داشت کمی از آنجا نرفته و آمد
 مردم هم بجهت حق و بلا هت و از روی کمر بران بودند لهذا منزل من آنجمن مشا و رده یاغبان کرده و احکام

خود را آنجا صادر می نمودند و بجای آنکه بدین چنان بر اطمنان نداشت و هر آدم جانی همی خال زلزله از بستان و نیز پکان خود بیشتر میزد و احتیاج می نمود تا از اعتبار باری ثواب الاطمان خود را به برده و آشکارا می نمودند و بیکدیگر در خلاف بر می زدند که علاوه بر مذکرات رسمی را مورخین خود نیز را محرم می داشت

بر هر یک از این حوادث این سال که هزار و شصت و پنجاه و دو میلادی است شهر نامی و فرستادن برین معسکر برین کده و محل توقف اردوی بزرگ این شاهزاده بود پادشاه بهر مارشال طور فرمود این شهر را محاصره کند و از بدین طرف عساکر برین کند و منزع سازد مارشال را که سر داری و نا کار دیده بود مصلحت می نمود که نامی خاصه کند چه ابوابی و آنقدر نبود که بتواند تمام دوده شهر را احاطه کند چون پادشاه حکم کرده مارشال را طاعت چاره نداشت بنا بر این باهت هزار نفر که حاضر داشت روانه شده بجای شهر نامی سپید و حفظ بکطرف شهر را محاصره نمود برین کده و زاده از پنج هزار لشکری درین شهر نداشت و آنها بعضی فرانسوی و برخی اجنبی بودند و در شید و بهر از هر دستانه فوئی بنام می آمدند و درین محصور تمام لوازم خود را داشتند مگر در آخر کار بار و اطعام میگرد در اتمام محاصره هر روز از جانب صاحب منصبان برین کده بمباخر می رسید و در پاداری خود مارا امیدوار میکردند و فی الحقیقه برین گیر و دار جمیع کتبی از لشکران مارشال طور و نجبا و اعظم رجال دولت و سران سپاه سلطنت هلاک شدند و کار دینال مارا زدن دید بدواضای است بحال خود علاجی برای این غایب اندیشیده پادشاه را بخشه برای محاصره انا مسجرت داد و از مطاوی کلماتیکه تا کون نگاشته شده البته مظاهر کنندگان استیفا کرده اند که آنچه را اینوقت شاهزادگان باغی کرده و میکنند باسم و عنوان خدمتگاری دولت است حاشا اینکه چون کار دینال مارا زدن خایر محرب کارهاست ما او را منحرف اهرم و الا با شخص افسر سلطنت صدق نداریم و جز دولت ای ای غیب پاریم بعباره اخیری غرضیم نه شاکلی برای صرف و صلاح دولت و ملک عز و فخر کار دینال را استدعا می نمایم

بنابر این عنوان و ادعا شاهزادگان باغی و لشکران آنها بمشور افشند پادشاه برابر شوند و بطریق معسکر و معسکری که اعلیحضرت در آن حضور دارند تیراندازند و شمشیر کشند و اگر چه چنانچه میگردند و تمام فرانسویان را می کشند و برین کده و بنا بر شاهزادگان باغی را نظار عامه و فاطمه اهل ملک که فرستاد و هم سلطنت قلم می فرستند و واجب القتل می دانند و می دانند که کار دینال مارا زدن پادشاه را شخصاً بجای شهر نامی ورد که با عسکری مخالفین خود را بر تمام مردم فراموشه ثابت نماید نام ملک بدفع آنها بکشد شوند و اگر باغبان بواسطه حضور پادشاه دستگیر می گردند نامی بدون خونریزی از بدینطرف آنها منزع سازد در توقف طواری سر کرده لشکر برین کده بود مارا زدن پیش از آنکه پادشاه خیلی بشهر نزدیک شود برای طواری بچام داده گفت پادشاه بنفس همایون در محاصره حاضر است اگر حرات و قدرت داری که بر لبین خود شمشیر کشی و تیر بجای و اندازی هم الله بیا بمیدان و بیار ناچاره ای طواری که ملتفت مسئله شده رو بهمان نمود یعنی مارا زدن کرده از خا نیر چون بنامد و ما موری از طرف پادشاه بشهر نزدیک شد و چون که حرکت زد اما هیچ محل اعتنا نشد برکت و بمار از رفت که کوشش برکت

منه بد کار دینال داشت که باغبان با پادشاه جنگ نمیکند اما شهر را هم از دست نمیدهند تا بپوش شده اعلیحضرت را بر داشت و مراجعت کرد

شون برین کده و بعضی از دهات و مزارع مادام شانسیون را که از زنان با جمال و کمال عصر بود چاییده بود مشارالیه بشکایت نزد من آمد و بعد از شنیدن فرار داد که بر کسر او بشود برین کده بهمانه استمالت مارا نامی و بعد از آنکه چند دفعه بجای آورد و مارا لورا که یکی از دهات ملکه شاهزاده بود باسم غرامت و عوض خسارت باو بخشید و کوپندان خرابی و غرامت مردم و تدبیر او بناط و اختلاط برین و مادام بوده و مقتضای خصوصیتی که منتهی بهیچ کرد بد و کار و محبت از دو جانب بجای کشید که آنی از هم بشور افشند جدا شوند و کار دینست من مان مضمون کو افاده چیزها گفتند که من از نقل و مکان آن آبادام

بدین بر کار دینست من مان با نام هر چند دولت آشکارا افلاهی نکردم بود حالا که برده برداشته شده و دیگر محل برین اربیت کارها میکند و بهر جا امید می برد متوسل میشود چنانکه گاهی برادر زن خود و دوک دوزن نوشته و از او یک خواستد و دوک مشارالیه با چهار پنجه را در یک اسپانولی و المانی دوزنی از دوزن کرده برای امداد شاهزادگان متوجه پارسی کرد بد و چون نزدیک شهر رسید بدین و برین کده و بنا شاهزادگان باغی با استقبال و شناساندن و با کمال احترام و تعارف لوکسا میبرد که مسکن بدین بود و از خود و او را وارد شد مراد بد و قبل از آنکه با خواهر خود که زن بدین باشد تعارف کند پادشاه و ابوسند نزدیک من آمده شراب احترام و لوازم ادب را مرعی منظور داشت و این فقره با زلفدی بر عدالت والده مقامی افزود باری و دوک دوزن مبلغی با من صحبت نمود و گفت ما دوازده نفر از الحی شهر را لیان را خیلی خوب نگاه داشتیم

آفرین بر عقل و کفایت شما بعد از این حرفها مشارالیه بطرف خواهر خود رفته علی الرسم با او بنای گفتگورا کرداشت بلکه بعضی شوخیهای خنک بهیچ کرد کرد امر و زکذشت و فرزداد و کجاست و در قصر طولی بدین من آمد و در همان مجلس با یکی از خواجگان بدین بود و مادام فروز طنا سر نام داشت بنای معاشقه را گذاشت و در محضر توقف در بارین عشق بازی مطولی با معشوقه خود نمود چنانکه کار بر سر او کشید دوک دوزن نه وجودش برای شاهزادگان بی غرضی آمد مقصود از طلبید و تملق کردن با او این بود که آن پنج شش هزار نفر لشکری که با ایشان وعده داده بکمان آرد از این فزون امدادی اثری بظهور نرسید و هر وقت از وی می پرسیدند آخر شما چه شد می گفت عصر با فریاد صبح وارد میشوندا که فریاد صبح بنامند دیگر در فرزداد ظاهر جای شک و تردید نیست قشون دوک دوزن چندان بدین نکرده بودند لکن بنا خیلی خجل داشتیم و میخواستیم زود بیا بند و آنها را بیک لشکر بان نامی فرستیم که مبادا عساکر دوزنی آن شهر را بکمرند چه مثل طورین سرداری داشتند آخر الامر بعد از شش روز پیش و از اول فزون دوک بجای پارسی رسید بدین و برین کده و بهر شاهزادگان و اعیان شهر بلکه ما هم سوار شده باستقبال آنها فرستیم فی الحقیقه تشریف با این آراستگی نا انوفت ندیده بودیم اما افسوس که هر چه بدین در فرستاد عساکر فرستاده بود دوک دوزن باهمال میکند و عذرهای غیر وجهی برای حرکت آنها می آید چون شاهزادگان خیلی با اصرار میگردند بنای تصدیق خواندن و رخصت را میکند است و اگر کسی در او را پیشناخت کان میگرد مرکز دیوانه است و از روی سناخت این اعمال زونا می شود لکن آن

دولت را تا چون مردی شوخ و طعنه بود هر وقت کسی از خواهرش میپرسید که صبر خود را در حق او نمیدارد
خوشتر کسی را سپردار داده آنقدر شوخی میکرد که خواهرش گشاده از سر مطلب میگذاشت و سکوت میکرد
دولت دلورن غیر از خوشتر که شوخی را نهی میکرد هم برای طعنه داشت چنانکه در ایام توفیق او در پاریس
یکروز پدرم خواست و با با کار دینال در تکرار کوادراطور با شد در یک مجلس حاضر گشتند و بعضی از افراد حضور
آنها بدیدند پسندیدند و در شد و کار دینال را آنجا دید و فرمودند سوال و جواب تمهید مقدمه و شعور
نماز گشت آخر الامر خاق پدرم نیک شده با و گفت نواب دولت اینجا خانه من است میباید دست دولت در جواب
گفت اگر میخواست کشتن اینجا چه میکند معهود اینست که کشتن ندارد و مسجد باشد و بر امور دینی رسیدگی
نماید مداخله آنها در کارهای دولتی و نظای فضولی است کار دینال در تازین حرکت ریخته برخواست و رفت
و چون دولت باید در آنها ماند بنای صحبت را گذاشت تیر شتی که تمام شاهزادگان در منزل من بودند و بعضی
از آنها هم دعوت شده پدرم مطلب پلنیک عنوان کرد دولت دلورن که حضور داشت برخواست و از دراز روی
میز پر شده بنای سازدن و آواز خواندن را گذاشت پدرم و پرسش کند هر دو متغیر شدند و گفتند مطلب
مهی گشته شد شما بجای اینکه در آن باب سخن را باند ساز من بید و آواز میخواند و دولت گفت در مجلسی که زن
هست باید خوانند و قصید حرف دولت ز در خطاست

قبل از آنکه دولت دلورن برای کمک عساکر شاهزادگان متوجه نامپ شود مادام شور و زاز و دستا
کار دینال مازارن رای او را زد و او را خواهری کلطنت و دوستی کار دینال مخریض کرد بنا بر این روزی
که بنا بود فسون دولت عازم نامپ شود مادام که جمع زن و مرد برای مشاییت باردوی او رفتیم اما هر قدر
در چادرها که درش کردیم او را نیافتیم پس بدیدیم سرکار کجا تشریف برده اند گفتند عینا هم بقدر دورا
نهادید بدیدیم که از او و خارج میشد بعد از یک ساعت انتظار جناب شصت ضراب پیاده و تنها از جنک
بارد و تشریف آوردند و من و سایرین از چادر بیرون رفتیم و مشارالیه را استقبال نمودیم تا چشمش ما افتاد
خود را روی خاک انداخت و بنای آه و ناله را گذاشت که آخ دم آخ دم و عاقبت عذر خواسته گفت بخشید
که من امروز بواسطه دل درد نمیتوانم از اینجا حرکت کنم معلوم شد میخواست بطعنه و بغل بکند زاندا فسون دولت
شهر نامپ را بگرد و او مکلف بکلی شو چنانکه هم بطور هم شد مسطور این بلد را بعلب گرفت و چیت
و پادری از لشکر بان پرسش کند را گشت و روز بعد از روز دلورن این خبر را رسید و دولت
بزرگوار که انتظار این واقعه و اسماع از او کشته بعد از شنیدن خبر عساکر خود را بر داشت و بطرف
دلورن مراجعت نمود و ضمنا مطلب بیکر مشکف شد و آن این بود که کار دینال مازارن مبلغی بخریدند و
دلورن داده و خارج بجهت از نفر فسون همراه وی را از کبیر خود مقرر شد که با کمک نماید معلوم است
مماطله دولت و مساعده او را در امداد بحصول نامپ مغلوب شد عساکر شاهزادگان با عی اسباب نام
و تعجبی بود اما میتوانم بگویم که من از همه بدتر منا و معتبر بودم چنانکه از شرط اوقات تلخی بعارف -
لوکسانور که رفتن پدرم را که خواهر دولت دلورن بود که منم بیاد بد کوئی بلکه خوش الحانه مثل سگ
ها که بکر میسکین برده با و پریدم و دل خود را خالی کردم

چون دولت دلورن رفت و پدرم پاریس رخت داشتند و کسی نبود که در حمله با و آتش غضب خویش را

فره نشاند بچاره ملکه انگلیس را که در قصر لوور منزل داشت و در این امور هیچ وجه مداخله نمیکردم
نمودند که اخبار شهر را برای آن دأطرش و مازارن میفرستاد بلی انسان را خا نهائی غایبند بسیار است
چون در ورش بقوی نمیکرد با از وضعیت میپرسید چنانکه مازارن دولت دلورن دلشکی داشت و از آنجا که
دستبان با و غیر سید ضحیفه خمره مصیبت دیده را هدیه سهام از دست خود کرده با و میخواست خالص
اهالی شهر از رجاله و غیره دور بماند و در کارش با و داد و بیدار و بهایا میبختند ای ملکه انگلیس تو هم
که شوهرت را بکشتن یاد می دهی و در میان بیلای وطن نمودی و از خفت و بیعتی با آن خانواده آن کردی
که باین روز فستند حالا میخواهی با و در میان سلطنت مام همان کار را کنی که در انگلیس کردی و محبت های ما
فراموش شد با و از آن وقتی را که مازارن و آن دأطرش آب و نان را بر وی کشته بودند و در خرب نما
رو از سر ما و بی آشتی از خجسته بیرون نمی آمد ما اهل شهر توجهی نمودیم و مبلغی جمع کردیم و بعضی غایب
تو دادیم پس قوم اقلاد و کار ما سکوت کن و خیال خلل را کارا بگذار ملکه بچاره انگلیس بخره های طای
خود را بسته از و خشت و خجالت بپرزید

چند روز بعد جسته که بعضی های قشون پرسش کند از نامپ بیاد پرسش آمدند پدرم و پرسش کند ناشنیده
باستقبال آنها رفتند و صاحبنا را دلاری دادند و بطرف سنت کلور بردند و در آنجا متوقف ساختند
آوردن این لشکر بجای پاریس سوخته بود چه غلب آنها از صاحب منصب نابین شهبازی عیش و خوش گذشت
بشهرها آمدند و وارد و از خالی میگرداشتند

در این ایام مورد و رشوکل و مادام شاتلون که هر یک بوجی از طرف مازارن دلخوش و تطبیع شده بودند
خود را میان انداخته که اسباب اصلاح ذات البین شوند کوکا کار دینال رشوکل و مادام شاتلون شهر
بیت هزار تومان و به غیر حکومت یکی از شهرهای عشر را و عده داده بود این سه نفر با پرسش کند بنای
مذاکره را گذاشتند و شاهزاده بجای اینکه در مدت مذاکره خود آزاری کند و قشون خویش را مرتب و
منظم سازد و به تهنیت و تدارک آنها پردازد همه را مشغول حرفهای بیخود آن سه نفر شد و از آن طرف کار دینال
مازارن در هر نقطه از نقاط مملکت لشکر جرای با صاحب منصب قابل سرع داشت بجهت آنها را احتضار
کرد و مادامی خبر شدیم که مازشال از خبر جبری روی رود خانه من بسته و با یکدسته قشون معتبر میخواستند عازم
سنت کلور شود و اردوی پرسش کند را بهم زند پرسش چون این بداشت و خود را بکنت کلور رسانید پس
فر اول عساکر پادشاهی را نزد یک اردوی خود بدلتوقت ملتفت شد که این گفتگوی صالح هم یکی از جمل
مازارن بوده و بدین وسیله سرختم را که نموده است

ایا میگذشت پرسش کند را من ندیدم ناگاه روزی مرا سپهر وارد شد و گفت مادام مازارن کار را راست و
مسئله از این دراز چهره را بگرد که کنم اگر با فسون دولتی نمیتوانی برابر شوی بهتر است که از سنت کلور بجای
بشارا فسون روی و آنجا اردو زنی تصویب ای من نمود و با هم نزد نواب والا بدر بر کوارد رفتیم و بعضی
با ایشان گفتیم ایشان هم حرف مرا تصدیق کردند پرسش کند که کورفت که اردوی خود را حرکت مید
و من بمنزله آمدم عصر تفریح را در باغ طویل کردی و من میگردم که بمن خبر داده گفتند مازشال فرزند سنت کلور
مصرف شد و اردوی پرسش کند را از آنجا کوچید و خشت غریبی من دست داد اردوی شاهزاده باید تمام

عزم شهر را طی کند و از دروازه سکنه هره بیرون رود تا اشد انظون رسد اهالی شهر با آنکه باد شاه با
بودند دروازه سکنه هره را بستند و نگذاشتند قشون برین کند از آن دروازه بیرون روند آنها را چنان
از بیرون شهر بطرف شار انظون رفتند و در بین راه مارشال فرزند بانهام حمله کرد و جمعیت کثیری را کشت
بکشت و روی برین کنده لا بد بیرون دروازه سکنه انظون توقف نمود تا بعد از غروب آفتاب که طریقی
دست از جدال کشیدند مع ذلک من ناصح صدای طبل و شیپوری شنیدم که از بیرون شهر میآمد معلوم
دستجات قشون دولتی نزد یک میشوند که فردا صبح با برین کنده مصاف دهند من مصمم شده بودم که در
دوای مجبورم زیرا که از چند روز پیش حالت خوشی نداشتم همانا از غایت غیب بمن الهام شد که در بیرون از دروازه
تو خلی کار ساخته میشود خود را از کار میاندازد از صرافت خوردن و افنادم با وی شک قدح خواهم
و صبح زود برخاستم و منظر شدم که بیستم چه پیش میاید هنوز آفتاب طلوع نکرده بود که شخصی بدست ز را
مرا از سر اسیمبر خواسته دروازه را کشودم دیدم کنت فلکس است و از جانب برین کنده آمده میگوید شاهزاده
بجایارده ملنفت خفت قشون خود شده و میداند که اگر با عسا کرد و بی بر شود در حمله اول شکست بخورد
اهالی شهر هم دروازه ها را بر روی او بسته و راه فرار و عقب نشینی را سد کرده اند در جلونیز اردوی
معتبر لشکر پادشاه است در بنو از هر طرف مانع در پیش دارد و محصور مانده است از پدر شما خواهش
کرده که با قشونی از اهالی شهر بجای او فرستد یا اقله برای عقب نشستن فرار او یکی از دروازه ها را باز
کند من چون بجام کنده را شنیدم در حال لباس پوشیدم و با کنت فلکس در کاسکه نشسته بجایارث
لوکسانور که رفتم پدرم با لباس نایبستانی کردش میگرد تفصیل را با او گفتم و خواهش کردم بفرماید اسب
بیاورند سوار شده و بجای برین رود و رنگ ثواب الا فوری بریده و اندامشان مرعش گردیده فرمودند
می بینی که سخت ناخوشم و در غورده حالت بیرون رفتن ندارم گفتم سرکار والا قبل از شنیدن غرضت
صحیح و سالم کردش میگرد ندیده شد که بکبر تیره ناخوش شد ندانم برین دلزد و غار رض برای چیست پس اقله داخل
اطاق خود شو بدو در کسری روید نامردم شما را نمی بیند و بگوید شاهزاده از جنین معاذ پر غرور و توت
میگوید پدر برین کوارم گفت نه سوار میشوم تبار روی برین کنده میروم نه قدم در رنجواب میگذارم و
آسانیش وجود شریف خود را بر همه چیز مقدم میدارم اما چون تو سر پرشوری اری میوانی کاری بکنی و مکاره
میویم و تو را و کل مطلق خود میکنم اگر میل اری آن نوشته را بر دار و بدار الحکومه رو و در مجلس اعیان
شهر و بنیاب مذاکره کن و آنچه مصلحت میدانی بگو یا قشونی از آنها بکری و بجای برین کنده فرست یا اهل
مجلس را از ارض غنا که یکی از دروازه ها را برای شاهزاده باز کنند و او بتواند با عسا که خود عقب نشینند
من ازین بعضی که بی غیرت پدرم طوری متغیر شدم که کرم کلوم را گرفت و آخر الامر بخدا نالیدم که چنان
دختر چنین آدم فرومایه هستم کاش دختر برین کنده بودم یا اقله او شوهر من بود خلاصه زنجیر حضرت والا
بذار الحکومه رفتم حاکم شهر و کلانتر و کدخدایان و رؤسای محلات نامردم در ملا استقبال کردند من بفری
و آواهی با آنها سخن راندم و اعیان را نامیدم و با ایشان نمودم هر دو مطلب ارضی شدند بعضی فرار دادند
دو هزار نفر از اهالی شهر را که بیشتر کاری میباشند و بکار میباشند بکلی برین کنده فرستند و دروازه
سکنه انظون را هم برای عقب نشستن با فرار او باز کردند تا کمال خوشحالی از دار الحکومه بیرون آمده

منزل خود می رفتم که در بین راه مسبور شوق را دیدم اما بجای حال بدی کلوله تکنی بر پیشانی او خورده و هر دو
چشمش را کور کرده خون سر صورت و لباس او را کشته و بجایارده را سوار اسبی نموده از یک طرف پسرش را از
طرف دیگر برادرش را و نگاهداشته که نمقد از دیدن او دنیا بچشم ناریک شدی اختیار کرد که هر کدام وارو
کد شتم بعد بگینور سیدم آنها را زخمی شده بود مختصر پشت سرهم سواران و صاحبان لشکر شاهزاده را
میدیدم که یا مقتول گشته بغل آنها را از دروازه سکنه انظون وارد شهر میکردند یا مجروح گشته با حاکم
خرن انگریز یا پشازا بجایا بمنار نشان میبردند نظر باین وضع از صرافت رفتن بطولبری منزل خود افتادم
و راه دروازه سکنه انظون را پیش گرفتم و در یکی از خانه های رعیتی که پنجم های آن بطرف دروازه بود
میشد منزل کردم و دروازه با برین خواسته حکمی را که حاکم شهر و کلانتر در بازگداشتن دروازه بمن داده
بودند باو نمودم در بنو ف پرین کنده مطلع شد که من در حوالی دروازه ام در حال خود را بمن رسانید اما
باصرف وضعی تمام لباسش خون آلود چند داغ کلوله در چار آینه اش پیدا غلاف شمشیرش شکسته تیغ برهنه در
دست هبسته و از اطراف شمشیر او در انداخت و لحنی بگریه پرداخت و گفت ماد موازل خبر نداری که
چهار روز من آمده تمام دوستانم کشته شدند و خوشنام راه دیار عدم گرفتند بقیه السیفی که از آنها مانده
مجروح و از با افتاده اند اینجا که از سر دار رسیدی که هیچ عینداشت ترس و فرغ چیست مرا خیلی غریب آمد
و دم سوخت صورتش را بوسیدم و دل داری ادم و با صرافت او را از خانه و شهر بیرون کردم بحضرت انگریز
از شهر خارج شدند و آخری که در دروازه داشت داخل دروازه شدند دروازه بان مجبور است قشونی کند
و نگذازد و از شوند من خودم دم دروازه رفتم و جلوان قشونی را گرفته بنه و اسباب برین را وارد
کردم و در آن چند دقیقه کردم دروازه بودم متصل زنجیری یا مقتول از قشون شاهزاده وارد شهر میکردند
در بحال جمعی از صاحبان مجروح و بعضی از شاهزاده ها از بیرون شهر نزد من آمده گفتند در این
اعتناش و بد روزی اگر ثواب والا پدر شما بفرقت ماناید کار ما را خواهد بود من گفتم آن بزرگوار
مخبر من و نوشته من بخواند حضرتان متوجه عمارت لوکسانور گشتند که هر طور باشد سرکار
والا الا اقله تا نزدیکی دروازه سکنه انظون بیاورند قلعه با سبیل در حوالی دروازه بود و من با کوفه
آن آشنا بی و سابقه داشتم پیاده بطرف قلعه رفتم در را بروی من گشودند با حاکم بالایی بار و رفتم دهن توپها
که بجایان شهر بود ادم بر کرد انده لبنت صحرای که دند و بجایا گفتم هر وقت ادم من آمد و برای تو شانی
آورد بگو توپها را بطرف لشکر باز پادشاه شلیک بعد از این دستور العمل باز همان خانه دم دروازه ادم
در بنو ف پرین کنده هم وارد شد و پدرم را نیز خواهی بخوانی با بجایا کشانیدند و آمدن ایشان اسباب
دلگرمی اتحاد و افراد عسا که برین کنده شده و فایده دیگر وجود آن بزرگوار اینکه اهل شهر چنانچه میخواهند
لشکر شاهزاده را از ورود و بیرون منع نمودند پس از لحظه خبر رسید که سواران طورن با قمانده لشکر فرشت
تغافل کرده و عنقریب قشون پادشاهی وارد شهر میشوند و با این پورش شهر را محاصره نمایند من صبر کردم
تا تمام عسا که شاهزاده وارد شدند بعد حکم ادم دروازه را بستند و خود مجدداً قلعه با سبیل رفتند
گفتم توپها را بطرف قشون طورن شلیک کنند صفوف سواره طورن را کلوله توپ رید و سلاک آنها را
از یکدیگر گسست و پاشید ناچار عقب نشستند من با دو ریخی که در دست داشتم از بالای بار و با سبیل

پادشاه و سرزانی را که با اعلیحضرت بودند باین امید نزدیک شده که است بقلعه و در شهر می بیند

توضیح

منبر کوبید با استیل و قدیم اسم جمع بوده و هر قلعه محکم را باین اسم مینامیدند بعد برای قلعه سخن واقع در حلقه سکت آنطوران داخل شهر باین علم شده و آن قلعه برای محافظت شهر از دشمن خارجی بود و مقصود دولت را آنجا حبس می نمودند که قوای و حکومت قلعه اسمایا بیکار یکی شهر را بر سر و حاکم شهر با ما مور معتبری از جانب پادشاه بنامی آن در سال هزار و سیصد و شصت و نه میلادی مظالم و ستمها و هفتاد و یک هجری و عهد سلطنت امیر تیمور کورگان و در سال هزار و سیصد و هشتاد و نه میلادی مظالم و ستمها و در روز و بیست و چهار هجری را و آن کشورستانی شاه شهید سعید نا محمد شاه فاجار را نا الله بهادر در شورش اهالی مراغه که سلطنت مستبدانه را بر انداختند این قلعه را نیز هماره گرفته بودند و مستحقین آنرا کشند شرح سوانح این قلعه که دلیل بر نهایت ظلم و تعدی استبداد و در طبقه سلاطین مراغه است در جزو سایر تواریخ مراغه مدون و مضبوط است انهمی

باری بمساعت طول کشید تا قشون برین کشته در وسط شهر و بیلان و نایال که میدان بزرگی است جایجا شدند و دروازه سکت آنطوران را محکم کردند و ما و شال فرزند و طوون نوا شدند و در شهر شدند بدردم و برین کشته از آنجا بدو را محکوم کردند تا وجود اینک من قشون دولتی غالب شده و باید چکی خوشحال باشم بجهت کال نکرد را داشته بجزاردوی برین کشته مرکب ز عساکر الما در اسپانیا بی بود و توپهای آنها را پادشاه اسپانیا بول داده از ورود آن جماعت و توپهای آنها شهر را برین مکتور و لنگ بودم الحاصل خیلی از مغرب گذشته و در خانه خود شدم آنروز چند استبکان آبیچ خورد بود بعد از ورود بمنزل تشریف دیدی عارض من شد مع ذلک جمعی را برین از صرف مخضر غازی بدین برین کشته هم آمد و مشغول صحبت شدیم در ضمن حرفه ای متفرقه می گفت بنای فرزندهای امروزم شما من عذر پادشاه عروسی شما را مرا هم می آورم و اگر باید می کنید را هم ز من یکی از سلاطین را بمنزله اوج با تو و ادا می کنم باز بریم بر سر ما نحن فیه از قشون پادشاه هم امروزم جمعی مقبول و مجروح شدند و از آنجا یکی بمسوا فین برادر زاده کار دینال ما زان بود مشارالیه در بوقت جوانی شان زده ساله می باشد و عیش و آسایش یک از احوال دولتی کرده است

چند گاهی بعد از این آشوب یکی از دوستان من که در خدمت پادشاه بزم میبرد گفت آنوقت که از استیل بطرف پادشاه توپ انداختند و معلوم شد این توپها را بحکم توحی اندازند کار دینال ما زان را جمع گفت این شاهزاده خانم بدیخت قباله از دواج خود را با پادشاه با کلوله توپ استیل دید صحت و سقم این حرکت را نمیدانم اما بطور یقین میدانم که اگر شعله و شران توپها میگذشت همانروز شهر را برین افشون پادشاه میخوردند اما ای پادشاه باین شکست برین کشته دیگر بنشینا هرا دکان یا عی میگذشتند علاوه بر این بواسطه خجالت پادشاه بی اندازه متوحش بودند و در بصره بمیان است اجرای حکومت شهر و تقیبه اصناف را معاین و آسوده کرد و اگر نبود با آنها سخت گرفت که عتدا اطاعت نمایند و ما باین اعضای پادشاه و اجرای حکومت مزبور هم اتحادی لازم بود انجام آن مقاصد و افرای آنروز چهارم و نهم تمام اجرای

حکومتی شهر و مقبول کسبه و نقابای اصناف بحکم پدرم در دارالحکومه حاضر شدند که اصفای فرمایش توای معظم را نمایند یک ساعت قبل از رفتن بدارالحکومه برای پدرم توبیک دست داد اما هیچ پناه نداشت که از رفتن طفره زند صبح آنروز برین کشته بتمام لشکریان و دوستان خود گفته بود باید خوش را بجای از شما طبقات متمایز دارند چون فصل در و حاصل میباشند هر یک چند خوشه کندم که در سینه محضری با سندان درایع داخل شهر بچینند و بکلاه خود نصب نمایند که اسباب تمایز آنها شود پدرم را بکار غیر مهم راه نداشت داده گفتند این امتیاز نباید در بخش طبقات میشود ازین جهت من مجلس حکومتی پدرم را برین کشته با التماس ثواب والا را از ارضی برین کشته پدرم با وجود این دو ساعت بعد از انقضای مجلس با کمال ترس و لرزه با او رفت و اول یکی که اجرای حکومت و وکلای با برین کشته پدرم را برین کشته پدرم با کمال ترس و لرزه با او رفت کار دینال ما زان و اتباع او است زمام اخبار کشور و لشکرها را در دست گرفت کفایت عم او و دود از زبان آن حکم دیم اینکه کار دینال ما زان و دوستان او بملت و دولت خاین میباشند و در آسایش عامه نا امانی بنا بر این هر کس کار دینال ما زان بکشد بکسر و بدارالحکومه باین آرد یا او را بکشد و سرش را بیاید و در مبلغی اعطا خواهد داشت حکم ستم آنکه برین کشته از جانب ثواب دود و دار لیلان در امور لشکری نایب سرور کل خواهد بود بعد از انقضای مجلس پدرم و برین کشته و مردم و یک کالسه فکشته بغارت لوکسای بزرگ مراجعت کردم پدرم بواسطه کمر هوا و عرفی نبادی که کرده بچال شد و محض رسیدن بمنزل را طاق خواب بستر خود رفت و در دوازده روی خوشتر بخت من و سایرین در طاق سلامی نشسته مشغول صحبت شدیم ناگاه در باز شد و شیخ رحمت منش سراسیمه و در غم غمیده گفت چه شد که دارالحکومه را آتش زدند و اجرای حکومت را کشند برین کشته بر خاست و بیجا با با طاق خواب پدرم داخل شد و تفصیل را بعرض ایشان رسانید پدرم بیکای پهرین بدون زجر جامه سر و پا برهنه از خواب برون آمده بدو در رسم و راه ادب داخل طاق سلامی شدند با آنکه جمعی از خواصین محضر در آن طاق حضور داشتند باز بعد از ورود بازوی برین کشته را گرفته فشرد و گفت با این عم جای درنگ نیست بطرف دارالحکومه بشتا و فتنه را بجوایان برین کشته فرمایش ثواب و الامطاع است و امر عالی لازم الاتباع اما چون شمر بجایا هستم جرات ندارم بدارالحکومه بروم بجز آنکه سیو و فور و اما موران خدمت فرمایند چه ازین رشیدانه بعلوه خود و اطراف قبل فاطمه اهل این شهر میدانم من آنوقت معنی بخیر شاهزاده را فهمیدم لکن بعد شدند دود و زقبل از آنوقت که پدرم را بکوارم برین کشته را بچو و خود سر خوانده و سیو و فور را بوصف عقل و کفایت و پردلی و رشادت ستوده لهذا شاهزاده از ثواب معظم رنجیده و این تعزیر برین جواب آن بختی بود خلاصه حقیقت امر را را حکوم را آتش زدن آن و کشتن اجرای حکومت معلوم شد و گفتند بعد از مرگ پدرم و شاهزاده و برین کشته حکومت شیخ دستخطی از پادشاه بدارالحکومه می آورد و اجرا که هنوز منفرق نشده بودند میخواستند اعلیحضرت در استادی دستخط کند و شکایت مردم را بدین کده که چرا قشون طاع شاهزادگان باغی را از دروازه سکت آنطوران شهر را داده اند خاضع در صورتیکه اکثر آنها اجنبی یعنی اسپانیایی و غیره بوده بعد از آن مرقوم فرموده که با این تعصیب بیک عفو ملوکانه شما ما است و در کصد تلاقی و تنبیه بر عتاید و برای اینکه اهل باغی تحت بداند پادشاه ایشانرا بخشیده چه دانه آرد بپای

مما زاد و روی و در خانه سن برای قهرای شهر کردین هر چه و سرخ و دو چار و کج و جمع فرستاده اند که زمان
نشد و چون در بعضی اوقات عیال منظم را باشند و از این بوی سخاوت و اسباب که در آن اوقات حاصل شود
بعضی از این مردم را به پادشاه بجهان آمده میگویند و از عیال و طبع پادشاه و الان میر و بیرون و از روی قوت
دو لای میگویند که در دیگر از شهر کن با یکبار در غنیمت و شایع میان آنها و دیگران که با هالی شهر است
۴۴ میر زند و بعضی اوقات شاهزادگان یا عیال و خوف اینکه مبادا اجزای حکومت ممکن احکام سلطان
دار الحکومه را غارت میکنند و دست بکار قتل میشوند و آغا و ثار و خاصه خود کاه و علف خشک و غیره
ز باد بیاورند که در غارت و غنای خود و داخل دار الحکومه شود و تمام اجزای از یکشمار مارشال و طایر حاکم
شهر را بچند نفر یا من مبدل پوشیده خود را از دار الحکومه ببرند و انداخته و از یکشمار و چندی از ضرب کلاه
که از بیرون بدرون می آید و بدار عدم میرند

میریدم از رفتن مسووف و قور و بکار اصلاح نمیشود و برای دفع غائله باید مردم را بدار الحکومه و حاضری
شود یا برکنند و آن دو که تر با یکبار نمیدهند با چار من خود مصمت شدم و بیدم کنم اگر مصلحت میباشد
من بوم بلکه فتنه را با حق ایا بام بدرم گفت چه خبر کرد و در هر دای کارد و خانه نشینند و من رفت بکار و
با صراطی خرم و بعضی برای دفع محصوره پادشاه گذاشتم و جز و نفرین احکام را با خود ببرم در برین راه مقبول
و بجهت زباید در کوچه ها افتاده دیدم و این نظر از جرات مرا گشت و پشیمان شدم و مرا احبت کرده بپایم
گفتم من میرم بر دم بدرم برای اینکه خود قتل این بچشم نماید و احکام باشد گفت ترسیدار و کشته و زخمی
که کسی کاری نمیکند مخصوصا باید آدم این چهرها را ببیند تا فلبش قوی شود باری هر طور بود که باقی تو
و الا مراد و راه کرد و فتنه بجهت الحاکمه و رسیده و تقریبا آنگاه است از شب گذشته بود و مسووف
دم دار الحکومه استاده از دور کاشک مرال شناخت و با استقبال من آمد و اتفاق دار و عمارت شدیم
هنکا مرغی شد و چندی از کارکنان حکومت و کلاهی بارلنت و نقابای کسبه متوکلین شهر مقبول و با چار
در اطراف آنها افتاده و زخمی ها ناله میکردند و از جری ستاری خاصه از تشکی شکایت داشتند چند نفر از رؤسا
حوزه حکومت را دیدم لباس مبدل پوشیده و میخواستند فرار کنند اما کوجرات درین عرضات که بجهت جری
که بکاری نمیکند اسباب خنده زیادی برای من فراهم آمد و توضیح آنکه ملک التجار شهر یار پس موسوم
به لوق و خواسته بود لباس کهنه بپوشد اگر چه قیمت گزاف باشد و از او پوشید برای اینکه کسی او را نشناسد
و از دار الحکومه برین رود اما احکام این حاجت وی را بر نیاورده و مکرر در بان کرد و سخت مشغول گویا خود
با این شخص قوی تر از بنده باشد و شایسته و هیئت ملک التجار را طوری مضطرب کرده بود که بوضف و تمای
لقو و درین روزی داشت و با وجود تغییر لباس من سید بحیره سعادت کند و سر او را بباد دهل و با مفراف
همان زن هر چه در صورت داشت حق سلبین هر را چیده بلکه ما اینم فاعلت کرده و قدر کرده از اجاق و زوجه
در بان بدست آورده و به و زما لید که هیچ رو شناخته شود این را بشهرت حسن منظر ملک التجار
افزوده بعینه شبیه غول یا بان کرد و بعضی بلاد پیمان شدند اول که من او را دیدم خیال کردم دشمنی برآ
خی نمی که یکبار کرده در حال ملتفت شدم که با شوق و شور و تقلید ساز کار نیست تحقیق برده اخم ملک التجار
خود را بر پیشانی انداخته و خود داری بخاکشتم و دامنم که بپاره از وحشت با این صورت در آمد

دست و از آنکه در دست مسووف و قور گذاشتم و گفتم این مرد عمر را باید صحیح و سالم بمنزل برسانی و قوت
از و گرفته برای من بیاری خلاصه از شب نا و فتنه طلبیه خسر و ستارگان و فتنه آسمان را نغز و نثار
کرد و دار الحکومه بی قوت و غذا ماندم و بعد از آنکه مردم منفرد شدند و خسته و بیحال بجان من مراجعت
نموده مخصوصا بی خوردم و ناز و دلت غروب آفتاب خوابیدم اما لوق و سابق الذکر علاوه بر اینکه ملک التجار
شهر یار پس بود اعتباری بکمال داشت با قبول عامه و تسلطی که هر چه میخواست میکرد و از فراری که معلوم شد
باطنا با کار دهنالها زار و دوستی دارد و بیشتر وحشت و از هیبت بابت بوده بدرم چون حال او بدانت
جمعی را بجان او فرستاده عفا استغای او را از منصب ملک التجاری گرفتند و مسووف و سل را که از هولو
خود مان بود ملک التجار کردند از فراری که شنیدم قتل و هب دار الحکومه بموجب توطیه و تحریک باطقی
بدرم و برین کند بوده اگر راست است الحق را خنکی کرده که هیچ عطفی و غافل از آن نمی بیند

چند روز از مقدمه و سواخ مذکوره گذشت و ناسبه در کار نبود جز اینکه در این ایام بکاری میان رؤسای
عساکر با عیال شاهزادگان و مخاطبه اهالی یار پس اتفاق و تفار و در گرفت و رشته اتفاق آنها گشت مخصوصا
شاهزاده ها آن یکدی را اتحاد بیکه داشتند از دست دادند و جای ناسف است که مایه ای خلاف و اختلاف
آفتد جری و نا قابل است که شخص از باز کردن آن استنکاف دارد مثلا در مسئله بالا و یا این فتنه
از هم رنجیدند و از جهت بعضی عنوانها در نوشتن و مکاتبات یکدیگر مکرر شدند و ماده غلط
غریبی هم رسانید

پیش از آنکه کرده ایم که بیرون شهر از لایان فغانا بن مسووف و قور کرد و درین روز از آنوقت این و شاهزاده
سخت با هم بد بود و در این ایام بواسطه زخمی شدن مسووف و در جنگ دروازه سکت انطوان و بیتری بود
او و معاند هم را نمیدیدند لهذا از طرفین کار شکوت میکشست تا جرات و زخم مسووف و معاند مل شد
و از خانه بیرون آمد و از همان روز که مشارالیه آفتابی شد معلوم بود این آتش فزاجی که او در داند دست و پایی
با بو و خرم نکند آرام نمیکند و قور و قور با هم مزاج و صلبی هم داشتند یعنی خواهر و قور و زن قور بود
شوهر حلیله را دوست نمیداشت برعکس محبت مشارالیه مشارالیه بر جد عشق رسیده لهذا حتی الامکان
نمیکداشت میان شوهر و برادرش کار بر تاز و جدال کشد بگرو صبح من بزر بودم که شخصی خبر داد مسووف
بو قور مسلح با چند نفر در باغ طوبی که درش میکشند و ظاهرا انتظار حریف خود را میکشد که با او و نل نماید
من چند نفر را فرستادم که بجهت قتل و جری و دوستی با او و نل یقین شد که مسئله از همانا است و زود را جفا
خود بر خاسته بیاعض و برور فم و هر چه کردش کردم بو قور و انبا فم معلوم شد میعاد کاه و با حرف جاس
دیگر استا ماهنه و نمیدانم حرف کسب تعجبی که از پیشخدمتهای خود را نزد بدرم فرستادم و تفصیل را
برای ایشان بیغام دادم و ابوالا که مشغول قمار بود ندا بد اعشانی با این حرف مهم نموند و عاقبت برین
کنده ایشان را و امیدوار که آدمی بفرستند و تحقیق کنند امنوس که نا آفتابان بخود جنیدند کار از کار گذشت
بو قور و قور با هم رو برو شدند و هر قدر بو قور التماس کرد که عبت با هم بکنند بجهت خور و زینت و بخت
جواب بلکه دشنام داد و ناگه بر هر دو در فاصله کمی هم چنانچه خالی نمودند و در یک کردند کوله قور و بو قور
نموده و باطبا بجهت بو قور و سر کار قور و ساخت افتاد و مرد و جنازه او را یکی از کاهای یار پس برد

امانت گذاشتند که بعد از هر بخور بپزند و در خمر ادا شد و فن کنند کشتن بزرگ شهر باریک گشت چون
مقول و جنگ دویل کشته شده و اینکار خلاف شرع است کسی را که از آن کند مردم بوفور و امانت میکنند
که چرا با شوهر خود جنگ کرده و او را کشته اما شک نیست که نمود این نقیصه نموده و خود باعث خون
خویش شده است ولی باید دانست که این شهید اند خویش صفات خوب هم داشت رشید کثیر المراح و خوش
اثا بسیار نده و زور در پنج و بجهل بود و باد و ستان خود که نماشا می نمود و غالباً از شوخی های موقع
مردم را می بخاشید و دوستی و صداقت نیز با بی از دیده نمیشد برکن کده ظاهر از کشته شدن نمود
اظهار نامه می کرد اما با طنا نهایت شعوف کشته چه مقول از طعنه در این و آخر چندان سبکی در تازی
شاهزاده نمیکند است

از غرایب اتفاقات آنکه مادام شاه تلون معشوقه میسر نمود چون عاشق خود را کشته دید خواست اظهار وفاداری
و عزاداری کند چند روز در زاویه معتدی معتکف شد بعد بدین آمد و لباس عزاداری و نقاب ضخیم ازین
دیدن گردانها بودیم از بی وفایی دنیا می گفت و بر فوگ معشوق ناستف می خورد درین حال و مقال
و اظهار کلال و ملال برکن کده وارد شد چون خانم با شاهزاده هم سری و سری داشت نا اوارا بد برقع
از چهره برافکنده که به خنده شد و سوز و محن و سرور و سرور ازین تغییر حالت قوی تعجب کردم اما چون
سیره زنهای تلپس و تلپس است و من خود هم از ایشانم هیچ بروی و نپا و دردم و دردم که هم می بینیم
هدایت شاهزاده ها و وفاداری و دروسای قیوت یا غی روز بروز و باز با میگرد است و متصل به
مطلبی مخفی و چهری یعنی با هم نزاع میکردند چنانکه کنت دیو و برن طارانت ذکر مسئله بسیار مخفی
مناقشه نموده با هم جنگیدند و برکن کده بحال طارانت سبلی بصورت کنت دیو و از آنکه از طایفه
لورن و خاوندان قهر بود طارانت بنا کرده دست بروی برکن کده شاهزاده معتر شده شمشیر یکی از
خاطرین را کشید که کنت دیو را بکشد جمعی میان افتادند و نکذاشتند کنت جوان براه آنچنان رود اما
بدرم برای تنبیه او را محبس باستیل فرستاد و پوشیده نباشد که جهت به لطیفی برکن کده بکنت دیو
میل فرطی بود که مادام شاه تلون معشوقه شاهزاده بکنت مشاور الیه داشت

کار تهیه و تدارک مدافع پیش رفتی نداشت چنانکه بدرم و برکن کده هشت روز بود محبوس استند و فوجی از
از اهالی شهر و از غریبانی که درین پای تخت سگی داشتند بکمر بند و ضمیمه عساکر خود نمائند با آنکه درین
تومان پول نقد از کیسه خود برای اینکار را دم صورت گرفت و از آن طرف از روی پادشاه هر روز خبر
میرسید که کار دینال مازان برای محاصره شهر تدارک و تهیه ثایابی دیده است
دو هین ایام برادر و ساله من مردم چون بدرم جزا و فرزند کوری نداشت و بواسطه فوگ و چراغ زد
مانی الحقیقه خاموش شد بدرم و زن بدرم زباده از حد ملول و افسرده شدند این طفل ناقص الخلقه بنیاد
آمد با زبانش که بود و چنانچه اش طوری بر حسبته که خاژی پیش میبند مثل اینکه مشتی بصورت او
زده اند و مانع و دشمن را فرموده علاوه بر این نا و قنک در کشتن حرف میزدند و راه می رفت با وجود
نواقص بدرم و جلیله او باین طفل عشق داشتند و آنی از و غفلت نمیکردند و این امری طبیعی است مگر
محبت والدین به اولاد از جهت حسن و زیبایی نیست بلکه سرچشمه آنست که اطفال نا عاخر و بیچاره اند

پرونده داشته باشند باری منم بواسطه رقی که فطری زنی است قدر کم از مرگ برادر صغیر سقیم
موتن ماز باده از آنچه بود و با نمود میگردم درین ضمن برکن کده آمد و شیطا معرکه شد و مزاجی اختیار
خداوند زیرا که مثل بسیار بلندی پوشیده و خود را مهموم فلم میداد و تباکی میکرد و در همان زمان بدرم و
والده مقامی متوجه طرف دیگر میشدند شاهزاده برای تفریح من بای راست خویش را که کرده راه می رفت
یعنی برادر و محبت باین شکل بود من از خنده خود را می غنوا شتم عاقبت دیدم اگر در اطراف بنام مجلس
عزادایم میزیم بهمانه برکن آمدم خلاصه نفس آن طفل دو ساله را در نوبتی نهاده در کلیسای کالور
امانت گذاشتند و بدرم عرضیه پادشاه نوشته اجازه خواست که آنرا به سکن دبی که مقبره سلاطین و
شاهزاده کان فرزند آنجاست حمل کند و بجا که بسیار دور و فرقت بود که با اجازه شلیت هم از جانب اعلیحضرت
با و داده شود خلافت آن رقب بنه و رسید پیچ جواب عرضیه بدرم بخط میسر و منشی مخصوص کار در بنا
مازارین از سکن و من آمدن مضمون اینکه از حد و تباکی خدا را است که میبندیم البته هر کس پادشاه و شلیت
خود خیاالت کند و حق غمک و از فراموش نماید و فرات را منظورند از منتهی حقیقی و یاد و بجا که
نفت خواهد ساخت و السلام پادشاه در بی لطیفی بدرم پادشاه را کان یا غی که میزدی با شد و بدرم که
عم محرم و لاشکسته و مصیبت رسیده بود چنان داشت و پادشاه سلطنت مناسب نمیشد که چنان جوابی بگوید
بی التفاتی و هر سخن جانی و هر نکته مکاری دارد با وی تواب و الا شاهزاده ها و و اولاد اهلان آنها از خوانند
آن جواب ملطف غضب خشم سلطنت و قد و شک اعلیحضرت شده بقول اهل رسنه ماست ما را کیسه انداختند
برکن کده محل اردوی خود را تغییر داده و با چار باز بست کلورفت لکن پیش فر اول قشون او که بان محل
اهالی آن جواب گفتند و خانه های خود را محکم کرده در همانرا بسته بنای تقیالت انداختند و اگر شاهزاده
که انتظار چنین امری نداشت بر آشفته خود شخصاً بکنت کلورفته چند نفر از سرکشان را بدارد یکی از
صاحب منصبان را که برکن کده و الون نام داشت خبر خواهی با و عرض کرد و بجا نند مردم در اینوقت متعجب
نیست اهل این ناحیه از قشون ماکسی که نکشته اند چند نفر عیبت چهاره برای حفظ مال و ناموس خود
مانع شده نکذاشته اند قشون شما و اردو خانه های ایشان شود باین سبب سیاست آنها لازم نیست برکن کده
از بخیر بشیر متغیر شده شمشیر کشید و بوالون حمله کرد افواج لا نکر وک و والو اکهر و ابوالجمع و الون
بودند چون صلاح منصب خود را طرف تغییر شاهزاده دیدند اسلحه خویش را و میخه متفرق شدند اگر این خبر
در بیوقع بمسبوطون میر رسید بیک با معد وک از لشکریان پادشاه بطرف سکن کلومبا مد و اردو
پیش کده را بهم میرد بعد از آنکه تغییر شاهزاده فرو شست داشت که بدکاری کرده بمن متوسل شدند
والون را با او صلح دادم بگرو و بعد از آن از بد و خبر رسید که زوجی برکن کده طفلی آورده و بعد از
وضع محل سخت بد حال است و بعید نیست بزودی کار او تمام شود من و شاهزاده هر دو از خبر بسیار
شدیم چه هر دو مایل به اوجت هم بودیم و مانع و سرخر ماحیات آن مکره بود اگر از میان میرفت مانع
مفقود و مفقوضه موجود میشد ناچند روز انتظار میکشیدیم که خبر مرگ مشاور را بیاورد و ما نیز به تبعه
عروسی پادشاهیم از قضا او غایت یافت و سرزنش میازد

بار دیگر وک دلوون بیار پس آمد و در خانه بدرم یعنی در خانه خواهرش که والده مقامی باشند نزل کرد

امانت گذاشتند که بعد از هر غور و برورد و در خفا جدا شد و فن کنند گشتن بزرگ شهر باز پس گشت چون
مقبول و جنگ دوئل گشته شده و اسکار خلافت شریع است که بیرون نماند و مردم بوخورد امانت بکنند
که چرا با شوهر خواهر خود جنگ کرده و او را کشته اند اما شک نیست که نمودار بنظر خود و خود باعث خون
خویش شده است ولی باید دانست که این شهید اند و خوبی صفات خوب هم داشت رشید کثیر المراح و خوش
امان بسیار و زور و در پنج و بخت بود و باد و ستان خود که در نما شاه می نمود و غالباً از شوهرهای برقع
مردم را می رباید و دوستی و صداقت نیز با بی از دیده نمیشد و برکتی که ظاهر از کشته شدن نمود
اظهار نماید اما باطناً نهایت شعوف کشت بجهت مقبول از فرط غریب این و از خیر چندان سبکی و رزازی
شاهزاده نمیکند است

از غرایب اتفاقاً آنکه مادام شاه تلون معشوقه سپهر غور چون عاشق خود را کشته دید خواست اظهار وفاداری
و عزاداری کند چند روز در زاویه و معبدی متکف شد بعد بیرون آمد و با لباس عزا و نقاب غمخیز ازین
دیدن گردانها بودیم از بی وفائی دنیا میگفت و بر فوٹ معشوق ناستف میخورد درین این حال مقال
و اظهار کلال و ملال پریشان کرده و از شدت چون خانم با شاهزاده هم سری و سری داشت تا او را دید برقع
از چهره برافکنده که بر خنده شد و سوز و هوس و سرور من ازین تغییر حال قوری تعجب کردم اما چون
سپهر زن را ندیدم و ندانم که است و من خود هم از ایشانم هیچ بروی و بنا و مردم و دردم که هم ظاهر میبینم
میداد شاهزاده ها و رفتار سرکاران و رؤسای قشون یا بی روز بروز و باز دایم میگذاشت و متصل
مطلبی مخفی و چهری به معنی با هم نزاع میکردند چنانکه کشت و ربو و برن طارانت در مسئله بسیار محضی
مناقشه نموده با هم جنگیدند و برن کشته بجای طارانت سبلی بصورت کت ریزد آنچه آن که از طایفه
لورن و خانقاده قهر بود طاق نیاورده دست بروی برن بلند کرد شاهزاده متعجب شده شمشیر یکی از
حاضرین را کشید که کشت و ربو را بکشد جمعی میان افتادند و نکند استند کت جوان برآه آنجهان رود اما
بدرم برای تنبیه او را بجهت ناستیل فرستاد و پوشیده نیا شد که بجهت بی لطفی برن کشته بکشت و ربو
میل مفرطی بود که مادام شاه تلون معشوقه شاهزاده بکشت مشا را لیه داشت

کار تهیه و تدارک مذاکره پیش رفتی نداشت چنانکه بدرم و برن کشته هشت روز بود میخواستند فوجی از
از اهالی شهر و از غریبانی که درین پای تخت سکونت داشتند بگریزند و ضمیمه عساکر خود نمایند اما آنکه در
نومان پول بغداد کیسه خود برای اسکار را دم صورت گرفت و از آنطرف از روی پادشاه هر روز خبر
میرسید که کار دهنال مازان برای محاصره شهر تدارک و تهیه شایانی دیده است
دو هین ایام برادر و ساله من مرد و چون بدرم جزا و فرزند کوری نداشت و بواسطه فوت او چنانچه در
مانای الحقیقه خاموش شد بدرم و زن پدوم زباده از حد ملول و افسرده شدند این طفل ناقص الحلقه بدین
آمد یار ناستش که بود و چنانچه اش طوری بر جسته که بخازی پیش میبند مثل اینکه مشی بصورت او
زده اند و مانع و دهنش را فرورده علاوه بر این تا وقتیکه در گذشت حرف نمیزد نه راه می رفت با وجود
نواقص بدرم و جلیله او باین طفل عشق داشتند و آنی از غفلت نمیکردند و این امری طبیعی است مگر
محبت والدین بر اولاد از جهت حسن و زیبایی نیست بلکه سرچشمه آنست که اطفال نا عاجز و بیچاره اند

برورنده داشته باشند باری منم بواسطه رفیق که فطری زنهایست قدر دلم از مرگ برادر صغیر سقیم
سوختن مازادانه از آنچه بود و نمود میگردم درین ضمن برن کشته آمد و سلطان معرکه شد و فراری اختیار
خداوند بر آنکه مثل بسیار بلندی پوشیده و خود را مهموم فلم میداد و تباکی میکرد و در همان نا بدرم و
والده مقامی متوجه طرقت دیگر میشدند شاهزاده برای تفریح من بای راست خویش را کج کرده راه می رفت
بعنی برادر و مرگوت باین شکل بود من از خنده خود داری غمیوانتم غایت دیدم اگر در اطان بمانم مجلس
عزادایم میزنم بهمانه برن آدمم خلاصه غرض آن طفل دو ساله را دو نابوئی نهاده در کلیسای کالور
امانت گذاشتند و بدرم عرضیه پادشاه نوشته اجازه خواست که آنرا به سکت دبی که مقبره سلاطین در
شاهزادگان فراتر انداخته حمل کند و بجایک بسیار و مرقب بود که با اجازه نشینتم هم از جانب علیحضرت
باور داده شود خلافت آن تر قیظ نور و رسید بپنج جواب عرضیه بدرم بخط مسطور منشی مخصوص کار دهنال
ما را ازین سکت در من آمده ضمن آنکه از حد و تباکی اسکار میبینم البته هر کس پادشاه و لیت
خود خجالت کند و حق عک و از فراموش نماید و وزارت را منظور و در از منصف حقیقی و در از دینار و کثر
نفت خواهد ساخت و السلام پادشاه در بی لطفی بدرم پادشاهزادگان یا بی اگر زنجیر با مندر و برورد که
عم تحمیر و در شکسته و مصیبت رسیده بود چنانکه داشت و یا شان سلطنت مناسب نمیشد که چنانچه جوابی نمید
بی التفاتی و هر سخن جانی و هر نکته مکانی دارد باری تو اب و الا و شاهزاده ها و و اخرا اهان آنجا ازین
آن جواب ملطف غضب خشم سلطنت و در دین و شوکت علیحضرت شده بقول اهل رسیده ماست با و اکیله ندا
پریشان کننده محل اردوی خود را تغییر داده ناچار باز بسکت کلورفت لکن پیش از اول قشون او که بان محل
اهالی آنرا جواب گفته و خانه های خود را محکم کرده در مازان کشته بنای نفقات ندا خن را گذاشتند شاهزاده
که انتظار چنین امری نداشت بر آشفته خود شخصاً بسکت کلورفت چند نفر از سرکشان را بدادند یکی از
صاحب منصبان اسکار برن که والون نام داشت خبر خواهی با و عرض کرد که در اینجا ندانم مردم در اینوقت مناسب
نیست اهل این ناحیه از قشون ما کسی که نکشته اند چند نفر رعیت بیچاره برای حفظ مال و ناموس خود
مانع شده ننگار شده اند قشون شما وارد خانه های ایشان شود باین سجنه سیاست آنها لازم نیست برن کند
از بخرن بیشتر متعجب شده شمشیر کشید و بوالون حمله کرد افواج لا نکر و والوا که هر دو ابو الجع و والون
بودند چون صاحب منصب خود را طرف تغیر شاهزاده دیدند اسلحه خویش را بجهت متفرق شدند اگر این خبر
در بیوقع بمسطورین میرسید بسکت یا معدود از لشکر بان پادشاه بطرف سکت کلوریا آمد و اردو
برن کشته را بهم میریزد بعد از آنکه تغیر شاهزاده فرزندشک داشت که بدکاری کرده بمن متوسل شدند
والون را با او صلح دادم بگرو بعد از آن از بر و خبر رسید که زوجه برن کشته طفلی آورده و بعد از
وضع حمل سخت بدحال است و بعید نیست بزودی کار او تمام شود من و شاهزاده هر دو ازین خبر بسیار متعجب
شدیم چه هر دو مایل بر اوجت هم بودیم و مانع و سرخر ما حیات آن مکره بود اگر او از میان میرفت مانع
مفقود و مقصود موجود میشد نا چند روز انتظار میکشیدیم که خبر مرگ شاهزاده را بماند و ما بر تبه و غم
عروسی بر نایم از قضا او غایت یافت و سر من مازد

بار دیگر دوک و لورن بیار پس آمد و در خانه بدرم یعنی در خانه خواهرش که والده مقامی باشند نزل کرد

من بعد از رفتن او در سفر پیش از بازگشت سر او خلی بد کشته بودم و ملائت کرده که چرا بافتون
 پادشاه بخندید و حالت می کشیدم بدیدن او و درم پرت کرد و او را بمنزل من آورد و دوک پای مرا بوسید
 باز بصفه دشت دادیم درین صحنه شادانیه من می گفت صحت عمده بی الفتا فی ثنای من اینست که من برادر
 زن پدر شما هستم و بنا بر این مراتب نزدیک صفت اولاد خواهر خود را بیشتر از صلاح شما منظور می نمایم و
 بعقیده شما خواهرهای شما را بر شما ترجیح میدهم اما نه چنین است که شما تصور می کنید دفعه اول که من
 اینجا آمدم و با لشکر پادشاه بخندیده و بملکت خود مراجعت کردم از آن بود که در عساکر شاهزاده شاهنشاهی
 زبانه دادم و من با آنها عداوت شخصی دارم بخواسم با آنها یکی شوم و بر ضد اعلی حضرت حرکت کنم حال حاضر
 که بجز آن کسر پر از اول بقدر امکان در اصلاح ذات البین بکوشم و شرط اتم مصالحه مرا وجه شما را
 با پادشاه قرار دهم اگر کار صلح صورت نگیرد خون خود را در راه شما می ریزم پس از این حرف مرا بکوشه کشیدند
 گفت شما میدانید که من نیز مثل پسران کشته مردمی تندخو می باشم و عداوت قدیمی میان خانواده ما و شاهزاده
 هست اسنان دشمنی جد شاهزاده کند اول و بعد من و در زمان هانزی سیم پادشاه مرا آتش زدند
 معروفست و هر کس میدانید من با غوا و بخر یک طایفه برون کشیدند پس عداوت میان دو خانواده ما و او
 و تندخو هم میزدند اگر پسران کشته مردمی تندخو را و امور و اعمال لشکر کشی خود را بر من بگذارند و یک
 من نیز در خواهر دارم شما ما و مطلب باقی میماند با بدانند که او از افران من است نه مالک نام و عثمان
 فرزندی از روز پدرم و پسران کشته مردمی تندخو و در دورن رفتند و مرا هم با خود بردند اما مادام شایلون انگل
 من شده اصرار کرد که او را ببرم و کالسه خود بنشانم و بر من ازین زن خلی بدم مباد چیرا و لا خلی ازین
 خوشگل تر و زیباتر نبود تا بنا برین کشته با و عشق و میل داشت و من که بخواسم زن شاهزاده شوم چگونه میتوانم
 مقبل ملاقات و قب خود شوم از طرف دیگر چون الما آنها و لورینها مردمان غیور با عقده هستند آن زن عرض
 بر پادشاه داد و چون در کالسه و هم نشین من میدیدند البته از شان من چیزی در نظر آنها میگذشت پس من
 مذکور او را دست ببر کردم و روزانه شدم و رسیدم با و روی و دوک دورن برین کشته و بوفور و سایر افراد
 بکالسه من نزدیک شدند برین بچالال اینکه محبوبه او با من همراه است از اسب پیاده شد و خود را در کالسه
 من انداخت و در قید که در پادشاه شایلون با من نیست خلی خفیف شد و من ازین صفت او بسیار خوشوقت شدم
 شام مفصل نمازی و چادر دوک دورن برای ما حاضر کرده بودند و قی از صرف آن فارغ شدیم هنوز
 آفتاب عالم را روشن داشت لهذا سوار اسب شده دستجات قشون کشیم را که تمام ما صف کشیده بودند و
 دیدیم اقوام سواره برای قشون من مشغول اسب ناخن و شمشیر انداختن شدند آفتاب غروب کرد و مهتاب
 بر صفای صحرای لطافت هوا افزوده میل کردم با دو سر فرخان همراه خود قدیمی بفرج پر از حرکت نموده
 رفتم تا بار دیویشا را شال دورن نزدیک شدیم و از آن اردو پیش آمده چند کلمه با آنها صحبت داشتم چنانچه
 من این بود که همانطور سواره وارد چادر و مارشال طورن شوم و البته مشارالیه مرا با کمال احترام می پذیرفت
 و اینکه میخواستم به او روی دوک دورن مراجعت کنم شخصه باحوال معسر دشمن بمشاعت من می آمد و اگر
 واقعی این اتفاق می افتاد صیبت رشادت و جلالت من ذات اوقات را میگردانم تا چند قدم که از پیش فرار از آن
 اردوی مارشال طورن گذشتم از پشت سر صدای سب چند نفر را شنیدم که بناخت بطرف ما می آمدند

هسته که ما رسیدند یکی از سوارها پیاده شد و حوالا سب مرا گرفته برگردانده دیدم برین کشته است بلانها
 مرا پیشانی و بوالهوی مرا بیداشت و می گفت که دیده بودم مادر برگردیم و مدت تفرج بد را می کشیده
 ملت خال من شده با چند نفر سوار شالان خود را بمارسانید و مرا برگردانید ما بر کشیم اما فریاد این
 شایع شد و مارشال طورن که مردی بسیار با محبت سواری کار را از است شنید لهذا یکی از معتبرین اصحاب
 خود را نزد من فرستاد که دست مرا بر علیه قدم رنج نه زده تا نزدیک او و و چادر من آمده عند بخوام
 و عرض بکنم که اگر درود کرده بودند یقین پیش از آنچند در معسکروک دورن احترام دیده اینجا میبیدند
 مقام منبع شاهزاده خانم معلوم و تکریم ایشان از این است خلاصه و شب را روی دوک معظم ماندند
 بعد یارین مراجعت کردم

یکی از عظام کار دستان از ازارن موسوم بمسور جی نزد دوک دورن آمد و خلی چهار برای او کاشته که این
 هم وی را بفرستد و از مادر کند خود دوک دورن حکایت میکرد و میگفت من هر چه میدفد و جنس و اسبها
 از مسبور جی یعنی از ازارن خواستم کاشته او گفت من از جانت که در دنیا از کلمه هر را ادا دادم و از اتم غشای
 مرا مسبور جی فخره بفرزه نوشت بعد گفتم ضامن ایقایی این عهد و شروط کیست گفت من خودم برای این
 او را دست انداخته باشم خواهش کردم زهر فخره امضا کند و تا مثل کرد آنگاه با و گفتم از همان راه که آمد
 برود و برگرد بشرط آنکه هیچ پشت سر نکند و اگر الا من ضامن سلامت رسیدن تو نزد ازارن نیستم مسبور
 داشت مطلب از چهره ازارن مابوس برکت

تمام صفات برین کشته مطبوع و پسندیده من بود و مرا والد و شیفه میفود و جری یک پسر که قوی من
 صیغ این شاهزاده محترم و سرور محترم اصلا مقید بظان و پاک نداشت هیچ وقت پسران خود را عوض نمیکرد
 تا از جری و پسر و عرو پاره پاره میشد لباس شرفا لیا از جرم کا و میش و قبا و شلوارش از لکه های خون دیگر
 و در غن برنک پوست بلند می خود را هرگز نشانه نمیکرد با قبول زبانه کان میگفت معنی کشت صابون را
 نمیداشت مایه یکبار درین خود را میبست از ارام با صلا و مشوقه از مادام شایلون هر وقت زوجه را
 محبوبه های اولیا می از روی خجل و جری برای او میداد و چند روز با و میبست و نداد و نماند و نمیکرد
 که بر آتش خانه میرفت و سر را با خود را میداد و دروغ جری و کثافات لوده میبست و آن البته فاضل را
 از کار و مبادا خجسته بکلی از جرم انفعاف مبادا باز شاهزاده بود و همان قبا و جرم کا و میش و شالیک
 چنین قبا و شلوا ری را سه چهار سال پوشید و هیچ عوض نمیکرد من برای اینکه را بچه شاهزاده را بتوانم
 متغیل شوم همیشه چند شب عطر و چند نافه شک در زانو یا و خایای اطاق خود داشتم و بعد از آنکه وارد
 منزل من میشد چند نفری که آنجا بودند اگر چه زمستان بسیار سخت بود و مجبور میاز کردن بخیر میشدند
 که بوی ملاطفت برین احوال آنها را بهم نرزد خود تواریع عظم میگفت و جوی هم شهادت میدادند که فریب سال
 اصلا بد و نحوای خوابیده هر وقت خسته و کسل میشد و بدون بالین و شسته و رواند از روی زمین و از
 میشود و خواب میرود

آدمهای برین کشته که غرضی بخت کشی جو که نام بدست آوردند که بکار دستان از ازارن نوشته بود و مضمون
 آن اینکه من دوک دارلین را (مقصود بدست) بفرستد و از جوی که به آنکه ناخما سازد و اینک از جوی

خاطر است بر آن نوشته را نزد من آورد و از دست عسکری چون خطی بدرد شکایت کرد من برای چنین
این مطلب نزد آن روزگار رفتم و نزد یک ساعت با او خلوت کردم و هر چه گوید و گفتگوش را بشنیدم
اما هیچ از او نمیگفت و سخن و سکوت او مرا هم بشهر انداخت که بسا دوا و افعی نواب را الا از فریاد بکی باطن
با ما از او ساخته باشد

روزی خبر آوردند که مردم شهر از نبودن آذوقه بقتل آمده جمع شدند که پادشاه را بشهر آرند بعضی هم برین
عقیده که هر چه جماع و مجمع فتنه کار دینا را از آن است در هر حال نزد مردم رفتم و عرض کردم مسئله از این
قرار است که هر چه میفرمایند من با معبودی از سپاهیان محل اجتماع مردم و جماعت را منصرف سازم بلکه چند
تن از رؤسای آنها را بکمر و زور شما آورم بدم بامی شهر اهی نکرده سه ساعت مرا از منزل خود رانند و آن جمعی
که ابتدا زیاد از دلبست بیکدیفر نبودند و فتنه رفته بیشتر از بستان فرار شدند از سوء اتفاق برین گذشت
هم از دوسه روز پیشتر ناخوش و بکتری بود و بیکفشد من را بمرض کوفت است و این ناخوشی طوری در پانز
شروع داشت که اگر من از مادام شاتیلون معشوقه برین خاطر جمع نبودم یقین می نمود که شاهزاده هم همان
ناخوشی را دارد برین کشته از فرار بیکه معلوم شد غذای زیادی خورده و قولنج شدیدی کرده اینست که از
منزل برین نماید

چون اجزای پادشاه را برین با ما متحد بودند ما از آن بخیال افتاد که آنها را ضعیف کند لهذا در شهر بنوا
پادشاه یک تکیه داد و برای پادشاه پاریس مدتی بر زوری تر اشید و احداث قوه برین نمود و از اجزا
پادشاه پاریس آنها که در باطن با ما از آن اتحادی داشتند مخفی سفر کرده به بنو نواس رفتند تا بر این
اعتبار پادشاه بنو نواس بیشتر از پاریس شد و بر این ایام کار تدبیر کار دینا را از آن بالا گرفته مادام
شاتیلون معشوقه برین کشته را هم فریفت و او را بر آن داشت که شاهزاده را با صدراعظم دوست بدارد
نماید اما برین چون چند کاهی بود از معاشقه با مادام شاتیلون ناخشنود شده اعتنائی بچیزهای او ننهاد
ما از آن دست نکشیده آن خانه را ما مور کرد با عشو و کمرش و غمرهای در لو و حرکات هوش را
دولت دولتی را بدام آورد لکن این مردم از برین کشته سخت تر بود و اصدای خوشی بمادام شاتیلون نمود
چنانکه بکشتن رنزل من آن زن و مردم رو برو شدند مادام خود را کاملاً آراسته و هر چه جواهر داشت
تمام را زده صندوقی خوش را رو بر صندوقی دیگر گذاشت و طوری باز زد بیکد که زانویهای آنها
هم چسبیده مع ذلک دولت دولتی را آتش بدو آری که کرد و بمادام شاتیلون نگاه نکرد وقت شام
شد من بفرمان خانه رفتم که آنجا منتظر همانان شوم و کم و ادب اقتضا میکرد که دولت دولتی را
گیر و وارد سفر خانه شود آمد اما اعتنائی بان جمیده نگذاشته خود نه را وارد اطاق شد و آن بخاره
زن از خفت بفرمان خانه نیامده بمنزل خوش رفت در سر شام دولت دولتی حکایت کرده گفت دیروز
مادام شاتیلون کاغذی بمن نوشته مرا برای مطلب مهمی دعوت بمنزل خود کرده چون آنجا رفتم یکی از
جواهرها را دیدم احجار نفیسه و قیمتی بود مادام خواهش کرد چند قطعه از آن سنگهای قیمتی برای
او بفرستم گفت بخواه حاضر نزد ام جواهری گفت اعتبار شما از همه کم بیش است هر قدر بخواهید بفرستید
بر فرارید من قاشق دهنم برای چید با بخار دعوت شده ام گوشهای خود را صحیح و سالم برداشته بمنزل باز گشتم

و نگذاشته مادام شاتیلون بمید جواهری برید

میوشاد و یکی از دوستان برین کشته بود و پیشتر که او شده بمقدّمه و ناخوشی در گذشت و
میان مردم چنین شهرت کرد که چون برین کشته مکتبی با و نداشت و مصالح او را آویزه گوش نمینمود و غصه
مبلا لایق شده مردم بعد از وفات او بدردم و برین کشته هر قدر و توفی را دانستند و از وفات وی
خیلی متألم گردیدند

باز این اوقات برین کشته و دولت دولتی برای من بهار میداشتند که اسباب مزاجت تو را با آتش
لئونیل حکم فلانند که از بی ایام پادشاه اسپانیاست خرام میآوریم در آنکه پادشاه اسپانیایمکه تمام
اسپانیوها آنچه را برین کشته خواست نمایند بکشتن قبول میکنند شک نیست زیرا که خرابی و فتنای
فرانسه را بدست از شاهزاده میدادند و از فرط عداوت بیکه با این مملکت دارند وجود برین را برای مردم و
نا بود نمودن آن معتمد و محترم میبمانند

نزدیک بودن را روی برین کشته بپاریس کشته اهل شهر را متاثر داشت و مردم از تعدی لشکر با آن
اردو که اغلب خارجی اجنبی بودند و هر ساعت اسباب بی عصبیت برای آنها فراهم میاوردند سخن شکایت
داشتند و نزدیک بود فتنه عظیمی برپا شود از حسن اتفاق برین کشته هم وضع خود را در این محل خوش
ندیده در سیر دم ماه اکثر پادول دولت دولتی خوشی را برداشته از در شهر رفتند و از بدردم قول
گرفتند که بدین اخلای آنها با دربار هیچ شرط و عهد ننماید و فراری ندهد و هر چه بخواهد بکند اول با
ایشان مشورت نماید بعد با اقدام بردارد و در عرض حضرت از پاریس بکشتن بود لهذا فرار شدند
میمنت قبل از حرکت یکی از کلیساها بروند و در آن نماز و دعا بخوانند بعد راه بفرستند پس از این هر وقت
از شاهزاده ها برای عبادت یکی از معابد میرفتند مردم محض اظهار خصوصیت با آنها بقدری آنجا جمع
میشدند که جابر صلواتی میگفت حالا چون بستم آمده از آن میل افتاده اند و از وی جز این ندارند
که شاهزادگان از در شهر و تمکین در آیند و اقبالی بپادشاه و دیدن آنها نمینمایند چنانکه در روز پنج
و فیکه کلیسا رفتند منم با ایشان بودم و در حوالی ماطوری خلوت بود که طبیعت از آنها بی وحشت
مینمود این شیعه بمیراده کشتنای مقصرین را در طوماری نوشته و بخاراه هر یک را
معین کرده واسم تو هم در آن طومار هست و جزای تو را پادشاه خود تقی و قامت در قصبه دلب قرار
داده تا آنوقت که اعلیحضرت میل بعفو فرمایند دلب از املاک خود من میباشد مع ذلک من از شنیدن
این حرف وحشت کردم و نزد پدر برین کشته رفتم و تفصیل را با و گفتم بجای اینکه جوابی بمن دهد که خیال من
آسوده شود بلکه دلی قوی دل من کردار هیچ نگفت و فقط شانه های خود را بالا انداخت نیز از اردو
پادشاه همین ایام خبر رسید که کار دینا را از آن از سکت زرم بکشتن همان رفته و پادشاه این دوسه
روز را در شهر میبشود و که خدا یان خلعت را برای دستور العمل شرفیات و ورود بکشتن زرم احضار
کرده اند که خدا ها بکشتن زرم رفتند و یقین شد که پادشاه وارد شهر میشود بکروز صبح من مشغول آن
بودم و موهای خود را تاب میدادم که ساکن شربت دار مخصوص اعلیحضرت سر زده و بجز فرار و اطاعت من شد
و دستخطی مرا از پادشاه بمن نشان داد مردم فرموده بودند (ماد موازل برادر من باید رفتم

نمودند بر کذا شد و شاهزاده معوض مردم شد و بدترین وجهی از پادشاه رفت که زبانه ازین تنگی یار نیارد

کار دینار در چهار روز بعد از رفتن پادشاه که در قریب هزار نفر از علما و ارباب پاریس را بر داشتند بگویند که آنوقت معسکر پادشاه بود رفت و با عجز و التماس درخواست نمود که کتب علیحضرت قشرب فرمای شهر و پای تخت خود را بدین ازین خالی نگذارد و در گذار ایشان هم عیضه بملکه نوشته مصوب کار دینار را در تخت معطره ایفا نمود و مضمون عیضه آنکه نظر بخص و صیت سافه خواهم میکند و حق فرمایید به بلوار و در و آتخا اعتراض جوید این استدعای دولت دار ایشان هم فوراً قبول شد و پادشاه و ملکه کار دینار را نزد انا کمال احترام پذیرفتند و او فرمائی را که پادشاه و ملکه در پاریس بمشاوره المیه داده و آنوقت با مصافحه پادشاه فرستاده بنظر علیحضرت رسانید و امضای آنرا گرفت

مرحمتها بکند و باره کار دینار را تر میزد و دل شده ظاهری بود شک نیست که پادشاه چندان کدورتی از کار دینار نداشت اما برخلاف ملکه معوض است خون او را بخورد و وجهی این کینه و عداوت سخت آنکه بدنام معاشقه کار دینار با ملکه مشاوره بستان خود گفته بود که من باین پیرزن سوخته و مصلحت وقت است و صرف پللیک و الا با آن عجز زشت روی بد خو که بجای از مقامان سوس مشبه است چگونه شخص رعیت میکند که اظهار محبت نماید این حرف را ملکه شنیده و با آنکه چهار سال از آن گذشته فراموش نمیکرد هر چند کار دینار را تر و مدت مزوره کمال خدمت را بیاد شاه و ملکه نموده اما آن ماسرائی که گفته نه چندان معطره را سوزانده که این آنها آتش آزار و دشمنی باید یکت خواهی و رسوای و کنگ کاملاً نلاف نماید چنانکه نمود و بعد ها شرح آن بیاید

پادشاه و ملکه پاریس را بنظر مرقوم فرمود و مضمون آن اینکه من امر از خط مشیت و پاریس و متعال پادشاه و صاحب حکم و اختیار و حاجت معارضت و مظاهر تاحک نگذارم از امر و بعد از شایسته و استصواب فریدی از فرادین آنچه را صلاح دولت و مملکت خود میدانم و روی صانع کواهی میدهد و عذر مجری میدارم و السلام

روز بیست و یکم ماه اکثر تمام قنون بواجب ما در شال طورن بالبنه جدید و اسلحه صیقلی در کباب پاشا افتاده علیحضرت را با شوکت تمام وارد قصر سلطنت پاریس کردند و در همان روز چنانکه ما در موازل مشاهده کردیم شرح حال خود نگاشته بد را و در دار ایشان را از شهر پیرین نمودند و کوتوال با استیلا که حکم مازود بطرف عساکر پادشاهی توبه ندانند بود معزول کرده بد یار عدم فرستادند و روز بعد مجلس بانگهای تمام اجزای پاریس و اکابر رجال دولت و وجوه و اعیان شهر در آنالار بزرگ عمارت لوور متعقد شدند پادشاه لباس رسمی سلطنت را پوشیده با کوکبه که عبارت از یکصد نفر فرار و خاصه و یکصد سوار و شبوری باشد و در آن مجلس کشت و برابری خود قرار گرفته مکونات خیمه چو در اطراف کرد از جمله بولگا پاریس کشت شما از امر و دیگر مطلقاً نذارید در امور دولت و سلطنت و مسائل پلیتیکی و مطالبات و غیرها از امور داخله و خارجیه مداخله نمایند و اصل طرط شور و شورت نخواهید بود و هر کس در پاریس چون چیزی بپزیران آرد چنانست که بشخص سلطنت خیانت و بی ادبی کرده و سزا جزای او قتل است

هم در این مجلس علیحضرت چند نفر از قصیرین را از قبل بوغور و شوکل و دهان بچسبید و ناصیه شاعران را آنها را بخودشان عطا فرمود و کوی چهارم در وقت شام زده ساله بود و نهایت صباک و حسن نظر را داشت همانا برای شوکت و جلالت خلق شده و هر نوع تجمل و وسایل باری دوره و نوبت استقلال و استبداد این پادشاه در رسید و خود بنفسه بجل و عقد و امر و نهی و فصل دادن امور پرداخت و بر بفرستاد و پاریس را بد و در انداخت و در روز بعد از روز مزبور حکم کرد جمیع مال و ملک و ضیاع و عقار و نقد و جنس پیر کند و پیرین کشتی و خواهرش را همراهی که در شمس و لنگول باشد ضبط نمایند و چیزی برای آنها نگذارند آمدیم بر سر کار دینار را نیز که انتظار التماس و مهر باری بسیار داشت و هزار نوع و عده بخود میداد و متوقع بود و در هزار تومان مروض او را خزانه دولت داده شود و پاران و دوستان صاحبان حکومتها بزرگ شوند و روزی پادشاه معزیه المیه خواست و مبلغی را او بجهت کرد و عتقا و عده های زیاد داد و آنکه مرخص فرمود که بمنزل خود باز کرد کار دینار را با مانع نرود و خوش و زیاده ها اما بعضی اینکه از در عمارت بیرون رفت کشتی با شاهی پادسته از فراوان خاصه او را گرفته در کالسه فشانده بقلعه و دهن فرستادند و در آنجا حبس شد و اهالی پاریس از که فراری نیست علمای خود اصلاً دلشکی بهم رسانید و اعتراضی با علیحضرت نمودند بلکه با طمانناشعوف گشتند چه از دست جیل شرعیه باطنی بچیده داشتند و همراهی با دولت در سلطنت را از پیر روی کشتن و بطریق که در لباس و طراز و همدردی قطع طریق بنمایند بهتر میدانستند انهمی باز رفتیم بر سر شرح سرگذشت ما موازل منت پاشیر شکار باها میگوید عربیت بونت نمودم و از پاریس حرکت کردم منزل اولم بیک پوست بود شب را آنجا ماندن فردا صبح از در خانه مارن گذشتم و بعد از عبور از آب کلیته پاریس را دیدم و پاریس سر گذاشتم و آن سرزمین و مافها را با بار فراموشی دادم و پیشتر بنظر پادشاه سپرد انداختم و آمده مافه بر روی کوفت در آنجا و یکی از مخانه های پیرین دهکده منزل کردم صاحبخانه را دیدم و دانهای اینکه پیرها و مافها را متب بپاشاخت متصل پیرین کند و پیرم و من بخش میداد و میگفت خانه این سرفه جلف جاهل سبک مغر زراب شود که تمام رعیت بخاره فراتر از خراب کردند و بجای سیاه فشانده بجنب خدا گرفتار شوند و با جلال معلو و چار من دیدم محمد خلی دهن دریده است و پیر بگویند و اگر را نشانند شاید بخیال تعرض افتد و فادی بر پا کند سر پیرها بخورد و عذبه خود را برداشته در کالسه گذاشتم و بتجمل راه افتادم و در پیرین راه چیزی صرف نمودم و بروقت بود که به این رسیدیم بحال فشانده برای ما کتاب پیرین میداد و همافخانه چند قطعه مرغ و گوشت برای لیس پیرین و بعد از آن بر بد و روغن سرخ کرد پیرین بسیار متنازی هم داشت قدری از لحم طپور داشت با پیرین خوردیم باقی را برای چهار روز گذاشتم منزل سیم ما سور دون بود و اسباب و اسلحه سیکنه کالسه و خسته گشتند بپیرین و باز وقت شب بود که وارد منزل شدیم من از فرط کرسکی بکراست بر آشپزخانه رفتم نزد یک اجاق کشتن پیری را دیدم غذا بخورد و ابد اعصاب هیچ چیز و هیچکس ندارد و بجای پیرین روی او بود که آن بیشتر دیک اشتهای مزاجی و خورد خلی میل کردم که لقمه از آن بخورم بدین اینکه حرفی با و نرسم دست از خودم بپارچه از کباب و پیر داشتند و در ماف خود گذاشتم کشتن چنان بر فرزند کشتی که کوئی نرسم نندگانی او بکاره بیوخت و خاسته و گوی فراموشی طوری خشر که بخور استم خضر شوم فر پادشاهم و پیران بدادم و رسیدند و مرا از جنگال فر کشتن پیرین

کشیدند تا آن بدکش مکرر است بر میداشت خشمها میداد که لعنت بکردش غیر سید نکند فاصیفت
که جویش آنها از مکرهای خوب شمرده میشد هر چه خواستم با و طای که مقدس من از کرسنگی انشا
شدم و از روی خطر اینکار کردم و اگر خطایی رفت زبانی آمد غلامت تو امیکم غذا بیک برای من بیا
فصل طایلی از آن تو میدهم با انعام و اگر ام بخش گذشت کن ایقدر دینهای خود را منم و دم خویش را بخاو
هر قدر که بخار میشنود کیش هم شنید و بهمان اندازه که نواز هنرم ملایم می شود آن بندار هم از التماس
درخواست من ملایم شد حصا هم ما خانه از روده درازی او بتک آمده رفت یک لحظ کوشش کاو کرد و سر
هر خوراسر میکرد آورد پیش روی و گذاشت گفت تا نصرتی بخور و از نصرت بخت کشی که آن طعمه
منگفت بد آرام کرد بد و زهر مار خورده مثل بوزینه خندید و من گفت بشن صحبت بکن بگویم چاره
داری من هم با طنا از رفتار و گفتار آن بچها متعجب بودم هم خنده بخت فرستید که با کیش و قدر اعتدال
کم کمتر لامر کنم مؤمن از کجا می آید گفت از شهر ناله می کنم کجا میری گفت بسیار پس کنم دفعه اول است که
این بای تحت را مشرف میبازی گفت خبر بگو و بمان ببلده رفتند ام رسیدیم از اربابها که از اینست
گفت هم کس را گفته با ماد موازل من است یا خبر است یا داری گفت مخصوصا گفته اند که اگر گفت برادرم که او بر
مثل نکیش با ستواری است علم و پیشه از شمار آنهاست گفته اند که او را به بنی میباشی قدک بر من بگاه کرده
گفت بل صورتی شباهت نیست اما حالها هیچ تو میماند گفته بطور کنت خبر عماد شاه با این خصا
بی هم و دستگاه سفر میکند بجلاوه مثل توشکی نیست که از پیش مردم ناشناس نمیرد باید گفته راست بگو
ماد موازل نم رستت تو هر دو این قید آزاد بد و چهره که نظر آن غما بد خوردن است باری با کیش میکنم
وی شنیدیم فی الحقیقه و زاد است ندانم بودم و با و میخندیدم تا آنوقت که شام ما حاضر شد و برای صرف
آن از مطبخ بیرون رفتم هنگام حرکت مبلغی بکیش مرا ضایع کرد و با او دعوای کردم منم که چهارم بخت
و خانه مادام بولر است و اقامتگاه و مقصد ما همین جاست چون بان یاد می خاند رسیدیم مادام حلال
زور و ملاقات من زیاده از اندازه مشغوف و مشغور شد منم که این چند دربارین چند بخت بخت
غذایی و فراغ بودن اسباب است حک معروف و مشهور است مادام بولر مادر شایع است که چند
پیش در بارین دو کشت این زن هنوز در کربس سیاه پوش است و متوقای مشارالیه چنانکه پیش
یکی از دوستان را در قند پرش کند بود در این سراج صاحب آن احدی مرا نمیشناخت شام بسیار
مغفل با کولی برای ماهیته نمودند هنوز سر می بودیم که یکی از دوستان میزبان وارد شد مادام بولر
که میخواست مرا اینهم کند با طاق خواب برد و در باروی من نشست و بهمان نازه رسید و اخیال
بد رفت و راه انداخت من آفت ناصح خواهم و بر پرش کند کاغذ نوشتم سفر خود را از
بارین بخت برای او شرح دادم همچنین به اعتنا بنها و بیک فطریهای پدرم را و با ملا بگا
آن نوشته خاتم با قاصد دادم و او را بطرف راه روی برش فرستادم
مردی باریس که میداشت که من در کجا هستم و بکدام نقطه رفته ام ندانید و کدی و یوف توقفا بد
بود اگر چه روزی که از باریس بیرون آمدم کاغذی بد و بر کوادم نوشته و در آن عرض می کرد که تو
که به بخت پدرم و از آنجا که تو ابی الا سلب محبت و حمایت خود را از من نموده و راهی نشدند که با ایشان

به بلوا بر من منم در عرض خود بختی تو ابی عظم رده اظهار داشت که از ناچار می و سخن حفظ خود با او ام
و دوستان ملحق شده ام یعنی خویش را از سایه پرش کنده و در دورن قرار داده و این حضرت را عداوت
بقصد ذات نوشتم چه میدانم سر کار و الا اگر بخت بخت بلفظ افوام و دوستان که میرسد تلفت بشود
که مقصود پرش کنده و در دورن است و خیلی بچوش می آیند
بعضی از دوستان من که در باریس بودند بجای اینکه در غنا بس خوب بگویند و حرمهای منزند که آتش خشم باران
شبت من فرزند چند نفرها گفتند که بر اشغال آن فرزند از جمله در هر جا شهرت دادند که من بفلاند و
مقتضیات اسپانولی را کرده ام بلای سم و عادت دنیا همین است بخت که بر میگردد با لوده دندان میکنند
بنه مرا از عقب آوردند و قوی رسید معلوم شد بر من شهرت باریس حتی از سوازان دولی جلا و از اربابا
داشتند و گفته اند که از اسباب بر ندا حسن اتفاق آمدهای من در یکی کرده با آنها میگویند این بنه از یکی از کشتگان
کار دینال نازار است و بیدان میروید این حرف را که میشوند است میکشند و از ارباب سلامت من میداد
و از ارباب جریقیه و غیب نبود اما هر چه بود همه ما بخت حاج زندگانیست و نبودن انایه معطلی و اگر بتاراج فر
من باید مدتها بیاس و رختواب باشم
در این ایام کاغذی از پدرم رسید مرقوم فرموده بود ندیدم ز این در خانه مادام بولر همان که آن بچاره
پیش پادشاه منم میشود بختی است که یکی از املاک خود روی و آنجا بمانی پدرم در دست نوشته و حرف
حسابی زده بود خودم نیز همین خیال را داشته و میخواستم زیاده بر این آن زن که فی الحقیقه از جوانمردان شهر
میشود و زحمت هم بکری و بعد از وصول آن نوشته بقصران سر دلی که متعلق بچویشان مادرم و نزد یک
به استی از مقصودات پرش کند و رقم و در همان روز کاغذی از پرش من رسید که شرح رکال در بختها
من نوشته و در خاشاک مکتوب و سرور افشون اسپانولی که با شاهزاده همراه بود و در کل من بکاشنه و املها
خصوصیت کرده و سکت مار من نام حاصل این مراسله از قول پرش کنده من گفت بختی من مثل برای شما
هو نقل و راست که در مملکت نورماندی واقع و در کنار دریا میباشد و فایده اقامت در چنین محلی زیاده
بود اول آن دست داشتن بدو با که در وقت ضرورت راه فرار باز است دوم آنکه مملکت نورماندی
در دست مسو لگو بیل شوهر خواهر من است و اگر لازم شود مشارالیه میتواند جمعیتی اینجا فرستد و بخت
و حر است شما را از من نیست مار من گفت از قول من بر پرش بگو بعد از آنکه بختی که کرده اید و کرده ام
باز هم مردم اعتقاد میمانند از کجا میدانید مسو لگو بیل بواسطه مراتب باطن با شما یکی باشد مگر بدیده
من با شما کمال اتحاد داشت بلکه را من در پیش هدستان شما بود نا احسان صحتی در شما نمودنی انور
خود را کار کشید و با پادشاه ساخت بر هرگز نباید دل بدوستی این و آن نیست و از من حرم و احتیاط را
از دست داد بخت است که من برای اقامت جانی را اختیار کنم که در حکم ما من باشد و از سقادر و ست
که از املاک شخص خود میباشند چنانچه از آن قبضه نا شهر باریس سر منزل است و نا شهر بلوا که پدرم آنجا منزل
دارد نیز سر منزل و نا است که متعلق شما است میباید در راه است و سر شب که بخوابید با من میسر شد و بخت
سقادر و در وسط واقع شده اگر از طرف دربار روی خوشی بختی دیدم را هم با آنجا نزد یک است و اگر
پدرم بر سر میآمد با ساجی میتوانم نزد او بروم و اگر از آن دو جانب ما بوس شدم خودم را بیک رکعت

در کار و لا یمیر تمام علاوه بر این محسنات سفار و از همه آبادیها و روستا و کسری که میفرستاد
و در سرین میبردند آسوده در آنجا بامید خدا بکسری میفرستاد که چه از پاره برون میاید سنت ناز
فرستاده شاهزاده حرفهای میفرستاد و گفت بچشم فرما بشهائ شما را خدمت تو اب و من عرض میکنم
این بگفت و رفت

از قصران سر و پیل به سفار و در فم و از آنجا کاغذی به کنش فیل یکس سفید خود که در بارش بود نوشتم
و دستور العمل دادم که مختصر نه و هر جور اسباب زندگانی برای من سفار و فرستد کنش شارا اهلها
و در فرستادن بنده اسباب خط غریبی کرده باشد برت و ده باز نه نفر سوار از دربار خواسته بود و حال آنکه
زیر بار این منت رفتن هیچ ضرورت نداشت

هم در این اوان چایا و مخصوصی از پیش پادشاه آمد و دستخط از اعلیحضرت برای من آورد در کمال بهرانی
بخط خود بمن مرقوم فرموده بودند شنیده ام میفرمایند که سفار و فامک نمایی از انتخاب این مکان خیلی
مشغوف شدم خوب خیالی کرده و درین قصر و قصبه که متعلق بخودت میباشد میتوانی آسوده و مفرزندگی
کچی و السلام منم جوابی با ادب و اشنایت هر چه تمامتر نوشته و دادم همان چایا برود و در آخر آن بنده
عرض کردم چون من خود را بیکدی در قصبه میدانم و در بعضی فتنه ها هیچ خبر دخالت نداشته ام و دارم
قلب همان اوان از من نزحیده باشد

و فیکه این عبارت را بنوشتم خودم میخندیدم چه بیشتر فتنه ها زیر سر من بود اما نه داری مقصی است
که همیشه شخص حرف زد که مستحق است ذمه او باشد و بلا لایح و بر زبان خوش آمد و تعلق کو بداند
آنها را بفرستد و از آنها فایده برد نیز از شرشان این باشد و من بخودم که نگاه میکنم میبینم از نوکر خدام
و کسری و کفیه که دارم آنها که بپوشانیده اند و دروغ و اغراق میستایند و بلا تصور بقتل
من میپردازند طرف میل و محبت میباشند و هر قدر من چنانست نمایند باز از آنها خوشم میاید و چنانست
که صدای این را استکار و خند متکبرانند چون راه مداهنه نمی سپارند و جرب زبانی ندارند و وقتی با آنها
نمیکنم و دردی نمیدم و اگر چه این فقره نسبت به کرا و حماقت آنها چون این خوشایع است منم یکی از حماقت
آسمان که خراب بخواند شد ز من را از زیر پای کیسه نمیکشد منم آنها را ابله میگویند

و فیکه از یون بر سفار و در فم در یکس راه شخصی نزد من آمده خبر داد و گفت ده باز نه نفر سواران
خاصه بایک صاحب منصب که فرزند شاهیلون سر راه میباشد و در روز است با آنها آمده هر کس ازین خبر
بگوید احوال شما را از او میپرسند با آنکه مثل من شخص بی شایسته را عقل قبول نمیکند مثل ادبی مقصری
بگیرند و حبس کنند تا چون کارهای بنیادهای حساس اعتباری ندارد و از طرف دیگر من تقصیرات خود را
میدانم و میدانم چه کرده ام احتمال دادم پادشاه درست متذکر آنها شده و سخت متعجب گردیده اند
و از یکدیگر دور فلان قلعه حیرتکنند این خیال خیلی اسباب خشت من شد و در از ده فرسخ زام خود را

دور کردم و هیچ بهر شاهیلون نزد من بکسریهای سفار و در اندم و در ناز یکی شب خود را با آنها رساندم
صفر سفار و در پیش از آنها از عازات عالی محسوب میباشد و آن در ملاکی است که از اجداد مادرش
میراث من رسیده اما حالا از پادشاه از بخواه سا میباشد که کسی در قصر من و منزل ندارد و چون بکسری

مانده خراب و ویران شده و اصلای بوی آبادی از آن نماید و ما و بخواه ما کلبه بوسیده و درختند
یک اطاق قابل سکونت نداشت که من در آن منزل کنم بر حمت آفتاب و ناصبح و اطاق من را در نمازگاه
بهر که میخواخیز بود و در بر دهم و قدری غارتها خشت شده با آب عوض شام خوردم و بعد از سپیده دم بختانه
مدیر این قصبه که مالیات آنرا جمع میکند و برای من میفرستد و فم مدبر من بود و دیگر من میفرستد داشت عمارت
کوچک مختصری که از هر جهت آراسته و زیباست برای خود ساخته و پرده اش در آن ساکن شده و خانه
کما بختانه معتبر است بخانه من داده که آن خیلی کار مشغول کردن من خورد و در بخت این قلعه و خانه باغ و در که بود
که من با زادی بلا مانع در آن گردش و تفریح میکرد مختصر و اما آنجا ماندم تا صفر سفار و در امر نکامل
نمودند و اسباب مرا از بارش آورده و در قصر جایا کردند نگاه از منزل مدیر عمارت خود نقل مکان نمود
و با النسبه آسوده شدم

در این اوان از بارش خبر رسید که ماد موازل شورو و مشوقه کار دینال و تروفات کرده است و فایده در
خانه مدیر سفار و در بود و هنوز بقصر خود نیامده اتفاق افتاد که هنوز هم در آن باب میخیزم و حال آن
مسئله را نمیشوایم بکم مادام فونطاس از کس سفید فای من که هم سمت مناد است داشت هم محبت و شهنما
با من و یک اطاق میخواست و در خواب من وصل بود در یکی از ابلهائی که بیدار شدم آب بخوردم
و خواب و صدای مردی شنیدم اول تصور کردم خواب می بینم بعد درست گوش داده دیدم شخصی با مادام
فونطاس غشباری میکند سر نه کردم ساکت شدند چند دقیقه نگذشته صدای صحبت آنها باز بگو میسرید
مادام فونطاس را صدا کرده گفت پیش تو کیست جواب ادیقع جوابیده اید یا مبتلا بعلت کابوس شده
و بقول عوام بختک شریف است سرکار علیه آمده در خواب من آنهم در صورتیکه چسبیده بر خواب شاهزاده
خانم میباشد که جرات پاکداشتن را در کفتم تو دوست میگیری اما من سیزسم بیایم بجواب آمد و ناصبح
آغوش من خوا بیدار شود و در اینجا است که هنوز دوست خواب نرفته بودم و دروشنای صبح از بخره داخل اطاق
شده چنانکه نایک ندازه من هر جا را میدیدم دیدم شخصی آهسته از بستر مادام فونطاس بیرون آمد و
از اطاق خارج شد باز او را بیدار کردم و گفتم آدی از خواب تو بیرون آمد و رفت گفت عرض کردم خواب
می بیند که آن جرات است که در اطاق مخصوص شما بیاید میگوید نزد من خوابیدم فردا صبح خبر رسید که
برادر رضای من در از روی بر کنده گشته شده در دم مادام فونطاس گفت آن شخصی که در شب بنظر تو
آمد روح آن مقتول بوده آمده است با شما و داع کند من اگر چه باور نکردم اما گفتم برای نزد روح ترا
رضای من رگبیا نماز کند خلاصه از آن مقدمه کن شته و باز نمیدانم واقعا روح برادر رضای من
آتش بختال و داع من آمده و عوخی به بستر مادام فونطاس رفته با یکی از نوکرها و خدام عمارت قدم
در بستر شارا آنها را گذاشته خلاصه برای اینکه در این گوشه از تو و او غریب این زن از من نزدیک و مرا آنها نگذا
بروی او باور دهم و بجامه و سکونت گذراندم

و فایعی که در سنه هزار و شصت و پنجاه و سه میلادی می مطابق
سال هزار و شصت و پنجاه و سه هجری واقع شده

دو اهل این سال بر من کنده و اتباع او بعضی فلاح و بلاد از قبل بار لود و و سنت ماهور را مسخر کردند

و در چند ملاقی لشکر پادشاه را شکست دادند پادشاه دستخط حکم مانند برای پدرم فرستاد که افواج از او
 خود را که بعضی اهل ازلان بودند و بر خراجهای بکر و جزو عساکر برین کشیده شده با قشون پادشاه
 بمیکشیدند احضار نماید و نگذارد با مخالفین سلطنت ممدت شوند پدرم کاغذی بنام فراده نوشت که
 لشکران من بودند از آنکه با اینک در این وقت وجود بکفر باز برای برین کشیده بجای منم بود بحضرت آنکه
 کاغذ پدرم را خواند چهار پنج هزار نفر را بدو ناکراه و تعزیر تا کمال مهر نایم فرستاد و ازین افواج قریب
 دو هزار نفر تعلق بخود من بودند یعنی از املاک شخصی و پول من اجیر شده و سر کرده آنها المانی بود و هلاک
 نام داشت این دو فوج بنام من در چند هلاک سردار آنها اظهار داشت صاحب اخبار ما ماد موازل است پاشیر
 میباشد و پدرش هر وقت مشارالیه را نوشت ما اطاعت میکنیم و می آیم
 اخبار بیک این صفت از پارس رسید این بود که غالب غایبها شفاها یا بواسطه عرضیه شفاها التماس عفو و انعام
 از پادشاه نموده و اعلیحضرت جمعی از آنها را فی الحقیقه بخشید و بعضی را هم بحسب ظاهر عفو داشتند اما هنوز
 رفتن بجا نرسیده بودند و کینه به با ستیل با و دشمن فرستاده و حبس کرده اند از جمله مسیو بود
 و مادام موت بازون را بعد از عفو جلالی طرد داده اند
 از امور غیر آنکه کفایت فلسفه ده من در این وقت بمن خیانت کرد و راه عفو و سپردن عرصه بلکه نوشت
 استدعای شرفیابی نمود بلکه جواب داد اگر از رویکی ماد موازل است عفو میکند بخود و بیایا فلا از آن سبب
 قبول کرد و علاوه بر استعفا و شرفیابی آنچه توانست از من بگرفت باز از اتفاقات ناز و دربار آنکه
 ماری و ریش پور از زاده کار و بنال ریش پور متوفی دختر کنیز ملکه زاد رجاله نکاح در آورد و هر قدر عتبه
 آنچنان مادام اقلون بمنع پرداخت نمیکرد اگر چه آن کنیز زاده صباحت و ملاحتی بکار آورد و من او را
 بمبشنام اما کوفتاری در ریش پور و از بخت بخیا خلی ازین فقره مطلع شدند
 نیز از خبرها آنکه وجه پدرم بعد از وضع حمل توانسته بود با شوهر خود به بلوار رود و در پارس مانده و
 بشدت ناخوش میریبت و در ایام ناخوشی ملکه از دیدن کرده هبسته عافیت یافت بعد از دو سه ماه نزد
 پدرم رفت و من ایام غیبت او را عنایت شمرده یعنی محبت پدرم و فرزندش را جذب کرده مصمم رفتن به بلوار
 شدم و قبل از حرکت عرضیه پدرم نوشته او را از شرفیابی خود خبر دادم و منظر جواب دادم راه افتادم
 در بین راه آدم من با جواب عرضیه رسید پدرم نوشته بود پدرم من تو را موقوف باین است که هلاک
 بنویسی و فوجی که در اردوی برین کشیده دارد متفرق کند و الا آمدن تو پیش من اسباب بد کوئی مردم
 و باعث سوءظن پادشاه میشود من همانا عتک کاغذی به هلاک نوشتم و اظهار داشتم که عجلاله صلاح
 صرف پدرم در این است که تو با قشون ابواب جمعی خود از برین کشیده جدا شوی کاغذی برای هلاک فرستادم
 و راه خود را به بلوار امتداد دادم و قنبره و اردو آن بلد و منزل پدرم شدم نواب و الا شام خورده میخواستند
 با طاق جواب خود بروند و استراحت کنند مرا که بدیدند عرق مهر آفتاب چنید صورت مرا بوسیدند و
 بناظر خود حکم کردند برای من تدارک شام نمایند بیکر هیچ نگفتند و بیکجا بسته با طاق خواب رفتند لکن صبح که
 شد خیلی زود با طاق من آمدند و نا بعد از ظهر نشستند و هار را هم همانجا خوردند و هر چه صحبت داشتم
 متفرق بود اصلا از برین کشیده و لو در حقی بر زبان نیاوردند و از فرط حین و ملاطفت با آنکه نه بودم

و نالیه داشتم از پادشاه و دربار هم چیزی نگفتند من محض مزاج تفصیل آن کشیش را که در راه پونت بد
 بودم و برداشتن لقمه از پیش روی او آن شرح که ذکر شد نقل کردم و خندیدند ایشان هم از همین قول
 مملها میفرمودند و من میخندیدم حرف بلیتیکه موقوف بود و روزی در بلوار مانده بعد متفقا بقصر شاپور
 رفتم و در شب هم ملاقات آن قصر نگاهداشته اند و یکی از روز و وقت شاپور مسیو به فونین را که حالا
 ناظر و وزیر است احضار کرده و دو ساعت با او خلوت و گفتگو نموده در ضمن بعضی بصرها بنهاد و باره من بگفت
 داشتم میفرماید از فلان راضیم اما افسوس که هر کس را برای وجهت و اختیار کردم او خود رد نمود
 از شاپور پدرم را و ذاع کرده عازم سفار و شدم و از ازلان گذشتم مسیو و فرزند را برین بصره پدر
 معلوم شد این بلید برای اقامت خود انتخاب نموده است زیاده از حد از پدرم شایکی بود و بیکه میگفت بعد از
 ورود به سفار زود و ماه تمام من از اطاق خود بیرون نیامدم روزها را از طلوع آفتاب تا غروب شغول
 نوشتن همین کتاب که شرح زندگانی من است بودم از ابتدای تولد تا این ایام که او ان ذلت من میباشد
 از سوانح و وقایع هر چه را بخاطر داشتم مینوشتم شبها از مرتبه فوقانی قصر با طاقهای تختانی آمده با
 خواص خود شام میخوردم و صحبت میداشتم رقصان اسنال سخت و بد بود منکعات بگردش داشتم و قفیه
 آرام نمیکردم و در باغ سفار و خیابان مسطحی میزد میگردم که سواره یا پیاده راه بروم و در اطراف حوالی
 هلاک روز که هوا خوش و آفتاب بود زبانه از هزاران غله از قصبه سفار و زود فغان طرف میگردم و مردم
 میدادم که خیابانی طوله بی برای کردن چهار من مسطح و آماده نمایند
 قصه معاشقه مادام فوق رول با ساجود را از است و اگر چه از ملکه گرفته نادانی خادمه هر چه از او
 ادیت کرده اما بقدری که من از مادام مشارالیه و ذالتهای او در آن معاشقه صدمه دیدم از احدی
 و از هیچکس اینقدر رنجیدم لهذا خواستم از ضعیفه را رسوای خاص و عام نمایم فرستادم از ازلان بستم
 آوردند و در یکی از اطاقهای عمارت منزل دادم و شرح حال آن زن را با فوج و جوه نوشته چندین هزار
 نسخه از آن طبع کردم و در تمام مملکت مغانه منتشر نمودم اگر چه بی شرفی بی غیر بی آن سلبه بحدی است
 که ابد از این بدنامی مبالغه نمائیم دل خود را خالی کردم و بقدر لزوم انتقام کشیدم من طبع شعر
 دارم لکن خیلی نظم اشعار نپز اخذ ام که در واپسکار مهارتی بهم رسانم باید قوا را بر تحت بخاطر آدم از
 شعرهای من آنهایی را که مخصوصا در هلاک کنند مادام فونینا که طبع سرشاری دارد تصحیح میکنند و
 بیت از منظومه های من در هلاک اهل دربار است بعضی ازین قصاید هجائیه را که ممکن بود طبع کم ضمیمه
 سرگذشت مادام فوق رول نموده منتشر بیاختم
 هفتد بیکر تبه از برین کشیده بمن کاغذ می رسید و جایا بخصوصی آن نوشته را برای من می آورد این هفتد
 نوشته بود کاغذی به هلاک رسید چون بخاطر خود شام بنویسید که گویا نوشته اید نه طوعا لهذا
 افواج خود را متفرق کرد و الی الان در اردوی من مانده من خود در جواب نوشتم در ستاسنیاط کرده
 نا و قنبره وجود هلاک در اردوی شما بکار است باید که خدا مت شما بماند خارج دو هزار نفر تا برین او را
 من از کیسه خود خواهم داد لکن یکس نکوید که جیره و مواجب این افواج را من میدهم
 در این نام خندان بخواب و خوابن منجر می که در حوالی قصر من سکنه داشتند از همه جا حتما زده و فرسخی بدین

من می آمدند و شب سه شب پیش من می آمدند و مرا مشغول میکردند بعد بقیصا و عمارات خود را جمع
مینمودند و روزی هم ما دام قلیسک غفلت وارد شدند و از پادشاه مدد از پادشاه خواستند تا چون خدمت
کشیده و با کسانک مزاج ما اینجا آمده درست نداشتیم که عندا و از اجوام خواهی خواهی او را بدین
و بخدا خود غلغله کردم چرخ حضور من با او آمیزش نکند و حرف نزنند مخصوصا طبع سرگندش ما دام
قول دل را با او بگویند تا در روز این حکم من مجرای بود بعد سدا آب برسد سرگندش مرا از روز و خروج از
پادشاه ساعت ورود ما دام قلیسک به سفار و برای او نقل کردند که کنتس قلیسک سالها داده من بود
و با او ایستاده ام فرضا که برای حفظ خود و خانواده خود چنانچه من کرده باشد و در حضور ملکه از
من بکسر زبان آورده خوش نیست که من بجای حق سابقه او را مراوش کنم روی جوایم می گذارم
با الا آمده او را بختیدم و حلالش کردم

زوجم پدرم به خود حاصل کرده روانه بلوا شدند منم بدون استبدان برای بدن پدرم و عبادت والده
مغای مجذوب بلوا رفتم حلیله مشارالیه از روز و ناگهانی من چندان خوشوقت شد بلکه خواست تخفیف
از من نماید گفت شما چرا از اجای مزاجت دوزخ و نوبت که خدمت پدرم کند پدرم بخش خلق با و گفته است
من هر قدر میخواهم این دختر را شوهر بدهم و شر او را از سر خود دفع کنم نمکین نمیکند از جلد دوزخ و نوبت
طالب اوست و از اجای عیش و شوق من ملقب مطلق شده بیای پر خاشاک گذاشته و گفتم من عرض که حالا من
و پدرم مقصد دولت باشیم اما نشان شاهزادگی ما که از میان زرقه چگونه شما و پدرم را جوی میشود که
من زن بکفر و کفر بپوشم و حال آنکه امپراطورهای نامدار و سیلاطین با حیدر و ابهر سر قبول نکرد
حیدر از این مجلس حقیقه علم شکست و بیشتر از یک شب میل کردم در بلوا بتمام خدمت از راه سفار و زور پیش گرفتم
و به پیکر الهی مرا حجت نمودم و بحضرت و در برای مشغولیت خاطر ناچار بزرگ قصر را متشکل بیکل تمام
ساختم فرستادم یکدسته از پادشاه را بپادشاه که در آورده اند هر شب مقلد ما در حضور من بازی
و در میان آوردند و مرا مسرور میباشند و این خوب شد و فصل چهارم در رسیدن عیال با من که بیضا خرم نام
و من چون از طغولیت کال میل را بپادشاه باز می داشتم هر روز که مختصر شنبه میوزید و هوا آرام بود
بجایان ناز و رفاه بپادشاه هوا میکردم

این روزها کاغذی از پدرم رسیدم قوم فرمود بود که تو حالا خود بسن رشتد عقل و سبیه و از آن
گذشته که قیم و ولی برای اداره کردن کارهای خود میخواهی املاک که از مادر کن بمیراث بنور رسید و در
حده و خالویت میباشد در حیطه تصرفات و شخصها بحساب آنها رسیدگی کن خیلی تفاوت برای تو خواهد
داشت پره فونان ناظر من نیز قصد بگو گفت پدرم را نموده گفت نواب الادوست بهر ما بپند شما خود
باید بکار املاک و سایر امور زندگانی خویش رسیدنا عامل شودیدم بدین جهت شخصی در ملک
اعمال اوجه نمودم مثلا بیشتر که صورت خارج و مداخل را بمن می نمودند از آنوقت تا کال دقت بدخل
خرج خود رسیدم و ملتفت شدم که ما سرین دهات و کدها داده اند که نماد می در کارهای املاک من
نظایات کرده حنا نشان را کردم اغلب طایفه داشتند بعضی را بختیدم و برخی را حکما گرفتم حتی یک روز هم
ببره فونان بفرمودم و مدت بیست و چهار ساعت با او در لطف بودم و در یک شبانه روز دیدم تمام ملازمتا

من از ناظر بد میگویند حتی لا طور میر آخوردانم این شخص نسبت بمن صداتی از آنکه همان میگذشتند
لذا بعد از بیست و چهار ساعت ببره فونان اظهار القات نمودم و در کار خود او را تسلط دادم و بر او یکم
اگرچه مردم ها کان میکنند ما فونان ملتفت بعضی دقایق نیستیم و از هر گونه تجربه و تحقیق و دریم لکن چنین نیست
گاه بیشتر نکات دقایق ادبی را ما بیشتر از مردم ها میجویم و بهتر بجهت مقلد به سیریم چنانکه من خود
بدست می آید منم هر نوکری از نوکری های من نسبت بمن تفاوتی تراست خود را بی نیاز از سازش با من ملاحظه
خود میداند و چندان اعتنائی بآنها ندارد در صورتی که ما برین ناز و وسوسه میشوند چه در خوردن و
من با او شراکت ندارند آن خصوصیت و احتیاجی که از و متوقع اند می بینند زیرا که دستش بر سر نکات
نیست پس هر وقت موقع شود هر چه میخواهند از او بد میگویند برخلاف آنکه ما هم در خوردن و در بدن مال
من اتحاد و اتفاق دارند البته ما هم را فرزند میگذارند و این فقره حالا از برای من بیزاران صحیح شده
و با این حال خادم و خایان را بخود می شناسم

بر مردم بر بعضی مطالب فقره روزی غفلت وارد اطاعت کنتس قلیسک شدم منزل بود کاغذی روی میز
او دیدم که یکسری از دوستانش که در پادشاه بود نوشته امانت و دیانت را گذارده اند بیک کجک
که بیشتر عادت زنان است کاغذ را خواندم دیدم از شوهرش شکایت کرده که چرا از اخلاص کیشان
بر لاش کرده است در صورتیکه خودش در سلاک و خواهاها سلطنت منکک میباشد از خواندن این
کاغذ و حالت آن زن تعجب کردم چه میداند که کن با پادشاه و اهل دیار را می ندانم و از آنها بیزارم و با
پرنس کیده همدست و همکار و با بیعتش من خود را بدیار بسته و بیوهرش کرده است شاهزاده است
اعتراف می نماید

حکم در این ایام بر من مکشوف شد که چرا پدرم میخواهد دست حبه و خالوی من از املاک من بکوبد
و آنها را قیومت و دخل و تصرف در کارهای من نداشته باشند نواب الادوست که من صغیر بودم
زیاده از پنج شش کرد از حاصل املاک من خوردند و بحضرت لهور و لیب با سایر خارج شخصی خود
رساندند حالا از اینها بمان چنانند و میخواهند مثل سابق هر نوع مداخله در اموال من بکنند و هر قدر از
آنها که ممکن شود تصاحب نمایند این غامض و مشکل با جابت مقرون شود اما من از یک چیز میترسم و آن
اینست که آن بزرگوار چندی است از دیار خلیجی لعنتانی و خفت دیده و لا بد روزی میرسد که بپای
صلح و اصلاح شود و باید بحضرت استرضای خاطر و پادشاه انواع القات و محبت داد و باره او بد
فرمایند و بر مناصب حکومت های می بفرمایند و اینست که پدرم در عوض آن مراحم و عنایات
دخل و تصرف در املاک و اموال مرا از دربار استعفا کند و بهیچ تماعت ننماید و من در حکمت
و کمترین افتم

حکم در این ایام چارهای از خلافت و نوشتجات بسیار با مضای پس کشنده و در دوزخ برای یکی از
اعیان مملکت می آورده ما حورین دولت چارها را گرفته با نوشتجات بنحیث پادشاه میبرد و تمام این
کاغذها را اعحضرت باز کرده میخواهند در این نامه ها شاهزادگان یا عیال از بیات تدم من بدو و سنی
خودشان خیلی تحقیر کرده بودند و بدوستان خود در فرشته سفارش نوشته که در خد میگذارند حتی

هیچ فرقی ندارد نمایند و هر وقت لازم شود و از من اشارتی رود هر چه بخواهند بکنند پادشاه از خواندن این نوشته بی اندازد و متغیر نشود امیر و کشش که باید همیشه مشغول شایع دینی باشد و بخلاف یکی دست از مذهب و یا از کلیسا کشیده غالباً با رخا و دل و متملقین در بار و سلطنت بمنافع و ملا وقت میکند و انداز جانب عاجز است ما مورش که آن کاغذها را بر میدهم نشان دهد و او را وادار که بمن بدهد و وقت نماید تا از صرفت نقاشی و اتحاد با اعیان بمقام بدکم که در دنان طمع خوردن مال مرا تیر کرده بود اسباب کار و آلت بکار بدستش آمد و جواب پادشاه عرض کرد علت این مفاسد مال زیادی است که دخرم دارد آنچه در سال از املاک او غایب میشود و بر این بخرج اوست یک عشر از خود خرج میکند و باقی را با این هرزه کار بهانه تلف بنماید چنانکه تمام معاش شاهزادگان با عیال و زوجی آ که او برای آنها میسر است اگر چه ماد مال را لا با لاف و رشید است و شرعاً خود میخواند هر نوع دخل و تصرف در مال و ملک خود نماید اما عقلاً باید جلو کار او گرفته شود یا باید وکلت اجازه دهد من قاضی دخل او را بگیرم و بمصر فی صبح یا کاری سودمند رسانم یا آنکه وکلت خود در این مسأله بوجهی که میداند اقدام نماید پادشاه در جواب این مطلب بدرم میگوید اخبار ما ملک ماد موازل کافی السابق با شملت بدرم سوار آن فرمان را از بلواری می فرستادم من با و نوشتم موافق قانون فراموشه حالا احدی خود من حق مدخله در اموال من ندارد مگر آنکه در مسئله زار و نظار اهل ملک ثابت نماید بکی چون خط مدافع مراد بکجهانت مرا نسبت سلطنت و مملکت در فتره اولی من حاضریم که خود را به ابطا و حکا و هر کس که پادشاه تعیین فرماید بنمایم و معلوم کنم که لخلالی در شعور من نیست اما فطره نانی که بخت سلطنت و مملکت باشد که ثواب و الا اصراری بکشف مسئله دارند و نوشته است که من نوشتم و مراد مانور بجهانت کرده اند حاضر است و طبقه دخی من اطاعت و قبول اسروندی بدست رضا که بجا کرده باشم با سر و الا بوده و امر را جع بان بر کوا راست نمیرم اگر میل دارد بدیده بلا سههارا و

دایره میر میریم
این جوابی که بلواری کار و الا رسید بدیدند من بدجائی از مطلبی که فرستادم اگر اصرار کند که کوزه ها هر سر خودشان شکست میشود از سر و سه ماهی بناک شد کند و مرا بجال خود کدا شنند اما از آنجا که آدم طماع نازنده است حال است آسوده شود بعد از ایام معدوده باز بجهالت افتاد ندیده فونین با طفره را به بلواری احضار کرد من بدگذاشتم او بر د ثواب الا اصرارشان زیاد تر شد و عریشه پادشاه عرض کرده است دعا نمودند ما مور مخصوصی حسب الامر از بار من به سفار و آید و پره فونین به بلواری پادشاه اعتنائی نفرمودند مجدداً بدرم عرض نمود که زوجه پریشان کننده در حال حفظا و محض آنکه او جای بسیار بر من از فلا ند به سفار و میرد و ماد موازل را بفلا ند میرد در آنجا او را بختا له نکاح خود در میآورد مصحف پادشاه و وکلت این است که بموجب حکم ماد موازل را بر بلواری آورد و در اینجا حبس کند

ایستاد استن مال دیا که بد را با زار من زار و امیدار اما چه فونین خود اصراری داشت که او را مرخص کنم به بلواری و اصغای فرمایند بای تو اب والارا نماید مادام فلیک و مادام فونین نظر کنند

رفتن مشارائیه به بلواری مصحف نیست لکن خویش شما خودتان بروید بد را زار ببینید و مقصود او را معلوم کنید و ازین رو هر که در هیچ دغدغه و وحشت نداشته باشد چه مسلم است پادشاه قصد حبس و بندید و باره شما ندارد و الا برای اعلمیست مشکل نیست در همین قصر سفار و شما را احبب من است همه کس میدانند مایه قنیه بد را شما بوده و شما حکم آلت داشته اید بر آلت بختی نیست که حرفی نداشت بکار برنده آلت است این حرفها هیچ صاحب مزایا بل نمیکند اگر به بلواری فرستم و بدرم مرا حبس کرد چه میتوانم بکنم پس احوط اجناس است بد را زار که بهانه نقاعدی ندارم منکر ماهی و سه مرتبه ناخوش بشدم حالا از بد بختی کمال سلامت و تندرستی دارم خود مشاهده میکنم هر چه انتظار میکنم گلو دردی تپه نوبه حسب مطبقة نباید و مرا از حرکت معفو و معذور نماید غیباً بدید که غیباً اند جای یکی از امراض چند پیش من خالی است باری چون عرض نیست بیمار من بد را ختم و ده روز تمام از اطاف خواب خویش قدم بیرون نکذاشتم و برای آنکه تغییر بی در بشه بدیدار آید و ثابت شود که من بکسری دارم در مدت قمار من هیچ دست و روی خود را بختی شستم و روز دهم که در آنکته نگاه کردم و صورتم را دیدم چیزی نمانده بود که خودم نیز ترسم از چرک و کثافت بعینه مثل افریقاییها شده بودم و دیگران که مرا میدیدند می گفتند بچاره شاهزاده خانم از کثرت حرارت مبتلا به مطبقة شده و غلبه سودا سرنا پا او را سیاه کرده است اما جراح المفضل لا به بر سر کشنده نوشتم و از و چاره جوئی نمودم جواب شاهزاده رسید حکمی خطاب تمام صاحب منصبان افواج که در ازلیان و بلواری بودند نوشتم و فرستاده که من هر وقت را بفرمایند که بخوابم بد رنگ با ماد و اطاعت من بردانند و برای خلاص من با فونین پادشاه بجهانت و از جاف نشانی چیزی فرمادند و نمایانند و مرا سلامت در فلا ند ر بشاهزاده و نشانی و مرا تب احترام مرا که ملا مرعی منظور دارند

روزی بمن گفتند که پیش از نو بورد به سفار زو آمده و میل دارد با شما ملاقات نماید نو بورد یکی از ایالات مستقله المان و نزدیک با و راست خاکش ببطی ندارد اما و آلی از آباد شاه با ویر و سلاطین دیگر المان اعشار نمکین نیست کشش را احضار کردم بعد از مدتی دعا و ثنا و خصوصیت در صورت از بغل خود بیرون آورد یکی بزک که با آب و رنگ نقاشی کرده بودند صورت بیکر کوچک که در صخره طلا با میساطر اچ شده و هر دو شبیه والی نو بورد بود بعد از نمودن آنها بمن گفت صاحب این صورتها مرا بخواستگاری شما فرستاده خوب ملاحظه فرمایید جوان است و خیلی خوش شکل زیاد ترازی مال ندارد مکت و قول این خانواده هم مشهور است اگر از من بپرسید رسم این مطلب از در بار وکلت فراموشه در خواست نمایم من برایش کشش خندیدم و بدون اینکه هیچ متغیر شوم گفتم اگر بد بود ضرر نداشته اما بد است که من بعد از آنکه بهسری امرا طوره های معظم و پادشاهان بختش تمکین نگردام بمن اوجک والی ایالت کوچکی تن در دهم پس از این گفته انعامی داده مرخص کردم بوط خود عود نمایند لکن در باطن این خیالم پیش آمد که با این کبر و غرور من باید که تنها و بدون همبالیان بهر شوم و در دینار رنگ شوهر نینم

اما بقیه حوادث و وقایع سنه هزار و شصت و پنجاه و سه میلادی (مطابق سال هزار و شصت و چهار هجری)

مترانت که قبل از شروع بنفصل سرگذشت خود مختصر اشاره بخواه تا بحقی این سال تمام باید داشت که هیچیک از سبب سلطنت لوی چهاردهم مثل امثال سخن مجاوت مهمه بوده و خلاصه آن از فرار ذیل است

چهار سال قبل که دینا از نازارن با نجا و شاهزادگان متحد شده بنای ضدیت را با اجزای پارلنت گذاشت و خواست ز قدرت و شوکت این انجمن بکاهد بعد از یکسال اجزای پارلنت ساخت که با نجا و شاهزادگان بجنگد و آنها را ضعیف بلکه مضحک کند هر دو جانب ملققت تدلیس و تلبیس او شده با هم اتفاق کردند و مخالفت نامازارن علم لغیان برافراشتند سال گذشته آن مدتی را بخورد میان نجا و اجزای پارلنت اتفاق جدائی انداخت و چنانکه ذکر شد خود و اتباعش جانی و قوتی گرفتند و با بنوا سطر در اول این سال را بت اندازید و اسبداران و اساطین با وج رفعت کمال رسید و میتوان گفت رهبر مملکت و اعلیٰ این ممالک و قائم روی زمین پادشاهی باین تسلط و اخبار نه رسیده است و حال دولت که ناز و منجبت شده ابتدا از خود رانی و ازاده نداشتند چشم و گوششان بکاره بر حکم و فرمان اعلیٰ چنان بود اگر بحسب نظر هر چند رشته کار بچند نفر رجوع شده اعاد و باطن سر رشته بدست نامازارن و امور کلیه بامرونی او میگذشت و زرای بکر آن قابلیت را داشتند و نه جرات که وزارت کنند و لا و بخی در کنار در کردار پادشاه و صدراعظم اظهار نمایند پس فی الحقیقه هر حکمی را که نامازارن میل داشت پادشاه صادر می نمود و خلا مرکز دایره قدرت همان وجود کار دینا بود آن دایره را پیش مادر پادشاه که از خود سلب اختیار نموده و زمان مهم سلطنت را بدست لوی چهاردهم داده وقت خویش را چنانکه طبعی او بود بعضی خوش گذرانی میکرد و زاند و کار دینا از وزیر اعظم آن معظمه را بمعا شفعه ظاهر می داد و بکلی کرات خرسند داشت و برخلاف سابق بی پرده و آشکارا در مملکت مزاحنه سلطنت می نمود و اگر نا کون از مرش شاهزادگان و اعیان حرص و طمع خود را بپنهان پیدایش حال کرد و دیگر مدعی جاهل ملا خطه در مقابل نیست هر چه در باطن داشته روی دایره میریزد از ثروت عمومی بکاهد و بپنهان می کند خود می افزاید نه باریست است که ایزادی که بر او اعتراض نمایند سر جنبانی که اقلای پائی روی دم او گذارد

یا لک من قنبره بمصر خلا لک الحو فیضی اصفری

بدوم بدخل و تصرف نال من بچاره و خوردن آن فضا عت کرده با کمال بقدری که دلی و دیوانه گاه میکند سایر شاهزاده ها معضوب مطرود و دراز و دربار مختصر میدان میدان کار دینا است و محال محال آن محال است که در روز سیم ماه فوریه این سال با شوکت و جلال وارد پاریس شود که مرید بر آن مقصور نیست هم پادشاه هم زاده را علحضرت را مجبور کرد تا بیخ فرسختی شهر با استقبال و استقبال و شصت کاس که هر کاس که را شش اسب ممتاز میکشید و رجال دولت در آنها نشسته از عقب سر پادشاه حرکت میکرد از بکفر بخی شهر نادر عمارت سلطنته فنون سواره و پیاده و توپخانه و وصفه استاده بودند ملکه مادر پادشاه با تمام بانوان حرم و خواجین مختصره نام در عمارت پیشوا کار دینا آمدند و تارالیه که در کاسکه پادشاه نشسته بود پیاده شده دست ملکه را بوسید و مقدم بر پادشاه با ملکه از بله های عمارت بالارفت فی الحقیقه آن روز سلطنت مستطله کار دینا از نازارن را بود روز

بعد از ورود صدراعظم جمعی از دوستان پاریس که را که خائف و منززل در پاریس پنهان شدند کردند بعضی را بحسب با سبیل نه شده برخی را نفی تبعید نمودند و بنوقت مسلم است که تمام اجزای پارلنت را با مملکت و وجوه طبقات ملت دوست و اخلاص کیش کار دینا را بدینا بدینا و از دور نمکین در آمده آستانه او را میبوسیدند و بدیل قدر و نامتک میبوسیدند

بهار آمد و موقع سوق عسکر رسید دولت پاریس سردار و مامور شدند به دور گون که از ایالات مخصوصه پاریس کنده بودند و لشکر کشید مشارالیه از عهده ماموریت خود خوب بر آمده فو خات نمایان نمود طوا و ان از سرداران نامی شاهزاده که از ورشید تر و نابلیزی و رجنکو باریا می مشاهده نمیشد متکرا بپاریس آمد و خود را روی دست و پای زین انداخته التماس عفو خیریم خویش را نمود و بشفاعت کار دینا عفو گردید اما قلب چهارم پادشاه اسپانیا با وجود اینکه دانی لوی چهاردهم بود پاریس کنده و سایر شاهزادگان با نجا را محراب میکرد که با خواهر زاده وی میبکند و مملکت مزاحنه را بر آشوب داشته باشند و برای اینکه بتوانند فتنه را استدا دهند هشتصد هزارا شرف ناز و سکری لای کنده فرستاد و شش هزارا پیر ساخت لکن با این نفوذ و اثر اتباع شاهزاده دیگر صلاح خود را در هر امری با او نمیدیدند و نمیکردند پادشاه را بصواب و فرب میداشتند از پاریس جدا میشدند و پاریس می آمدند و زن کنده و پسر تراز راه در پاریس می گذرانند و اگر ندکشی مراد شاهزاده مطیع پادشاه شد و مادام لنگو بل خواهر پاریس بن بنوسط دولت داندوم امیرال پادشاه راه اطاعت می نمود اما لای بر دم تسلیم شدند و بعد از آن بیشتر از شهرها که اطاعت پاریس کنده می نمودند روان های خود را از روی مامورین دولت کشودند و پاریس کنده که بعد از بدوم از همه شاهزادگان پادشاه نزدیک بود یکدیگر و نه ناماند و در واقع این شاهزاده خلا کار از یایا عیسی که نشسته بود که پادشاه اسپانیا است و مامور بجنک لوی چهاردهم و خراب کردن وطن خود سرار و کل عساکر پادشاه مزاحنه طور است که مرید و لخواه و خدمتگذار میباشند و اگر چه را حشا و مجانب پاریس کنده نمیشد اما در شجاعت و تدابیر جری و عسکری از و کمتر نیست و زرای اسپانیا برای اینکه عیبت ملی فرات خار از مهج فتونند پاریس کنده اجازه نمیدادند ایالات و ولایات داخله فرات را تصرف نمایند لهذا کار شاهزاده مختصر بود بفتح شهرهای که در سابق ایام حرم مملکت آنها بود اعم از اینکه در خاک اسپانیا باشند یا در فلات اندر و فلات بلاد منور و را شمیر لوی سیزدهم و تدابیر و شلیک و از اسپانیا بولها منزع ساختند و حالا بولها نگاه پاریس کنده است شاهزاده را اگر بگویم این اوقات سر بار با سپه سالار پادشاه اسپانیا است غلط نکنیم اگر شید و لنگو بل از شاهزادگان اطراف پاریس منسوب نزدیک پادشاه اسپانیا با پاریس کنده متفق است و عساکر اسپانیا بول و جسته که بجهت هاشون یا عی را این و شاهزاده سرکاری می نمایند و شهرهای عده از فلات اندر که در تصرف پادشاه مزاحنه بود فتح نمودند بجهت شهرهای گارال و مت فرار از مملکت ایتالیا که فتنه در صورتیکه مدتها بود و شهر را فراتر انداختند عساکر اسپانیا بول در تحت ریاست پاریس کنده عمارت از پاریس مراد و بول عماره توپ است و حال آنکه سپه سالار و فراتر طور و فراتر عساکر پاریس کنده و ده هزار سوار دارد یعنی بخیال جنگ داخله و خرابیهای بکر خانه پادشاه مزاحنه را بکلی بپایان کرده و میبخواهند زیاده را

تجهیز نمود نماید اینست که طوین جرات نمیکند باین کده برابر شود و قدم در میدان آن دلاور گذارد
و بطایف الحیل جنگ و گریز لشکر پان او را حخته و سبها دید مکه چه واقع شد که در حوالی پهن طور خود
با کده مقابل دید و شاهزاده مستعد گشت که پس سالار و فرزند را طوری نابود کند که دیگر ناپدید
برای او نماند و اگر اینکار صورت میگرفت و شاهزاده میرفت بجایی که بی انداخت عرب از خوش بختی او
چهاردهم سردار اسپانیاد را بنعل باین کده همدست گشت و خواست این فتح تصدیق شود و اسم
شاهزاده عالمگیر کرد و الا آن رشید بباک با عساکر اسپانیایی از غلبه بر طورن بلا مانع بکراست
بیار پس با مدو پای تخت را متصرف میشد و حکم مطلق او را بود بل از عدم مساعدت سردار اسپانیایی
طورن از جنگال قدرت کده خلاص شد و بجای تسلیمت بدید و شاهزاده دانست با آن ایالت
و مهارت در فتون کشی چون بخت بر گشت فتون همراهی نمیکند و کار از پیش میبرد
در ماه اکتبر لوی چهاردهم شخصاً با لشکری آراسته از بیار پس حرکت کرد که بتدبیر پرنس کده بر داند
و شاه لاون را معسکر خود قرار داد ملکه مادر پادشاه و مازارن هم در مکه بعلی حضرت بودند در این سفر
پادشاه فرزند خلی بد گشت بی پولی و خست جلی کار دینا اعرضه و لوی چهاردهم شک کرده
در اردو بخت و بی پناهی زندگانی میکرد و از عزایست که روزی در بهالی شخص تملق به اجازه ملا
صد تومان برای صرفه جویی انعامهای جزئی پادشاه داد و جوایس مازارن این فقره را با و خبر داد
آمد بپارچه پادشاه و دست ز جیب علی حضرت کرده آن صد تومان را در آورد و بدین سوال جواب
با پادشاه و غیره بمنزل خود رفت آخر الامر مارشال طورن بکجه فو حات شخصه نمود و لوی چهاردهم پهن
قد پیشرفت فایده شده بیار پس باز گشت این مسافرت تا قابل پادشاه و رفتن تا شالون و فلیل توقفا و
در اردوی نظامی اسباب شهرت و اعتبار علی حضرت کرد و بدو و اتفاقاً شاهزادگان یاعی و بجای و خست و
بر قوت مازارن افزود و ضعف مخالفین او را ظاهر ساخت غالب مردم که با صدراعظم بدو بودند چون وضع
شاهزادگان را دیدند با و پرنسها خند و پیش شمشیر قهر او سپردند و خند و پناجالتی و بی و بی و بی و
مالیه در گذشت و وزارت مالیه را مازارن بدو ست صدیق خود فو که واکار کرد و این اداره غیر
منظم نمود و مبلغی بر اعتبار آن افزود کار دینا همیشه پیش مردمان فاد خاضع بود و هر کس را عا جزی میداد
شد و توسن نمیشد مثلاً بکجه منصب میر تو مانی وعده کرده و مدت ها بدفع الوقت میکند و از فرمای
او را امضا نمیکرد و یکروز که از خانه خود بیخارج سلطنت میرفت آن شخص در کوچه با و برخورد و شمشیر خود را
کشید و نزد بخت روان و زیر رفت بخت چو گفت با نیت و سر شمشیر خود را داخل تخت روان کرد
بمازارن گفت که با این قلم و دوا این که همراه دارم فرمان مرا امضا کردی و اگر نکردی با هم پیش
سکنت را پاره میکنم مازارن از ترس فوراً فرمان را امضا کرد و آن شخص از آنروز موسوم بمارشال البر
شد سایر اهل ازم که ضعف نفس و پند را بدیدند پرنسها بدو و هرقه منصب امتیازی از
مخبر استند به توبیخ و تشریف کردند مع ذلک اقتدار و سوء ظن مازارن روز بروز زیاد میشد و هر کار
که میخواست میکرد از تو کفای قدیم آن دلاور پیش بکجه پورت نام باقی مانده آنهم بواسطه خدما
که در زمان حیات لوی سیزدهم بکجه نموده و این جیب خلی حضرت شاه و حالا که کسین پیری رسید

او را الله و پرنسها وجود پادشاه و مازارن بکالت این شخص هم رشک برده از خدمت علی حضرت
وی را اخراج نمود
پرنس کده بعد از مخالفت سران اسپانیایی با او و شکست خوردن از طورن بختت مهمور و
مغموم گردیده چنانکه مراجعت از استقامت فدا و سخت ناخوش شد این خبر که پرنس رسید پرنسها و
متوختن کشتم و آدم مخصوصی بفرستادم که در ست زحالات و برای من خبری آرد و رفت و آمد
معلوم شد بعد از چند روز بجهاد الله رو به بودی که از استه و از خطر جسته است با وجود این من از وضع
احوال بی اندازه دلگیر بودم و برای اینکه خود را مشغول کرده باشم درین فصل انکور به پونت رفتم و چند
روز در خانه مادام بون هلمه ماندم بعد از راه فونتن بلوئیس سفار و مراجعت نمودم در فونتن بلوئیس
نکردم در قصر سلطنتی منزل تمام ناچار در کمال ناخوشی بگذردم درین شهر کوچک بخارجت عمده از اسبهای
انگلیسیه میشود منم بکجه سب سوار ی بقیه کز آن خریدم و چون و چرا بی در قیقت نمودم دلایل
اسب که گذشت مراد بدیک نازی بسیار ممتاز من تعارف داد و وقتی وارد قصر سفار و شدم دید گشت
فلیسک ناخوش و شکرتی است معلوم شد مشاور اهلها در عیاب من ناپرهیزی کرده غذای زیادی
خورده و هر قدر طبیب من خواسته است او را معالجه نماید قبول نموده باین جهت حالاته اردو هذبا
میگوید و احباب را همیشه سدا هم نش و ورود بقصر در وقتیکه مشغول بازی بودم و هنوز با طاق خواب
خود نرفته یکی از خدمتکارها سراسیمه داخل شده گفت مادام فلیسک در کمال نزع است من بجهاد
اورفتم و دیدم کارش گذشت و فرستادم کشتن را آوردند و بالای سر او کشتن نماز و غا خواندم تا
کلیت بدش سر شد و مرد آنوقت مراجعت گرفت و دیدم در این اطاق بلکه در این عمارت نمیشد
شبانه بخانه میسر سفار و که در و از قصر بود رفتم و ناصح انجام مضطرب و بیقرار بودم روز دیگر هم
آفتد در خانه مدبر ماندم که چنانچه مادام فلیسک را در کلیسای قصبه سفار و بجا کسپردند
منزل و اطاقهای او را با بکجه بخورات عطرها خندانگاه وقت عصر بمنزل مراجعت کردم اسبها و
نازی که در فونتن بلوئیس حبیل نموده بودم خیلی بکار من خورد چه از باب غصه و عزای مادام فلیسک
بمشغولتانی شده هر روز سوار میشدم و با نازی شکار خرگوش میکردم
عندتوسنت آمد در این روز باران و جشن مذهبی که در اول ماه نوامبر میباشند مقدسین باید در
بزرگترین معابد بتمناز و عبادت پرداختند منم بهمین قصد و ضمناً برای بدین ششم مراد لیان
رفتم اتفاقاً این قضیه بدین رفته شدم هم نواب والا هم والد مقامی کمال مهر را به زامن نمود
حتی روزی بدین بنگار برفت مرا با خود برد و خیلی لطیف فرمود و در شهر مراد لیان مانده
بعد بر سفار و مراجعت کردم بکاه تمام بدو حادثه گذشت بعد روز گذشتند فردا محصلی از طرف
دیوان وارد میشود و ما وراست که تمام اخبار تو را در میان یکدیگر که داری بکلب نماید و تصرف
پدرت واکزار در روز بعد صبح من هنوز در خواب بودم که محصل آمد محض احترام حکم پادشاه
او را معطل نکرده گفتم با طاق خواب بپای آمد حکم را گرفت و بوسیدم و خواندم و رسید حکم را
نوشته با و دادم با امیکه انعام و خدثان را مامور مسرور بیار پس مراجعت کرد و من چند روز منتظر

ششم که کاشکان پدرم برای اجرای حکم علیحضرت را بلوا بیا بیا بند و ما بملک مرا تصرف نمایند
نیامدند معلوم شد با وجود صد و در زمان ثواب و الاجرات نکرده از طرف خود آردی فرستاده اند
مرا ضبط کنند پس پدرم اگر در بعضی موارد برای من ضرر داشته در این موقع باید اعتراف کنم
که من منفعت کلی رسانیدم

بعد از مراجعت از اربابان همان ترتیبی که در کار زندگانی خود مرا داده بودم پیرای نمودم روزی
بگردش و شکار می رفتم و شبها و اقامتگاهها و خانه ها میگرداندم و گستره قبی بود که ده بیست نفر
معتبر از سکنه اطراف در منزل من می نشستند و روزی هر فونین بمن گفت اگر چه حالا پدرت از صرنا
خوردن مال نوافاده اما بهتر است که کلیه او را مایوس کنی و الا باز عیش و سرور می کنی و مجددا
براحت کی افی و علاج و اقتدار است که عرضیه بیاد شاه بنویسی و عرض منای که ثواب و الاجزای
برامانی حضرت پوشیده نیست در مدت صفر من چهار پنجک و در اصل املاک من جفت
و میل نموده مستاعی است مقرر شود آن خورده و برده را مسترد نمایند علیحضرت و ما از آن
چون با طنادل برای زدست پدرت دارند و بنکار با تو هر اهی میکنند و محض تو همین و از ثواب
و الا محصل ما موریه بلوا میفرستند و پدرت شوش میشود و از تو خواهش می کند دعوا می نماید
آفتق تو می توانی همه قسم سندان و بکری که بعد ها طاع بماند تو نکند دیدم پر فونین بر بد میگوید
از حسن اتفاق جده ام مادام دقیر که مدتی بودیم و مراد و غنیمت بودیم این اوقات آشتی کرده و چون
سختی ارد و عاقله و آزموده است با او مشورت کردم او هم بنصوب رای هر فونین پرداخت تصدیق
او اسباب قوت قلب من شده و ما بطور عرضیه بیاد شاه نوشتم و نتیجه هم همان حدس پر فونین بود
حکم و فرمان صدور یافت و محصل ما موریه بلوا رفت پدرم متوجه شد و بر ایشان شده از من خواست
که در عرضیه بیاد شاه بنویسم و ناچندی برای او مهلت بخوام چون در هر حال اولاد نباید بکند
با آباء خود سخت گیری و بکره در می نمایند و حتی المقدور بحفظ مراتب ادب کوشند من زبانه در ده
شیر کار معظم ندادم در حال عرضیه با علیحضرت عرض کردم و تصدیع محصل را از سر ایشان رفع نمود

و فایده ای که در سر نهاده ام از ششصد و پنجاه و چهار میلاری
(مطابق هزار و شصت و پنج هجری) واقع شده

درا و ابل این سال اسپا بولها نقض میبرد و در لور نشین داده گشتند از کمره پشیمان شده
و با و بیعت خود پادشاه و از آنرا ساخته بنا بر این و اگر گشتند و حبس کردند و مردم دست پر زدند
در اینکار داشتند و حال آنکه او بیکاه بود شاهزاده این خبر را مجلا برای من نوشته و شرحی در
براشته من خود اظهار داشته هم در این اوان مادام دلتنگی خواهر من کند که با برادر خود کدورت
و قیاری داشت شخص را نزد من فرستاد که با صلاح ذات البین بر دادم من از گفتار و خواهش مادام
دلتنگی است تمام ظاهر تدلیس نمودم لهذا با فرستاده او که از اینجا معتبرین بود و دوستی
کردم و جواب سخت باور دادم

این روزها از یکی از اعیاناه از همی در رسید و من حساب کتاب برای عبادت سبکی از معابد
کردم

بزرگ شهر از لیلان رفتم پدرم نیز از بلوا با آجا آمد و ملاقات دست داد در پیشه بودم که یکی از
کاشکان بر من کینه نرود من آمد شاهزاده مجددا از حسن و دلورن و متهم شدن خود از بنیای
شرعی نوشته و برای استخلاص او از من چاره جوئی نموده و سفارش کرده که درین موضوع باید پدرم
گفتگو نمایم اما من محض اینکه بعنوان مطلب بر داختم ثواب و الا از من چنان که چنانند که غاشقان
حیات و تنم از ناخوشی و ناو طاعون میگردانند خواهی خواستم ایشان را از حق من که فرستاده کرده را
ببند برند ممکن نشد میگویم ولی آهن سرد میگویم ناچار کاغذی که بر من بمن و سرکار معظم نوشته بود از
بعلد آورده با من سر و لرز با ایشان دادم آن بزرگوار بجای اینکه کاغذها را بخوانند و پس از اطلاع بر
مضمون آنها را قبول کردند و مفقود گشتند و رجوع خود گداشتند من پدرم میخواهند این دو نوشته را
بیاوریم فرستند و از نو ما تمام سازند و با بنوا سطره باز دست اندازی بمال من نمائند اما اگر پدرم
پس بکمر مندا دند حق خواستم جبارت کنم و از حجب مبارکشان بیرون آدم زبردست من زده از طاق
بیرون رفتند و ما بطور که حدس زده بودم کاغذها را بنوسط مسیور امویل که عزیمت با بر من داشت بر
پادشاه فرستادند از حسن اتفاق د امویل به خیال بر من کینه با من سابقه خصوصیت داشت آن دو
نوشته را با من رساند با طوری در موقعی رساند که مرا بدی بر آن مرتب شد حلالیت قلند پدرم
زبانه از آنهاست که درین مختصر بنوام شرح دهم محرم هیچکار و هیچکس نیستند هر سبکی شخص نخواهند
منتشر شود باید ایشان اظهار دارد مطالب اختیار زبان خود را ندارند آنچه معاتبه و سلسله بود
بوده و هست و وجود مبارک ایشان موجود است اما محضات سلسله را بیکه فاقد اند خدا هدایت
کند بر دهم بر سر مظلوم خود بعد از مراجعت از اربابان بنای عمارتی از نو در سفارش و نهادم بعضی
معماری از یارین خواسته بودم آمد و طرح کشید پس از طرح و تبدیل مشغول بنای شدیم و مدتی
اینکار اسباب اشتغال من بود تا تمام شد پس از اتمام آنها که عمارت فوکه و زیرها لیه را دید
بودند قصر بر آن ترجیح میدادند باز کارها که پدرم برای ترساندن من و خوردن و بیرون
مال کردند اینک کاغذی بدو من مضامین خط گویا منته خود بمن نوشتند و منوش اینک پادشاه از طرف
تو بایر من کینه مستحضر شده و از بنیایت خلی متضرر کرد بدو حکم فرموده اند تو را به فونین ناک که قلعه
کوچک و دور از هر آبادی و بی آب و درخت است فرستم من از وضع کاغذ من پدرم مطلب جمل و بی
اصل است جواب دادم حالا که نقاشی دارم و مشغول بنفهم ام هر وقت به وقت محاصل شد البته بلوا
می آیم و تکلیف خود را حضور معلوم می نمایم بعد از فرستادن جواب بلافاصله به یون رفت و شش
هفته اینجا ماندم و همان مادام بوتلر شدم در اینجا کاغذی از من کینه رسید آنچه شاهزاده بمن
منوید هم بخط و مرست و اگر بدست که افند چیزی را آن بمن می دهد این کاغذ نوشته بود خال
داوم از اسپانیولیها دست بکشم و با انگلیسها ایشان را شما چه مصلحت میدادند من در جواب نوشتم که
بنای سازش است باز پادشاه خود مان ساختن اولی است که از اینجا که کفر فاری خلاص شوید
بواسطه دوری از یارین که محرومی از هر نوع عیش و عشرت لازم است فی الحقیقه خسته و کسل شد
بودم بعد از این بیش از این میخواستم طرف تقدی حاجات پدرم را بگویم و با شوم در توقیف و

وفاقی که در سینه هزار و شصت و پنجاه و شش سال
(مطابق سال هزار و شصت و هفت هجری) واقع شد

در اوایل این سال پدرم شنید که در پنا نازارن اقامه در اصلاح کار من نموده او هم بواسطه جده ام مادام
دقیق که با ملکه مادر پادشاه کمال خصوصیت را داشت در صلح و روی آشتی با کذا داشت اما از کوه نازی
معلوم شد شرط برای مصالحه قرار داده که همه بالنسبه نشان او را بجز است و اسباب سبکی و خفت و پشیا
چیزی نکند که خبر رسید جده ام مادام دقیق ناخوش شده مرض مزمن و سخت بلکه فریب بموت است من
بدون اذن و اجازه و حکم دولت خلافت عده و قانون بود و بیادش بروم اما در این مورد طاعت بنادر و
رو براه نهادم در بین راه جده ام بجهان دیگر فرستاد که اگر پدرم در و باد خیز و پشیمانی
جده بعضی خاله و خالویم در عزاداری شریک شوم ممکن است بجزای پدرم کار بکند از آن جوان مر از غرض
بطور احترامی بپرور کشند و از شهر تعید نمایند اگر بپرورم و هیچ بیادش بروم و اعشانی بغزای جده
نکند بپرورم مضمون میگویند بعد از فکر زیاد حرف مفت مردم را بجز از خفت مجلسی است چه کران و
دست هدا سباب شملت پدرم میشود و تحمل آن صعب است مضمون العود احد را بنظر گرفته عطف
عنان نموده و برگشتم

زوجه برین روز از که در خدمت من و شاهزاده خانم انگلیس بود این اوقات از هلاکت بسیار آید و مشارالیه
هم صباحت منظر و جمال است هم جواهر نفیسه از فرزند گویان بر نفس هر روز سر و سر خود را بر لای
کرانه ها و وزاری با فرغ و سنا آراسته نزد پادشاه رفته بلکه دلی از اعلیحضرت را بدو نا آند و جده نشنا
و دلمی نماید که لونی چهاردهم را موله و شنبه خود سازد و از احو شود که بوء را برنی اخبار نماید
دختر عده با من هم سرت است اما انصاف میدهم که بجهان خلی من دارد که کس برای عزاداری با پادشا
فرشته مزایای او بر من خیلی ظاهر است چیزی که نمیکند و این وصلت بر کبر و پلینت کار و پنا نازارن
میباشد که با کربل و بول رینگ و کور انگلیس ساخته و با خا نواده سلطنت آن مملکت میانه ندارد و بنا برین
پلینت است که بر عهده بیچاره فرایبار آخری پادشاه بی تخت و تاج انگلیس را با آنکه بجای فرشته بیاید
بود این اوقات محکم نازارن پلین از پاریس بخواری برین نمود

روزی با کمال کلال و ملال در سفار و نشسته بودم ناگاه چای پار مخصوصی از پاریس آمد و دستخطی از
پادشاه آورد مرقوم نموده بودند از اتفاق مابین تو و پدرت ما را اگر اهت و نگرانی است و این فقره را
برای خاتمه سلطنت نقص کسر شان میدانم لهذا بنویسم که استکار است مادر خود را
صورتی بدی از عا لمر نازع خارج شود و باید که در بنیاب کتم کشیده نشسته باشی من در جواب
عرض کردم نوشته چون من قابل نیستم که اعلیحضرت پادشاه را وکیل مطلق نمایم و اخبار انجام این عمل را
شاهسپاهان هم استدعا میگویم از سرداران و شاهزادگان و امرا و قضایا هر کس مصلحت میداند
معین می نمایند و بنظر من که در پاریس هکتار شرح بدی بجزی مرا بوسط کار و پنا نازارن بحضور شاه
معروض داشته و اعلیحضرت این دستخط را صادر فرموده اند و دستخط دیگر همه همین مضمون میدهم

مرقوم نموده و این جهت ثواب و الا بیشتر از پیشتر بمن متغیر شده اند بار من اینا دم در چکم و آخر الامر
خیال یافته عرض میدهم نوشته و در خواست ملاقات نمودم حضرت محترم کاغذ را بخواند و بفرستاد
من جواب دادند که ماد موازل به از لایان یا بلوا بیاید من بدروازه بانهای این شهر حکم میکنم در بر روی
باز کنند از شنیدن این خبرها بش سرکار و الا بی اندازم مهمو شدم و بخاطر آوردم که چهار سال قبل حکم ریل
همین بزرگوار من دروازه شهر از لایان را بر روی پادشاه وادی دولت و شتم اگر آنوقت اینکار نمیکردم
مضروب مرد و اعلیحضرت نمیشد و پدر و الا که من بخال خوردن مال من بمیان فساد و کار بجز با اینجا
نمیکشت که بفرمایند میگویم در بر دیت بنده بپوشش را میدوم شنبه کار کردم و میرا رفت
دوچار شدم

الحق جای خیلی شکفتی است که پدرم بر مال و مکتب من حسد برد و شک آن بزرگوار بجای خود زن پدرم
این آتش را متصل دان من بزند و روشن میکند میخواهد من بزند پدرم قمت عده از مال را بخوانم که
دختر آن وقیح میباشد عده کم مادر من و قنیه زن پدرم بجای خود زن پدرم شد بقدری مال بخانه او آورد
ملاک داشت که سالی چهار صد هزار تومان منفعت میکند و میشد این غیر منم که حالا بجای مادر من
جز منشی موی را زور و چون است همون سرخ جهازی را خود بناورده چگونه در دارائی خوش را
بفرزند آن و بچشم در صورتیکه نه از پدر و نه از زن بکند از دخترهای او که خود را خواهر من میخواهند بفر
مهر ملاطفت ظاهری ندیده ام ناچار شد بجهت غایب

از اتفاقات تازه که این اوقات در دربار رخ نموده یکی این بوده که دولت دکاندال حاکم کالون را از من
حکومت خود بیار پس احضار میکند مشارالیه مردی بغایت مغرور و تکبر است و خود را در پلینت بجای
در رفعت مقام از آسمان و ستاره بالا میبرد لکن ناخوشی اء الغلبه و عورت ظاهر او را منقوش ساخته
و از مهابه انداخته سرش را چون کدو کرده و صورت را یکی می نموده همیشه مصطط بفرمایند و طایفه
مکرده که هر کس او را می بیند بی اختیار میخندد هم مشتمل میشود و کمال الجاه کجی با طاسی سر را باز نه
و کیسوی مضمونی میوشاند اما درش و سبیل و ابروی غاری که معول نیست اینجا است که تیرا و لبش آمده
و کیت تدبیرش نیک شده ناچار باید تقلید خواجهان مشرق زمین را در آورد و سبیلش را بکشد
و نکند روزی دولت دکاندال بحضور پادشاه میرفته مسیوار طر منشی مخصوص و اطاق پادشاه غفله
با و بر میخورد از کراهت منظر او خیلی تعجب میکند و بی اختیار میگوید این عفریت کیت که زنجیر خود را باز
کرده و از چشمم که بجهت اینجا آمده است دولت دکاندال این حرف را میشنود و هیچ بروی خوش نمیآورد و روز
بعد که بار طر دکاندال که نشسته از منزل بد در خانه میآید در بین راه جمعی از ملازمان دولت منشی مخصوص را
از کال که برین میبندند و هر چه در سر و روی او داشته منتر شدند مشارالیه بدون ریش و سبیل و کپور او
بحضور پادشاه مشرف میشود و کمر به کمان واقع را بر عرض میرساند اعلیحضرت با قضای حوالی میبندند
و اعشانی بکمر به بار طر نمیکند اما کار و پنا نازارن از استماع این قصه بی نهایت متغیر میشود و چون
هست اینست که چون بقدر بد و احتیاجی دارد شکوت میکند از دوز و او را حاکم شهری نموده از
پاریس برین میکند تا در موقع ملاقات این جنسارت را در آورد

برین رستان د وک د ماضو و د وک د مودن که هر یک در بابا لک بزرگی از ابالات ابالات و لایب داند
 بیارین آمدند و د وک د مودن مخصوصیت با ما زان یکی از برادرزاده های او را خواستگار شده
 عقد نمود و با خوبا بیا برد هم در این ایام پادشاه و برادر کوجک ایشان حاضر بقایه پیدا کردند
 نامشیدم آدم مخصوصی نزد ملکه فرستاده احوال بر می نمودم نیز این اوقات و شش و ساو و اگر بگویند
 عمرهای من دخترهای من چهارم است شدت ناخوش شد طبیبی از دربار فراموش برای معالجه او بیارند
 فرستادند از طبیب بعد از مراجعت گفته بود و شش من هر چه در شدت من هر چه در هیئت و عالم
 صحت مکرر از من پرسید و میگفت چرا ماد موازل را یعنی مرا شوهر نمیدهند مقصود تمام این بود که
 بدانند من را ضعیف و بیستوم پس او را فرمودی خیار که بانه این بیست و خاله بجای پدرش والی ساو و امپاشد
 و وصلت با این خانواده میتوان گفت بکنی در چه غالباً شاهزاده ها و خانهای فراموش و اسپانول و لایب
 ساو و ابوده اند چنانکه غم معطر من حالا هم همین سمت را دارد یک عیب در کار است و آن اینکه پس
 عترام و الی ساو و ابجدی و طبیب و نایب مادر خود میباشد که با آنکه سنش نیز یکست بیست و هفت و روز
 امور حکومت و ولایت دخالت نمی نماید و نه بگوید هر چه مادرش میکند میکند و هیچ است و همه
 کس میداند که برای من هیچ چیز ناگوار تر از این نیست که مادر شوهر من در نزد ما باشد خاصه با این تسلط و حکم
 که در من و مادر هر دو را بیک شاره پشت در گذارد با وجود این عیب بزرگ باز اگر پدرم خنکی نمیکرد
 و میگذاشت اینکار صورت بگیرد من را ضعیف میداد و من در میدانم چه در فرسالت وضع و دخلی بجای انداخت
 اما پدرنا موریر کو ارم چگونه میتوانم ندان طمع خوردن مال را بکنم و از آنجا که پسر من شوهر کنم
 و دستش از منگ من گوناوه شود هر چه سنگ دارد می اندازد که مرا فارغ سازد و خود در این بازی
 چیزی نیازد

دوستان مخصوص خد نکند از ان و انباع من ازین طول مدت عزلت و گوشه نشینی که بالذبح هم از اینگیر
 شده بستم آمده اند و زن و مرد آنروز در این بارش برین در و درجالت جشن و عشرت با اخصا شوند
 از سوء اتفاق و طالع و از درون من حالا که بوی طبع و خلاصی نمیداد و همه عیال خطه من از توقف در
 سفا و زونا که براند و کان میکنند اگر من باید بدم و صفت عده از مال را با ایشان بدم از من
 را ضعیف میشوند و چون مادر بار ساخنه اند از منم شفاعت می نمایند و بیارین من و هم و دختر
 بمقتضی خود می پرسند بلی این خیالات کم کم انباع مرا بمصلحت آورده و زبان شکایتان باز شده هر یک
 که محض لجبازی و محبت بدید من می آید و چند شبی پیش من میماند و هر وقت ممکن شود در و را میگیرند
 و از من بد میگویند و در ازای نعمت و فایده زیاد که با آنها میجویم و میسرمانم و باید شکر گذاری کنند
 که از ان و ناسپاسی بسیار از این حرفها را من میگویم و از ناچاری سکوت میکنم
 مسوگاندال که نازه از و دگری نمودم از بارش بر کانا لون میرفت دوسر شب رستفاز و ناند از جمله
 صحنه ها که میداشت میگفت با ما اسکله خلی در بارش معمول شده و حال آنکه ناچندی پیش مندا و لنود
 مدعوی من بحال با ما اسکله یا کلیت صورت خود را میپوشانند که کسی آنها را نشناکد یا با لبه عجبی بلیس
 میشوند و محبت و عوف و دود میکنند من برای مشغولیت و رفع غم ناچاری جعیت کم که در سفر اند

بودند با ما اسکله تر بای آدم خیلی خوش گذشت و دنیا بخوبی هم پیدا کرد و آن خبر خنخ برین کناه بود در
 و الا این و شکست ما و شال فرته و این خبر از من خبری و عیش بیشتر از شعوف میباحت باری میگویند
 تر بید بیشتر از دوسر شب در سفا و زونی نزد من میماند و تمام شود و رفت و در وقت و داع من گفت
 دیش که ما با ما اسکله و عیش داشتیم هیچ از شکست قشون دولت با خبر نبودیم اما اگر غارین از انجمن
 دیش ما چیزی بعرض پادشاه رسانند علیحضرت یقین میکند که این جشن را ما برای فتح برین کند
 گرفته ایم در این جنگ خیلی از سرداران فرات کشته شدند و ما و شال طورن ناچاری مندی که ده با
 اینکه میتوانست مبار شال فرته یک کت بکشد و عدا او را بکشد داشت تا شکست خورد و از اتفاقات
 و احب را بنجک آنکه هفت برین از ابالات فراموش را برین کده از دست سپاه نوها که در کجاست
 او بودند و این فتح و الا این را نموده گرفته با عرضیه نزد لوی چهاردهم فرستاد و مقصود عرضیه این بود
 (من اگر چه ما پسر از دربار پادشاهی خدمت و طر خود میباشم باز را ضعیف میگویم که ابالات فراموش
 اسپانولی افند) لوی چهاردهم علم را با با عرضیه برین کده پس فرستاده شفاها بفرستاده شاهزاده
 میگوید (شکر یار چرا فراموش سالهای و از با اسپانولها جنگ کرده و شاید زیاد از هفت هزار
 برین از آنها گرفته باشند بعد از این هم خواهند جنگید و بخو است خدا بر قضا از آنها خواهند گرفت
 ما این هفت برین را برای شاد کردن دل دشمنان خود با ایشان واکدار میکنیم و بخو اهییم) بعدها
 معلوم شد این جواب تبیین محکم را خود لوی چهاردهم بدون استشاره از کار دینا از ان داده و الا
 حریف با این استواری و عظمت که ناشی از همتی بس عالمی و جلالت قدری که نظیر آن کمتر دیده میشود از
 عنصری مثل عنصر ما زان برین نمیداد اسطسک لطنی و با بر ما یه شاهی و شاهزادگی میخواستند و
 تا خون ناحد از ان کشور کشاد و عرفان انسان نباشد این حرفها بر زبان و نیاید

بواسطه علت مزاج اطباء میگویند که در کرب و راب معده فرزندم و از آن بخورم برای دفع بهر فرزند آنکه
 بچه پنجم و سستی ارم باز ادب مقتضی است که از پدرم اذن بگیرم یکی از پیشخدمتهای خود را برای سبیل
 با عرضیه به بلوا فرستادم پدرم کا عذر میخواهند و با بغض تمام پیشخدمت بیچاره را از خانه بیرون
 میکنند حقیقت یکبار زشت سرکار رجالات را و بار یکلفه از درش من برداشت حالا که ایشان ادب و
 انسانیت را نمیدانند چه چیز است چرا من خود را مقتید بعضی قود کم بعدها اینملاحظات را کار
 میکند ارم چنانکه بعد از مراجعت پیشخدمت ندا را که خود را دیده بصورت مقتضی بطرف آنها میبرد
 فرزند وانه شدم و از مونساری که یکی از طالعها نظای بود عبور نمودم کو توال طالع که آمدن مرا شنید
 طبل حاضر باش ز سر بازان ساخری اینجا از طالع بیرون آمد برای احترام نزد من راه صفت کشیدند
 با اینکه این فوج از افواج خاصه سلطنتی است و نباید احترام مرا که مخصوص منطور دارد معلوم شد که
 آنها مؤدبیت و ادب نموده منم اگر زنده ماندم اشاء الله در وقت قدرت و توانایی با و مهر بانی و

لطیفی بسیار خواهند کرد
 در گذشتن از وقتین بلو عهده میگویم ملکه اسکله که آنجا بود از عبور من از این شهر خبردار شده مکیل
 بملاقات من نمود چون معطر در عمارت سلطنتی منزل داشت من جرأت نکردم آنجا ارم فرار شد و شبلی

که یکی از دهات فونین بلو میباشند هم را به بنیامین نه هاجم میفرستد و در شش ماهی بدین من نامد بلکه دولت
 دیور که بر آن مفتی و جمعی از نجباء و اعیان مملکت که در فونین بلو میباشند آمده بودند از من بدین مود
 و از آنجمله بود بر شمس فی السور که مشارالیه با خواهر زنش زوجة حالیه پدر من میباشند باید بیجا سال
 باشد با وجود این هر خوشکلی و صباحتش در میماند و لباسها جوانان چهارده ساله را میپوشد
 در حوالی فونین سبلی بقا صلا میسپارد که قصر و عمارت است موسوم بر کربیل و از مشعل است محصل و صلا میسپارد
 نقدی و جنبی ایاالت فونین بلو استخص با مداد که از فونین بلو دارد و از فونین بلو دارد و از فونین بلو دارد
 قصر و عمارت فونین بلو و عمارت فونین بلو و عمارت فونین بلو و عمارت فونین بلو و عمارت فونین بلو و عمارت فونین بلو
 با این حدود و ششده میملا خطه مضمون بود در فونین بلو و عمارت فونین بلو و عمارت فونین بلو و عمارت فونین بلو و عمارت فونین بلو
 بنهار دعوت کرد ماهم عذری بناورده بمنزل او رفتیم و برای ما گسترده یکدا از آنکه غذای مفصله
 خوردیم و در باغ گزشتیم و از کاشتم و بغاری مصنوعی رسیدیم من ادب کرده پیشتر فونین بلو و عمارت فونین بلو
 بر شمس فی السور که با در غار نهادند و چند قدیمی که برداشتنند بوسط غار رسیده آب از سقف آن
 مثل باران ریخت و از زمین مانند چشمه فونین بلو معلوم شد مخصوصا اسباب نیکوار و فراهم آورده
 که هر کس داخل غار شود آب از بالا بر او افاضه کند و تماشا نشان خنده نماید صاحبخانه نمیدانست
 کار خصوصیت و ضوئی را با این درجه میرسانیم و هر سوراخ را سرمیکشیم و الا شاید ما را از کار خارج کرد
 میکرد که ترو طرف تخریق واقع نشویم باری آن دو محضر غار آب و خفیف شدن مخصوص و قبکه دیدند ما
 جوانها با آنها میخندیم ترو مضطرب از غار بیرون آمدند و چاره چرخ چار پنج ساعت فامت در قصر کربیل
 نبود ما بریند و لباس عوضی برای مشارالیه ما میپوشانید و چاره ملک انکلیس بعد از چند روز بواسطه اثر
 رطوبت سخت ناخوش شد

عصر آمد که من سبلی مراجعت کردم ماد موار از قریه خالام که دهات خود میرفت نه بان آبادی آمد ما
 ما عداوتی بحال بود اما در ظاهر رسوم ادب را از دست نمیدادیم لهذا بدین دو فونین بلو و عمارت فونین بلو
 کردم آمد و در سر شام طور شد که بر کینه و عداوت سابقه افزود و او را که غیر ازاده از من میرفت چادری
 ما میخواست که بدخل از قریه نک و بخود بپوشد من باید بدانم که این حرکت اخباری نبوده اما او حمل بر
 ادبی و غرض عمد نمود و خیال کرد من توهین او را با این فاحش کرد و داده ام و حال آنکه آدم عاقل آنهم بکفر
 شاهزاده خام و دشمن برای خفیف کردن دیکری خود را ضایع نمیکند تا با در بر صحبت از من برسد و
 گفت کار تو در باب ملاک موروثی با پدرت بکجا رسید و کشید گفتیم اگر چه ام بعضی الله شما گذاشته
 بود تا کون تمام میشد و میکشید ازین حرف هم حاله خلی بدش آمد بدین حرکت و این حرف گفت هیچ بگذا
 این مال و ملک مقبری که داری از مادرت که خواهر من باشد تو رسیده و الا حال پدرت که معلوم است من
 اگر چه از پدرم خوبی ندیده و چندان بناید پدری از ایشان بکیم اما هر چه باشد از من میپوشد و بگری ناوید
 بگوید که من بلی این مال و ملک از مادرم میراث من رسیده و مادرم خواهر تو بوده لکن اصل ثروت از چندان
 منت با من است نه از جد تو که قریبا باشد و من بکیم خدا را که منت با من است نه از جد تو که قریبا باشد و من بکیم
 لودن نبوده و همیشه تو اگر چه مادر من بوده از باب خالوی خود دولت دیور و چون چندان سر بلندی داشت

بشاره آخری انی تو دولت دیور و من بنیامین نه هاجم میفرستد و در شش ماهی بدین من نامد بلکه دولت
 اجمن من طوری مشغول شد که نزدیات بود سکت کند تا کمال انقلاب بدیالی از مجلس بیرون رفت
 روز بعد از شش ماهی حرکت کردم و چند قدیمی که رفتم دیدم که اسکه از عت به من بجهت میاید معلوم شد که
 من ملک انکلیس خواسته است بکجا و دیگر با من ملاقات کند که اسکه خود را نگاهداشته تا من که درم نارسید
 دو نفر از دخترهای عظمی که یکی بر شمس فی السور و دیگری بر شمس فی السور و دیگری بر شمس فی السور
 شوهر کرده و هفتاد و نه نام دارد با عده در کاسکه بودند من ادب نموده از کاسکه پیاده شدم عت ام نیز با
 همراهانش از کاسکه بیرون آمدند در سایه درختی تفریح با من میساعت ایستاده صحبت کردم بر شمس فی السور
 ناچار ندیده بودم و این از جمله گفت و گوهای آنها بود و با من همسال میباشند ما از من خوشگلی داشت
 میگویند هفتاد و نه نام دارد با عده در کاسکه بودند من ادب نموده از کاسکه پیاده شدم عت ام نیز با
 بودیم هیچ حرف نمیزد چند پا و چه خواهر نفس از دیدم که خود را بدان راه تهمین و حسن خلایق و
 کوچکی که در وقت تفریح بهانه بوسیدن من میکردم که داشت و هسته گفت و گوهای آیا خوب کردی من
 برادر من که پادشاه انکلیس است نشستی آن بیچاره را در غصه و حرمان گذاشته هنوز هم که بگریزند
 میفوسید او را حواله تو میسپرد اگر زن او بودی پدرت دیکو چشم بمال تو ندانست و مرفوع الطبع میشد
 اگر چه تا کون برادر من در مملکت انکلیس سستی پیدا نکرده اما قدری کز قول بیرونی با آنها میرسد با
 میمیرد یا کشته میشود و برادر من شرعا و عرفا بسلطنت انکلیس نایل میشود آنوقت پیشتر شیمان خواهی شد
 من از این آمدن عت و حرفهای خرمی حدس زدم که باز پادشاه انکلیس در صدد استکباری من برآمد
 در هر حال اعتنائی نکردم و با عت و دختر عت را خدا حافظ گفت و راه افتادم آنها از طرف رفتند و من
 از طرف

برای رفتن باب معدی فرزند حکما با پدر از حوالی پاریس گذشت منزلت با پواس میباشند و آن فرزند
 در یک سفری پاریس را به لای تلی واقع و مشرف بشهر وقت عصر بود که بمنزل رسیدیم حالا زیاده از
 سه سال و نیم است که مرا از این شهر و مسقط الرأس بیک جای عشق و شادمانی بیرون کرده اند و عت
 که از دیدن سواد این شهر چه بر من میکند در چه چیزهای آدم میاید چه خطا میگویم باری مدتی بواسطه
 دوری از وطن و بدین خود که بیست و چون هوا ناراحت شد و ظلمت میان من و سواد شهر پرده حجاب کشید
 با طاق رفتم و شام خواستم هنوز از صرف غذا فارغ نشده سوار مخصوصی آمد و دستخط از پادشاه
 برای من آورد بخط خود مرقوم فرمود بود ندانم که شما از حوالی پاریس میگردید بهتر آنست بکی
 دو شب در فرزند سکت کلون فرستی بمانید من بقاضی القضاة حکم کرده ام در آن دهکده با شما ملاقات
 کند و در مسئله املاک موروثی هر دو عتانی که بیدرینان دارید از ذهن خود شما بشنود پس من لونی
 چهاردهم حقیقه سواد و هر فروع سواد است حالا من غصه میخورم که چرا با خواهری دید و عمر را با و
 کردم این دستخط اعلمت خیر مرا مشغول ساخت و غم و اندوه عت را تا فی نمود در جواب عربی
 بسیار مفصلی بمنشور کردی و امانت نوشتم با مبلغی انجام سواد را دم و فرزند بجای اینک راه فرود
 پیشتر که بطرف پاریس رانده در سکت کلون منزل کردم خدام من که متذکر بود از پاریس و خوششان و دوست

خود ورنه اند اجاز خواستد و فند که آنها را ببینند من نهها ماندم جناب اخی الفضا هم شریف
آوردند و شب و در روز با ایشان در سکن کلو سر بردم و مطالب خود را اقرار نمودند و بآن بزرگوار
حالی کردم و اسناد خود را تماماً ما با و سپردم

از سنّت کلویش، زرمین رفتم شک بود که از جنگل سست زرمین میگردم شام ظالمی من دوک دقیز درین جوی
قصری اردو خیا میگردم از من دیدی نماید چون بخلاف خاله که تازه از دکر کی کرده ام مردی
خوش مشرب و بانهر و دارای صفات حسنه میباشد منما میخواهد مرا چه میبخش دهک بکوت من بزر
نار یکی شب در میان جنگل دیدم معجل وار مسلح دو دمر اگر چند صدای تو و قون بلند شد و چند نفر
تغناک بطرف ما خالی کردند خدا یا حکم جمعیت حسابی که همراه نذارم آبا اینها کیسند پادشاه این سوارها
بکفرین و حکم از آرمین ماور کرده یاد زدند و بغار تکریم آمد اند خلاصه زرمین رفت و آب دهم شک
شد خدا پادشاه را بیامرز که کوشش ندادند و فریاد پیاده کشند و در کاسکه فاه فاه خندیدند و همان آن
صدای بیانی را شنیدم و داشتم با من خواسته است شوخی بکنم اگر چه ترسیدم چون آدم خوب مهربانی است
و حال جوانمردی فوت دارد و مثل خاله کوش تلخ و موزی و پر مدعا نیست ترنجیدم بلکه دیدار او را
معنم شرم و با هم بطرف منزل که باید برویم و اندیم دوراه با من صحبت میکرد و مریه بخوبی میداد از جمله بکشد
ما دام بوسه بخال کمال مرا فریفت و من فهمیده او را عقد کرده بعله دیدم کار درستی نکرده ام بنده بر چهل
طلاش را دم بغی مکره شیره این شتر را از سر من رفع کرد خالا با آن جمله عشق مبارز ام و هم با من بهم نیست
مقصود حاصل است بدون بعضی عیب نقصها خدا هم بشیره عمر دهد من با آن تنفری که از خاله داشتم قلند
از بنایب که خالورا آسوده کرده با و مهربان شدم بغی نصف نفتم رفت و رغبت آمد
از فرار تفریح خالو صحبت عمده عداوت پدرم با من این است که با و گفتند ماد موانزل تمام ما مایک خود
موجب صیت نامه معتبره بدو دکنک پسر من کینه هبه واکذا کرده و دخترهای تو را که خواهرهای منند
از او محروم نموده من بخالو گفتن من من هنوز مقصود نیست که وصیت کنم و وصیت نامه نوشتم و هیچ
خیال مردن و سر من نمیدارم پدرم و از عقبه این باشد که پیش از من عمر کند و بعد از من زنده میماند
و خودش و دخترانش باید وارث مال من شوند آن امر نیست علیحد و ممکن است چه مرگ پیری جوانی غنبد
فرهاد از این دنیا بغی فرهاد از دست مردم دنیا اگر شخص مکت و شرف دارد از حسد و طمع آنها در رنج
اگر مال او خالی ندارد در نظر ایشان خوار و خفیه و بی عظم و شان است معلوم نیست چه باید بکنند من بر
معتقد بوضع جمهور و دولت و سلطنت شریحه نیست اما این نامالایات که از دولت مستفله و رسایل
پدرم در پیشگاه سلطنت مستبده می بینم نزدیک است هر یک در قول ریختن بهور اکلیل شوم

منزل یک مایه نو اس است راه مستقیم چندان دور نیست لکن بواسطه اینکه پل روی رودخانه در جهت
آخری خراب شده باید با کلاک از رودخانه عبور کرد پیاده شدن از کلاک و حمل و نقل آن و سایر اسباب
و بار و بنیه با نظرف رودخانه مبلغی مازاد را معطل نمود تا کم آید که در عمارت مخصوص خود موسوم به سری نوز
مرا بدین طرف و منتهای احترام را بعل آورد شب را آنجا ماندیم ازین منزل تا آب معدنی فخرز بیشتر از شش
فرسخ نیست چون این شهرها همناصب و هوار و روشن و مساعیت بغرب مانند حرکت کردم که چهار فرسخ عتلا

ارزش

از شب گذشته وارد فرژ شوم اما از اینجا که جاده در وسط جنگل واقع شده و باران دیر و زاده و اذراب کرده ده ساعت تمام در راه بودیم ناپکی از دهان کوچک کشف حوالی فرژ رسیدیم دیگر نه ماله قوت داشت که از اینجا بخارج روند نه ماله قدرت ناچار در اینجا ماندیم سفید دم از اینجا بفرژ رفتم چیزی از روز بالا نماند بود که بمنزل وارد شدیم مردم از سکنه شهر و مسافری که محض استعلاج اینجا آمده بسیار بودند بعضی در سر چشمه ها بخوردن آب معدنی مشغول و برخی در طرب و شوارع گردش میکردند آنروز اما بواسطه خستگی راه با ستراحت بر داخلیم و از فرژ ابوشیدن آب معدنی و استحمام شروع نمودیم در تفصیل برای معالجه آبهای معدنی فرژ جمیع کشتیهای اطراف با اینجا میآیند بعضی از آنها که با اینجا آمده و از اینجا و محضرین بودند بملاقات من شتافتند و مرا راهنمایی کردند و وضع زندگانی در این شهر خیلی ساده و آسانست قبل از طلوع آفتاب باید بخرشیره آمد و بقدیر مهمل که هتوع بناورد آب خورد و آفتاب زده رفت که آن آب تحویل رود و از بعضی حیوانات و بقولات نیز باید برهبر کرد از آنست طرز و شرایط آب معدنی دیگر طول تفصیلی ندارد

شهر فرخنده خا با نهایی طولانی نصفه دارد بعلاوه دوسه باغچه اما باغچه ها نسبت به جمعیت شهر کوچک است
درخت های خجا با نه ها کم و سایر درخت است و هیچوقت از وفات روز آفتاب بنهین خجا با نه ها نمی افتد بعلاوه
مزارعت از نوشیدن آب و راه رفتن مردم بکلیسا های شهر میروند و نماز جماعت میخوانند آنگاه بخانه ها
خود رفته بنهار میخورند و راحت می نمایند از سه ساعت بغروب مانده ناد و از شب گذرنده باز کارها
صمیمت پیدا می شود

اولاً استقامت و توقف من در فرزند سپید لنگویل و زوجه اش نیز با این شهر آمدند از دیدن این زن خوشحال شدم
خواهر من زن کنده و دوست عزیز من است صحبت او در این آخر سفر مرا مشغول ساخت و از بعضی خاله ها اندک
اعمال و یکپکه بدیدم زاد و مسئله میراث برای او نقل کردم خیلی تعجب نمود از ناز و کرشمه های خنک ^{یعنی}
مادام فلیساک کس سفید خود من شرحی نگویم ملول شد و بایده گفت بعد از سی روز توقف در فرزند
بازگشت شد لکن مرد دودوم از همان راه که آمدم برگردم با طرب و دیدن اخبار که چه مقصود این است که
حتی الامکان از حوالی باریش نگذرم لکن برخلاف خیال من اتفاق افتاد و خیلی خوب شد یعنی دستخطی از
پادشاه رسید عرقوم فرموده بودند در عرض اجباز فرزند حتماً از حوالی باریش عبور کن و در فرزند سنکلو
فاضی الفضاه را ببین او در باب مطالبات که از پدرت و جدّه ات داری دستور العملی گایه بنو خواهد داد
امرا علی را اطاعت کرده شکست کلو آمدم چند ساعت قبل از ورود من فاضی الفضاه با آنجا رسید و حاضر
بود و در روز و شب در سنکلو ماندند چهار پنج مجلس با آن فاضی محضر ملاقات کردم گفتند ما را
با و کفم و اسناد بده لازم بود با و سپرده شد پس از آنکه انکار با بنهار رسید فاضی الفضاه گفت از اخبار
نازه این است که شما در بین راه یعنی در قصبه فونین بلوک پرستین ملکه سوئد ملاقات خواهید نمود چون
این حرف شنیدم آدم مخصوصی بحضور پادشاه فرستادم و سؤال کردم که آیا تکلیف من این است با ملکه
سوئد ملاقات کنم یا از دیدن او اعراض نمایم بعبارة اخرى راه خود را بگردانم و وارد قصبه فونین بگوئم
از طریق دیگر خود را بسفارش زورسانم جواب سپید مثل تو محضره ناگزیر باید با ملکه سوئد ملاقات کند
بنابر این در فونین بلونیکل شدم در روز و توقف سنکلو میره عام دوک دوبروک برادر پادشاه

بکس تو سبیل جوید چندان طرف اعنا و احترام نمیشود کار و پنا با کمال سربازی و ثواب الازی بن بر و چون در منزل و پیاده شده ناچار ایشان را بحضور پادشاه و ملکه میبردند و بعد از شرفیابی مقرر میشد و در سوز محض الشفات ظاهری در شهر فرزندماندا تا بخاک خلاصه بخوی خرابها را کمالی کرده پس از آنجا خواسته از فرزند پادشاه میروند و در سوز و زردی تحت میمانند آنگاه بر بلوا عود میکنند حقیقت این است اینکار سرکار و الا هم مثل سایر کارهاشان بنجیده و فیه میبرد بود خوب نکردند باین سستی و سبکی بخود پادشاه و قند همت این بود راه دوستی برای آشتی بدست آرند و عظم و شانی برای خود باقی گذارند

وقایع که در هر سال هزار و شصت و پنج سال و هفت میلادی مطابق سنه ۱۱۸۷ و هشت و شصت هجری واقع شد

باید گفت که کار دینار مازار و صدر اعظم و آن دایمیش ملکه هر دو بفاصله یکسال در اول این ماه متولد شده و تقریباً یکماه و شش سال و یکماه و هفت سال دارند و این سر عشقهای بیچین از آن دو بر آن که نادر هم اظهار شفیقت و شیدایی بکار دینار بخوبی میدهم که در دینار از ملکه خوش آید بنظر میآید و حال آنکه عشق مازار در معظه از اول هم بلیتیک بود و در دینار که در حال آنکه سرب پیری هم در ابر سر می نشیند بلیتیک هم کاری نمی بیند خاصه با وجود لوی چهاردهم که نوزده ساله شده و غریب جوانی هر آن زمانه میشود و طبع و کوس خود سری و استبداد میزند چنانکه شخصاً مالک از امر او رها و از قیام و غافله دور است و است که فرزند طبعاً رعایت میل مادر میماند اما این فرزند از ساعتی است که عاقبتی پیش نیاید و مازار که از هر طرف باشد اختیار و قدرت خود را قوت می دهد چون بیاید پادشاه را سر استلال است و بتیغ طاعنه یکری مورث کلال نمیکند از چندان بندی بلکه مادر خود بدست د بدار و بچل صورتاً بر اختیار پادشاه می افزاید و معنی اقتدار خود را زیاد می نماید برای صورت فرشت خود که در سبکند آنچه بخیا ل احد گنایا مده و فدا آید و بکند از غیبت نشده و نمیشود از جمله کارها که از پیش کرده و خیمها که کشیده تا بعد حاصل آن را دروغ نماید این است که علاوه بر بصر دارک منصوبه بآب آشگری و تعلیم و علم لوی چهاردهم را مخصوص خود کرده تا او را آنطور تربیت کند که صرفه روی و است با این در مدتی که سز پادشاه افضای تحسین میکرد نکر داشت علیحضرت از توارنج معتبر و تراجم احوال بزرگان نای از سلاطین و غیره چیزی بخواند و از سیر ملوک بزرگوار و مردان کار چیزی ببیند و بداند مثلاً تاریخ اسکندر بزرگ و قیاصه روم و پادشاهان اشکانی و یکانی و امیران طوهرهای قسطنطنیه و حکمرانان باطنیه و جلالت خراسان را هیچ بدست لوی چهاردهم نداده تا بخیا ل بزرگی و مردی و قوت و شرف و شهرت و شجاعت و سربلندی و ناجوی افتد بلکه هر جا کتاب عشق و عاشقی و داستان دلبری و دلاری و ساز و آواز و نعل و شیرکان و شاهان طنائ و غلاری و رفت و آمد بهار و دی و ترتیب بزم عیش و روض طرب و هو و لعب خوشگذرانی و نینال آمانی سراغ میبرد و جدت آید سستی آورد و علیحضرت را بخواندن آن و امید داشت و هر روز نیمه هوس ناز و در مرغ دل و میبکاشت پس اگر لوی چهاردهم شاهد باز و کاجو بار آمد میباید معذرت را از قول خواجهر شیراز رحمة الله علیه بآب عراض خطاب نموده گوید نیست بر لوح دل جز الف قامت و ست چکم حرف که یاد نداد استادام

منها اینک حقیقت شعر آن عارف ربانی تحمل چنان نماید باری هر جفت نایب با شای از جانب خوب ما مورد سپردن خود و از منزل و مطایبه و قرائت فضول و ابواب و سطوح بیکه همت شنوات و ذای استقامت لذات آماقوس سازد و هر نوشته که جز این باشد از نظر او اندازد و چون عیش و کام را بفرموده بجا خواهد احیاناً پادشاه بوزیر پست باشد و چون چنین شد وزیر مال معانیای پادشاه را بجهت عنوان که باشد بگوید و بخرج علیحضرت دهد و از این راه خود را شیرین کند و با لایم و چون جهات کار را تمام ملاحظه نماید خواهیم داشت که مقدمات کار دینار مازار را هم منظورها که خود او میخواسته بنیجیه داده است

لاپورت بخندست معرومان دایمیش که این را خرابی نایب الله باشی لوی چهاردهم شده و از اصداف است گوید کار دینار مازار را هر روزی است که این پادشاه جوان حتی المقدور بی علم و بی خرد چشم و گوش بسته باشد هر قدر علیحضرت را در غل و غفلت و نادانی بیشتر و زور و قدر میدید بجهت بنظر او میآمد و خوشحال تر میکرد چنانکه و قوی من (یعنی لاپورت) از بی ادبی پادشاه نزد ملکه شکایت کردم و او این مطلب را برای صد اعظم حکایت نمود شخص معظم مرطاطسید و با عتاب در سستی گفت مگر ندانسته و در کتب بخوانده که سلاطین سبید هر قدر از علم و دانش بی بهره تر باشند برای بحال و کثرت و خدام حضرت لاپورت و بیشتر نماید میباید اینصورت چه صراحتی بدانش و سبب لوی چهاردهم داری بکند بطوریکه طبیعت اقتضا میکند باز آید

باز لاپورت میگوید بشی غفله مازار و ارد اطاق خواب پادشاه شد علیحضرت در خواب بود و من برای او نارنج فرات میخواندم تا خواب رود کار دینار و من کرده گفت چه بخوابی که غم نارنج فرات می گفت برای چه گفت برای اینکه دارای تخت و تاج بداند اسلاف و چه خطها کرده اند خود هوش و ذکاوتی بهم رساند راه خلاف و اعتساف نرود و طریقه افتراق و انصاف بنماید بعباده آخری مصائب گذشتگان نخواند و شود بحیرت مبهت بکرم کار دینار و از وی مکرر شکایت کشید و از اطاق بیرون انداخت گفت بخوابی که طبیعت جبت از حال این طفل را دستگیر نمائی تا مملکت فاسق شود و هر ساعت بر پرو پای ما به بچید اگر بعد ازین غیر از کتاب قصه و فانه دیو و پری برای لوی چهاردهم بخوابی عزلت بکشم سهل است در با سبیل جبت شیانم نیز لاپورت میگوید در یکی از اسفار منظر لکاه لوی چهاردهم و نزدیکان او خانه دهقانی بود حاکم و اطراف بقدر کفایت تعداد داشت پادشاه و برادرش دوک و از ترش و شک و شک اطاق خوابیدند و تخت خواب آن دو را بهم نزدیک گذاشتند صبح که هر دو بیدار شده برخاستند لوی چهاردهم بدو قصد خجوی انداخت و آن بر خجوی برادر افتاد دوک و از ترش کان کرد برادرش بیدار کرد و او نیز بطرف بصر برادر یعنی نمود پادشاه متعجب شده آب هوش بوی برادر را نکند برادر که غیر بنظر اسفل را صورت داد پادشاه برخاسته بفرارش دوک و از ترش دوک هم همانطور بدینا بپرداخت کار تغیر پادشاه بالا گرفته جبت و خجوی برادر و هر چه در معده داشت در خوشک و گذاشت دوک و از ترش و شک هم از لوی چهاردهم و اما ندانید که آنکه اخوان باین کارها اکفا نموده هر یک مدفع خود را بر میداشت و باین بکری میانداخت تا بشکند منهار و الله های و برادر آمد آنها را منع و از هم جدا کرد و در بوقت پادشاه نه ساله و دوک و از ترش و هشت ساله بود و از بچکایات لاپورت راستگو راوی آشت میتوان داشت لوی چهاردهم را در کودکی چون تربیت کرده بودند شک نیست که در تربیت لوی چهاردهم در طعوت جت و جهل شده و کار بغفلت و غافل گذشتن و این

و در تکرار باشد از دولت اسپانیا بمنزعه ساختند این سربند را که دولت اسپانیا بول در تصرف داشت
 با جنگهای بسیار سخت که شرح آن بیاید در این کتاب و انکلیس که فتنه در میان خود تقسیم کردند این بود
 تا یکی این سال اما شرح حال خودم شارنی جوانی است هجده نوزده ساله و دو سه سال قبل من او را در
 ظل حمایت خود جدا داده بفرستادم و بطوری او را بار آورده که بکفر از شاهزادگان معتبر باشد
 ازین میتوان بار آورد الحی حال اشارتی مناد بآداب پسندیده و صاحب کمال و فضل و صفات حسنه
 و حسن صورتی است و همان هم بختی را که مادرها بفرزند خود دارند من با و دارم چه روزی از تمام عیون
 که هستنهای او را از اهل کشند میبرایم نه شراب بخورد نه هرزه گاههای دیگر که لازم جوانی است
 مرتکب بشود گاهگاه باذن و اجازه من اعیان و معتبرین را که ازین ناحیه عبور میکنند بهمینانی میکنند و
 شام یا نهار میدهند شنبی شاری جوی از بخار از اطاق مخصوص خود دعوت بشام کرده بودند و شام
 سپرده بودم از ماکول و مشروب با آن جوان میخواند و مضامین بکند بعد از آنکه خودم با مادر او
 و اندکی که خالاندیم و هم صحبت من است شام خوردیم و تماشا می جلس شاری رفتم یکی از مدعوین بنوالیه
 تهر و شیرکت به هم دوست صفتی و کمال معنوی من در بارش بود ماد موازل داندی خواست مزاجی
 کرده باشد به شوالیه تهر و گفت آفایان حاضر همه شراب به آب بخورند و چون نقدش بخوبی میدید و آب
 داخل شراب خود میکند شوالیه گفت من از راه تقدس و تقوی اینکار نمیکم بلکه از طفولیت عادت شراب
 خالص نگرفته ام بمشوام شراب بی آب بخورم ماد موازل داندی بطری شراب را از روی مهر برداشته و
 سر شوالیه به هم دوست شوالیه آشفته حال کرد بدین روی بود کار مزاج و محضه کشیدن میان و گرفته
 طریقی را ساخت که درم و چون آرام شدند بمنزل خود مراجعت نمودم
 مادام فوطئاس بازین پدر خود را فتنه ملکی داشت از من مرخصی خواست که موقتاً ببارش رود و رفتم
 خود را تمام و کار را بکسر کند با آنکه من به همایندم چون مادام فوطئاس اگر ببارش منصرف
 با و از روی مدد از دادم برود کار خود را صورت دهد و ضمن هم بعضی هاشما از قبیل و خاتون البیه
 و غیره با و ادم مشارالیه با شوهرش رفتند و غیاب و ماد موازل داندی و اطاق من میخواست
 این اوقات از بارش خبر رسید که ماد موازل مانسبخی خواهرزاده کار دینا را برنجی برین
 مشاوره دادند و اینها لازم است شرح حال این دختر را بنویسم اما مقدم بر این مطلب باید داشت که برین
 مشاوره بجنب ترین شاهزاده از شاهزاده های فتنه است چه از طریق شدت نزد یک سلاطین فتنه
 دارد و از طرف دیگر نواده شاد و کنع معروف میباشد بدین روش نهایی زاده سا و او بوده و عجله بواسطه
 این وصلت و گرفتن ماد موازل مانسبخی با ولقب کت دسواسون دادند اما شرح حال ماد موازل را
 کار دینا از این چند سال قبل و خواهر خود را از ابطالیا ببارش خواست و آن دوزن یکی بمشاه عمادا
 ماری فونش بود و بگری مادام مانسبخی و هر دو زن را بجنبه مقدس بشمار می آمدند مادام ماری فونش
 دو دختر داشت یکی ببارش کوخنی و رجاله کج در آورده دیگری را دوک بودن اما مادام مانسبخی او را
 هم چند دختر بود دختر بزرگش را به سی و هجده ساله شاهزاده های خانواده سلطنت دادند و دختر دومش
 مدتی در فتنه با شاه شد پیش از آنکه او در این سال مادام مانسبخی در گذشت و در ایام ما خوشی

کار دینا از این خلی مناته بود و آنی آسایش نداشت و متصل به پستاری او وقت میکرد داشت و از
 مهرهای هیچ کس در نمیگرفت مادام مانسبخی نزد یک بجان از این چند وصیت ببارش کار دینا کرد
 او را گفت چنانکه میدانی شوهر من از من و در راههای معروف دنیا بود و هرگز نندگی از بعل با مدد تو
 میشد از این طالع او را میکشید در از این طالع نیز که خود گفت بعد از از دواج با شکیب که از خانواده
 معتبر است حکام وضع حمل خواهند میسر شد مادام مرکور که حالا آسین است وقت را بیدن میبرد و
 حق اولی خرد دیگر خود گفت معشوقه پادشاه میشود اما عشق را دوام و ثباتی نیست بعد شوهر میکند
 بشاهزاده بزرگی و بخوشی نندگی میخاید در باره پسر عقیده شوهر این بود که در جوانی میبرد و دختر کوچک
 ماری را میکند سباب بد بخوشی فتنای خانواده ما را فراهم میآورد پس ای برادر بهتر است که ماری را
 بمعبد دختران نازد دنیا سپاری مادام العزیز اینجا برین بناری ما شرا و از نهره رخصت شود بعد از این وقت
 آن مقدس جان داد و پس از مردن او کار دینا را بگری داری و بقراری نمود و گفت باید مقلد او دینی بود
 بنا بر مسطورات توریته داود علیه السلام پسری داشت با علاقه بسیار با و فرزند ناخوش شد و بدیناری که بر
 وزاری را گذاشت بعد از آنکه مرخصی در گذشت حضرت داود از غم خود را بر داشت و در گوشه عمارت
 بنواختن آن خواندن نماز میبرد و فرمود نازیده بود من بکلف بدستور و دعا بودم حالا که چرخ
 حو بسوکت و زام آسمان گرفت ناله و ندی بی ثمر است باید شکر و صبر کرد
 بعد از فوت مادام مانسبخی تمام رؤسای دین و کشتیهای بزرگ مملکت فتنه نه بلا خطه کار دینا را از
 بلکه محض قدس تقوای آن زن عزرا کردند و نماز خواندند و همانطور که مادام مانسبخی گفته بوده و
 بعد از فوت و مادام مرکور دختر بزرگش را زبیده آنکه بمرض فالج مبتلا شده در ظرف دو سه ساعت بجا
 دیگر رفت این دختر بزرگ چهل و عقیده بود آنها که در قشع جنازه او حضور داشتند میگفتند دانی او
 کار دینا را از این مثل زن بکلی که بر میگردد بعد از فوت مادام مرکور بعضی نسبتهای بد با و دادند
 لکن مسلم است که این از باب عداوت آنها با کار دینا است بلی بداندیش بداندیش است و خیال نمیکند
 من با حال این دختر دهم چه خلی بخود او دارد خاصه و وقتیکه مرده و رخت از این سر برهنه بوده و در
 جوانی بدو روزی گذشت از فرزندش و مادام مانسبخی ببارش کار دینا را خبر میدهند که تو هم بعد
 از من چندان بخوانی ماند خلاصه ماد موازل اولی مانسبخی که مقصود ما نگارش شرح حال او است در
 قلیل زمانی که لونی چهاردهم با و اظهار عشق میکرد هیچ با خیال پادشاه همراهی نمینمود و از ملاعبه
 مغازه خود را بر کار میکرد چه میداشت این اقبال علیحضرت با و از روی هوا و هوس شهوتانی است
 و گرنه شان سلطنت مقتضی نیست که او را الهی خیار کند قدم از طریق حقت برون نکند و گشت و گشت
 چهاردهم هم چون چنین بدی باری نشد بعد از آنکه اولی مانسبخی شوهر نمود ما از این برخلاف وصیت
 خواهر ماری را از مدرسه دختران برون آورد و داخل در خواست ببار کرد ماری چون خواهران بزرگ
 خود حسن جمالی نداشت قدش بی اندازه بلند و غریزه و سبزه مایل بسیار بهیچما و از درنگ الهی بدعلاوه
 بی ادب و جسور هم بود همیشه بد را با مدد پادشاه او را بد عشق چند و کار بجای کشید که ملکه و
 کار دینا را به پسرند علیحضرت او را در خفا از بیج کند و اعنائی نشان سلطنت و رضای مادر و میل عمو

رغایان نماید بنابرین تدبیری اندیشیده چنانکه در خرد با حسن و جمالی را و از آن باد شاه غصب
کند بلکه او را علیحضرت را از صرافت نکاح مادی بپندارد در جرح حد متکاران خاصه ملکه و خری بوی
در اعلی وجه صباحت و ملاحت و در عنائی و زینبائی و در لبریی و دلربائی و اولاموت نام داشت ملکه و
مازار آن جلیله را جیب حکم واداشند که شمشیرهای دهر بهیج حرکات شیرین از یاد شاه سناندا بیگا
راست آمد و علیحضرت بزودی عاریت لیبی را رها کرده بماد موائل لاموت پیوست اما باز عشق طوری
شدت نمود که همان احتمال که دوباره ماری عاشقی میرفت دوباره ماد موائل لاموت هم میرفت مازارن
از آن فتنه آنکه از پیر و استاد داشت و در موقع بکار میرد بکار میرد مادر دخر را طلبید و میبختی بود داد
پول و جواهر معتد به برای دخر و فرستاد و ضمنا خواهرش که معشوقه و اعمال عاشقانه و حرکات محرمانه که
لوی چهاردهم با او دارد گاردینال را خبر داد نماید مادر ساد و لوح و دخر بجزیره مازارن را خورده و
سهره از اسرار و مکتوبه باد شاه را در عشبنازی برود دادند از جمله آشکارا ساختند که باد شاه جوات با
دو شیرگان بکار آنگار کنند که لاطبان نابکار را امر بدان تبه کار و این کردار را نه تنها و آنوقت بکلی منسوخ
بود چه عامل از راهی معمول از راه دیگر اهتمام و جدی و اخفای آن می نمود یکی میخواست اعوجاج
خود را از شاه راه طبیعت پنهان سازد دیگری در فکر آنکه خود را بر سر زبان لوطیان نهد از داری دخر
بماد و گفت و مادر بکار دینال و آن محال روزی با کمال تغییر در دانه قدم در اطاق لوی چهاردهم گذاشت
و بعد از آنکه خلوت کرد و تمام اهل خلوت را بیرون نمود پرده افروخت و برآمد است که بان علیحضرت را
گرفت و گفت ازین مقام منبع و جایگاه رفیع خود یعنی اریکه و انزواء بی ذار و اسکن در شرم نمیکوی
تنبه زبر را بر زهر جمع میدهی کنش خاتم دولت را در حلقه شمع میخی اگر با جدا از آن همان این رفتار
نشیند جز دشنام چه خواهند گفت و اگر مسموم بپا کرد و غیره گفت چه خواهد کرد آن دخر حضرت را بگو
از عشاق با فتنای سابق خود اینکار تو را با آنها برود داده و تحت و نواح این مملکت را در سوا و طرف است
نموده بخانه لوی چهاردهم با آن نخوت و غروری که داشت از خجالت بنای که بر راک داشت در پنهان ملکه
مادر باد شاه وارد شد و فرزند را که بان دید با آنکه بد استان مسوق بود طاق و بناورده شیر داد
آخرش کشید و مازارن ندی نمود و گاردینال ابتدا سکوت کرد و بعد از آنکه در حقیقت متعجب است و تعجب او در
باشند و از دینا خواست جهت که بر علیحضرت را بیان کند باد شاه دست و زهر را بوسید که کوفه کند
و شکوت بگذراند و حاصل مطلب اینکه در همان مجلس حکم شد آن دخر بد اخراجی از معابد نار که پنهان
که خجلی از بارش دور است بزند و ما دام العمر را آنجا محبوس باشد

غاصب انزع کنند و تصرف من دهند چنین کردند و حال امن علاوه بر املاکی که داشت شامی بی
هم مالک میباشد
چون پدرم چنانکه ذکر شد اجازه رفتن بدیار دارد و بکار بکار از بلوا بیاری رفت و باد شاه و ملکه با کمال
مهربانی و احترام او را پذیرفتند اما بقدری بکار دینال مازارن تعلق نمود که درستان و هوز لغز اهان قدیم
ایشان بکاره از سر کار و اسلب مید نمودند و از آنطرف مازارن دماغی پیدا کرد که خرطوم جبار پش آن
از پیش کو حکم بنظر میآمد و نمیکند داشت احد بشیر نام طرف توجه باد شاه کرد و نا بیکر امید بد علیحضرت اندک
نظری دارد از آنکه چهره سازنده و نو افرونده و اسباب اشتغال خاطر و تفریح و تفتن لوی چهاردهم بود و از
بی خود سیاه میفرستاد یعنی بهانه معصوب و طرد و حبس می نمود

باد شاه از مجلس شوری مانند در آن همیشه کراشت است روزی را این سخن نشسته و از فرط
کسالت متصل بخانه میکشید میبورد از جوانان همبازی باد شاه که مسوق بجای علیحضرت بود
ملفت آن کسالت شده در مجلس باز کرد و باد شاه اشاره کرد که باید لوی چهاردهم بر جاسته لکن
از راه معمول با طاق خود رفت بلکه از الان تمام خوش را با بخار سا بند و مشغول بازی کرد بد ناکاه
مازارن بارنک از فرخنده و چشمهای از غم سرخ شده داخل اطاق باد شاه کرده که بان او را گرفت
و کشتار کشتان مجلس شوری بر دو گفت بنشین و کوشیده حالا وقت بازی نیست و عصرها روز سه
میبورد و با مجلس باستیل فرستاد

هر کس بخواند در جری اعتباری و بنا را بداند باید این چند سطر را که حالا من با کمال بیزاری از وضع
عالم می نویسم بخواند غم بخانه من ملکه انگلیس این اوقات بکروند مازارن رفت و خواهرش کرد
شارالیه چون خصوصیت مجروح کرد و قول رئیس جمهور انگلیس میدهد کاغذی با و بنویسد و از
درخواست کند که مواجی که ملت انگلیس با هم ملکه سابق بودن برای شارالیهها برقرار نموده ابطال
آنرا حکم نماید عینا م مازارن بر کز قول چه نوشت ما میدانم که قول در جواب مازارن گفت ما
هیچوقت آن زن را ملکه مشرعه انگلیس ندانستیم اما با و از بنا بک و طیفه و سرسوی هم چون آن خوا
ملکه انگلیس رسید و لوی چهاردهم رفت بشکایت پرداخت که آخر من چه توام و خواهی بد رفت لوی
سیردهم میباشد و دخرها نری چهارم توجه کند و از منی میشود که کز قول پسر با مازارن غیر مشروع باد شاه
انگلیس خواند این حرفها ابتدا مؤثر شد و چون وقت مازارن طوری رطلت ضای که قول بود و با تعلق
می نمود که اگر آن داطرش مادر لوی چهاردهم را هم از وجه غیر مشروع لوی سیردهم بخواند نمیکند میکرد
حرفی نداشت بلی قدرت کرد و قول در انگلیس بدید سیر سیده که اهالی با لئاس و درخواست تحت و نواح
دولت انگلیس را با و بخلیست میکشید و قبول نمیکند و میگوید بدشان من اجل از این است که مرا باد شاه مبتلا
اما آنچه لواز من سلطنت است برای خود فرستادم آورده از جمله هر وقت بیار نیست میرد و سیر سیر خجالت
انگند و ایراند و اسکا نلند که احدی از آنها نیست شمشیرها را از بنام کشید جلوی او که میکشند
و این علامت و نشانه است که تمام بخانه و اعیان سرخسیر مملکت انگلیس بکین تبعیت این مرد را نموده اند
و باید داشت تعلقات مازارن بر کز قول از سر سر و لذت اسپانیاست و مازارن کان اینکه اگر وقت دولت

مراغه با اسبانی صلح کند دیگران را زور برین جمیع و اسلحه بیخود و خوشی نداشته باشد
 دولت دکانال برود و در برون که در میان امرای مراغه اول متول محسوب بشود و غوری بکار
 و بواسطه نسبت با کار دکانال را زور دکانال بود که حکومت میکند این اوقات و او را برپا شده
 و خلی با جلال حرکت می نماید و موز و بل که یکی از امرایست نزد او آمده میگوید پدرت دولت دکانال
 چند سال قبل من بی اجزای نموده چون او را لایق از پای تخت دوازده است عینوا هم با او در مل کم و
 نالایق آن بی اجزای نموده و او را است که تو از آنجا که هم و او را و می در این شهر حاضر این
 دین پدر را ادغامی و این حساب کنه ما را با هم با که کنی تعیین زمانی مکانی پدر از کی که آنوقت و آنجا
 با یکدیگر بجنگیم یا کوی ظفر را تو از سیدان میری و من کنه میبوم با یکدیگر در حال این دعا می شود
 دولت دکانال هر با بی جواب داده میگوید که پدر من چند سال قبل شما بی اجزای کرده چه خلی من
 دارد و در صورتیکه من شخصاً با شما دوستی دارم و از عمل کنه پدرم نیز عذر میگویم و من وکیل در حق الحقیقه
 مرتبه و جوی ادب میباشد سلی بصورت دولت دکانال نیز دولت آنرا عتف هیچ بروی خود نمیکارد
 و از هم جدا میشوند و روز دیگر دولت دکانال در کالسه خود نشسته که پدر را و در موز و بل و میان
 راه جلوسا لکه او را میگردد و بنای دشنام و یاوه کوئی را میکند دولت از کالسه میری در حبه طریق
 شمیرهای خود را میکشد و به هم حمل می نمایند و سه نفر نوکر که همراه دولت دکانال بودند بطرف منزل
 او شتافته ملازمان مشارالیه را خبر میکنند آنها هم مسلح شده بمیدانهای خود می آیند و از پشت سر چند
 زخم کاری به موز و بل میزنند و کار او را میبازارند دولت دکانال می بیند که با موز و بل و سخی است دولت
 دکانال را در دربار دیده او را انجس و فالت میخوانند این گفته سبب خوسن آن دو برزگوار شده مصمم
 میشوند که ایشان نیز با هم دولت کنند و بجنگند پادشاه و کار دینا جلوسا فتنه را کردند و نگذاشتند
 حجت داخونی رنجبه شود یعنی پادشاه و نفر از پیشخدمتهای خود را مامور فرمود که همیشه یکی با دولت
 دکانال باشد یکی با دولت دکانال و دیگران را در آنها در مجلسی بنهالیم و باید کنند و بقتال بپردازند و
 بزودی دولت دکانال را بجل حمله کرد و خود معاودت دادند که علاج و افسه را قبل از وقوع
 کرده باشند

و روزی که سفا و زوشسته و از با بیکه مراغه من با دولت در شلبوطی شده دماغی داشتیم ناگاه
 چا پاری از پاری آمد و او را گفت بهوم مخصوصاً فرستاده و بمن نوشته بود بجل از سفا و زوشسته
 بلو بیایید منم از پاری با شما میام مسئله است و اجمع بود شما باید در آن قدری که تنگ کنیم فرزای از
 من حرکت کرده بفرستادن بلور فتنه کنتم بهوم را آنجا ندیدم قدری بچال افتادم روز دیگر مشارالیه آمد
 گفت ما زان مرا نگاه داشت که بعضی بچامها شما دهنده از جمله بچامهای او اینست که مراغه شما مینی
 بتغویت من گذشت و تمام قضایه بر ذبحی بودن شما حکم داده اند و ملک را از تصرف خانواده و شلبو
 منزع ساخته و بکاشکان شما تسلیم نموده در بنصورت دیگر شما باید در تان مایه التزاعی ندارید که نقاشا
 و شکرایی در پناه باشد که میخواهید آن چهار پنج کردی را که تواب و الادرا و ان قیومت و ولایت
 از مال شما خورده و برده اند پس بگردان خیال حاجی است زیرا که آن برزگوار چیزی ندارد که شما

بد که قدر حق شما ثابت باشد مفسر که ما از خداست با افعال خودت شما منتهی شرا و بکار بردن
 آن حقوق را با ایشان بختید آنوقت رفع دولت کنی پدران میشود و خواهی نخواهی از شما نزد ملکه و من عتفا
 میکند و شما باید بار احضار خواهید شد من از شنیدن این حرفها بعدری منانه شدم که بنای کبریا گذارم
 و جای آن داشت چه می بینم مال دنیا که تمام برزگان از نا قابل شمرده اسطور اسباب خلاف و اختلاف
 پدر و فرزندان میشود و آنها را بقتل و آشی و امیدوار و با و می کنست بهوم که دوست جیتی من بود اعتدالی
 با من خیالات نمود و فرستاد فاضل فونین بلور آورد و مرا بر آن داشت که مطالبات خودم را بپردازم
 مصالحه تمام حرف دوست صمیمی را بمن بنده اختم کنست بهوم که قصد خود را انجام داد و فریاد صبح از
 فونین بلو به بلور افت و مسیو بود و زاهم از میان راه برگشته اند و با هم برگردم و رود نمودند
 و برخلاف پیش با احترام و خوشی تمام پذیرفته شدند مصالحه نامه مرا بکار و الا دادند و عهد نامه
 از گرفتند که بعد ها با من اتفاق و تقاری نداشته باشد پدرم با آنها میگوید اگر ماد موازل به بلور
 نباید و من او را زینم و شفاها عذر صد مانی را که با او دارد آورده ام خواهی آنچه از من در دل دارد
 بیرون نمایم عتفا هم بملکه کاغذ بودیم و از و شتاعت کم که پدر را با یادت کنست بهوم تقصیل را
 بمن نوشت من عاجل از فونین بلو به بلور افت و فتنه حالایا بنید و به بنید که مهر نانی و محبت چه میکند
 خواهی نام ناد و فریاد شهر با استقبال من آمدند و دست و پای مرا بوسیدند و بدو عمارت که رسیدم
 پدرم نام در آمد و روزی مرا بوسید با هم با طاق والده مقامی رفتم تملقه بود که نکردند و خوش آمد
 که نکشند تواب و الا آنجا حاجی که داشت صحبتش با من کردم نمیشد و نازی من داشتم که غالباً با آنها
 بازی میکردم و همجا آنها را با خود میبرد سفرهای پیش از آنها را در حیطه عمارت راه نمیدادند و
 پدر از روی زانوی خود جدا داده میبوسید و میبوسید و نوازش میکرد این تملقات را من بچاکر
 به لحظه ام اما دوست که حساب میکنم می بینم می از و جتن بکردارین سفر اسباب غصه من شد این بود
 که پدرم میکشید خواهرش را پادشاه خواستگار شده است هر قدر شخص خواهر خویش را دوست دارد
 باز از خواهرش بد که او ملکه ملکه باشد و خود از رعایا محسوب کرد و از مطاع خوانند و این را مطیع
 دانند باری ارشیدن آنچیز چندان خوشم شد اگر چه میدانم آن داطرش هرگز با من وصلت راضی نمیشود
 آخر الامر کنست بهوم با شفا عتفا پدرم بیارین رفت و من چند روز و بلو ماندم که از دربار خبری
 بمن رسد در این ایام اسطوره غصه که ای عمارت من شد پدرم و زوجه و آبی از من غفلت نمیکردند
 از پرستاری دقیقه فرو کرد و عتفا بودند و ازای خوردنی بلکه حقنه کردی را بدیست خود حاضر و آشنا
 میباشند چه خوبست دولت است و بوقع من کردن

هنوز در بلور بودم که مادام فونینا - صلیح حال مرا شنید و کارها را و به بهیود و صلاح دید و بچاکر
 خود را به بلور رسانید و بنای چا بلو می داشت و متوقع که او را مثل سابق بپذیرم برخلاف من هیچ
 اعتنا با و کردم فراموشی بود که همیشه مفرش و خنواب را می کشت و و خنوابی هم برای مادام فونینا
 در همان مفرش میکند مشارالیه از فراموشی سپرد که زای او و خنواب آورده یا نه فراموش میگوید
 معینا از آن بر روی کرده شب و وقت خواب بجا و در اطاق من شده ها بخوابا بیدار شود

من هیچ حرف باو نمی‌زد اما باید بگویم که از این زن خیلی فرجیده بودم چه مثل مادام فلیسک بداند
 مودی بود مقصودم از این بی‌اعتنائی آنکه قدر او را متنبه نمایم بعد که از این اتفاق احوالها را
 از بلوا حرکت کردم و پدرم ناد و فرسخی شهر مرا مشایعت نمود و نفری نهاده و بدون خانه و کالسه
 نشسته بودیم و در تمام امتداد این دو فرسخ آن زن کواری اعمال سابقه خود را میجو است خلاصه
 کلام از بلوا خوب برگشتم اگر چه آن خوبی را بقیعت کران خریدم از بلوا مستقیم با فرسخ بلوا آمد منظر
 کنت بهوم شدم که بلکه از یارین با احضار نامه ملکه میسراغ من باید
 این اوقات پادشاه یکدسته تفتنگار نازده گرفته من از شاری توسط کردم که جزو این تفتنگاران باشد
 از کسان خود من سعایت کرده نگذاشتند پادشاه استدعای مرا قبول کند شاری ها است که نازده ذکر
 او را کرده ام و از تربیت شده های من است ناچار آن جوان را نزد او رثال طور من فرستادم که در وقت
 دو کج مشغول خدمت باشد

چاپار مخصوصی از کنت بهوم رسید نوشته بود شما بتجمل از فونین بلو بمنت کلونزد پادشاه یارین
 آمد من با احضار نامه ملکه که تحویل کرده ام آنجا نزد شما می‌آیم و آنرا ایتما می‌نمایم من در حال حرکت
 کرده در راه هیچ جاد رنگ ننموده و ارد سکت کلوشدم کنت بهوم آنجا بود اجازه نامه مرا بمن خود و گفته
 باید چند روز اینجا ماند تا پادشاه و ملکه بصراف فرسفر نموده اند یارین مرا جنت نمایند اوقت شهر ویم با
 اگر معاودت ایشان طول کشید ما از سکت کلوزاه اردوی پادشاه را پیش گیریم چون بحال کنت بهوم هیچ بود
 چند روز در سکت کلوما ندیم کنت می‌گفت شما ان تو پادشاه و ملکه و کار بدینا چنین چنانده بودند که
 تو ما ملک خود را بر سر کرده همه کرده و صورتها را من جلی هم درست کرده نزد کار بدینا فرستاده بودند
 من قسم خوردم که این حرفها هر دوغ است هیچ از این قبل چنانها بتجمله ما مواز نگذاشته کار بدینا قبول کرد
 و کاغذها بنکه در باب این فقره باو نوشته بودند سوزاند نیز کنت می‌گفت عقیده ما را از این است که اگر خدا
 و درستی قول تو بلکه پادشاه معلوم و مبرهن شود تو را بدو داد و از تو برادر دیگر پادشاه ترویج نمایند همچنان
 سالتم از این جوان زیاد تراست ما چون شریف و خوشکلم بنظر می‌آید که سخی داشته باشم امیدم برسد و کذا
 اگر چه او برادر پادشاه است ما ان ممکنه ندارد بلکه برای معاش یومیه معتدل میباشد موجب مرسومش نیز
 قدر قابل نیست در صورتی برای اینکه هم مرا از احوال خود مطلع کند و ان و کفیل خرجی برای او و کذا و کذا
 نما بداحتمال میرود اینکار سر بکشد

باز از پیغامها که کنت بهوم از کار بدینا لاری من آورده این بود که اگر توقف در سکت کلوزای شما از حمت
 و میل او بدینا یارین بنایید می‌توانید مستگرا یا من غیر سیم با بن شهر وارد شوید و بنایید تا پادشاه و ملکه
 کس من صلاح حال را در این دیده عرض می‌کنم بلکه نوشته که حسب الامر بمنت کلوما آمد در اینجا منظر احوال
 فرمایم میفرمایند بما نام با دارای شریف بنا و دید و اگر مقرر شود برادر آیم شنیدیم پادشاه و ملکه از
 خواندن عرض من خیلی خوشحال شده لکن جواب بهیچ داده و فرستاده منظر حکم مجده شوم فرستاده من
 برادر پادشاه از همه کس پیشتر برای دیدار شما اظهار خوشحالی میکرد
 مرسوم از اسلاف دیگران بکار بدینا اینها من می‌نویسند و این بالا نیز اینها است که بفرقه کشتن می‌دهند

من با حال این لقب باو نوشتم و حالا که بنای صلح و صفاست خود کار بدینا لاری من آمد و بمنت کلوز
 کلوز که کار ما مواز اینها من می‌نویسید من بمنت کلوز حق با کار بدینا لاری من است عذر میخواهم و بعدا
 این لقب را می‌نویسم

در مدت توفت سکت کلوما بخدا و اعیان شهر از من دیدن کرد و بفرقه کشتن برادر فوکه و بفرقه کشتن
 من بنایم کشتن سوا سون که اولب مانسینی خواهر زاده کار بدینا لاری من بود که بدینا لاری من آمد
 من پیش رفا و آنچه لازم می‌آید بمنت کلوز بکار بدینا لاری من و از خوشکلم و خوشکلم با سخی خود کشتن هم آنچه عقلم
 میرسد شرح دادم و هر کس میداند که هیچ چیز از من را نمون نمیکند که بفرقه کشتن نظر افکند
 از حسن اتفاق آنکه سپه و فونیناس ملکه با اعیان من بزرگوار شده نزد من آمد و استدعا کرد که جلیله
 از خدمت کس سبک معاف دارم من این درخواست او را فرمودم و گفته قبول کردم و از شران زن با بلاء خلاص شد
 اشتباهی که در وقت مته و مقصر می‌شوند تا مدتی هر اتفاقی که افتد جمع ضمیر آنها میشوند و ان اتفاق را
 ثبت بان اشخاص میدهند بخصوص اگر چنان و چنان بقی باشد مثل اینکه خبر دادند پسر آلبرت ناظر پدرم که
 از مدرسه مقدسات برین آمده و زیاده از هفده سال هم ندارد و صحت رفش درم میباشد که در اینجا بتجمل
 تحصیل علوم بردارد و یکی از فاضلخانه های یارین که فرنا شده و حکیم است برای حفظ خانواده این جوان
 کاغذی حکم که شهر یارین نوشته و استخلاص او را خواهش نمودم حکم در جواب من گفته بود پسر آلبرت را بر
 چند بازی نکرده ایم بلکه در این قسم امکنه همیشه از جانب حکومت دوسه نفر سوس جتی فکت اشخاصی که
 اینجا می‌آیند چون اغلب سکت میشوند و بی حرکت می‌زنند کشتن را از پورت کرده بما میدهند و ما
 از آن حرفها کشف مطالب می‌نمایم از جمله دریا پورت متعلق به پسر آلبرت نوشته بود بدینا لاری من جوان درین صحبت
 گفته است من کاغذی از زوایا و لاد و دالان (یعنی پدر من) برای کار بدینا لاری من بدارم بعلاوه بعضی
 پیغامهای شاهی شما میداند که کار بدینا لاری من معضوب پادشاه است و از حدین و کتزار کرده و بر
 رفته و هر کس با او مکاتبه و مراسله نماید طرف سوء ظن رجال دولت است بنا بر این ما مکلف بوده ایم که
 پسر آلبرت را بکیریم و ما جزا را بکار بدینا لاری من بنویسیم و برادر و فرسخیم و منظر جواب شویم با این
 مقدمه می‌توانیم آنجا نزارها که حالاکه من باید درم در عا لصلح و صفاست من از شنیدن این قسم
 خبرها نمی‌توانم مثاله نفوسم ترسیدم این تفصیل حقیقت داشته باشد و مجازا اسباب کینه پادشاه شود از
 خوش بخی پس از تحقیق و استنطاق آن سپه معلوم شد خواسته است شلم و اطهارا اعتباری نیز در وسایان
 نماید باین کاغذ نفقه نموده بعد از جزی تنبیه و کوشمال حکم از حدین خلاص کرد نزد من آمد منظر شرح
 با و دادم و روانه شد

پیش کنت فوکه کشتن برادر فوکه و بفرقه کشتن از من دیدن نکرد شارا الیه بواسطه دوستی با ما زار خیلی
 مغرور شده خود لباس کشتی هم که از اطهاره نابطانه غرور است و معلوم است که با این دو موجب مشکل
 میتوان کار اینجا را کشید تا من محض اتفاق کار بدینا لاری من باید تره برین او خورد کم جیتی را و داشتم او را نزد
 من آوردند و در انشای صحبت هم از ما زار هم از خود او هر چه توانستم خوش آمدگویی کردم برخلاف فوکه
 کشتن فوکه و بفرقه کشتن با حق و با حق و مهران است و فوکه او را دیدم از برادرش باو شکایت

کردم گفت از کشتن کسی نباید توقع داشت داشتند باشد بخشد
یکه تمام اقامت من در سنت کلو امتداد یافت روزهای اول کردم خیلی بدین من میآمدند مشغول بود
و ملائیکه داشتند که آمدند و در بانه قطع گذاشت و تنها ماندم لهذا کارم خیلی بدین کشته روز منظر
که مرا بار و احضار نمایند تا خبری من رسید جز اینکه گفتند پادشاه از شهر فرسیدان رفته و شهر منوت ملک
واقع در نزدیکی سدان را بغیر نفیس حاضر کرده من در کار خود متحرک ماندم که چه باید کرد غایت کنم بطرف فر
مهرم و مشغول خوردن آب معدنی و استحمام بشوم و در آنجا انتظار احضار خویش را میکنم در این باب من خبر
بودم که کاغذی از مازان رسید نوشته بود بتجمل بطرف سدان بیاید و در نیت و هفتم ماه ژوئیه رسید
بجانب سدان حرکت کردم راه خیلی مفتوح بود دهات و آبادیها من است اما مسافت مابین دهات و مازان
بواسطه عبور و مرور عساکر برای کسی که حقیقت رستی نداشتند باشد خطرناک و مازانی که بجای اعتنا نشد
زیاده از پنجاه سوار دولتی با خود بر میداشتند شهر من که رسیدم دیدم ملکه صدقه میرزا در دولتی جلوراه من
فرستاده این سوارها هم جز تشریفات خوب پیش ندهم برای چراست بودند و در یک تریه ای از صد بیت
پناهی که ندار با استقبال من آمدند و جمعیت و همراهان من زیاد شدند در همین منزل و در دیویر از امرای
بزرگ دولت و سنان از جانب پادشاه با استقبال من آمدند و روز و روز سدان در رسید صبح زود برخاسته از پیش
کردم لباس فاخر پوشیدم و تمام جواهر که داشتم بخود زدم و بطرف شهر سدان حرکت نمودم نیم فرسختی شهر من
نزد من آمده گفت ملکه با من خارج شهر با استقبال شما آمده بهتر است راه را که بگذرید و بطرف آن چمن بود و همیشه
کردم هزار قدم بکاسکهای ملکه مانده از کاسک خود بهرین آمده است نام ملکه رسید چون معطر مرا
دیدند از کاسک بهرین آمدند و صورت مرا بوسیدند و در خوا خود در کاسک نشاندند بطرف شهر را اندرودند
بهین راه بنای از و بنا را گذاشتم آخر الامر میگفتند لشکر من و پادشاه از تو صحبت یک کار بود و آن اینکه
تو چرا در جنگ دروازه سنت بطوان پاریس حاضر شدی و چگونه جرأت کردی تو پهای قلعه باستیلا و بطرف
قون پادشاه شلیک کنی من از فرط خجالت حقیقت گریستم ملکه بجای رفت فرموده در زمانی مرا بوسیدند و خلا
از دروازه شهر سدان که داخل شدم برای احترام و زود من با در عمارت در در و طرف کوچه قشون ایستاده
بود ملکه مرا بقصر سلطنتی وارد نمودند و در خد متکا رهای خود را بمن معرفی کردند آنها که از پیش بودند پیشانم
معدود که در این چهار پنج سال دوری من از دربار و نام مخصوصی داخل رخا نه شده نازه می بینم و می شناسم
چون عمارت سلطنتی و سعی ندارد خانه آری و شهر را برای منزل من تعیین کرده اند بعد از من حضور ملکه
بمنزل آمدن لدی الورود بجز از خواص پادشاه از منوت مکه آمده و سطحی برای من آورد و علیحضرت در این سطح
خیلی اظهار التفات بمن فرموده و مرقوم نموده که بدیدار تو اشتیاق کامل دارم من نیز جوابی با ادب تمام عرض
کردم تا مراجعت پادشاه سدان هر روز صبح زود بکلیسای بزرگ شهر که ملکه برای نماز با آنجا میآمدند میر
و بعد از آن ای فریضه با تقوا و معطر عمارت سلطنتی بازگشته و هر روز تا بعد از شام مرا نگاه میداشتند و
بوضعیهای مخصوص مخصوص صحبتهای کاکی لطیف و نمودند ملازمتهای مرا بدست مبارک میفرمودند و بطرف
که ناز معمول شده در تشریفات و پذیرا و فانی در قمار و اشرب خود را میدادند و عجب این است که قبل
از دور من از دربار ملکه از قمار و فریضه بود و در ملا لایعکس طور عشق با من از آنکه دقیقه بشوایند

نشدند بیکروز صبح که با ملکه از کلیسای مراجعت میکردم شوالیه را مون کرد و او از اردوی پادشاه رسید
و منزه فتح منوت مدی فاو معلوم شد ما لا ندی نام سر را اسپانیایی از مردان رشید عصر که کوتوال
قلعه بود مقبول گشته و قشون اسپانیولی که من سر کرده مانده بعد از و در جز ششم چاره ندیده دروازه قلعه
منوت مکه را باز کرده اند و اول شخصی که وارد قلعه شد خود لونی چهارم بود از سدان به منوت مکه
چندان راهی نیست چنانکه فرط اظهار غلبه که ما در اطاق ملکه جمع بودیم و صحبت می نمودیم در باز شد و لونی
چهارم با لباس جنگ مسلح قدم در اطاق نهاد اول دست مادر را بوسید بعد فراتر بطرف من آمده مرا
در آغوش برد پشایتم را بوسید و گفت تمام تقصیرات تو را باین ملاقات بخشیدم دیگر بقدر زده از تو
در دل کینه ندارم من هر چه کردم دست اعلیحضرت را بوسم نکذاشتند و مرا و ادا شدند صورتشان را بوسید
در محاصره منوت مکه از فرار من و کور چند لونی چهارم بر دیوار شادان بقاعده ظاهر ساخته اگر چه برای
این روایات چون اکثر متعلمین منیا شدند خالی از اغراض سخن نمیکویند بلکه دولت قتل است و یک نکت صحیح
بازی بعد از عرض رسوم و آداب احترامات هر چه بطرف آن طرف نگاه کردم در وک دانه و زانیدم پادشاه
بفراتر است ملتفت مانی القصر من شده فرمودند که من آنکه میجویی الان میاید چون میدانشتم شما در سدان
هستید بخواست مثل من با لباس جنگان و کرد و خاک شما را ملاقات کند صبح جامه ها فشنک پوشید
و دست و روی خود را مکرر با صابون شست عطر بابت استعمال کرد و در کاسک فشنک لای خوابید
رسید که با تشریفات فرموده شما را بوسید من از این تشریف پادشاه از خجالت سرخ شدم بعد از پنجاه ساعت
دولت دانه و آمد مشارالیه حالا هیچ سال است اما از حیث صباحت منظر و تناسب ندام هیچ نیست
به لونی چهارم ندانم بعد از تعظیم بلکه در وک نزد من آمد و صورت مرا بوسید ازین بوسه معلوم بود که
خواستگار من است طولی نکشید که ما زان صد را غلظت نر وارد شده ملکه دست مرا گرفته از استقبال
نمودند و همیشه با و نزدیک شدند و فرمودند شاهزاده خانم سرکش باقی را بشما معرفی می نمایم کار در پنا
فوز از و ز من زده خواست پای مرا بوسید من از زمین او را بلند کرده پیشانی خود را با و عرض داشتم
و دستش را نیز بوسیدم شب رسر شام پادشاه و ملکه و من و دول دانه و کار در پنا یک می نشست
بودیم سایر شاهزاده ها و امرا و خانها سر نیز بیک بودند خدمت من مخصوص پادشاه و شاهزاده ها و
سر داران معتبر می نمودند مثل اینکه ما را شال کرامون مرا خدمت شخص من بود و غذا و شراب بمن میداد
بعد از آن خاستن از سر من و هوله ملکه را دست گرفته جلوا ایشان را تو زمین زدم و همیشه دهان خود را شستند
هوله را با کمال ادب بدستشان دادم و این یکی از احترامات فوق العاده بود که من نسبت بملکه نمودم چیزی از
قبل من شاهزاده خانها هرگز با حدی اینطور خض جاح نمی نمایند بنایت بنمایند کار در پنا از آن
فرمانبر من آمده فریب چهار ساعت دوید و بدو ز نالت با هم صحبت کردم راست با و رو و بار بار
بود بوضعیهای خوش با من گفتگو می نمود حتی بزانی بدون تعیین مبلغ بصد و قدر خود که در بارش بود
حواله نمود و من گفت هر قدر لازم دارم خود نان در برات بجای مبلغ بویسید و از صد و قدر در برات
نمایند و مصارف تجمل و غیره برسانند این نوع سخاوت را کار در پنا خالی از شک نیست بعد از وقت که در پنا
پادشاه و دول دانه و ز من بدین کردند در مراجعت خواستم نادم در پادشاه را مشایعت کنم زانوی نشاند

السلطان فخر الدين سنة ١٠٩٧ سنة ١١٣٣ سنة ١١٣٩ سنة ١١٤٥	ولايت جلوس سنة ١١٣٣ سنة ١١٣٩ سنة ١١٤٥ سنة ١١٥١	سلطنة مدت سنة ١١٣٩ سنة ١١٤٥ سنة ١١٥١ سنة ١١٥٧	رحلت عمره سنة ١١٣٩ سنة ١١٤٥ سنة ١١٥١ سنة ١١٥٧	مدفن خواجه سنة ١١٣٩ سنة ١١٤٥ سنة ١١٥١ سنة ١١٥٧
محمد حسن شاه سنة ١١٢٢ سنة ١١٥٨ سنة ١١٦٤ سنة ١١٧٠	ولايت جلوس سنة ١١٥٨ سنة ١١٦٤ سنة ١١٧٠ سنة ١١٧٦	سلطنة مدت سنة ١١٦٤ سنة ١١٧٠ سنة ١١٧٦ سنة ١١٨٢	رحلت عمره سنة ١١٦٤ سنة ١١٧٠ سنة ١١٧٦ سنة ١١٨٢	مدفن عبد العزيم سنة ١١٦٤ سنة ١١٧٠ سنة ١١٧٦ سنة ١١٨٢
حسنقل ملقب شاه سنة ١١٦٤ سنة ١١٩٨ سنة ١٢٠٤ سنة ١٢١٠	ولايت جلوس سنة ١١٩٨ سنة ١٢٠٤ سنة ١٢١٠ سنة ١٢١٦	سلطنة مدت سنة ١٢٠٤ سنة ١٢١٠ سنة ١٢١٦ سنة ١٢٢٢	رحلت عمره سنة ١٢٠٤ سنة ١٢١٠ سنة ١٢١٦ سنة ١٢٢٢	مدفن اشرف سنة ١٢٠٤ سنة ١٢١٠ سنة ١٢١٦ سنة ١٢٢٢
افانچه مرحوم سنة ١١٥٥ سنة ١١٩٣ سنة ١٢٠٠ سنة ١٢٠٦	ولايت جلوس سنة ١١٩٣ سنة ١٢٠٠ سنة ١٢٠٦ سنة ١٢١٢	سلطنة مدت سنة ١٢٠٦ سنة ١٢١٢ سنة ١٢١٨ سنة ١٢٢٤	رحلت عمره سنة ١٢٠٦ سنة ١٢١٢ سنة ١٢١٨ سنة ١٢٢٤	مدفن اشرف سنة ١٢٠٦ سنة ١٢١٢ سنة ١٢١٨ سنة ١٢٢٤
فتحعلي ميرزا سنة ١١٨٥ سنة ١٢٢٣ سنة ١٢٢٩ سنة ١٢٣٥	ولايت جلوس سنة ١٢٢٣ سنة ١٢٢٩ سنة ١٢٣٥ سنة ١٢٤١	سلطنة مدت سنة ١٢٢٩ سنة ١٢٣٥ سنة ١٢٤١ سنة ١٢٤٧	رحلت عمره سنة ١٢٢٩ سنة ١٢٣٥ سنة ١٢٤١ سنة ١٢٤٧	مدفن فومر سنة ١٢٢٩ سنة ١٢٣٥ سنة ١٢٤١ سنة ١٢٤٧
السلطان عبد الميرزا مرحوم سنة ١٢٠٣ سنة ١٢٤١ سنة ١٢٤٧ سنة ١٢٥٣	ولايت جلوس سنة ١٢٤١ سنة ١٢٤٧ سنة ١٢٥٣ سنة ١٢٥٩	سلطنة مدت سنة ١٢٥٩ سنة ١٢٦٥ سنة ١٢٧١ سنة ١٢٧٧	رحلت عمره سنة ١٢٥٩ سنة ١٢٦٥ سنة ١٢٧١ سنة ١٢٧٧	مدفن مقدس سنة ١٢٥٩ سنة ١٢٦٥ سنة ١٢٧١ سنة ١٢٧٧
محمد شاه طاهر سنة ١٢٢٢ سنة ١٢٥٨ سنة ١٢٦٤ سنة ١٢٧٠	ولايت جلوس سنة ١٢٥٨ سنة ١٢٦٤ سنة ١٢٧٠ سنة ١٢٧٦	سلطنة مدت سنة ١٢٧٦ سنة ١٢٨٢ سنة ١٢٨٨ سنة ١٢٩٤	رحلت عمره سنة ١٢٧٦ سنة ١٢٨٢ سنة ١٢٨٨ سنة ١٢٩٤	مدفن كفر سنة ١٢٧٦ سنة ١٢٨٢ سنة ١٢٨٨ سنة ١٢٩٤

شاهزادگان مرا و خواہایان را بجلیق قاجار

بایں حاجے نری جناب عیلا التمام اجل مجد الدؤله خوانسار

شاهزادگان غیر هم کرد در دروغ خوانند
قاجار منظر برند

و اب محمد شریف میرزا سرتپ محمد علی میرزا سرتپ
 ولد کرم مؤید الدوله محمد یعقوب میرزا سرتپ ولد
 مقرب الدوله حاجی سیف الملوک میرزا سرتپ
 محمد صاد و میرزا حبیب الله میرزا شاهرخ میرزا
 فتح میرزا محمد حسین میرزا عابد الرحمن میرزا
 ثجاج الدین میرزا حسین علی میرزا ابراهیم میرزا
 محمد مهدی میرزا سلطان ادریس میرزا جلال الدین
 میرزا علی خان حیدر خان سرتپ محمد
 نصیر خان سرتپ علی اکبر خان عباس خان
 علی اصغر خان محمود خان محمد حسن خان

طَائِفَةُ اَعْلَامِ رِقْوَانِ

خلیل اللہ خان رئیس و سربراہ غلام حسین خان
خان محمد اسماعیل خان محمد نواز خان محمد علی خان

طایفہ راجا جی مہدی پٹیل
حنیف علی امرنجر بحفیظ علی سرنپ علی خان
سرنپ محمد علی خان محمد ناصر خان سرنپ محمد علی خان
قاضی سلیمان خان سرنپ صادق خان عبداللہ خان
علی خان سلیمان خان یوسف خان علی محمد خان

طایفہ قرآن و بیان

محمد حسین خان سردب
خان محمد صادق خان علی محمد خان غلامرضا
خان قربان خان محمد فاسح خان

طایفہ درویشی

خارج محمد حفيظ خان زبیر سرہپ محمد جماء السلطه
محمد صادق خان شہزاد الدولہ محمد خان ابو الحسن خان
عباس علی خان سرہپ امان اللہ خان محمد خاں سرہپ میرزا محمد
محمد علی خان عبد الباقی خان عبد الباقی خان ابو الفاسخ خان

ظايفه عن الدين له

حبیب اللہ خان محمد فاسٹخان محمد کریم خان
غلام حسین خان رحیم خان غلام حسین خان

ظایفہ شامیانی

محمد حسن خان رئیس سرنپ امامعلین خان محمدا
خلیل الله خان حاجی حبیب الله خان ابراہیم خان
سلیمان خان سرمنک علی محمد خان

طایفہ خاجی شہد سیانلو

محمد طاهر خان سرتیپ ناظم حسین خان ولد جارجی بابا
محمد رضا خان میرزا باقر خان حکیمباشی میرزا محمد
حاج علیخان ناصر خان رضاخان معتمد الاطفا

ظایف شہزادہ یوسف علی

محمود خان زبیر سرنپ
 علی محمد خان احمد خان
 حاجی محمد زمان خان
 محمد اسماعیل خان

طایفه فایمخلو و غیره

محمد صادق خان رئيس سرحد محمد تقي خان حاجي محمد خان
ظايف خرنيدار لوق

خان رئیس سرتیپ محمدولیخان

عبدالحسين خان حسين علي خان
١٢١٠ هـ

طایفہ سرف

سائر

ن و افایان فاجار سپیدو

تجوید اور دنیا و آخرت

امیر
لشکر احمد خان نائب

سایرین اولان
هفت نفر

خاتیره دولت

جناب مستطاب شرفا مجدداً لکرم الفم صد د اعظم دولت علیہ ابران امیر السلطان میرزا علی اصغر
مجلس محترمہ اذ التوکل علی فی بر یا جناحہ الی المناجلک مر امین الدولہ
اشاور ذلہ عطا و اعصا فحار اذ الشور اکبر اذ شاہزادہ کار عظم و عمر اذ فراسوان فاصیل و ہم تیکہ نکر

فمن اجل ذلك

توابع مستطاب مشرف و امدارم والا شاهنشاه ازاده افغان معظم فایا السلطنة امیر کبیر وزیر جنگ و دیگر کل
فتوین فلسفه غور و کائنات علیته از توپخانه و قورخانه و زیورخانه و مبارکه و اخراج قاهره و سوان نظام و غیر نظام
و پیاد نظام و عیاد نظام

جناب جلال الشاہ اجل اکرام نظام الملک وزیر لشکر و خاغب سلام فرمایوئے
اجزاء و وزارت چلیں جنک از قراقرم ماضیہ منقطا تغیراتی کہ از
سال گذشتہ تا ہماں ابھر پدید را اینجا تک می شود

مخدوم و احوال امرأه نو نایز امرأه تو شای
جناب حاجی مستخان مصفا لشکر سرباز لیس
مخدوم و احوال امرأه نو نایز امرأه تو شای

جنا بجلاله تاب و بكل الدوله سكر و ملقب بكره اراختر
و ميرزا الحسنان سكر ديول پسر هنري اليمق و بكل الدوله

جناب امیر العظام یار محمد خان سہام الدولہ الیخا
سند لو حکام محمود دملقب بکسر ارشد و دیگر معری الم

دبیر الدولہ و میرزا مصطفی خان لشکر نوپور کشمیر
 میرزا میرزا علی بلق و کمال لشکر و خطاب جناب

جناب میرزا علی قیطان صمصام الملک ملقب
جناب میرزا عباس لشکر نویسر سرشکند ادرکل

نظام لشکر و پرمختیاریه ملقب بمصنام
مخطاب حاجی فاضل جناب میرزا محمد حسین پرمختیاری
معین لشکر ملقب بمعین لشکر

قضا بامیر الامراء الغضام میرزا اسید عبد الکریم خان
 میرزا احمد علی خان نامیرا لشکر مرحوم میرزا صالحا
 بلقب ناصر لشکر بلقب میرزا حسن خان معارف لشکر

میرزا الامراء العظام علاء الدین خیرا پیکر
نصوح حضور ہمایون امیر تومان شدہ

میرزا ابوالفتح خان لشکر نويس لقب بمقتضی لشکر
میرزا احمد ولد بهاء لشکر و میرزا احمد علی خان ولد احمد

مؤمن شکر منصب لشکر نویسی منصوب و بانی از افراد
خدا را نصیر است

مکشی نظام

برایست جناب نظام مضارب پیش
میرزا کاظم خان ملقب به بیگلر
میرزا احسان خان ملقب به میر نظام
و باقی از فرار سینه ماضیه است

از برای اینان
میرزا محمد علی خان ولد جناب میرزا محمد
میرزا الدوله ملقب به میر نظام و
ریاست فخر شکر آذر را با جبار ملقب
منسوب میرزا ابوالقاسم خان
معه نظام بخطاب جناب نظام
میرزا احمد خان لشکر نویسنده ملقب
قوام لشکر ملقب باقی از فرار
سینه ماضیه است

خراسان

جناب میرزا احمد خان نظام
ملقب به قزوین و ریاست
لشکر خراسان نایل و میرزا غلام
ملقب به نظام ملقب به

قازندران

میرزا علی خان لشکر نویسنده
ملقب به نظام ملقب به

سرتیپان اول

نواب جلال الدین میرزا سرتیپ اول
پسر مرحوم عماد الدوله ملقب به حشم الدوله
ملقب به میرزا محمد خان ملقب به
منظم الملک پسر مرحوم صدراعظم
عباس قلی خان سرتیپ اول و زبیر
زخمیر عسکر میرزا خراسان ملقب
بمؤمن نظام حاجی عطاء الله خان
عطاء السلطنه مرحوم و عزت الله خان
سرتیپ اول پسر مرحوم بلف عطاء
السلطنه ملقب به میرزا اقبال خان

سرتیپ اول بلقب معظم السلطنه
ملقب غلامرضا خان افشار و الملک
ولد جناب حسام الملک به لقب
احتشام الدوله ملقب به یوگنا
سرتیپ اول برادر جناب سرتیپ اول
بلقب نظام لشکر ملقب
محمد حسین خان سرتیپ پسر جناب
ساعدا الدوله سرتیپ اول ملقب به
انصار الدوله آقا خان مغایر اول
میرزا یحیی بلقب حسام نظام ملقب
حیدر خان ولد مرحوم حاجی سید
سرتیپ اول میرزا امونی خان عماد
سرتیپ اول توپخانه بخطاب جناب
لوشان و حایل سرتیپ اول
اصلا خان نواده جناب نظام
الدوله و محمد حسین خان سرتیپ
دوم برادر جناب سرتیپ اول
سرتیپ اول و ولد شده اند
محمد علی خان سرتیپ دوم پسر مرحوم
رضا علی خان قزوینی سلطان علی خان
ولد منظم الملک یوسف خان سرتیپ
سواره افشار مرحوم و محمد علی خان
ولد منظم الملک سرتیپ دوم شده
فتح الله خان سرتیپ توپخانه حاکم
کرکانه رود پسر عید السلطنه
سرتیپ دوم شده
سرتیپان سوم
اکبر خان برادر جناب سرتیپ اول
نواب میرزا اسلان میرزا
نواده عبد الله خان و عسکر
امیر محمد خان مظفر السلطنه سرتیپ
دوم شده اند علی خان سرتیپ

پسر جناب سرتیپ الملک علی خان
پسر حاجی میرزا اسلان خان غفاری
توپخانه مبارکه
بامارت جناب جلال نظام الدوله
میرزا هاشم خان اعتقاد لشکر
خطاب جناب نایل حاجی میرزا
بلقب امین دیوان و منصب میرزا
نایل هدایت الله خان اعتماد الملک
جزا خوا مخصوص توپخانه شد
صاحب منصب توپخانه
عنایت الله خان امیر تومان
میرزا فتح الله خان فتح الدوله و زبیر
توپخانه خراسان امیر تومان شده
میرزا احمد خان سرتیپ پسر جناب
فیلسوف الدوله سرتیپ اول شده
حاجی عبد الله خان سرتیپ ملقب به
شجاع نظام محمد خان ولد مرحوم
ادب الملک سرتیپ دوم توپخانه
اصطبل توپخانه
برایست و امیر آخوری جناب جلال نظام
امیر اسراء العظام محمد حسین خان
زبیر توپخانه مبارکه
برایست امیر اسراء العظام نصر الله
امیر تومان زبیر کجی نابی
توپخانه مبارکه
بوزارت و ریاست جناب جلال نظام
میرزا محمد علی خان سرتیپ اول
جناب میرزا اسلان میرزا
ملقب به طبع الدوله بجای میرزا مهدی
مستوفی و محاسب قریه شده است
قائمور زبیر خیر عسکر
ابو الجحی جناب جلال نظام
حاجی امیر السلطنه

افواج فاهکه

افواج سمنان و دماوند و قزوین حشم
جیمی نواب والا امیر خان سردار
(فوج دوم خاصه) جیمی نواب والا
شاهزاده فرهاد فرهادی سردار
(فوج سوم خاصه) جیمی نواب والا
(فوج چهارم) جیمی نواب والا
نصرت الدوله (فوج امیریه) درخت
ریاست نواب نظامی شرف والا اعظم
السلطنه سردار کل (فوج قصر مانیه)
جیمی حسین پاشا خان امیر بهادر جنگ
(فوج اردبیل و فیکس) جیمی نواب والا
(فوج نهم خونی) جیمی حیدر خان امیر تومان
(فوج دهم خونی) جیمی نصر الله السلطنه
میرزا مصطفی خان امیر تومان
(فوج یازدهم و جدید قزوین)
جیمی جناب ساعدا الدوله سردار

دار الخلافه طهران

نواب نظامی شرفا مجد اکرم والا نایب السلطنه امیر کبیر و زبیر جنگ و حکمران دار الخلافه باهر و غیره دار الام
جناب جلال نظامی صدیق الدوله و زبیر دار الخلافه باهر
اجزاء حکومت جلیل دار الخلافه

علمای اعلام دار الخلافه
از قرار سینه ماضیه است
جناب میرزا محمد مستوفی اول
وزارت قزوین و زبیر
میرزا ابوالفتح خان سرتیپ دوم
کل وزارت عظمیه سرتیپ اول شده
عباس قلی خان سرتیپ دوم و زبیر
نظمیه سرتیپ اول شده
برقرار شده
وزارت قلمیه و زبیر دار الخلافه
جناب جلال نظامی نظم الدوله امیر
وزیر نظمیه

سواره نداء جیمی حسین پاشا
خان امیر بهادر جنگ
(سواره کورداری و کطایمی)
جیمی نواب والا امیر خان سردار
ملک سینه مبارکه ناصر
برایست جناب جلال نظامی سرتیپ
منظم الدوله سردار
از برای سواره قزاقیه
کاگان برایست فرماندهی کل
کاسا کونکی
اجزاء از قرار سینه ماضیه است
خرانه مبارکه نظام
برایست حاجی میرزا عبد الرحیم
امیر صفر
باقی اجزاء از قرار سینه ماضیه است
از برای نظامی شرفا مجد اکرم والا نایب السلطنه امیر کبیر و زبیر جنگ و حکمران دار الخلافه باهر و غیره دار الام
جناب جلال نظامی صدیق الدوله و زبیر دار الخلافه باهر
اجزاء حکومت جلیل دار الخلافه
از قرار سینه ماضیه است
جناب میرزا محمد مستوفی اول
وزارت قزوین و زبیر
میرزا ابوالفتح خان سرتیپ دوم
کل وزارت عظمیه سرتیپ اول شده
عباس قلی خان سرتیپ دوم و زبیر
نظمیه سرتیپ اول شده
برقرار شده
وزارت قلمیه و زبیر دار الخلافه
جناب جلال نظامی نظم الدوله امیر
وزیر نظمیه
از قرار سینه ماضیه است
جناب میرزا محمد مستوفی اول
وزارت قزوین و زبیر
میرزا ابوالفتح خان سرتیپ دوم
کل وزارت عظمیه سرتیپ اول شده
عباس قلی خان سرتیپ دوم و زبیر
نظمیه سرتیپ اول شده
برقرار شده
وزارت قلمیه و زبیر دار الخلافه
جناب جلال نظامی نظم الدوله امیر
وزیر نظمیه

بسم
هو الله تعا

تابیج
فراشته مؤلفك
جل جلاله
اقای اعمی السطان محمد
حسن خان ویرن طباطبائی
الرحمة غیر متافاضه
جلد اول

قیمت واریزه
هزار

